

**ZESTAWIENIE UWAG I PROPOZYCJI ZMIAN PRZEKAZANYCH DO PROJEKTU
USTAWY O ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII W TRAKCIE UZGODNIEŃ MIĘDZYRESORTOWYCH**

I. UWAGI I PROPOZYCJE ZMIAN ZGŁASZANE DO PROJEKTU USTAWY O ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII

L.p.	Art. Projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający	Stanowisko MG
		UWAGI OGÓLNE		
1.	UWAGA OGÓLNA	Przekazany projekt ustawy <i>o odnawialnych źródłach energii</i> , jest kolejną wersją propozycji regulacji prawnej w tym zakresie, która istotnie odbiega od wersji wcześniejszych. Uznać go należy za krok we właściwym kierunku. Pozytywnie należy ocenić wprowadzenie odrębnych uregulowań prawnych, w tym mechanizmów i instrumentów wsparcia opartych na systemie „ <i>feed in tariff</i> ”. Nie mniej z uwagi na fakt, iż projekt nie uwzględnia istotnych wniosków i uwag, wynikających z debat eksperckich oraz prac międzyresortowych nad wcześniejszymi wersjami projektu, w wielu kluczowych elementach, a zwłaszcza dotyczących „ <i>mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie...</i> ” (rozdział 4) oraz powiązanych z nimi „ <i>przepisów przejściowych i końcowych</i> ” (rozdział 11), wymaga dopracowania oraz wprowadzenia istotnych zmian. Przepisy określające mechanizmy oraz instrumenty wsparcia są przepisami kluczowymi, które na wiele lat przesądzą o tempie i kierunkach rozwoju odnawialnych źródeł energii w Polsce.	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt uwzględnia zgłoszone uwagi w trakcie uzgodnień międzyresortowych.

		<p>W ocenie resortu rolnictwa zmiany w projekcie powinny wynikać z oceny skutków generowanych przez aktualnie obowiązujący system wsparcia, a zwłaszcza uzgodnionego kompromisowego zapisu zamieszczonego w programowym dokumencie rządowym „Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych”. Zapis w brzmieniu <i>"Zakłada się wypracowanie nowych zasad wsparcia energii wytwarzanej z OZE, które będzie różnicowane w zależności od nośnika energii odnawialnej, zainstalowanej mocy urządzeń generujących energię oraz daty ich włączenia do eksploatacji lub modernizacji. Nowe zasady wsparcia będą rozwój rozproszonych źródeł energii odnawialnych, określą warunki zachowania praw już nabytych dla inwestycji zrealizowanych lub rozpoczętych, czas ich obowiązywania oraz pozwolą na zmniejszenie obciążeń dla odbiorcy końcowego. Szczegółowe rozwiązania zostaną zawarte w ustawie o odnawialnych źródłach energii"</i>, wynika z ustaleń podjętych w trakcie wcześniej przeprowadzonych debat eksperckich. Zarówno ze wspomnianych, jak też późniejszych dyskusji, również z udziałem ekspertów związanych z sektorem energetyki (przywołać tutaj należy między innymi opinie prof. Żmijewskiego, Popczyka, Guły), jednoznacznie wynika, iż obowiązujący system wsparcia powinien być istotnie zmieniony, ponieważ ogranicza rozwój odnawialnych źródeł energii opartych na mikro oraz małych instalacjach. Jednocześnie system ten jest przeszacowany w odniesieniu do wielkoskalowych obiektów spalających i współspalających biomasę, wysokosprawnej kogeneracji, energii wiatru oraz wielkoskalowych obiektów hydroenergetycznych.</p>		
2.	UWAGA OGÓLNA	<p>Zasady obowiązującego systemu wsparcia generują niekorzystne ekonomicznie i społecznie skutki, których efekty są również wątpliwe dla celów ochrony klimatu. Zaliczyć do nich można rosnący import biomasy (z odległości wynoszących tysiące kilometrów), import (przywóz wewnątrzspółnotowy) wyeksploatowanych urządzeń do wytwarzania energii oraz nienależne wsparcie dla dawno zamortyzowanych obiektów hydroenergetycznych. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi podtrzymuje uwagi zgłaszane na wcześniejszych etapach prac nad projektem ustawy dot. konieczności przedłożenia symulacji przychodów (za jednostkę energii wytworzoną z określonego nośnika OZE dla technologii wytwarzania oraz zainstalowanej mocy odpowiednio do propozycji w art. 132) wynikających ze zmienianych zasad wsparcia OZE na etapie ich wytwarzania oraz ich wpływu na końcowe</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt, uzasadnienie i OSR zostały zaktualizowane.</p>

		<p>ceny energii elektrycznej. Podtrzymujemy również uwagę dot. konieczności stopniowego wygaszania wsparcia dla spalania wielopaliwowego, energii wytworzonej ze spalania i współspalania biomasy, w tym wysokosprawnej kogeneracji oraz hydroenergii i energii wiatru. W ocenie resortu, opartej na opiniach ekspertów, nie ma uzasadnienia ekonomicznego (<i>niezależnie od stanowiska przedstawianego przez lobbystów w wielu programach telewizyjnych oraz artykułach prasowych</i>), aby pierwsze współczynniki korekcyjne dla urządzeń generujących ww. energię oddawanych do eksploatacji po wejściu w życie ustawy oraz aktualnie pracujących były wyższe, w pierwszych i kolejnych latach użytkowania, od wartości „1”. Dla dynamicznego rozwoju poszczególnych odnawialnych źródeł energii ważnym jest ustalenie właściwych proporcji wsparcia dla poszczególnych nośników oraz technologii wytwarzania.</p>		
3.	UWAGA OGÓLNA	<p>Jednocześnie ustawa powinna gwarantować możliwość wprowadzania w przyszłości niezbędnych korekt w tym zakresie, bez narażania Skarbu Państwa na postępowanie odszkodowawcze z tytułu ewentualnej utraty tzw. praw nabytych przez podmioty gospodarcze. Zasadę zachowania tych praw, w ocenie resortu rolnictwa, należy stosować pragmatycznie, uwzględniając nie tylko opinie prawne przywołane w uzasadnieniu, ale również orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, jak też ustalenie czy uzasadniony ekonomicznie jest poziom korzyści osiąganych przez podmioty, które na podstawie wcześniejszej regulacji prawnej te prawa nabyły. Z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego jednoznacznie wynika że zasada ochrony praw nabytych nie ma charakteru absolutnego. W wyroku z dnia 4 stycznia 2000r. TK stwierdził, że u podstaw praw nabytych znajduje się dążenie do zapewnienia jednostce bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia jej racjonalnego planowania przyszłych działań. Jednocześnie TK stwierdził, że możliwe jest ograniczanie i znoszenie praw podmiotowych (przysługujących jednostce). Takie działanie musi być jednak poprzedzone oceną tego, na ile oczekiwania danej jednostki, dotyczące ochrony praw nabytych, są usprawiedliwione i racjonalne.</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Propozycja jest już zawarta w przepisach projektu. (<i>Przepisy przejściowe</i>).</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
4.	UWAGA OGÓLNA	<p>Ponownie wskazujemy na potrzebę wykorzystania doświadczeń oraz wniosków wynikających z regulacji niemieckich, w tym proporcji pomiędzy wsparciem dla poszczególnych nośników, technologii wytwarzania, daty oddania do eksploatacji i poziomu zainstalowanej mocy oraz zmian poziomu wsparcia wprowadzanych przez prawo</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Ustawy PE i PG zostały opublikowane.</p>

		<p>niemieckie w okresach 5-cioletnich.</p> <p>Projekt ustawy <i>o odnawialnych źródłach energii</i> miał być procedowany w tzw. pakiecie ustaw energetycznych, w związku z czym brak pozostałych projektów uniemożliwia uzgodnienie tych przepisów, w których znajduje się odwołanie do nieznanymi (nieuzgodnionych) regulacji. Uwaga ta dotyczy zwłaszcza rozdziału 3 „<i>przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii</i>”. Rozwiązaniem tego problemu jest zamieszczenie w rozdziale 11 proponowanych zmian w obowiązującej ustawie prawo energetyczne, które w niezmiennym brzmieniu przeniesione zostaną do projektu ustawy zmieniającej ustawę prawo energetyczne lub równoczesne procedowanie nad pakietem powiązanych ze sobą ustaw.</p>		<p>Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Prawa energetycznego i Prawa gazowego.</p> <p>Uwaga dot. rozdz. 11 jako niezwiązana z OZE nie jest zasadna.</p> <p>Przepisy wprowadzające przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
5.	UWAGA OGÓLNA	<p>W ocenie ministerstwa (MRiRW) zasadnym jest, aby zaproponowane w rozdziale 3 zasady przyłączenia do sieci mikroinstalacji były obowiązujące również dla małych instalacji. Ponieważ propozycje, a w konsekwencji przepisy dot. ułatwień w przyłączeniu do sieci, będą miały istotny wpływ na rozwój energetyki odnawialnej, w ocenie resortu opartej na opiniach ekspertów, objęcie nimi małych instalacji jest zasadne oraz nie stanowi zagrożenia dla pracy sieci. Przedłożenie ostatecznego stanowiska ministerstwa rolnictwa będzie możliwe po zapoznaniu się z końcową wersją proponowanych zmian, które będą zawarte w ustawie prawo energetyczne lub zawarciu ich w rozdziale 11 uzgadnianego projektu;</p>	MRiRW	<p>Uwaga kierunkowo przyjęta</p> <p>Kwestia przyłączenia małych instalacji OZE z racji na charakter źródeł winna odbywać się na gruncie przepisów PE.</p> <p>Dodatkowo MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.</p>
6.	UWAGA OGÓLNA	<p>W przepisach rozdziału 4 należy jednoznacznie określić, że w wyniku przeprowadzonej modernizacji nie następuje automatyczne wydłużenie na kolejne 15 lat uprawnień do</p>	MRiRW	Uwaga przyjęta

		uzyskania świadectwa pochodzenia na całą zainstalowaną moc wytwórczą. W ocenie ministerstwa wydłużenie tych uprawnień na okres kolejnych 15 lat uzasadnione jest wyłącznie w odniesieniu do „przyrostu zainstalowanej mocy ....”, o którym jest mowa w art. 59 ust. 5;		Propozycja jest już zawarta w przepisach projektu. (art. 59 ust. 3 propozycji MG) Odrębnie uregulowano wyłącznie zasady dotyczące hydroenergetyki.
7.	UWAGA OGÓLNA	W rozdziale 7 proponujemy wprowadzenie zapisu uprawniającego do instalacji mikro i małych urządzeń wymienionych w art. 76 ust. 2, absolwentów kierunku technik systemów i urządzeń OZE, bez konieczności zdobywania certyfikatu uprawniającego. Takie podejście wydaje się uzasadnione biorąc pod uwagę, że absolwenci techników na ww. kierunku przez cały okres nauki, połączony z praktykami, stażami oraz egzaminem końcowym, przygotowani są do podejmowania właśnie działalności związanej z instalacją tego typu urządzeń. Dlatego bezzasadne wydaje się obciążanie ich koniecznością powtórnego dokumentowania zdobytej wiedzy i umiejętności poprzez zdobywanie certyfikatu instalatora;	MRiRW	Uwaga kierunkowo przyjęta. Kwestię nabywania uprawnień instalatora w oparciu o dotychczas zdobytą wiedzę regulują przepisy wprowadzające. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
8.	UWAGA OGÓLNA	Wychodząc z zapisów zawartych w KPD, przepisy dot. mechanizmów i instrumentów wsparcia zawarte w rozdziałach 4 i 11 powinny być istotnie zmienione oraz jednoznacznie określać poziom wsparcia zależnie od daty włączenia do eksploatacji urządzeń generujących energię. Szczegółowe uzasadnienie tej uwagi znajduje się w „uwagach ogólnych”. Ponadto zauważamy, że określając poziom wsparcia należy mieć na uwadze, iż z uzasadnienia do projektu (str. 8) jednoznacznie wynika, że inwestujący w Polsce	MRiRW	Uwaga częściowo przyjęta. Projekt ustawy będzie przedmiotem oceny KE (notyfikacja).

		<p>w energetyczne wykorzystanie wiatru, hydroenergetyki oraz biomasy przy obowiązującym systemie wsparcia osiągają stałe przychody na poziomie 11,25 – 11,75 € cent/kWh. Oznacza to, że inwestujący w te źródła OZE osiągają najwyższe przychody w skali UE (patrz tabela str. 9) niezależnie od poziomu zainstalowanej mocy wytwórczej. Poziom przychodów, gwarantowany obowiązującym systemem wsparcia, wyjaśnia zainteresowanie inwestycyjne w wybrane źródła energii odnawialnej oraz tzw. „kontrolowane przecieki”, że w przypadku jego zmiany inwestorzy nie wykluczają wystąpienia o odszkodowania z tytułu utraty tzw. praw nabytych. Optymalizacja systemu wsparcia wymaga, aby w realiach Polski nie przekraczać poziomu wsparcia stosowanego w innych krajach Wspólnoty. Propozycje wartości współczynników korekcyjnych na lata 2013 – 2017 w wielu przypadkach zwiększają dysproporcje pomiędzy przychodami z wytwarzania niektórych rodzajów OZE w Polsce w porównaniu do innych krajów UE. Z projektu ustawy wynika, że zasadę nie przekraczania, w Polsce w porównaniu do innych krajów UE, przychodów z tytułu wytwarzania OZE, zastosowano wyłącznie w odniesieniu do biogazu rolniczego. Jednocześnie w kilku przypadkach proponowany system wsparcia gwarantuje wyższe przychody za jednostkę wytworzonej energii dla energetyki zawodowej niż dla mikro oraz małych instalacji. Rozwiązanie to jest odwrotne od zasad wsparcia wprowadzonych w innych krajach oraz nie potwierdza tez uzasadnienia o wspieraniu energetyki prosumenckiej. Informacje zawarte w uzasadnieniu potwierdzają opinie ekspertów przywoływanych przez resort rolnictwa. Uzasadnione jest zatem twierdzenie, że nie istnieją ekonomiczne przesłanki, aby proponowane ustawą współczynniki korygujące dla tych nośników energii przekraczały wartość „1”;</p>		
9.	UWAGA OGÓLNA	<p>Istotne wątpliwości budzą propozycje wskaźników korygujących dla hydroenergetyki, a zwłaszcza o zainstalowanej mocy przekraczającej 100 MW oraz ich uzasadnienie, w którym jest mowa o innych wartościach (str. 23-24) niż proponowane przepisami art. 132 lub wynikających z art. 128. W uzasadnieniu brakuje informacji czy, i w jakim terminie, rozpoczną oraz zakończą się prace inwestycyjne oraz jaki będzie ich planowany koszt. Tą propozycję należy określić jako ukrytą formę opodatkowania odbiorców energii na rzecz określonego podmiotu gospodarczego, co wydaje się być rozwiązaniem niekonstytucyjnym. Jednocześnie powstaje pytanie na jakie cele zostały wykorzystane, przez te podmioty, dotychczasowe przychody z tytułu świadectw pochodzenia, oraz jaka</p>	MRiRW	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Zaproponowano nową redakcję przepisów oraz doprecyzowano projekt.</p>

		<p>była ich łączna kwota w latach 2006-2011. Kolejne pytanie to, w jaki sposób zostanie zagwarantowane wydatkowanie, przez samodzielne podmioty gospodarcze, przychodów z tego tytułu na konkretny wskazany w uzasadnieniu cel inwestycyjny, kto będzie nadzorował osiągnięcie równowartości 50 % poniesionych nakładów inwestycyjnych oraz w jaki sposób i na jakim poziomie ustalone zostaną nowe współczynniki korekcyjne. Dotychczasowe doświadczenie wskazuje, że beneficjenci proponowanego wsparcia mogą domagać się zachowania tzw. praw nabytych. Uproszczony rachunek wskazuje, iż proponowany w art. 132 pkt. 19 poziom wsparcia, zagwarantuje przychód w latach 2013-2014 na poziomie 0,80 zł/kWh, a w roku 2017 - 0,76 zł/kWh energii wytworzonej w wielkoskalowych obiektach – jest to kwota, która po jej zagwarantowaniu będzie broniona wszelkimi możliwymi sposobami;</p>		
10.	UWAGA OGÓLNA	<p>Zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne Prezes Agencji Rynku Rolnego jest organem prowadzącym „Rejestr przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego”. W projekcie ustawy zaproponowano zmianę nazwy ww. rejestru na „Rejestr wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu” oraz nazwę skróconą „Rejestr wytwórców biogazu”.</p> <p>Proponujemy, aby przedmiotowy rejestr nosił nazwę „Rejestr biogazowni rolniczych”. Względnie należałoby doprecyzować zaproponowaną w projekcie ustawy nazwę w następujący sposób: „Rejestr wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego” i „Rejestr wytwórców biogazu rolniczego”. Należałoby również wprowadzić odpowiednie zmiany w pozostałych przepisach projektu ustawy poprzez użycie w odpowiednich przepisach zamiast słów „biogaz” - „biogaz rolniczy”;</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zaproponowano nową redakcję przepisów oraz doprecyzowano projekt.</p>
11.	UWAGA OGÓLNA	<p>Konieczne jest wprowadzenie do projektu ustawy przepisu następującej treści:</p> <p>„Rejestr przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego, prowadzony na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne, staje się rejestrem ... w rozumieniu niniejszej ustawy”.</p> <p>Brak wprowadzenia ww. przepisu przejściowego spowoduje konieczność ponownej rejestracji biogazowni rolniczych ujętych obecnie w rejestrze przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem biogazu rolniczego;</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zaproponowano nową redakcję przepisów oraz doprecyzowano projekt.</p>

12.	UWAGA OGÓLNA	Projekt ustawy nie przewiduje obowiązku przekazywania Prezesowi ARR informacji dotyczących infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego (pow. 20MW) - aktualnie ww. zobowiązanie zostało ujęte w art. 9p ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Brak tego przepisu uniemożliwi Prezesowi ARR wykonanie przepisu art. 11 ust. 1 pkt 9 ustawy <i>o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych</i> , tj. gromadzenie i przekazywanie Ministrowi Gospodarki stosownych informacji.	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Zaproponowano nową redakcję tego przepisu.</p> <p>Ponadto dodano ust. w brzmieniu:</p> <p>„ust.. Wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie, o którym mowa w art. 23, oraz wytwórcy realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 180 z 15.07.2010, str. 7), przez przekazanie Prezesowi ARR informacji dotyczących infrastruktury</p>
-----	---------------------	--	--------------	---

				energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego (instalacje o mocy elektrycznej co najmniej 20 MW).”.
13.	UWAGA OGÓLNA	<p>Ponadto, uwzględniając dotychczasowy zakres działań realizowanych przez Agencję Rynku Rolnego, zwracam się z prośbą o rozważenie możliwości powierzenia ARR roli organu sprawującego nadzór nad działalnością wykonywaną <u>w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biopłynów</u>. Zgodnie z przepisami projektu ustawy, biopłyny oznaczają paliwa ciekłe wytworzone wyłącznie z biomasy, wykorzystywane w celach innych niż transportowe. Z powyższej definicji wynika, iż należy prowadzić bieżący i szczelny nadzór nad rodzajami surowców wykorzystywanych do produkcji biopłynów. ARR ze względu na swoje bogate doświadczenia w zakresie kontroli wykorzystania biomasy w celach energetycznych zdobyte w trakcie realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy <i>o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</i>, ustawy – <i>Prawo energetyczne</i>, a także ustawy <i>o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego</i> (kontrola wykorzystania roślin energetycznych) posiada odpowiednie kwalifikacje i zasoby do realizacji ww. działań (nowe zadania mogą być realizowane przez ARR w ramach posiadanych zasobów kadrowych).</p> <p>W ocenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, za wskazaną formę regulacji tej działalności należy uznać działalność regulowaną.</p>	MRiRW	<p>Uwaga kierunkowo przyjęta.</p> <p>Propozycja kierunkowo zaakceptowana, jednakże z racji na fakt, iż przygotowywany jest projekt zmian ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych uwaga winna być przedmiotem propozycji zmian do tego właśnie projektu.</p>
14.	UWAGA OGÓLNA	<p>Podstawowe uwagi Ministra Finansów dotyczą poszczególnych elementów mechanizmu i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła i chłodu ze źródeł odnawialnych.</p> <p>1. Sztynne ceny zakupu energii elektrycznej.</p> <p>Elementem wsparcia wytwarzania energii w źródłach odnawialnych jest wprowadzenie ustawowego obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych przez sprzedawcę z urzędu po sztywnej cenie ustalonej administracyjnie w oderwaniu od kosztów wytworzenia tejże energii w źródłach odnawialnych. Cena zakupu energii będzie minimalną ceną, po której sprzedawca będzie zobowiązany zakupić energię</p>	MF	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt stanowi kontynuację obowiązującego systemu wsparcia, który funkcjonuje pod rządami ustawy <i>Prawo energetyczne</i> z 1997 r., a także jest zgodny z</p>

		od wytwórcy i cena ta będzie stanowiła sumę ceny zakupu ogłaszanej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz równowartości opłaty zastępczej. Jeżeli zarówno jeden element jak i drugi tej sumy stanowi ekwiwalent kosztów wytworzenia energii w odnawialnych źródłach, oznacza to wykreowanie ceny na poziomie podwójnym w stosunku do średniego poziomu cen rynkowych energii. Taki sposób kształtowania minimalnych poziomów cen zapewnia niespotykaną rentowność dla wytwórców energii z odnawialnych źródeł. Natomiast dla odbiorców końcowych wiąże się z poniesieniem wszystkich kosztów nierynkowego systemu stanowienia cen.		postanowieniami rządowego dokumentu pt. Krajowy Plan Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych oraz dyrektywa 2008/28/We.
15.	UWAGA OGÓLNA	<p>2. Wpływ mechanizmu wsparcia na system taryf.</p> <p>Sztynna cena zakupu energii wytworzonej w odnawialnych źródłach, wykreowana administracyjnie, przełoży się w sposób bezpośredni na finalną cenę zakupu energii elektrycznej poprzez:</p> <p>a) uwzględnienie w kalkulacji ceny energii dla odbiorcy końcowego wszystkich elementów wsparcia energii z odnawialnych źródeł tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - kosztów zakupu energii po cenach sztywnych, - kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, <p>lub</p> <ul style="list-style-type: none"> - poniesionej opłaty zastępczej, <p>b) zwiększenie opłaty przejściowej o kwotę wydatków wynikającą ze wsparcia odnawialnych źródeł energii.</p> <p>Całkowicie błędnym jest założenie, w wyniku którego system taryf dwukrotnie zostanie obciążony skutkami mechanizmu wsparcia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w wyniku ujęcia cen nabycia i innych elementów wsparcia odnawialnych źródeł w taryfie (art. 51 projektu), - w wyniku rozszerzenia opłaty przejściowej o koszty wsparcia (art. 123 projektu), które zostały już przełożone na taryfy zgodnie z zapisami art. 51. 	MF	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt implementuje do polskiego porządku prawnego system wsparcia oparty na systemie Feed-in-tariff, który dotychczas nie znajdował odpowiednika w polskim prawodawstwie.</p> <p>System ten stanowi realizację postulatów społecznych oraz uwag międzyresortowych.</p>
16.	UWAGA OGÓLNA	<p>3. Wsparcie sprzedawcy z urzędu przez Zarządcę Rozliczeń S.A. z tytułu salda ujemnego na sprzedaży energii.</p> <p>Zaproponowany mechanizm pokrycia przez Zarządcę Rozliczeń S.A. ujemnego salda,</p>	MF	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt implementuje do polskiego porządku</p>

		<p>obliczonego jako różnica pomiędzy wartością sprzedaży i wartością zakupu nie ogranicza się tylko do różnicy na sprzedaży i zakupie energii z odnawialnych źródeł. Model ten może doprowadzić do sytuacji, w której sprzedawca z urzędu będzie mógł ujmować w różnicy również wartość zakupu i sprzedaży energii ze źródeł innych niż odnawialne, dążąc jednocześnie do minimalizacji ceny sprzedaży, co skutkować może zarówno zwiększeniem poziomu kwotowego wsparcia ze strony Zarządcy Rozliczeń S.A., jak również do zwiększenia udziału danego podmiotu w rynku obrotu energia.</p>		<p>prawnego system wsparcia oparty na systemie Feed-in-tariff, który dotychczas nie znajdował odpowiednika w polskim prawodawstwie.</p> <p>System ten stanowi realizację postulatów społecznych oraz uwag międzyresortowych.</p>
17.	UWAGA OGÓLNA	<p>W zaproponowanym systemie wsparcia NFOŚiGW przewidziany został wyłącznie jako beneficjent systemu. Fundusz będzie nadal otrzymywał przychody pochodzące z opłaty zastępczej i kar pieniężnych co wydaje się być niezasadne wobec roli jaką NFOŚiGW odgrywa w systemie wsparcia OZE.</p>	MF	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projekt stanowi kontynuację obowiązującego systemu wsparcia, który funkcjonuje pod rządami ustawy Prawo energetyczne z 1997 r. Brak uzasadnienia co do faktu, iż NFOŚiGW jest wyłącznie beneficjentem systemu. Rzeczywistym beneficjentem są podmioty, które otrzymują środki z Funduszu.</p>

<p>18.</p>	<p>UWAGA OGÓLNA</p>	<p>Ministerstwo Rozwoju Regionalnego jest szczególnie zainteresowane właściwą transpozycją Dyrektywy 2009/28/EC w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych do polskiego porządku prawnego, ponieważ przyjęcie odpowiednich zapisów w ramach ww. projektu ustawy warunkuje wydatkowanie środków unijnych w ramach obecnej jak i przyszłej perspektywy finansowej 2014-2020. W opinii resortu rozwoju regionalnego projektowane przepisy ustawy powinny brać pod uwagę aspekty, które umożliwią skuteczną i efektywną realizację inwestycji dotyczących OZE, <u>przy wsparciu funduszy unijnych</u>. W tym zakresie, należy zwrócić szczególną uwagę na kwestię dotyczącą zapewnienia trwałości takich projektów.</p> <p>Obecne zapisy projektowanej ustawy mają wspierać infrastrukturę energetyczną – wiatrową na lądzie, tylko do 2017 roku (a dla wiatrowej-morskiej do 2020), natomiast nowa perspektywa finansowa obejmuje absorpcję środków do roku 2020 wraz z okresem utrzymania projektu (5 lat), czyli łącznie do 2025 r. Należy zaznaczyć, że energetyka wiatrowa stanowi jeden z głównych elementów przyrostu mocy zainstalowanych w OZE. Utrzymanie zapisów w proponowanym przez MG kształcie może nie tylko spowolnić tempo przyrostu mocy produkowanej z tego źródła energii, ale ze względu na określone przez KE progi finansowe związane z tzw. <i>ring-fencingiem</i>, może wpłynąć na nieosiągnięcie wskaźników związanych z wydatkowaniem alokacji przeznaczonej na ten cel w ramach perspektywy 2014-2020. Stanowisko resortu rozwoju regionalnego w tym zakresie zostało przekazane do MG w styczniu br. przy piśmie nr DPI-X-424(2)-3-MC/12.</p> <p>Ministerstwo Rozwoju Regionalnego ma świadomość przesłanek jakimi kierowało się MG w zakresie obniżenia wsparcia dla energetyki wiatrowej (okres zwrotu inwestycji wspartej dotacją w okresie 3-5 lat), jednakże należy wziąć pod uwagę także inny aspekt. Otóż, planowane także wsparcie dla inwestycji OZE w nowej perspektywie finansowej <u>może przybrać formę zwrotną, a nie tak jak ma to miejsce obecnie (dotacja bezzwrotna)</u>. Oznacza to, że z punktu widzenia beneficjentów wdrażających infrastrukturę energetyki wiatrowej warunki ubiegania się o wsparcie przeznaczone na ww. cel, będą o <u>wiele mniej korzystne</u> niż <u>w obecnej perspektywie finansowej</u>. Realne koszty zwrotu tych inwestycji mogą być inne niż te, które odzwierciedlone są w analizach finansowych MG.</p>	<p>MRR</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepisy projektu nie wskazują, iż wsparcie odbywać się będzie wyłącznie do 2017 r. lub do 2020 r. Uwagi nie korespondują z brzmieniem przepisów projektu.</p>
------------	----------------------------	---	-------------------	---

		<p>Kolejnym czynnikiem, na który resort rozwoju regionalnego pragnie zwrócić uwagę jest fakt, że inwestycje OZE, zgodnie z zapisami projektowanych ustaw energetycznych, mają zostać przyłączane do sieci przesyłowej KSE (biorąc pod uwagę kryterium ekonomicznej opłacalności). W tym kontekście w ramach perspektywy 2014-2020 ministerstwo planuje również wspieranie ze środków UE sieci przesyłowych typu <i>smart grids</i>, których celem ma być możliwość odbierania i przesyłania energii elektrycznej z infrastruktury wytwórczej niskiego napięcia, którym są przede wszystkim źródła odnawialne. Należy mieć świadomość, że hipotetyczne zahamowanie inwestycji wiatrowych może przełożyć się na ograniczone wdrażanie nowych technologii jakimi są <i>smart grids</i>, które stanowią istotny element podniesienia <u>efektywności energetycznej kraju</u>, zgodnie z pałapami ujętymi w pakiecie energetyczno-klimatycznym.</p> <p>Wobec powyższego Ministerstwo Rozwoju Regionalnego postuluje o rozważenie zmiany zapisów projektu ustawy umożliwiających wsparcie na stałym poziomie inwestycji wiatrowych, które w ramach przyszłej perspektywy finansowej uzyskają dofinansowanie, <u>wydłużając go do 2025 roku</u>.</p>		
19.	UWAGA OGÓLNA	<p><i>1. Zmiana systemu powinna przebiegać w sposób respektujący prawa nabyte.</i></p> <p>Przedstawiony projekt ustawy o odnawialnych źródłach energii, zwany dalej „projektem”, budzi zastrzeżenia z uwagi na zmianę mechanizmu wsparcia bez zapewnienia okresu przejściowego dla inwestycji, odnośnie których podjęte zostały decyzje inwestycyjne. Wejście w życie ustawy spowoduje ich nierentowność.</p> <p>Powyższe budzi wątpliwości w świetle konstytucyjnej zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, zasady ochrony praw nabytych, jak również zasady przyzwoitej legislacji.</p> <p>Mając na uwadze funkcjonujący obecnie system wsparcia, należy mieć na względzie inwestycje rozpoczęte z usprawiedliwionym założeniem, że system ten nie ulegnie w najbliższym czasie radykalnej zmianie na niekorzyść. Jak już wskazywano, w uwagach zgłoszonych na etapie uzgodnień międzyresortowych, zasadnicze znaczenie ma przyjęcie</p>	MSP	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Propozycja kierunkowo zaakceptowana (w zakresie dotyczącym poszanowania praw nabytych). Czego efektem jest brzmienie przepisów przejściowych.</p> <p>Współczynnik „1” dla istniejących będzie</p>

		<p>w projekcie rozwiązań, które zapewniłyby respektowanie przez ustawodawcę praw nabytych przez przedsiębiorców, w postaci perspektywy czasowej systemu wsparcia OZE na dotychczasowych zasadach do końca 2017 r. Dotychczas inwestorzy podejmowali decyzje gospodarcze w oparciu o analizę konkretnych uwarunkowań oraz mając na względzie perspektywę utrzymania obecnego wsparcia co najmniej do roku 2017. Zmiana tych zasad powoduje ryzyko postawienia zarzutu niezgodności z konstytucyjną zasadą ochrony praw nabytych. Wprowadza także dodatkową niepewność oraz brak przejrzystości regulacyjnej dla inwestorów, co następnie może się wiązać ze spadkiem inwestycji w OZE w Polsce lub zwiększeniem kosztów pozyskania kapitału na te inwestycje.</p> <p>Jako możliwe rozwiązania wskazać można ustalenie współczynnika korygującego wsparcie równego 1 dla wszystkich istniejących instalacji oraz inwestycji oddawanych do użytku przez dwa lata następujące po wejściu w życie ustawy, lub ustalenie współczynnika korygującego wsparcie równego 1 dla wszystkich istniejących instalacji oraz inwestorom, którzy otrzymali pozwolenie na budowę (ew. koncesję na wytwarzanie energii) instalacji OZE przed wejściem w życie nowej ustawy. Przy czym powyższe sposoby mają zastosowanie wyłącznie przy założeniu waloryzacji opłaty zastępczej, bez której nie będą respektowane prawa nabyte przedsiębiorców. Wynika to z faktu, że obecny system wsparcia oparty jest o coroczną waloryzację opłaty zastępczej. Brak waloryzacji nawet przy współczynniku 1 oznacza coroczne realne zmniejszenie wsparcia.</p>		<p>obowiązywał przez cały okres wsparcia tych instalacji OZE.</p> <p>W pozostałym zakresie propozycja nie może zostać zaakceptowana.</p> <p>Zakres ochrony praw nabytych został ustalony na podstawie analizy prawnej Kancelarii Bird&Bird, pn. Analiza skutków prawnych wprowadzenia zmian w mechanizmie wsparcia dla producentów energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w kontekście zachowania praw nabytych inwestorów korzystających ze wsparcia na dotychczasowych zasadach, wykonanej na zlecenie Ministerstwa Gospodarki 2010. r.</p>
20.	UWAGI OGÓLNE do rozdz. 3	2. <i>Zachowanie wsparcia dla współspalania biomasy jest niezbędne dla wypełnienia wymogów unijnych oraz zapewnienia przystępnej ceny energii odnawialnej.</i>	MSP	Uwaga odrzucona. Szczegółowe omówienie

		<p>W ocenie projektodawcy współspalanie biomasy to technologia mało efektywna i archaiczna. Tymczasem, współspalanie charakteryzuje się wyższym stopniem efektywności niż spalanie biomasy w kotłach dedykowanych, które jest wspierane w nowych propozycjach. Ponadto technologia ta jest cały czas usprawniana zarówno pod kątem sprawności jak i bezpieczeństwa. Nieprawidłowo także założono, że instalacje współspalania charakteryzują się zerowymi nakładami inwestycyjnymi. Tymczasem zapewnienie specjalnych urządzeń może wiązać się z koniecznością poniesienia kosztów w wysokości nawet kilkudziesięciu milionów zł.</p> <p>Należy mieć na uwadze, że gwałtowne wycofanie wsparcia dla współspalania spowoduje wysoki deficyt tzw. zielonych certyfikatów (dotychczas generowanych w tej technologii OZE), którego następstwem będzie obowiązek uiszczania opłaty zastępczej w kwocie znajdującej odzwierciedlenie m.in. w wynikach finansowych spółek z udziałem Skarbu Państwa, a tym samym w wysokości wpływów do budżetu państwa.</p> <p>Zasadne jest zatem podwyższenie współczynnika korekcyjnego dla nowych inwestycji we współspalanie w wysokości zapewniającej opłacalność tych projektów.</p>		<p>warunków zasad wsparcia i kosztów działalności w zakresie dotyczącym współspalania biomasy zawiera uzasadnienie oraz OSR.</p> <p>Na podstawie dostępnych danych (również wykazanych w uzasadnieniu i OSR) przedstawiono zasady wsparcia ujęte w projekcie dla nowych instalacji. Dla funkcjonujących obecnie przedsiębiorstw energetycznych wprowadzono zasady i rozwiązania mające na celu ochronę praw nabytych.</p>
21.	UWAGA OGÓLNA	<p>3. <i>Brak waloryzacji opłaty zastępczej przenosi ryzyko inflacyjne na inwestora i prowadzi do braku opłacalności realizacji większości inwestycji w OZE.</i></p> <p>Projekt ustala stałą jednostkową opłatę zastępczą w wysokości 286,74 PLN. Zgodnie z projektowanymi przepisami nie jest ona waloryzowana. Ryzyko inflacyjne zostaje więc przeniesione na inwestora.</p> <p>Skutkiem przyjęcia projektowanych rozwiązań jest corocznie ograniczanie zakresu</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Zmiana opłaty zastępczej skutkować musiałaby zmianą współczynników korekcyjnych. Współczynnik w wysokości „1” dla</p>

		<p>wsparcia.</p> <p>Brak waloryzacji opłaty zastępczej powoduje konieczność zwiększenia wsparcia współczynnikami korekcyjnymi dla poszczególnych technologii. W projekcie proponowane wysokości współczynników nie pokrywają jednak strat wynikających z braku waloryzacji opłaty zastępczej. W związku z powyższym, proponuję wprowadzenie waloryzacji opłaty zastępczej.</p>		<p>istniejących instalacji petryfikuje stan obecny (tj. obecny poziom wsparcia) i jest dostatecznym elementem mającym na celu ochronę praw nabytych.</p>
22.	UWAGA OGÓLNA	<p>4. <i>Brak wsparcia w przypadku sprzedaży energii powyżej ceny gwarantowanej jest nierynkowym mechanizmem.</i></p> <p>Przepis art. 41 ust. 3 projektu jest sformułowany w sposób budzący wątpliwości. Przewiduje on, że w przypadku sprzedaży energii elektrycznej z instalacji OZE po cenie wyższej niż ta, po której zgodnie z ustawą obowiązany będzie ją nabyć sprzedawca z urzędu, wytwórca będzie karany odebraniem prawa do otrzymania świadectwa pochodzenia. Oznacza to <i>de facto</i> obowiązek sprzedaży energii elektrycznej wyłącznie po cenach, po jakich zobowiązani są ją kupić sprzedawcy z urzędu.</p> <p>W aktualnym stanie prawnym uczestnicy obrotu mają wybór czy skorzystać z gwarancji odbioru przez sprzedawców z urzędu, w zamian otrzymując cenę określoną przepisami, czy na zasadach rynkowych sprzedawać energię elektryczną na podstawie wynegocjowanych w ramach swobody kontraktowej umów. W związku z powyższym, proponuję wykreślenie art. 41 ust. 3 projektu.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Przepis ma na celu eliminację nieprawidłowości występujących w obowiązującym systemie wsparcia, skutkujących przerzucaniem kosztów (w grupach kapitałowych) na odbiorcę końcowego w taryfie.</p> <p>Jest przepisem przeciwdziałającym nadmiernemu wzrostowi kosztów OZE i tym samym jest przepisem o charakterze prorynkowym.</p>
23.	UWAGA	<p>5. <i>Konieczne jest zapewnienie spójności projektu z procedowanymi projektami Prawa</i></p>	MSP	Uwaga przyjęta.

	OGÓLNA	<p><i>gazowego oraz Prawa Energetycznego.</i></p> <p>Zapewnienie spójności projektu z procedowanymi projektami ustawy – Prawo gazowe oraz ustawy – Prawo Energetyczne jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania systemu.</p>		Projekt uwzględnia propozycje zawarte w projektach ustawy Prawa energetycznego i Prawa gazowego.
24.	UWAGA OGÓLNA	<p>Rozdział 4</p> <p>Tytuł rozdziału sugeruje, że ustawa wprowadza mechanizmy wsparcia dla produkcji ciepła z OZE. W rzeczywistości mechanizmy wsparcia istnieją tylko dla produkcji energii elektrycznej i produkcji biogazu, pomimo, że w art. 39 podano, że przedsiębiorstwo energetyczne jest zobowiązane do zakupu ciepła lub chłodu wytworzonego z OZE. Proponuje się rozszerzenie zapisów o ciepło oraz chłód z OZE.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>MG wykonało analizę zasadności wprowadzenia dodatkowych mechanizmów dla produkcji ciepła sieciowego. Projekt uwzględnia wnioski z tej analizy. Projekt zakłada utrzymanie dotychczasowego obowiązku zakupu ciepła z OZE. Brak innych propozycji ze strony MSP.</p>
25.	UWAGA OGÓLNA	<p><i>Świadczenia pochodzenia i ceny gwarantowane</i></p> <p>Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki, zawartym w pkt 8.12 uzasadnienia do ustawy o oze, „instrumenty wsparcia wytwarzania energii z oze, takie jak świadczenia pochodzenia i ceny gwarantowane nie prowadzą do uszczuplenia środków publicznych, tym samym nie stanowią pomocy publicznej, która wymaga notyfikacji do Komisji Europejskiej”. W tym kontekście pragnę zauważyć, iż stanowisko to nie zostało poparte żadnymi argumentami, które stanowiłyby odpowiedź na wątpliwości zgłoszone w</p>	UOKiK	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Uwzględniono częściowo zagazane propozycje.</p> <p>System wsparcia OZE</p>

	<p>pismach UOKiK z dnia 31 stycznia 2012 r. (znak: DPR-0791-2(1)/12/MSk) i z dnia 5 czerwca 2012 r. (znak: DDO-0791-7(8)/12/AR/KC/BW). Nie wskazano także z jakich względów w przypadku instrumentów przewidzianych w projektowanej ustawie nie znajdują zastosowania wnioski płynące z orzecznictwa przywołanego w ww. pismach. W związku z tym, podtrzymuję uwagi zgłoszone w ww. pismach, dotyczące stwierdzenia, że wsparcie w formie systemu świadectw pochodzenia oraz systemu cen gwarantowanych stanowi pomoc publiczną i konieczne jest zapewnienie jego zgodności z przepisami o dopuszczalności tej pomocy oraz notyfikacja tej pomocy Komisji Europejskiej w trybie art. 108 ust. 3 TFUE.</p> <p>W szczególności nie można się zgodzić z twierdzeniem, że ustanowienie ceny gwarantowanej nie prowadzi do uszczuplenia środków publicznych. Mechanizm ten, określony w art. 37 ustawy o oze, polega na zobowiązaniu sprzedawcy z urzędu do zakupu energii lub paliw wytworzonych z oze po stałej cenie, z założenia wyższej niż rynkowa cena energii lub paliwa. Energia i paliwa będą następnie sprzedane odbiorcom po cenie rynkowej. Ujemne saldo (różnica między wartością sprzedaży a wartością zakupu) zostanie, zgodnie z ust. 4 pkt 3 przywołanego przepisu, pokryte sprzedawcy z urzędu przez Zarządcę Rozliczeń S.A. (dalej: ZR). Środki na ten cel będą pochodziły z opłaty przejściowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy o kdt¹ (zmienianym art. 123 ustawy o oze), gromadzonej przez PSE-Operator i przekazywanej ZR, której wysokość określa Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Należy zauważyć, iż opłata ta jest nakładana przez państwo na wszystkich odbiorców energii, ma charakter obligatoryjny i jest ściśle związana z celem, na jaki może zostać wykorzystana. Jest ona zatem rodzajem paropodatku.</p> <p>W kontekście przepisów o pomocy publicznej ważne jest, że opłatę tę można przypisać państwu - państwo ją nakłada, określa jej wysokość i wskazuje sposób wykorzystania, a jej poborem i wydatkowaniem administrują podmioty publiczne – PSE-Operator i ZR.</p>	<p>nie powoduje zwiększenia wydatków pochodzących ze środków publicznych.</p> <p>Wsparcie OZE zaproponowane w projekcie jest wynikiem oceny ekonomicznego poziomu wsparcia.</p> <p>Obecnie obowiązujący system nie był przedmiotem oceny KE.</p> <p>Uzasadnienie zostało uzupełnione.</p>
--	---	---

¹ Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905 ze zm.).

Oznacza to, że środki pochodzące z opłaty przejściowej, z których finansowane będą ceny gwarantowane, stanowią zasoby państwa, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE². Pragnę przypomnieć, że jednoznacznie w tej kwestii wypowiedziała się Komisja Europejska w decyzji w sprawie C43/2005³, oceniając charakter tej opłaty. Zatem, utrzymywanie, że finansowany z opłaty przejściowej system cen gwarantowanych nie dotyczy środków publicznych, stałby w sprzeczności z dokonaną przez Komisję oceną analogicznego mechanizmu pokrywania kosztów osieroconych opartego na tej opłacie. Konkludując, należy stwierdzić, że system cen gwarantowanych stanowi pomoc publiczną dla objętych nim wytwórców energii.

W żadnej mierze nie można się również zgodzić z zawartym w pkt 8.12 uzasadnienia stwierdzeniem, że instrumenty wsparcia wytwarzania energii z oze nie stanowią pomocy z samego tylko faktu, że dyrektywa o oze⁴ zobowiązuje państwa członkowskie do wspierania odnawialnych źródeł energii. Jak zostało to wskazane w ww. piśmie UOKiK z dnia 5 czerwca 2012 r., wprowadzie faktycznie dyrektywa o oze zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia systemów wspierania odnawialnych źródeł energii, jednak zastrzega jednocześnie w art. 3 ust. 3⁵, że systemy te muszą być zgodne z przepisami o pomocy publicznej⁶. Oznacza to, że wszystkie instrumenty wsparcia odnawialnych źródeł, które stanowią pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, muszą być zgodne z przepisami określającymi warunki dopuszczalności tej pomocy, w tym także zastosowanie mają procedury, o których mowa w art. 108 TFUE, czyli konieczność notyfikacji pomocy i uzyskania zgody Komisji⁷. Pragnę również

² Nie ma w tym przypadku zastosowania analogia do orzeczenia TSUE w sprawie C-379/98 PreussenElektra z uwagi na odmienny stan faktyczny w obu sprawach.

³ Decyzja Komisji w sprawie C43/2005 (ex N99/2005) – Polska – koszty osierocone (Dz. Urz. UE C 52 z 2.3.2006).

⁴ Dyrektywa 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009).

⁵ Przedmiotowy przepis posługuje się sformułowaniem: „z zastrzeżeniem (ang. „without prejudice”) art. 87

i 88 Traktatu (...)”, co oznacza, że udzielanie wsparcia jest możliwe, o ile wsparcie to jest zgodne z przepisami o pomocy publicznej.

⁶ Stosowanie przepisów pomocowych nakazywała uchylana dyrektywą OZE dyrektywa 2001/77/WE (pkt 12 preambuły oraz art. 4) poprzez odwołanie się wprost do ww. wytycznych o pomocy na ochronę środowiska i postanowień art. 87 o 88 Traktatu.

⁷ W dokumencie “The support of electricity from renewable energy sources. Accompanying document to the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources” (pkt 3.3 s. 13) **Komisja jednoznacznie wskazuje, że niektóre stosowane przez państwa członkowskie instrumenty wsparcia oze**

przypomnieć, że Minister Spraw Zagranicznych w piśmie z dnia 9 maja 2012 r. (znak: DPUE-920-533-12/Mn/1, SM-887) wypowiedział się w identyczny sposób w sprawie dotyczącej analogicznego przepisu w dyrektywie o kogeneracji⁸.

Ponadto, pragnę ponownie podkreślić, iż obowiązek stosowania przepisów o pomocy publicznej wynika wprost z TFUE, który w prawodawstwie unijnym jest aktem najwyższego rzędu. Nie jest możliwe wyłączenie jego stosowania aktami niższego rzędu, takimi jak dyrektywa, o ile sam Traktat tego nie przewiduje. Podnoszony (na konferencjach uzgodnieniowych oraz w tabeli rozbieżności dotyczących poprzedniej wersji ustawy o oze) przez przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki argument, że użyte w dyrektywie

o oze sformułowanie, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny wspierać oze, „z zastrzeżeniem” / ”bez uszczerbku dla” (ang. „without prejudice”) stosowania art. 107 i 108 TFUE, oznacza wykluczenie stosowania przepisów o pomocy publicznej w przypadku instrumentów promujących wykorzystanie odnawialnej energii, jest nieprawidłowy. Ponadto, pragnę zauważyć, iż przyjęcie takiego założenia oznaczałoby, że Komisja Europejska, wydając liczne decyzje oceniające zgodność takich instrumentów z przepisami o pomocy publicznej, działa wbrew postanowieniom dyrektywy o oze, a więc niezgodnie z obowiązującym prawem.

Jednocześnie, pragnę zauważyć, iż z brzmienia uzasadnienia do art. 38 ustawy o oze (str. 51 uzasadnienia) wynika, że zakup energii lub paliw odbywa się po określonej w tym przepisie cenie „z wyłączeniem energii elektrycznej wytwarzanej i oferowanej przez wytwórcę w mikroinstalacji”. Tymczasem w przywołanym art. 38 ust. 1 znajduje się odesłanie do art. 4 ustawy, który dotyczy mikroinstalacji. Nie jest zatem jasne, jak należy odczytywać intencje projektodawcy w tym zakresie. W szczególności, jeśli użyte w uzasadnieniu sformułowanie ma oddawać treść art. 37 ust. 10 ustawy o oze, to należy je rozszerzyć o inne podmioty, które – obok wytwórcy w mikroinstalacji – objęte są

---

stanowią pomoc publiczną, mimo że ich wprowadzenia wymaga dyrektywa o oze. Dokument ten jest dostępny na stronie Komisji http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/doc/2008_res_working_document_en.pdf.

⁸ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii (Dz. Urz. UE L 52 z 21.2.2004).

postanowieniami art. 37 ust. 1.

Ponadto, odnosząc się do założeń przyjętych na potrzeby ustalenia wysokości współczynników korekcyjnych, przedstawionych na str. 52 i nast. OSR, pragnę zauważyć, iż dopuszczono możliwość sfinansowania części kosztów budowy instalacji oze ze środków publicznych krajowych i międzynarodowych (ostatnie zdanie na str. 51 OSR), jednak

w kalkulacji współczynników tej możliwości nie uwzględniono. Biorąc pod uwagę, że wysokość współczynników została skonstruowana w sposób, który ma zapewnić rentowność inwestycji (w zależności od rodzaju instalacji, jej mocy i daty oddania do użytkowania), bez uwzględnienia możliwości otrzymania dodatkowych środków publicznych (poza świadectwami pochodzenia) na realizację inwestycji, a ustawa o oze nie zawiera regulacji korygującej wartość wsparcia w formie świadectw pochodzenia w sytuacji, gdy budowa i funkcjonowanie instalacji została (lub będzie) wsparta z innych źródeł, łączna wartość wsparcia może przekroczyć kwotę niezbędną do uzyskania rentowności inwestycji w oze. Biorąc pod uwagę, że łączna wartość wsparcia z różnych źródeł nie może przekroczyć różnicy między kosztami produkcji energii z oze a przychodami z jej sprzedaży, opartymi na jej cenie rynkowej, wsparcie w wysokości przekraczającej niezbędny poziom zapewniający zbilansowanie ekonomiczne inwestycji jest nieuzasadnione i może stanowić pomoc publiczną niezgodną z rynkiem wewnętrznym. W związku z tym, ustawa o oze powinna zostać uzupełniona o regulację zapewniającą, że łączny poziom wsparcia z różnych źródeł publicznych nie przekroczy ww. niezbędnego minimum.

Pragnę także wskazać, iż art. 59 ust. 6 ustawy o oze zawiera odstępstwo od standardowego sposobu naliczania i wysokości współczynników korekcyjnych w odniesieniu do instalacji oze wykorzystującej hydroenergię o mocy powyżej 100 MW. Z uzasadnienia do ustawy o oze wynika, że regulacja ta dotyczy w zasadzie jednej instalacji – elektrowni wodnej we Włocławku. Nie przedstawiono jednak szacunkowej kalkulacji zbilansowania inwestycji ani powodów, dla których instalacja ta wymaga szczególnych warunków wsparcia. Nie jest zatem możliwe dokonanie oceny wsparcia, jakie elektrownia we Włocławku otrzyma w porównaniu do innych instalacji objętych standardowym systemem wskaźnikowym. Uzasadnienie do ustawy wymaga uzupełnienia w tym zakresie.

26.	UWAGA OGÓLNA	Jednocześnie, ustawa o oze nie zawiera żadnych regulacji zapewniających zgodność ww. instrumentów (zwolnienie z opłat rejestrowych i skarbowych, obniżenie stawek VAT, zwolnienie z akcyzy) z przepisami o pomocy publicznej, dlatego projektowane przepisy wymagają uzupełnienia w tym zakresie.	UOKiK	Uwaga przyjęta. Projekt zgłoszone uwzględnia uwagi szczegółowe. Uzasadnienie w tym zakresie zostało uzupełnione.
27.	UWAGA OGÓLNA	<p><i>Wsparcie odbiorców energochłonnych</i></p> <p>W odniesieniu do art. 136 ustawy o oze, przewidującego notyfikację wsparcia dla odbiorców energochłonnych, pragnę zauważyć, iż nie jest jasne, o które wsparcie dla tych podmiotów chodzi. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż ustawa o oze przewiduje dwa jego rodzaje: ograniczenie obowiązku wspierania odnawialnych źródeł energii oraz możliwość odliczenia podatku akcyzowego (oba elementy zostały omówione w piśmie UOKiK z dnia 5 czerwca 2012 r.). Konieczne jest zatem wyraźnie wskazanie w przywołanym przepisie, o wsparcie w jakiej formie chodzi.</p> <p>Podsumowując powyższe uwagi, pragnę ponownie podkreślić, iż pomoc publiczna, która nie została notyfikowana Komisji pomimo istnienia takiego obowiązku, jest pomocą nielegalną. W przypadku uznania przez Komisję, iż pomoc ta jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, konsekwencją jej udzielania będzie konieczność jej zwrotu przez beneficjenta wraz z odsetkami od dnia udzielenia do dnia faktycznego zwrotu całości pomocy.</p> <p><u>PISMO dnia 5 czerwca 2012 r. – uwagi UOKiK</u></p>	UOKiK	Uwaga przyjęta. Uzasadnienie w tym zakresie zostało uzupełnione.

W związku z trwającymi pracami legislacyjnymi nad projektami: ustawy - Prawo energetyczne, ustawy - Prawo gazowe i ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz w ślad za pismem UOKiK z dnia 31 stycznia 2012 r. (DPR-0791-2(1)/12/Msk), a także w nawiązaniu do stanowiska Ministerstwa Gospodarki do zgłoszonych w tym piśmie uwag, przekazanego w formie tabeli rozbieżności, pragnę przedstawić dodatkowe wyjaśnienia w zakresie zapewnienia zgodności wsparcia przewidzianego w ww. projektach z przepisami o pomocy publicznej.

Konieczność stosowania przepisów o pomocy publicznej

Zgodnie ze stanowiskiem przedstawicieli Ministerstwa Gospodarki, przewidziane w ww. projektach instrumenty nie stanowią pomocy publicznej, ponieważ system wsparcia kogeneracji (dalej: CHP) i odnawialnych źródeł energii (dalej: OZE) wynika z prawa unijnego. W tym kontekście pragnę zauważyć, iż wprowadzenie faktycznie dyrektywy unijnej⁹ zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia systemów wspierania CHP i OZE, jednak zastrzegają jednocześnie, że systemy te muszą być zgodne z przepisami o pomocy publicznej¹⁰. W szczególności, dyrektywa CHP w pkt 24 preambuły wyraźnie odwołuje się do wytycznych środowiskowych¹¹, a w art. 7 ust. 2 wprost do art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską¹² (obecnie art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dalej TFUE), podobnie jak dyrektywa OZE w art. 3 ust. 3¹³. Oznacza to, że wszystkie instrumenty wsparcia, które stanowią pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, muszą być zgodne z przepisami określającymi warunki dopuszczalności tej pomocy, w tym także zastosowanie mają procedury, o których mowa w art. 108 TFUE, czyli konieczność notyfikacji pomocy i uzyskania zgody Komisji¹⁴.

Należy również mieć na uwadze, iż obowiązek stosowania przepisów o pomocy

⁹ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii (Dz. Urz. UE L 52/50 z 21.2.2004) oraz dyrektywa 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 140/16 z 5.6.2009).

¹⁰ Analogiczne stanowisko zajęło Ministerstwo Spraw Zagranicznych w piśmie z dnia 9 maja 2012 r. (znak: DPUE-920-533-12/Mn/1, SM-887).

¹¹ Wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego (Dz. Urz. UE C 37 z 3.2.2001), zastąpione przez wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz. Urz. UE C 82 z 1.4.2008).

¹² „Z zastrzeżeniem (ang. „without prejudice”) art. 87 i 88 Traktatu (...)”.

¹³ „Z zastrzeżeniem (ang. „without prejudice”) art. 87 i 88 Traktatu (...)”. Ponadto, stosowanie przepisów pomocowych nakazywała uchylana dyrektywą OZE dyrektywa 2001/77/WE (pkt 12 preambuły oraz art. 4) poprzez odwołanie się wprost do ww. wytycznych o pomocy na ochronę środowiska i postanowień art. 87 o 88 Traktatu.

¹⁴ W dokumencie “The support of electricity from renewable energy sources accompanying document to the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on the promotion of the use of energy from renewable sources” (pkt 3.3 s. 13) Komisja jednoznacznie wskazuje, że niektóre stosowane przez państwa instrumenty wsparcia OZE stanowią pomoc publiczną, mimo że ich wprowadzenia wymaga dyrektywa OZE.

publicznej wynika wprost z TFUE, a dyrektywa – jako akt niższego rzędu – nie może wyłączyć stosowania przepisów traktatowych. Z powyższych względów ww. stanowisko prezentowane przez Ministerstwo Gospodarki nie jest prawidłowe.

Konsekwencje niedopełnienia obowiązku notyfikacji

Pomoc państwa nie notyfikowana Komisji jest pomocą nielegalną. W przypadku takiej pomocy Komisja może – po stwierdzeniu jej niezgodności z prawem UE – wydać decyzję nakazującą państwu jej odzyskanie od beneficjenta (obowiązek windykacyjny ciąży na państwie – organie, który pomocy udzielił). Zwrot pomocy następuje z uwzględnieniem odsetek naliczanych od dnia udzielenia pomocy do dnia jej faktycznego pełnego zwrotu¹⁵. Oznacza to więc *de facto*, że wszelkie finansowe konsekwencje wynikające

z niedopełnienia obowiązku notyfikacji, ponosi beneficjent. Jeśli skorzystał on z pomocy w dobrej wierze, przysługuje mu roszczenie odszkodowawcze w stosunku do państwa.

W razie niewykonania przez państwo decyzji Komisji w wyznaczonym terminie, Komisja (lub każde inne państwo członkowskie) może wnieść sprawę bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE) na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE, żądając stwierdzenia naruszenia przez państwo prawa UE¹⁶. W przypadku, gdy TSUE przychyli się do skargi, wydaje wyrok stwierdzający, że państwo naruszyło nałożony na nie w decyzji Komisji obowiązek. Jeżeli następnie Komisja stwierdzi, że państwo nie zastosowało się nie tylko do jej decyzji, ale też do wyroku TSUE wydanego wskutek rozpatrzenia skargi, może podjąć działania na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE. Oznacza to, że Komisja umożliwia państwu ustosunkowanie się do zgłaszanych zarzutów, a następnie może przeciwko niemu skierować do TSUE skargę o niewykonanie wyroku. W skardze tej Komisja wnioskuje o zasądzenie zapłaty przez państwo okresowej kary pieniężnej lub ryczałtu (lub łącznie obu).

Jeżeli TSUE stwierdzi, że dane państwo nie zastosowało się do jego wcześniejszego wyroku, może nakazać zapłatę wnioskowanego przez Komisję ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej. Zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem TSUE, wysokość kary pieniężnej powinna uwzględniać okres niewykonywania przez państwo wyroku, a dzienna stawka kary powinna uwzględniać¹⁷: powagę dokonanego naruszenia, okres jego trwania, potrzebę

¹⁵ Przy czym przy ustalaniu wysokości odsetek krajowe przepisy zakazujące stosowania anatocyzmu nie wiążą

¹⁶ Podkreślić należy, iż związane z tym postępowanie toczy się na podstawie art. 108 ust. 2, a nie art. 258 TFUE. W przeciwieństwie do postępowania w trybie art. 258 TFUE Komisja nie ma obowiązku uprzedniego skierowania do zainteresowanego państwa uzasadnionej opinii, co znacznie skraca postępowanie.

¹⁷ Wyrok TSUE z 4.7.2000 w sprawie C-387/97, ECR [2000] I-5047.

zapewnienia efektu odstraszającego w odniesieniu do innych państw oraz zdolność państwa do zapłacenia kary¹⁸.

Wsparcie OZE i CHP jako pomoc publiczna

Certyfikaty

Ww. projekty ustaw zakładają kontynuację funkcjonowania tzw. mechanizmu certyfikатовego, służącego wspieraniu podmiotów wytwarzających energię z OZE i CHP. W ramach tego systemu wskazane w projektach ustaw podmioty¹⁹ zobowiązane są do:

- uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki certyfikatów o określonej wartości (obowiązek certyfikатовy) lub
- uiszczenia opłaty zastępczej, stanowiącej przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W przypadku niespełnienia powyższego obowiązku, podmioty zobowiązane muszą zapłacić na rzecz NFOŚiGW karę ustawową. Certyfikaty stanowią potwierdzenie wytworzenia

w danym czasie określonej ilości energii elektrycznej w OZE i CHP i są wydawane przez Prezesa URE. Prawa majątkowe wynikające z certyfikatów (powstające z chwilą ich wpisania do rejestru) są zbywalne i mogą stanowić przedmiot obrotu.

Pragnę poinformować, iż podobny do projektowanego system wspierania podmiotów wytwarzających tzw. zieloną energię był kilkakrotnie przedmiotem oceny przez Komisję Europejską. Wprawdzie w decyzji w sprawie N550/2000²⁰, w której oceniany był system certyfikatów, mający na celu wspieranie producentów energii wytwarzanej w źródłach odnawialnych lub w skojarzeniu z produkcją ciepła, Komisja stwierdziła, że ani wydawanie przez państwo certyfikatów producentom zielonej energii, ani nałożenie na dystrybutorów energii elektrycznej obowiązku posiadania określonej liczby tych certyfikatów nie wiąże się z transferem środków publicznych, zatem nie jest spełniona

¹⁸ W wyroku w sprawie C-387/97 TSUE ustalił wysokość kary za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu swojego poprzedniego wyroku na 20 tys. euro. W sprawie C-369/07 zasądził obowiązek zapłaty przez państwo na rzecz Komisji kwoty ryczałtu w wysokości 2 mln euro oraz okresowej kary 16 tys. euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku. Natomiast w sprawie C-496/09 TSUE zasądził od państwa ryczałt w wysokości 30 mln euro oraz okresowej kary stanowiącej iloczyn 30 mln euro oraz odsetka bezprawnie udzielonej i nielegalnej pomocy, której nie odzyskano do dnia wydania wyroku.

¹⁹ Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym innym niż energochłonni, członkowie giełdy towarowej lub rynku zorganizowanego, domy maklerskie lub towarowe domy maklerskie oraz odbiorcy energochłonni.

²⁰ Decyzja Komisji z 25.7.2001 w sprawie N 550/2000 – Belgia – zielone certyfikaty w sektorze energetycznym..

przesłanka dotycząca pochodzenia wsparcia ze środków publicznych, a system wspierania producentów zielonej energii nie stanowi, co do zasady, pomocy publicznej²¹. Jednakże w późniejszych decyzjach²² Komisja podkreślała, że w systemie certyfikатовym państwo oferuje za darmo określonym podmiotom aktywa niematerialne, posiadające wartość rynkową. Certyfikaty nie tylko stanowią dowód wytworzenia określonej ilości energii w OZE lub CHP, ale także – zezwalając na obrót certyfikataami i ustanawiając rynek takiego obrotu (tworząc na nie popyt) – państwo nadaje im określoną wartość finansową. Ponadto, zdaniem Komisji, aktywa w postaci certyfikatów pochodzą od państwa, które mogłoby sprzedać je, uzyskując w ten sposób określony dochód.

Natomiast w decyzji w sprawie N35/2003²³ Komisja wskazała, w jakich przypadkach certyfikaty, pozwolenia emisyjne i inne podobne dokumenty stanowią środki publiczne. W szczególności dotyczy to wszelkich dokumentów emitowanych przez państwo, które są uważane za aktywa niematerialne i mają wartość rynkową, a nie tylko poświadczają określony stan lub czynność. To, że istnieje (lub tworzony jest) rynek na tego rodzaju aktywa, świadczy o ich wartości finansowej. Konieczność podjęcia przez beneficjentów certyfikatów określonych działań w celu ich uzyskania nie wpływa na fakt, że mają one dla tych podmiotów wartość. Stanowisko to podtrzymał TSUE w wyroku w sprawie C-279/08P²⁴.

Odnosząc powyższe wyjaśnienia do polskiego systemu certyfikатовego, można uznać, że przywilej przyznany przez państwo, a mianowicie zbywalność certyfikatów, powoduje dodatkowy ciężar dla władz publicznych w postaci rezygnacji z pobierania opłat i kar pieniężnych. Ustanawiając system certyfikатовy, państwo przyznaje bowiem podmiotom zobowiązanym możliwość nabycia certyfikatów w celu uniknięcia uiszczenia opłat i kar. Ponadto, konsekwencją wprowadzenia systemu było utworzenie certyfikatów – bez żadnego świadczenia wzajemnego na rzecz państwa – które ze względu na swój zbywalny charakter posiadają wartość ekonomiczną. Państwo mogłoby sprzedać te certyfikaty, gdyby nadało systemowi inną strukturę. Tymczasem państwo, nadając

²¹ Na takim podejściu Komisji oparte było stanowisko UOKiK wyrażone m.in. w piśmie do Ministra Gospodarki z dnia 29 marca 2006 r. (znak: DDO-073-1(136)/2006/AR).

²² Decyzja Komisji z 28.11.2001 w sprawie N 504/2000 – Wielka Brytania, decyzja Komisji z 11.2.2009 w sprawie N 414/2008 – Wielka Brytania, decyzja Komisji z 13.7.2011 w sprawie SA.33134/2011/N – Rumunia – zielone certyfikaty promujące energię z odnawialnych źródeł oraz decyzja Komisji z 17.9.2009 w sprawie N 437/2009 – Rumunia – program wsparcia dla kogeneracji.

²³ Decyzja Komisji z 24.6.2003 w sprawie N 35/2003 – Holandia – System handlu emisjami NOx.

²⁴ Wyrok TSUE z 8.9.2011 w sprawie C-279/2011P Komisja Europejska przeciwko Holandii.

certyfikatom charakter zbywalnych niemajątkowych aktywów i przekazując je nieodpłatnie do dyspozycji beneficjentów, zamiast je sprzedać, zrzeka się w istocie zasobów publicznych. Na wartość certyfikatów ma wpływ wysokość opłaty zastępczej, będącej alternatywnym sposobem wywiązania się z obowiązku certyfikатовego²⁵ (która dodatkowo – zgodnie z nowym

projektem ustawy o OZE przygotowanym w Departamencie Energii Odnawialnej Ministerstwa Gospodarki – ma stanowić punkt odniesienia dla mechanizmu zabezpieczenia podaży certyfikatów), a także kary ustawowej za niewywiązanie się z niego, stanowiących przychody publiczne. Okoliczność, że podmioty zobowiązane mają możliwość wyboru sposobu wywiązania się z obowiązku certyfikатовego, świadczy o tym, że certyfikaty są alternatywą wobec opłat i kar nakładanych przez państwo²⁶.

Feed-in tariffs

W ww. nowej wersji ustawy o OZE przewiduje się wprowadzenie na okres 15 lat (licząc od dnia oddania danej instalacji do użytku) gwarantowanej ceny zakupu przez sprzedawcę z urzędu energii z OZE oferowanej przez wytwórcę energii z biogazu rolniczego, wytwórcę energii w mikroinstalacji oraz wpisanego do rejestru małych instalacji. Zgodnie z projektowanym systemem, sprzedawca z urzędu rozlicza transakcje zakupu i sprzedaży tej energii z Zarządcą Rozliczeń S.A., a koszty wynikające z tego rozliczenia zwiększają taryfę operatora systemu przesyłowego. Instalacje objęte mechanizmem gwarantowanej ceny zakupu nie będą mogły m.in. korzystać ze wsparcia w formie certyfikatów. Mechanizm ten dotyczy instalacji oddanych do użytkowania po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. W odniesieniu do instalacji już funkcjonujących przewiduje się obowiązek zakupu przez sprzedawcę z urzędu energii elektrycznej wytworzonej z OZE w mikroinstalacjach według tzw. taryfy subsydiowanej, stanowiącej iloczyn średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2011 oraz najwyższej wielkości określonego dla danej technologii wytwarzania energii z OZE współczynnika korekcyjnego, powiększonego o 0,5 punktu. Projekt ustawy nie określa sposobu rozliczania tego rodzaju taryfy przez sprzedawcę z

²⁵ Według Komisji, opłaty i kary mają charakter zastępczy wobec wywiązania się z obowiązku certyfikатовego. Nabywając określoną ilość certyfikatów na rynku, podmiot zobowiązany „unika” uiszczania tych opłat, niejako „pozbawiając” państwo dochodu.

²⁶ Patrz: pkt 106-111 ww. wyroku w sprawie C-279/2011P.

urzędu.

Podobne instrumenty były przedmiotem oceny Komisji²⁷, która stwierdziła, że taki mechanizm – gwarantowane ceny wraz z bonusami w zależności od technologii OZE – prowadzi do uszczuplenia środków publicznych (dotowanie ceny energii ponad jej rynkową wartość) i daje korzyść producentom OZE, którzy otrzymują środki dodatkowe ponad te, które mogliby uzyskać w efekcie sprzedaży energii na rynku. Oznacza to, że mechanizm ten stanowi pomoc publiczną i musi być zgodny z zasadami dopuszczalności tej pomocy.

Inne środki

Projektowane ustawy przewidują szereg innych instrumentów, stanowiących korzyść dla producentów energii z OZE i CHP. W szczególności pomocą publiczną jest zwolnienie wytwórców energii w OZE, posiadających instalacje o mocy nieprzekraczającej 5MW, z opłat za:

- udzielenie koncesji,
- wpis do rejestru certyfikatów i zmiany w tym rejestrze,
- wpis do rejestru gwarancji pochodzenia i zmiany w tym rejestrze,
- opłat skarbowych za czynności związane z prowadzeniem rejestru przedsiębiorców wytwarzających biogaz rolniczy lub energię z tego biogazu, wydanie certyfikatów i wydanie koncesji na wytwarzanie energii z OZE, wydanie gwarancji pochodzenia i czynności związane z prowadzeniem rejestru gwarancji pochodzenia.

Wsparcie w ramach ww. środków stanowi dla beneficjentów wymierną korzyść ekonomiczną pomniejszającą dochody publiczne i powinno być udzielane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy publicznej.

Zapewnienie zgodności pomocy na OZE i CHP (certyfikaty, feed-in tariffs, inne środki)

Przedmiotowa pomoc przewidziana w ww. projektach ustaw ma charakter operacyjny (jest związana z bieżącą działalnością beneficjentów). Obowiązujące przepisy o pomocy publicznej nie przewidują zwolnienia tego rodzaju pomocy z obowiązku notyfikacji,

²⁷ Decyzja Komisji z 14.4.2010 w sprawie N 94/2010 – Wielka Brytania – Feed-in tariffs wspierające wytwarzanie energii odnawialnej ze źródeł niskowęglowych, decyzja Komisji z 4.7.2006 w sprawie NN 162/A/2003 i N 317/A/2006 – Austria – wsparcie wytwarzania energii z odnawialnych źródeł (feed-in tariffs), decyzja Komisji z 4.7.2006 w sprawie NN 162/B/2003 i N 317/B/2006 – Austria – wsparcie CHP (feed-in tariffs).

o którym mowa w art. 108 ust. 3 TFUE. Z tego względu projekty ustaw w zakresie, w jakim przewidują jej udzielanie, powinny być zgłoszone Komisji, by mogła ona dokonać oceny ich zgodności z rynkiem wewnętrznym. Proponuję zatem notyfikowanie projektowanych instrumentów w trybie art. 108 ust. 3 TFUE jako pomoc zgodna z art. 107 ust. 3 TFUE²⁸.

Podstawą akceptacji przez Komisję tego rodzaju pomocy jest art. 107 ust. 3 lit. c TFUE, a warunki jej dopuszczalności określają wytyczne środowiskowe w pkt 3.1.6.2 i 3.1.7.2. Oceniając system certyfikacyjny i taryf subsydiowanych, Komisja zwraca uwagę na to, czy jest on niezbędny, by zapewnić rentowność produkcji energii, nie przewiduje nadkompensaty kosztów produkcji energii (proporcjonalność wielkości planowanych instrumentów do celu, który mają one spełnić) i nie odwołuje wytwórców energii od zwiększania konkurencyjności.

W celu wykazania powyższego, niezbędne jest przedstawienie Komisji szczegółowego uzasadnienia konieczności i proporcjonalności wprowadzenia planowanych środków.

W szczególności, należy dokonać analizy rynków, na których działają beneficjenci planowanych środków, ponoszonych przez nich rzeczywistych kosztów produkcji energii w zależności od rodzaju i technologii OZE i CHP w relacji do możliwej do osiągnięcia ceny sprzedaży tej energii oraz stopy zwrotu z inwestycji w poszczególne rodzaje i technologie OZE i CHP.

W tym kontekście zwracam uwagę, że przeprowadzenie takich analiz jest również niezbędne z uwagi na konieczność wykazania celowości przyjęcia projektowanych instrumentów w związku z zasadami gospodarności i celowości wydatkowania środków publicznych, o których mowa w przepisach o finansach publicznych oraz przedstawienia szczegółowego uzasadnienia projektowanych instrumentów i ich wpływu na sektor finansów publicznych w ocenie skutków regulacji.

Biorąc pod uwagę, że łączna wartość wsparcia z różnych źródeł nie może przekroczyć różnicy między kosztami produkcji energii a przychodami z jej sprzedaży, opartymi na jej cenie rynkowej (reguła kumulacji określona w pkt 109 lit. a wytycznych środowiskowych), należy przedstawić Komisji mechanizm zapewniający przestrzeganie tej reguły. Zwracam uwagę, iż przepisy projektów ustaw nie określają m.in. zasad łączenia:

²⁸ Jeśli projektodawca posiada argumenty i dane wykazujące brak pomocy publicznej w projektowanych instrumentach, możliwe jest także notyfikowanie planowanych środków w celu uzyskania pewności prawnej.

- certyfikatów dla tej samej ilości energii w przypadku produkcji energii w źródle będącym jednocześnie źródłem odnawialnym i kogeneracyjnym,
- certyfikatów z taryfami subsydiowanymi dla istniejących instalacji,
- certyfikatów i taryf subsydiowanych z pomocą inwestycyjną dla tego samego źródła energii i innymi rodzajami pomocy, np. w formie zwolnień z podatków i opłat lokalnych.

Regulacje dotyczące kumulacji różnych instrumentów wspierających OZE i CHP powinny być wskazane w ww. projektach ustaw.

Przykłady informacji, które należy przedłożyć Komisji, reguł kumulacji i zakresu danych analizowanych przez Komisję określają m.in. ww. decyzje w sprawie N504/2000, N414/2008, N437/2009 oraz SA.33134/2011/N.

W celu przyspieszenia przebiegu procedury notyfikacyjnej możliwe jest uprzednie prenotyfikowanie projektowanych instrumentów, w celu przedstawienia Komisji zamierzeń władz polskich oraz umożliwienia jej zajęcia wstępnego stanowiska, a w razie konieczności zasugerowania niezbędnych zmian. Prenotyfikacja pozwala na przeprowadzenie „półformalnych” konsultacji z Komisją i organizację spotkań z jej przedstawicielami, m.in. celem ustalenia zakresu i formy informacji, które będą potrzebne do przeprowadzenia przez Komisję pełnej analizy oraz przedyskutowania najbardziej skomplikowanych kwestii. Pragnę poinformować, iż uprzednia prenotyfikacja ww. sprawy SA.33134/2011/N skróciła właściwe postępowanie notyfikacyjne do około 1 miesiąca.

W odniesieniu do ww. zwolnień z opłat (środków innych niż certyfikaty i taryfy subsydiowane) pragnę zauważyć, iż wartość pomocy w tej formie należy ustalić jako sumę wysokości nieponiesionych opłat. Z uwagi na fakt, że suma ta będzie kwotą relatywnie niewielką, możliwe jest zakwalifikowanie tej pomocy jako pomoc de minimis i udzielanie jej zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu o pomocy de minimis²⁹. Pomoc de minimis nie wymaga zgłoszenia Komisji w trybie art. 108 ust. 3 TFUE. Jednak organ udzielający pomocy będzie zobligowany do:

- każdorazowego weryfikowania, na podstawie dokumentów przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis³⁰, m.in. jego sytuacji ekonomicznej

²⁹ Rozporządzenie Komisji (WE) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006).

³⁰ Zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 ze zm., dalej: ustawa o pomocy publicznej), podmiot ubiegający się o pomoc de minimis ma obowiązek przedłożyć podmiotowi udzielającemu pomocy wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2

(pomoc de minimis nie może być udzielona podmiotowi znajdującemu się w trudnej sytuacji) i wykorzystanego przez niego dopuszczalnego limitu pomocy de minimis (200 tys. euro w okresie 3 lat),

- wystawienia każdemu beneficjentowi, w odniesieniu do każdego ww. zwolnienia z uiszczenia opłat, zaświadczenia, o którym mowa w art. 5 ustawy o pomocy publicznej oraz
- terminowego przekazywania Prezesowi UOKiK sprawozdania o udzielonej pomocy za pośrednictwem interaktywnego systemu sprawozdawczego SHRIMP.

Powyższe obowiązki, ze względu m.in. na liczbę podmiotów objętych projektowanymi zwolnieniami i częstotliwość dokonywania zmian w rejestrach, mogą stanowić dla organu udzielającego pomocy znaczne obciążenie administracyjne. W celu jego wyeliminowania, możliwe jest zakwalifikowanie powyższej pomocy jako pomocy operacyjnej dla producentów energii z OZE i CHP, stanowiącej uzupełnienie systemu certyfikatowego

i subsydiowanych taryf i jej notyfikowanie Komisji wraz z tymi systemami. Wówczas na organie udzielającym pomocy będą spoczywały jedynie obowiązki wynikające z decyzji, którą Komisja wyda w notyfikowanych sprawach oraz obowiązki sprawozdawcze, wiążące się z udzielaniem każdej pomocy publicznej, niezależnie od jej formy i przeznaczenia.

Konkludując, pragnę podkreślić konieczność notyfikacji Komisji projektowanych instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w OZE i CHP. Z uwagi na to, że instrumenty te stanowią zespół środków mających zrekompensować producentom tej energii różnicę między kosztami jej produkcji a jej ceną rynkową, ich łączna wartość nie może przekroczyć tej różnicy w odniesieniu do każdego wytwórcy energii (uwzględniając współczynniki korekcyjne dla każdego rodzaju OZE). Niezbędne jest zatem:

- dokonanie szczegółowych analiz kosztów produkcji energii w zależności od rodzaju i technologii OZE i CHP w relacji do prognozowanej rynkowej ceny energii w

---

poprzedzających go lat, albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie, a także informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis, dotyczące m.in. wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności (w tym o sytuacji ekonomicznej) oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis, których zakres określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. Nr 53, poz. 311).

okresie udzielania tego wsparcia oraz zakładanej stopy zwrotu z inwestycji w OZE i CHP (niezbędność i proporcjonalność wsparcia),

- wprowadzenie do projektowanych ustaw stosownych mechanizmów zapewniających nieprzekroczenie ww. różnicy między kosztami wytworzenia energii a jej ceną rynkową na skutek udzielania wsparcia (wykluczenie możliwości nadkompensaty),
- notyfikowanie łącznie wszystkich instrumentów wspierających OZE i CHP, ewentualnie poprzedzone procedurą prenotyfikacji.

Wsparcie mikroinstalacji

Wytwarzanie energii elektrycznej w mikroinstalacji, w szczególności w celu jej sprzedaży, niezależnie od wielkości tej sprzedaży, będzie działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów unijnych (ponieważ działalność w zakresie wytwarzania energii i oferowanie jej na rynku ma charakter gospodarczy, a mikroinstalacje – dostarczając energię do sieci - będą konkurowały z innymi podmiotami wytwarzającymi energię).

W związku z tym, projektowane instrumenty wspierające mikroinstalacje, w tym m.in.:

- zwolnienie z opłat za przyłączenie do sieci,
- zwolnienie z opłat skarbowych za czynności związane z prowadzeniem rejestru wytwórców energii w mikroinstalacji,
- dodatkowe pomnożenie jednostkowej ceny energii nabywanej od mikroinstalacji przez przedsiębiorstwa energetyczne o określony współczynnik powiększony o 0,5 punktu oraz powiększenie o 0,5 punktu współczynnika korekcyjnego, służącego do ustalenia wartości praw majątkowych płynących ze świadectwa pochodzenia oraz
- możliwość odliczenia od podstawy obliczenia podatku wydatków poniesionych na nabycie lub montaż mikroinstalacji,

będą stanowiły pomoc publiczną. Zasady udzielania wsparcia w ramach instrumentów skierowanych do mikroinstalacji, przewidzianych w projektach ustaw, muszą być zatem zgodne z warunkami dopuszczalności pomocy publicznej. Możliwe jest zakwalifikowanie tej pomocy jako pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu nr 1998/2006 lub jako pomoc operacyjna. Konsekwencje przyjęcia pierwszego z proponowanych przeznaczeń przedstawiono w punkcie powyżej. Natomiast w drugim przypadku niezbędne jest dokonanie notyfikacji Komisji, zgodnie ze wskazówkami zawartymi w konkluzji powyższego punktu.

Pragnę poinformować, iż instrumenty wsparcia dla małych wytwórców energii, produkujących energię zasadniczo na swoje potrzeby, ale wprowadzających jej „nadmiar” do sieci, były przedmiotem analizy Komisji pod kątem występowania pomocy publicznej i jej zgodności z rynkiem wewnętrznym w ww. sprawie N94/2010. Zdaniem Komisji, regulowana taryfa dla tego rodzaju podmiotów stanowi pomoc publiczną zgodną z warunkami określonymi dla pomocy operacyjnej w pkt 109 i nast. wytycznych środowiskowych.

Wsparcie odbiorców energochłonnych

Na wstępie pragnę zwrócić uwagę na wprowadzoną w art. 32 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy o OZE oraz art. 109 ust. 2 pkt 4 projektu ustawy Prawo energetyczne definicję odbiorcy energochłonnego. Odnosi się ona do przedsiębiorców, którzy w roku poprzednim zużyli nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej i dla których udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji nie jest mniejszy niż 15% w odniesieniu do transakcji nie zawieranych na giełdzie towarowej lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium RP rynek regulowany. Jest to zatem definicja znacznie zawężona w stosunku do definicji przedsiębiorcy energochłonnego³¹ wskazanej w art. 17 lit. a dyrektywy 2003/96/WE³², co zwiększa selektywność regulacji zawartych w ww. projektach ustaw.

Wśród przepisów przewidujących wsparcie dla odbiorców energochłonnych zawartych w projekcie ustawy o OZE oraz projekcie ustawy Prawo energetyczne, można wyróżnić dwa odrębne instrumenty:

1. ograniczenie obowiązku wspierania OZE i CHP

Projektowane ustawy przewidują, iż odbiorcy energochłonni będą wypełniali obowiązek certyfikatowy (lub ewentualnie uiszczali opłatę zastępczą) jedynie w odniesieniu do 400 GWh zakupionej i zużytej w danym roku energii elektrycznej. W odniesieniu do energii przekraczającej wyżej wskazany limit, przedsiębiorstwa energochłonne będą zwolnione z obowiązku wspierania OZE i CHP.

Zaproponowany instrument będzie zatem stanowił wyjątek od ogólnego obowiązku wsparcia dla OZE i CHP w postaci konieczności uzyskania określonych certyfikatów

³¹ Zgodnie z powołaną definicją zakład energochłonny oznacza jednostkę gospodarczą, określoną w art. 11, w której koszty nabycia produktów energetycznych i energii elektrycznej wynoszą przynajmniej 3% wartości produkcji lub krajowy należny podatek energetyczny wynosi przynajmniej 0,5% wartości dodanej.

³² Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003).

(lub też uiszczenia opłaty zastępczej) nałożonego na przedsiębiorstwa energetyczne i tym samym instrument przewidziany w projektowanych przepisach będzie stanowił pomoc publiczną dla odbiorców energochłonnych.

2. możliwość odliczenia podatku akcyzowego:

Odbiorcy energochłonni (jako jedyni z grupy odbiorców końcowych) będą mieli możliwość bezpośredniego rozliczenia się z obowiązku certyfikатовego lub uiszczania opłaty zastępczej. Z wyjaśnień zawartych w uzasadnieniu do art. 32 projektu ustawy o OZE wynika, iż wprowadzanie ww. uregulowania daje im możliwość odliczenia podatku akcyzowego, z którego zwolniona jest energia elektryczna z OZE. Zatem, mając na uwadze fakt, iż pozostali odbiorcy końcowi (tj. niezaliczani do grupy przedsiębiorstw energochłonnych) nie mają takiej możliwości, projektowany instrument stanowi selektywną korzyść dla odbiorców energochłonnych.

Natomiast, zdaniem projektodawców, rozwiązanie przyjęte w art. 109 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo energetyczne, dające odbiorcom energochłonnym możliwość rozliczenia się z obowiązku certyfikатовego dotyczącego CHP, nie stanowi dla nich podobnego uprzywilejowania zwalniającego z akcyzy, gdyż energia wytworzona w CHP nie jest zwolniona z tego podatku. Zasadne wydaje się zatem wskazanie w uzasadnieniu do ww. art. 109 projektu ustawy Prawo energetyczne powodów obciążenia przedsiębiorstw energochłonnych (jako jedynych odbiorców końcowych) obowiązkiem samodzielnego rozliczania certyfikatów dotyczących CHP.

Przedstawiony w pkt 1 mechanizm wsparcia dla przedsiębiorstw energochłonnych jest podobny do instrumentu zgłoszonego przez władze austriackie i ocenionego przez Komisję w decyzji w sprawie C 24/09³³. Odnosząc się do planowanego przez władze austriackie systemu wsparcia odbiorców energochłonnych, który miał polegać na częściowym zwolnieniu ich z obowiązku zakupu energii elektrycznej z OZE, Komisja stwierdziła, iż nie może on zostać uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym UE. Instrument ten pozwalał odbiorcy energochłonnemu zażądać od dostawcy energii elektrycznej, by nie dostarczał mu „zielonej” energii. By móc otrzymać takie zwolnienie, odbiorca energochłonny musiał kwalifikować się do refundacji na podstawie ustawy o rabacie od podatku energetycznego, a jego wydatki związane z „zieloną” energią musiały

³³ Decyzja Komisji z 8.3.2011 w sprawie C 24/09 (ex N 446/08) – Pomoc państwa dla odbiorców energochłonnych udzielana w Austrii na podstawie ustawy o zielonej energii elektrycznej.

wynosić co najmniej 0,5% wartości produkcji netto. Zwolnienie było przyznawane na wniosek składany do austriackiego regulatora rynku energii. Jeżeli zostało przyznane, dostawcy energii nie mieli prawa nałożyć na odbiorców energochłonnych żadnych dodatkowych opłat związanych z „zieloną” energią (z których finansowany był system taryf subsydiowanych). Jednakże odbiorca zobowiązany był do uiszczenia obowiązkowej opłaty na rzecz austriackiego centrum rozliczeń związanych z „zieloną” energią w wysokości 0,5% produkcji netto w poprzednim roku kalendarzowym. Komisja uznała, że tak ukształtowane zwolnienie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ:

- przewiduje zwolnienie z opłaty regulacyjnej (tj. opłaty stanowiącej różnicę pomiędzy rynkową ceną energii, a ceną energii wyznaczaną przez ministra gospodarki), stanowi zatem dla kwalifikujących się odbiorców korzyść ekonomiczną;
- zgodnie z ustawą o zielonej energii elektrycznej, dostawcy energii są zobowiązani do zakupu pewnej ilości „zielonej” energii od ich producentów po cenie wyższej od rynkowej (taryfa subsydiowana). Cena ta jest określana corocznie przez ministra gospodarki. Różnica pomiędzy ceną rynkową a ceną podwyższoną stanowiła, według Komisji, opłatę o charakterze parafiskalnym. Opłata jest pobierana przez austriackie centrum rozliczeń związanych z „zieloną” energią”, które jest organem powołanym wyłącznie do realizacji celów interesu publicznego, pozostającym pod kontrolą państwa. Komisja uznała zatem, że opłata ta stanowiła opłatę pobieraną przez państwo. Konsekwencją takiego stwierdzenia była konkluzja, że zwolnienie dotyczy środków pochodzących z zasobów państwowych, ponieważ obniża przychody centrum rozliczeń, z uwagi na fakt, że dostawcy energii nie muszą dostarczać „zielonej” energii do zwolnionych odbiorców, a zatem także wpłacać opłaty do tego centrum, zaś opłata kompensacyjna wnoszona do centrum rozliczeń przez zwolnionych odbiorców jest niższa niż przychód, który centrum otrzymałoby, gdyby nie doszło do zwolnienia;
- odnosi się jedynie do odbiorców energochłonnych (zastosowanie ma próg wydatków na „zieloną” energię w wysokości co najmniej 0,5% wartości produkcji netto), zatem jest selektywne;
- pomoc ta stanowi pomoc operacyjną dla przedsiębiorstw zaangażowanych w energochłonnych gałęziach przemysłu, które są otwarte na konkurencję

i wymianę handlową w wymiarze unijnym, zatem może zakłócić konkurencję i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Komisja zbadała przedmiotowy środek pod kątem zgodności z rynkiem wewnętrznym na podstawie następujących przepisów:

- wytycznych środowiskowych - stwierdzając, że badany środek nie mieści się w zakresie zastosowania ww. wytycznych (ani bezpośrednio, ani przez analogię),
- stosowanego przez analogię art. 25 rozporządzenia 800/2008³⁴ - stwierdzając, że nie można zastosować ww. przepisu do rozpatrywanego środka z uwagi na fakt, że przedmiotowe opłaty parafiskalne nie są analogiczne ze zharmonizowanym podatkiem energetycznym, o którym mowa w ww. przepisie,
- art. 107 ust. 3 lit. c TFUE - stwierdzając, że środek nie może być zatwierdzony na podstawie ww. przepisu, ponieważ rozpatrywana pomoc operacyjna nie spełnia żadnego elementu testu bilansującego (pomoc powinna być ukierunkowana na wyraźnie określony cel leżący we wspólnym interesie, udzielenie pomocy powinno być odpowiednim instrumentem, pomoc powinna spełniać efekt zachęty i być proporcjonalna do zakładanych celów oraz potencjalny wpływ planowanej pomocy na konkurencję i wymianę handlową na rynku powinny być wystarczająco ograniczone).

Konsekwencją powyższej konkluzji był zakaz wdrożenia notyfikowanego środka pomocowego.

Komisja odniosła się do możliwości wspierania przedsiębiorstw energochłonnych również w decyzji w sprawie N 595/2005³⁵. Zaakceptowała w niej pomoc w postaci ulg podatkowych na paliwa kopalne dla najbardziej energochłonnych przedsiębiorstw. Z opisu sprawy zawartego w treści ww. decyzji wynika, iż oceniając zgłoszony środek Komisja wzięła pod uwagę zarówno postanowienia dyrektywy 2003/69/WE, jak też postanowienia wytycznych środowiskowych³⁶, dopuszczających możliwość stosowania pomocy operacyjnej w formie obniżenia podatku lub zwolnienia z podatku środowiskowego. Zgodnie

³⁴ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 9.08.2008).

³⁵ Decyzja Komisji z dnia 28 grudnia 2005 r. w sprawie N 595/2005 – Sweden, Prolongation of the Energy Intensiva Industry's CO₂ Tax Reliefs into 2006 (Sweden).

³⁶ W decyzji Komisja powołała się na zgodność planowanego środka z pkt 51.1b i 51.2 obowiązujących wówczas wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz. Urz. UE C 37 z 03.02.2001).

		<p>z zastosowanym mechanizmem, przedsiębiorstwa produkcyjne mogły korzystać z obniżonej stawki podatku środowiskowego, jeżeli wartość podatku od wykorzystywanych w produkcji paliw kopalnych przekroczyła 0,8% wartości sprzedaży wyprodukowanych dóbr. Maksymalna wysokość podatku należnego to 0,8% wartości sprzedaży plus 24% należnego podatku przekraczającego ww. 0,8% wartości sprzedaży. Uzasadnieniem dla przyjęcia takiego rozwiązania był wzrost obciążeń dla przedsiębiorstw energochłonnych z tytułu podatku akcyzowego, który wynikał z wejścia w życie dyrektywy 2003/96/WE (przez co obciążenie podatkiem akcyzowym tych podmiotów wzrosło o 5,6 mln euro w porównaniu do 2004 r.).</p> <p>Podsumowując, należy stwierdzić, iż ocena zaproponowanych w projektach ustaw instrumentów wsparcia odbiorców energochłonnych w kontekście przepisów o pomocy publicznej wymaga dogłębnej analizy różnic i podobieństw mechanizmów ocenianych przez Komisję w ww. decyzjach z rozwiązaniem proponowanym przez projektodawców. Jednocześnie, niemożliwe jest obecnie dokonanie takiej analizy z uwagi na fakt, iż uzasadnienia projektowanych ustaw nie zawierają niezbędnych do tego informacji. W związku z tym konieczne jest m.in. wskazanie przez projektodawcę liczby beneficjentów ww. instrumentów wsparcia, uzasadnienie przyjętego progu 400 GWh (podając przy tym informację na temat średniego zużycia energii przez odbiorców energochłonnych), wykazanie spełnienia efektu zachęty (tzn. opisanie negatywnych skutków niewprowadzenia projektowanych w tym zakresie regulacji), opisanie sytuacji polskich odbiorców energochłonnych na tle odbiorców energochłonnych innych państwa UE (jeżeli w innych państwach odbiorcy energochłonni korzystają z różnych mechanizmów wsparcia, wprowadzone instrumenty mogłyby pozytywnie wpłynąć na wyrównanie sytuacji konkurencyjnej przedsiębiorców działających w Polsce). Dodatkowo pragnę zauważyć, iż ww. decyzja austriacka pokazuje znaczenie argumentacji w zakresie prezentowanego przed Komisją stanowiska i poparcia go dogłębными analizami odpowiednich danych.</p>		
28.	UWAGA OGÓLNA	Rządowe Centrum Legislacji przede wszystkim pragnie podnieść, że projekt powyższej ustawy jest częścią tzw. pakietu energetycznego i powinien być procedowany łącznie z projektem ustawy – Prawo energetyczne oraz projektem ustawy – Prawo gazowe, jak również projektem ustawy zawierającym przepisy wprowadzające ww. ustawy. Jednakże	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt uwzględnia propozycje zawarte w

		w związku z tym, że opiniowany projekt wyprzedza pozostałe projekty ocena jego spójności z pozostałymi regulacjami, które mają obowiązywać w sektorach paliw i energii, jest znacznie utrudniona i przy dokonywaniu tej oceny możliwe jest jedynie odwołanie się do przepisów zawartych w tych projektach w brzmieniu zaproponowanym w wersji z dnia 21 grudnia 2011 r.		projektach ustawy Prawo energetyczne i Prawo gazowe i jest zgodny z tymi projektami.
29.	UWAGA OGÓLNA	<ol style="list-style-type: none"> 1. Projekt należy uzupełnić o tabelaryczne zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu ustawy dostosowawczej i projektowanych przepisów prawa polskiego (tzw. tabela zbieżności). 2. Do projektu ustawy przedkładanego do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów powinny zostać dołączone projekty kluczowych aktów wykonawczych. 3. Odmienne niż poprzednio, projekt ustawy został przedłożony jako samodzielny, tj. nie towarzyszą mu dwa pozostałe projekty ustaw tzw. „trójpaka”. Jednoznacznego wyjaśnienia wymaga czy intencją wnioskodawcy jest chęć uniknięcia dalszych opóźnień i wyprzedzająca próba uzgodnień zawartości merytorycznej, odnoszącej się do OZE, przy założeniu połączenia prac nad trzema projektami ustaw na nieco późniejszym etapie, czy też niezależne prowadzenie prac nad ustawą o OZE – co z kolei wymagałoby usunięcia licznych odwołań do antycypowanego brzmienia przepisów dopiero projektowanego Prawa energetycznego (np. art. 32, 36, 37, 72, 107, 114, 118,123). 4. Wydaje się, że w treści uzasadnienia i OSR nadmiernie wyeksponowano pojęcie „optymalizacji wsparcia OZE”. W rzeczywistości obniżony ma być transfer środków finansowych od odbiorców dla wytwórców wykorzystujących współspalanie biomasy, energetykę wiatrową dużej skali i zamortyzowaną energetykę wodną, co raczej odpowiada pojęciu racjonalizacji lub redukcji nieuzasadnionego poziomu wsparcia. Jak podkreślono na str. 13 uzasadnienia w tych przypadkach koszt wytworzenia energii jest dużo niższy niż obecnie otrzymywane wsparcie. Wskazane także byłoby rozszerzenie argumentacji o koszty przesyłu, rezerwowania i bilansowania w systemie elektroenergetycznym znacznego udziału energetyki wiatrowej oraz pełnych skutków współspalania biomasy w dużych źródłach (skutki ekologiczne, techniczne, transport, wpływ na inne przemysły). 	KPRM	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Uzasadnienie i OSR zostały uzupełnione.</p>

30.	UWAGA OGÓLNA	<p>1. Rozdział 4, art. 25-56- w dwóch miejscach , tj. w art. 42 ust. 2 pkt 7 i w art. 42 ust. 3 pkt 8 użyto określenia „obowiązujące normy” co jest sprzeczne z Ustawą o normalizacji, zgodnie z którą normy są dokumentami do dobrowolnego stosowania. Użyte sformułowanie należy zastąpić przez „stosowne normy”.</p> <p>2. Rozdział 5, art. 57-62- w art. 59 ust. 9, użyto określenia „obowiązujących norm” co jest sprzeczne z Ustawą o normalizacji, zgodnie z którą normy są dokumentami do dobrowolnego stosowania. Użyte sformułowanie należy zastąpić przez „stosownych norm”.</p>	Polski Komitet Normalizacyjny	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt w tym zakresie został zmieniony.</p> <p>„Obowiązujące normy” zamieniono na „stosowne normy”.</p>
31.	UWAGA OGÓLNA	<p>1. Proponuje się dodać przepis porządkujący, zgodnie z którym do postępowania przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy Prawo energetyczne (analogicznie jak rozwiązanie zawarte w art. 29).</p>	Agencja Rezerw Materialowych	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zastosowanie będą mieć przepisy KPA.</p> <p>Nie trzeba dodawać przepisu w tym brzmieniu.</p>
32.	UWAGA OGÓLNA	<p>W przepisach projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii, jest mowa o układach kontrolno-pomiarowych. Przepisy projektu ustawy, jak i przepisy projektu ustawy - Prawo energetyczne, nie definiują tych urządzeń, ani też nie odsyłają do innych przepisów.</p>	Główny Urząd Miar	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zastosowanie będą mieć przepisy projektu ustawy PE.</p>
33.	UWAGA OGÓLNA	<p>I. W pierwszej kolejności pragnę wyrazić zdziwienie przekazaniem <i>projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii</i> (dalej „projekt ustawy o OZE”) do kolejnej tury uzgodnień międzyresortowych bez pozostałych projektów wchodzących w skład tzw. „trójpaku energetycznego”, tj. projektu ustawy – Prawo energetyczne i projektu ustawy – Prawo gazowe (oraz, zgodnie z ustaleniami podjętymi w czasie I tury uzgodnień międzyresortowych, projektu ustawy wprowadzającej trzy wymienione ustawy).</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt uwzględnia propozycje zawarte w projektach ustawy Prawo energetyczne i Prawo gazowe i jest zgodny z</p>

		<p>Projekt ustawy o OZE w szeregu projektowanych przepisów odwołuje się bezpośrednio do przepisów pozostałych dwóch projektów wchodzących w skład „trójpaku energetycznego”, w związku z czym kompletna ocena zgodności projektowanych przepisów ustawy o OZE bez znajomości całości proponowanej w „trójpaku” regulacji, nie jest możliwa. Projekty te, zwłaszcza projekt ustawy o OZE i projekt ustawy – Prawo energetyczne są ze sobą ściśle powiązane, a ich przepisy muszą być ze sobą komplementarne.</p>		tymi projektami.
34.	UWAGA OGÓLNA	<p>II. Ponadto, do nowej wersji projektu ustawy o OZE projektodawca nie dołączył tzw. tabeli zbieżności. Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwróciło już uwagę na ten obowiązek w pismach dotyczących I wersji projektowanej ustawy, tj. pismach: znak DPUE - 920 – 1564 - 11/mn/1 z dnia 29 grudnia 2011 r. i DPUE - 920 – 1564 - 11/12/mn/2 z dnia 31 stycznia 2012 r.</p> <p>Obowiązek przygotowania tabeli zbieżności wynika z § 10 ust. 4 pkt 1 <i>Regulaminu pracy Rady Ministrów</i>,³⁷ zgodnie z którym „uzasadnienie do projektu ustawy dostosowującej polskie prawo do prawa Unii Europejskiej [...], powinno zawierać tabelaryczne zestawienie przepisów prawa Unii Europejskiej, których wdrożenie jest celem projektu ustawy dostosowawczej i projektowanych przepisów prawa polskiego”. Obowiązek ten wynika również z pkt 15 <i>Procedury transpozycji aktów prawnych Unii Europejskiej, w tym wykonywania zobowiązań legislacyjnych wynikających z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i postępowań Komisji Europejskiej prowadzonych na podstawie art. 258 TFUE lub art. 260 TFUE</i>, przyjętej przez Komitet do Spraw Europejskich 28 września 2010 r., a na etapie przekazywania projektu do Sejmu – z art. 34 ust. 4a Regulaminu Sejmu RP.</p> <p>Dokonanie rzetelnej i kompletnej oceny zgodności projektu z prawem UE nie jest możliwe bez analizy tabeli zbieżności projektu ze stosownymi przepisami prawa UE. Dodatkowo, tabela zbieżności jest niezbędna do wywiązania się przez MSZ z obowiązku weryfikacji, czy regulacje przewidziane w projekcie nie wykraczają poza minimum przewidziane w przepisach prawa UE.</p> <p>Uprzejmie przypominam, że projektowane ustawy dokonują transpozycji do polskiego</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Tabela zbieżności została przygotowana.</p> <p>Mając na uwadze, że warunkiem wniesienia projektowanych ustaw pod obrady KSE jest ich uzupełnienie o tabele zbieżności oraz zapewnienie Ministerstwu Spraw Zagranicznych odpowiedniego czasu na dokonanie pełnej weryfikacji zgodności projektów z prawem UE i wydanie stosownej opinii tabela taka została przekazana wraz z pakietem dokumentów</p>

³⁷ Uchwała Nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów; M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.

		<p>porządku prawnego aktów prawa UE. Tym samym muszą one zostać przedłożone pod obrady Komitetu do Spraw Europejskich (dalej „KSE”). Mając powyższe na uwadze ponownie uprzejmie przypominam, że warunkiem wniesienia projektowanych ustaw pod obrady KSE jest ich uzupełnienie o tabele zbieżności oraz zapewnienie Ministerstwu Spraw Zagranicznych odpowiedniego czasu na dokonanie pełnej weryfikacji zgodności projektów z prawem UE i wydanie stosownej opinii. W tym zakresie zwracam uwagę na § 11 ust. 1 pkt 1) lit. c-d Regulaminu KSE.³⁸</p> <p>Mając powyższe na uwadze, uprzejmie informuję, że poniższe uwagi mają charakter wstępny i nie wykluczam zgłaszania kolejnych uwag po przekazaniu wszystkich projektów ustaw wchodzących w skład „trójpaku energetycznego” i uzupełnieniu przez Ministerstwo Gospodarki projektu ustawy o OZE o tabelę zbieżności.</p>		kierowanych na KSE.
35.	UWAGA OGÓLNA	<p>III. Projektowana ustawa o OZE ma na celu częściową transpozycję do polskiego porządku prawnego <i>dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE</i>³⁹ (dalej dyrektywa „2009/28/WE”) Uprzejmie przypominam ponadto, że Komisja Europejska wszczęła przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, w trybie art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postępowanie o naruszenie prawa UE w związku z nieterminową transpozycją tej dyrektywy. W dniu 26 marca 2012 r. Komisja Europejska notyfikowała Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnioną opinię. Tym samym postępowanie znajduje się w końcowej fazie i prawdopodobne staje się w tym</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Uzasadnienie do projektu zostało zaktualizowane.</p>

³⁸ Zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 1) lit. c-d Regulaminu KSE (uchwała Nr 18 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w sprawie zatwierdzenia Regulaminu Komitetu do Spraw Europejskich; M. P. Nr 9, poz. 79):

„§11. 1. W przypadku niezachowania wymogów formalnych określonych w odrębnych przepisach sekretarz Komitetu może w trybie pilnym wystąpić do organu wnioskującego o usunięcie braków formalnych lub o uzupełnienie wniesionego projektu dokumentu. Niezachowanie wymogów formalnych ma miejsce w szczególności w przypadku, gdy:

1) projekt ustawy, założeń projektu ustawy lub projekt rozporządzenia Rady Ministrów nie odpowiada wymaganiom określonym w uchwale nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów, a w szczególności nie dołączono do niego:

[...]

c) wyjaśnień w sprawie przyjętego sposobu implementacji prawa Unii Europejskiej, w tym w zakresie rozwiązań przyjętych w innych państwach członkowskich,

d) tabeli zbieżności wskazującej dla każdego przepisu projektu odpowiadającą mu normę aktu prawa Unii Europejskiej;”

³⁹ Dz. Urz. UE L 140 z 5.6.2009, str. 16.

		postępowaniu skierowanie skargi przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej do Trybunału Sprawiedliwości UE. Tym samym prace nad projektami aktów, mającymi na celu pełną transpozycje dyrektywy 2009/28/WE do polskiego porządku prawnego (tj. projekt ustawy o OZE i nowelizacja <i>ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</i>), powinny zakończyć się możliwie pilnie.		
36.	UWAGA OGÓLNA	IV. Celem projektu ustawy o OZE jest przede wszystkim zapewnienie transpozycji do polskiego porządku prawnego dyrektywy 2009/28/WE. Należy jednak zauważyć, że w związku z planowanym uchycieniem na podstawie przepisów „trójpaku energetycznego”, obecnie obowiązującej <i>ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne</i> , ⁴⁰ zdecydowano się na częściowe rozdzielanie pomiędzy projektem ustawy – Prawo energetyczne i projektem ustawy o OZE przepisów zapewniających wdrożenie do polskiego porządku prawnego <i>dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG</i> (dalej „dyrektywa 2004/8/WE”). ⁴¹ Zgodnie z art. 15 akapit drugi dyrektywy 2004/8/WE, „przepisy przyjęte przez państwa członkowskie w ramach transpozycji tej dyrektywy, zawierają odniesienie do tej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji”. Tym samym niezbędne jest dodanie do projektu przypisu zawierającego odniesienie do wspomnianej dyrektywy. Ponadto, po uchwaleniu ustawy o OZE i jej publikacji w Dzienniku Ustaw, projektowana ustawa powinna zostać notyfikowana w Bazie Notyfikacji Krajowych Środków Wykonawczych nie tylko jako środek częściowej transpozycji dyrektywy 2009/28/WE, ale również jako środek transpozycji dyrektywy 2004/8/WE.	MSZ	Uwaga przyjęta. Uzasadnienie i OSR wskazują, iż projekt jest elementem wdrożenia postanowień dyrektywy. Zawarto informację o odesłaniu do dyrektywy 2004/8/WE
37.	UWAGA	V. Artykuł 5 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 35 i art. 37 projektu ustawy o OZE – zgodnie z	MSZ	Uwaga odrzucona

⁴⁰ Dz. U. z 2006, Nr 89, poz. 625, z późn .zm.

⁴¹ Dz. Urz. UE L 52 z 21.02.2004, str. 50.

<p>OGÓLNA</p>	<p>projektowanymi przepisami, wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji⁴² miałby zostać ograniczony w zakresie przyłączenia do sieci jedynie do sieci dystrybucyjnej. Oznacza to, że w żadnym przypadku nie mógłby on żądać przyłączenia bezpośrednio do sieci przesyłowej, nawet jeżeli okazałoby się to bardziej ekonomiczne finansowo dla operatora (zgodnie z art. 35 projektu ustawy o OZE, za przyłączenie mikroinstalacji do sieci <u>dystrybucyjnej</u> nie pobiera się opłat). Powyższe wydaje się naruszać art. 32 <i>dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE</i>⁴³ (dalej „dyrektywa 2009/72/WE”) i wyrażoną w tym przepisie zasadę dostępu stron trzecich do systemu (ang. Third Party Access, dalej „zasada TPA”). Przypominam, że znaczenie tej zasady podkreślił Trybunał Sprawiedliwości UE, który w wyroku w sprawie C-439/06 <i>citiworks</i>⁴⁴ stwierdził, że „swobodny dostęp stron trzecich do systemów przesyłowych i dystrybucyjnych stanowi jeden z zasadniczych środków, które państwa członkowskie są zobowiązane wprowadzić w życie w celu zakończenia procesu tworzenia rynku wewnętrznego energii elektrycznej (pkt 44 wyroku). W tym kontekście należy mieć na uwadze interpretację zasady TPA dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości UE w wyroku w sprawie C-239/07 <i>Sabatauskas</i>.⁴⁵ W wyroku tym Trybunał zinterpretował tę zasadę w kontekście przyłączenia do sieci odbiorców, zasady ustalone przez Trybunał należy jednak <i>mutatis mutandis</i> odnosić również do sytuacji przyłączenia do sieci wytwórców. W szczególności Trybunał podkreślił, że „wykładni art. 20 dyrektywy 2003/54/WE (obecny art. 32 dyrektywy 2009/72/WE) należy dokonywać również w ten sposób, że nie sprzeciwia się obowiązywaniu uregulowań krajowych, które stanowią, iż urządzenia uprawnionego odbiorcy mogą zostać przyłączone do systemu przesyłowego wyłącznie, jeżeli</p>	<p>Zgodnie z rozporządzeniem systemowym mikroinstalacje to grupa 5 a małe instalacje to grupa 4 i 3. nie ma żadnych merytorycznych podstaw aby umożliwić przyłączenie tych instalacji do sieci przesyłowych.</p> <p>Poza tym kwestia przyłączeń bezpośrednio do sieci przesyłowej to materia ustawy PE i PG.</p> <p>Przyłączenie OZE winno następować do sieci OSD (konieczność weryfikacji ilości energii i paliw).</p> <p>Dodatkowo MG (DEO)</p>
----------------------	--	--

⁴² Zgodnie z art. 2 pkt 17 projektu ustawy o OZE, „mikroinstalacja” oznacza „instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 40 kW lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej do 70 kW, z wyłączeniem instalacji służącej do wytwarzania biogazu rolniczego, lub wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego”.

⁴³ Dz. Urz. UE L 211 z 14.8.2009, str. 55.

⁴⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie C-439/06 *citiworks*; Zb. Orz. 2008, str. I-3913.

⁴⁵ Zb. Orz. 2008, s. I-7523.

		<p>operator systemu dystrybucyjnego odmówi, ze względu na nałożone wymagania techniczne i eksploatacyjne, przyłączenia do systemu dystrybucyjnego urządzeń uprawnionego odbiorcy znajdujących się na obszarze określonym w koncesji operatora systemu dystrybucyjnego. Do sądu krajowego należy jednak zbadanie, czy wdrożenie i stosowanie tego systemu odbywa się w oparciu o obiektywne i niedyskryminacyjne w odniesieniu do użytkowników systemu kryteria” (pkt 49 wyroku).</p> <p>Powyższe oznacza, że również wytwórcom będący mikroinstalacjami powinno co do zasady przysługiwać prawo do przyłączania się do sieci przesyłowej (podobnie jak to ma miejsce w przypadku instalacji dużych i małych). Oczywiście prawo to nie powinno być bezwarunkowe – musi być stosowane zgodnie z wytycznymi sformułowanymi przez Trybunał (przyłączenie do systemu przesyłowego może odbyć się, jeżeli operator systemu dystrybucyjnego odmówi, ze względu na nałożone wymagania techniczne i eksploatacyjne, przyłączenia do systemu dystrybucyjnego).</p> <p>Zgodnie z art. 37 ust. 1 projektu ustawy o OZE obowiązkiem zakupu przez sprzedawcę z urzędu objęta byłaby jedynie energia elektryczna lub paliwa gazowe wytworzone przez mikroinstalację i małą instalację przyłączoną do sieci dystrybucyjnej. Przepis ten ponadto uprzywilejowuje konkretne instalacje (małe instalacje przyłączone do sieci dystrybucyjnej) względem tych, które przyłączone zostałyby do sieci przesyłowej.</p>		uwzględnił uwagi PSE Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.
38.	UWAGA OGÓLNA	<p>VI. Artykuł 37 ust. 4 pkt 3 i art. 37 ust. 5 projektu ustawy o OZE – zgodnie z tymi przepisami, działalność sprzedawcy z urzędu, w zakresie ciężącego na nim obowiązku zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii od mikroinstalacji i małej instalacji, miałyby być refinansowana przez spółkę, o której mowa w art. 63 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej⁴⁶ (dalej „ustawa o KDT”).</p> <p>Spółka, o której mowa w art. 63 ustawy o KDT (dalej „Zarządca Rozliczeń S.A.”), została zgodnie z ustawą utworzona przez spółkę PSE-Operator S.A. (operatora</p>	MSZ	Uwaga odrzucona

⁴⁶ Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.

		<p>systemu przesyłowego elektroenergetycznego). PSE-Operator S.A. pozostaje jedynym akcjonariuszem spółki Zarządca Rozliczeń S.A.</p> <p>Zobowiązanie Zarządcy Rozliczeń S.A. do refinansowania działalności wytwórczej na rynku energii elektrycznej spowodowałoby, że doszłoby do naruszenia przez operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego (PSE-Operator S.A.) art. 9 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE i sformułowanej w tym przepisie zasady rozdziału systemów przesyłowych i operatorów systemów przesyłowych od innych działalności na rynku elektroenergetycznym, tj. działalności w zakresie wytwarzania lub dostaw (zasada <i>unbundlingu</i>). W strukturze przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo (spółka-matka – PSE-Opertaor S.A. i spółka-córka – Zarządca Rozliczeń S.A.) prowadzona byłaby bowiem jednocześnie działalność przesyłowa i szeroko rozumiana działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej.</p>	<p>energetyczne Należy podkreślić, że Zarządca Rozliczeń S.A.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie jest przedsiębiorstwem energetycznym, w rozumieniu ustawy prawo energetyczne, 2) nie prowadzi działalności w zakresie wytwarzania ani też nie będzie takiej działalności prowadził w przypadku rozszerzenia zakresu działalności o funkcje wynikające z ustawy o odnawialnych źródłach energii, 3) nie posiada koncesji na prowadzenie działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ani też nie występował i nie posiada formalnej możliwości wystąpienia o udzielenie koncesji na prowadzenie tego typu działalności. <p>Od 2008 r. ZR S.A. realizuje program pomocy publicznej w</p>
--	--	---	--

				<p>ramach ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej. (dalej zwana ustawą o KDT) Zgodnie z tą ustawą zadaniem spółki jest gromadzenie środków finansowych, zarządzanie tymi środkami oraz ich wypłata wytwórcom objętym programem pomocy publicznej na zasadach określonych w ustawie o KDT. Należy podkreślić, że katalog zadań został przez ustawodawcę zamknięty, a projektowana ustawa o OZE nie zamierza tego katalogu rozszerzyć o działalność w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Działalność Spółki została sklasyfikowana jako</p>
--	--	--	--	--

				<p>pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (PKD 64.99.Z).</p> <p>Ponadto Rada Nadzorcza wybierana jest niezależnie od założyciela, a rada nadzorcza liczy 7 Członków, powoływanych i odwoływanych przez: ---</p> <p>1) Walne Zgromadzenie - jednego Członka,----- -----</p> <p>2) Ministra właściwego do spraw gospodarki - dwóch Członków, w tym Przewodniczącego, 3) Ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – jednego Członka</p> <p>4) Ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jednego Członka, 5) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i</p>
--	--	--	--	--

				Konsumentów – jednego Członka, 6) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – jednego Członka.
39.	UWAGA OGÓLNA	<p>VII. Artykuł 2 pkt 10, art. 2 pkt 32-33, art. 41 ust. 1 i art. 63 ust. 3 projektu ustawy o OZE – przepisy te zawierają definicje i przepisy dotyczące „świadectw pochodzenia” i „gwarancji pochodzenia”. Ich sformułowanie może sugerować, że są to dokumenty tożsame, wręcz, że gwarancja pochodzenia może być podstawą udziału w systemie wsparcia tworzonym na podstawie niniejszego projektu ustawy o OZE (zgodnie z art. 41 ust. 1 projektu, „potwierdzeniem wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii jest świadectwo pochodzenia”, a zgodnie z art. 63 ust. 1 projektu, „dokument stanowiący dowód dla odbiorcy końcowego, że dana ilość dostarczonej energii elektrycznej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii i wprowadzona do sieci, zwany dalej ‘gwarancją pochodzenia’”).</p> <p>Tymczasem sama dyrektywa 2009/28/WE wyraźnie nakazuje rozróżniać oba dokumenty. Zgodnie z motywem 52 dyrektywy, „gwarancje pochodzenia, wydane do celów niniejszej dyrektywy, służą wyłącznie jako dowód dla odbiorcy końcowego, że określona część lub ilość energii została wyprodukowana ze źródeł odnawialnych. Gwarancja pochodzenia może być przenoszona przez jednego posiadacza na innego niezależnie od energii, do której się odnosi. Jednak aby zapewnić, że jednostka energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest okazywana odbiorcy tylko raz, należy unikać podwójnego liczenia i podwójnego okazywania gwarancji pochodzenia. Energia ze źródeł odnawialnych, której gwarancja pochodzenia została sprzedana osobno przez producenta, nie powinna być okazywana lub sprzedawana odbiorcy końcowemu jako energia ze źródeł odnawialnych. Istotne jest, aby odróżniać zielone certyfikaty stosowane w systemach wsparcia od gwarancji pochodzenia”.</p>	MSZ	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja kierunkowo zaakceptowana, jednakże intencją MG było wyraźne odróżnienie świadectw pochodzenia od gwarancji pochodzenia.</p> <p>Wyznacznikiem tego są postanowienia art. 64 ust. 3 i 4 projektu: „3. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe. 4. Gwarancja pochodzenia nie daje prawa do korzystania z instrumentów wspierających wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii określonych w niniejszej ustawie.”.</p>
40.	UWAGA OGÓLNA	VIII. Rozdział 7 projektu ustawy o OZE – cały szereg wątpliwości budzą przepisy rozdziału 7 projektu (Warunki i tryb akredytowania organizatorów szkoleń oraz	MSZ	Uwaga niezasadna.

		<p>certyfikowania instalatora małych instalacji i mikroinstalacji). Powinny one zostać szczegółowo ponownie przejrane pod kątem nadregulacji względem wymagań zawartych w dyrektywie 2009/28/WE.</p> <p>W szczególności minimalne wymagania dotyczące akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikowania instalatorów określa art. 14 oraz załącznik IV dyrektywy 2009/28/WE. Ponadto, zgodnie z motywem 50 dyrektywy, „w zakresie, w jakim dostęp do zawodu instalatora lub wykonywanie tego zawodu podlegają regulacjom, warunki uznawania kwalifikacji zawodowych są ustanowione dyrektywą 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych”.⁴⁷</p> <p>W szczególności wydaje się, że wymagania stawiane instalatorom mikroinstalacji lub małych instalacji, określone w art. 76 ust. 1 projektu ustawy o OZE (np. wymóg niekaralności za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu – art. 76 ust. 1 pkt 4 projektu), w sposób niczym nieuzasadniony zasadniczo przekraczają wymagania minimalne określone w ww. przepisach prawa UE. Tym samym należy je uznać za nadregulację.</p>		Zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy należy umożliwić dostęp do zawodu instalatora, a w związku z wymogami zał. IV w projekcie sprecyzowano jednolite kryteria.
41.	UWAGA OGÓLNA	<p>W pierwszej kolejności pozwolę sobie zauważyć, że przedmiotowego projektu ustawy OZE nie sposób traktować jako projektu, w którym „<i>uwzględnione zostały uwagi zgłaszane w trakcie uzgodnień resortowych</i>”, nie zawiera on bowiem wielu wcześniej uzgodnionych zmian, pomimo deklaracji ich przyjęcia. Ponadto, z treści przedstawionego projektu usunięto lub zmieniono brzmienie wielu zapisów w sposób, który - w mojej ocenie - utrudnia ich zrozumienie lub stosowanie.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Zaproponowano nowe brzmienie przepisów zgodnie ze zgłoszonymi uwagami.</p>
42.	UWAGA OGÓLNA	<p>Jako przykład niefortunnych – moim zdaniem – zmian treści projektowanych przepisów wskazać należy np. definicję paliwa gazowego (art. 2 pkt 24), z której wynika, że paliwem gazowym jest każdy biogaz i biogaz rolniczy, zatem nawet ten, który nie jest wprowadzany do sieci gazowej. Takie brzmienie definicji prowadzić może do sprzeczności zapisów projektowanej ustawy OZE z projektowaną ustawą – Prawo gazowe i Prawo energetyczne w zakresie koncesjonowania tych źródeł i ich obowiązków oraz systemu</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt uwzględnia propozycje zawarte w Prawo energetyczne i Prawo gazowe i jest</p>

⁴⁷ Dz. Urz. UE L 255 z 30.9.2005, s. 22.

		wsparcia źródeł kogeneracyjnych wytwarzających energię z paliw gazowych (w rozumieniu aktualnie obowiązującego prawa energetycznego). Kolejnym przykładem jest definicja hydroenergii (art. 2 pkt 11).		zgodny z tymi projektami ustaw.
43.	UWAGA OGÓLNA	W przedstawionym projekcie nie zostały uregulowane kwestie uproszczonej procedury przyłączenia mikroinstalacji do systemu elektroenergetycznego i preferencji podczas rozliczenia energii elektrycznej z tego typu źródeł. Pomimo stworzenia systemu wsparcia dla mikroinstalacji, pozostawiono obecny system uzyskiwania warunków przyłączenia, co będzie miało hamujący wpływ na rozwój tego typu źródeł.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Zaproponowano nowe brzmienie przepisów zgodnie ze zgłoszonymi uwagami. MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.
44.	UWAGA OGÓLNA	W odniesieniu do projektowanego mieszanego systemu wsparcia źródeł odnawialnych proponuję powrót do propozycji ustalania opłaty zastępczej, przewidzianej w projekcie ustawy OZE z dnia 20 grudnia 2011 r. Zaproponowane tam rozwiązanie nie tylko będzie stabilizowało system wsparcia, ale także zminimalizuje obciążenia dla odbiorców końcowych, w tym gospodarstw domowych. System taki skorelowany byłby z cenami na rynku energii i nie skutkowałby nadmiernym wsparciem dla OZE, a jednocześnie zachowywałby elementy konkurencji wśród wytwórców OZE oraz swobodę zawierania umów na sprzedaż wytworzonej energii elektrycznej.	Prezes URE	Uwaga częściowo przyjęta. Doprecyzowano przepisy dotyczące systemu wsparcia, nie uwzględniono propozycji zmiany sposobu obliczania opłaty zastępczej, gdyż skutkować musiałyby to zmianą współczynników korekcyjnych.

45.	UWAGA OGÓLNA	Należy również zwrócić uwagę, że projektowany systemem wsparcia dla źródeł ciepła i chłodu sprowadza się do obowiązku koncesjonowania lub rejestrowania wszystkich źródeł ciepła lub chłodu odnawialnego oraz składanie różnego rodzaju sprawozdań. Jedynym uprawnieniem jest możliwość zakupu oferowanego ciepła, co - jak pokazuje praktyka - nie przynosi żadnych efektów.	Prezes URE	Uwaga częściowo przyjęta. Doprecyzowano przepisy dotyczące systemu wsparcia.
46.	UWAGA OGÓLNA	Odnosząc się do projektowanej regulacji dotyczącej gwarancji pochodzenia należy wskazać, że uprawnienie związane z wydawaniem przez Prezesa URE gwarancji pochodzenia dotyczy także mikroinstalacji i małych instalacji. W związku z tym należy podjąć próbę zmniejszenia obciążeń nałożonych na Prezesa URE w tym zakresie, bowiem przy znacznym rozwoju rynku OZE może się okazać, że wpływ wniosków o wydanie gwarancji pochodzenia za każdy miesiąc będzie na tyle duży, że zdestabilizuje działania Regulatora.	Prezes URE	Uwaga odrzucona. Zgodnie z dyrektywą właściwy rejestr powinien zapewnić organ administracji.
47.	UWAGA OGÓLNA	Należy zauważyć, że całkowicie nieuzasadnione jest wprowadzenie regulacji, zgodnie z którymi rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi Prezes URE. O ile należy zgodzić się, że wydawaniem gwarancji pochodzenia powinien zajmować się organ administracji, to rejestr powinien być prowadzony przez podmiot, który dziś podobne rejestry prowadzi, tj. TGE lub inny rynek regulowany. Jest to rozwiązanie zarówno kosztowo jak i operacyjnie optymalne. W przypadku nieuwzględnienia tej uwagi należy zauważyć, że w projekcie nie przewidziano odpowiednich środków na prowadzenie rejestru gwarancji pochodzenia przez Prezesa URE. Należy wskazać, że na realizację powyższych zadań niezbędne będą środki w kwocie ponad 200 tys. zł - na utworzenie systemu i ok. 100 tys. zł rocznie - na prowadzenie ww. rejestru (obsługa informatyczna). Niezbędne będzie również powiększenie funduszu płac o wynagrodzenie dla ok. 6 osób zajmujących się rejestrem – po 104 tys. zł rocznie na jeden etat. Wskazać bowiem należy, że wprowadzenie do rejestru jednej pozycji wraz ze sprawdzeniem zajmie około 15 minut. Daje to możliwość umieszczenia w rejestrze blisko 30 gwarancji dziennie przez jedną osobę, przewiduje się zaś, że rocznie wydawane będzie ok. 13 tys. gwarancji pochodzenia.	Prezes URE	Uwaga odrzucona. Zgodnie z dyrektywą właściwy rejestr powinien zapewnić organ administracji. Kwestia zwiększenia kosztów regulatora wymaga uzyskania stanowiska MF na etapie konstruowania budżetu.
48.	UWAGA	Z niewiadomych przyczyn w przedmiotowym projekcie zrezygnowano z przepisów	Prezes URE	Uwaga przyjęta.

	OGÓLNA	<p>wyłączających stosowanie tej ustawy do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, obecnych w wersji z dnia 21 marca 2012 r. Na okoliczność, że wyłączenie „<i>spraw dotyczących biokomponentów i biopaliw stosowanych w transporcie</i>” z zakresu projektowanej ustawy było w istocie intencją projektodawcy, wskazuje jedynie jedno krótkie zdanie w uzasadnieniu do ustawy (s. 11), które nie zostało jednak skonsumentowane w projektowanych przepisach. Należy zauważyć, że z przepisów projektu ustawy nie wynika, że nie mają one mieć zastosowania do biokomponentów. Wyłączenie to nie wynika w szczególności z przepisów ogólnych rozdziału 1, w tym definicji. Przeciwnie, definicja „<i>odnawialnego źródła energii</i>” jest do tego stopnia pojemna, że niemożliwym jest - tylko na jej gruncie - wnioskowanie o takim wyłączeniu. Co więcej, wzmianki o „<i>paliwach wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, zużywanych (...) w transporcie</i>” (art. 70 ust. 2 pkt 1), „<i>promowaniu wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z odpadów</i>” (art. 72 ust. 5 pkt 1) oraz o „<i>monitorowaniu wpływu wytwarzania biopaliw ciekłych (...) na środowisko</i>” (art. 72 ust. 5 pkt 2), zaliczone do „<i>zadań związanych z funkcjonowaniem rynku energii i paliw wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce i transporcie</i>” mogą utwierdzać w przekonaniu, że owo wyłączenie nie ma miejsca. O ile zatem faktycznie intencją prawodawcy było dokonanie przedmiotowego wyłączenia, za nieodzowne uznać należy wprowadzenie - w obrębie art. 1 projektu ustawy - odpowiedniego przepisu.</p>		<p>Zaproponowano nowe brzmienie przepisów. Kwestia ta zasygnalizowana została w uzasadnieniu.</p> <p>Patrz pkt 49.</p>
49.	UWAGA OGÓLNA	<p>W projektowanej ustawie nie została uregulowana kwestia stosowania kryteriów zrównoważonego rozwoju (dalej: „KZR”) w stosunku do biopłynów (art. 17 i 18 dyrektywy 2009/28/WE). Co prawda, w uzasadnieniu wskazano, że KZR dla biokomponentów, biopaliw ciekłych oraz biopłynów zostaną wprowadzone w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jednakże wątpliwości budzi zaniechanie w projektowanej ustawie zawarcia przepisu dotyczącego wykluczenia biopłynów niespełniających KZR do realizacji celów w zakresie minimalnego udziału energii ze źródeł odnawialnych (vide art. 5 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE). W związku z powyższym, w ramach implementacji przepisów art. 5 ust. 1 oraz art. 17 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE, proponuję rozszerzenie definicji „<i>biopłynów</i>”, zawartej w art. 2 pkt 4 projektu ustawy, o zastrzeżenie o następującym orientacyjnym brzmieniu: „<i>spełniające kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ustawie z dnia 25</i></p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Kwestia ta zasygnalizowana została w uzasadnieniu. Należy mieć na uwadze fakt, iż nie sposób regulować kwestii, które nie zostały jeszcze dostatecznie opracowane przez KE (KZR), a które będą uregulowane w</p>

		<i>sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</i> ”. Podkreślić bowiem należy, że brak wyłączenia biopłynów niespełniających KZR z realizacji celów w zakresie minimalnego udziału energii ze źródeł odnawialnych oznacza nie tylko brak implementacji przepisów dyrektywy, ale – w mojej ocenie - wręcz sprzeczność z ww. przepisami art. 5 ust. 1 i art. 17 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.		ustawie o biopaliwach (...).
50.	UWAGA OGÓLNA	Z niezrozumiałych względów z ustawy usunięto regulacje dotyczące ułatwień w przyłączaniu mikroinstalacji do sieci, wypracowanych na etapie konsultacji międzyresortowych. Ustawa obecnie nie określa żadnych ułatwień dla mikroinstalacji w zakresie przyłączenia do systemu elektroenergetycznego (z wyłączeniem opłat za przyłączenie). Prezes URE podtrzymuje zatem uwagi i propozycje rozwiązań uzgodnione w trakcie konsultacji międzyresortowych, a dotyczące obowiązku przyłączania takich źródeł.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Dokonano modyfikacji przepisu. Co do zasady uwaga nie jest uzasadniona, gdyż w projekcie zawarto preferencje dla mikro oraz dotyczące priorytetowego przyłączenia do sieci instalacji OZE. Dodatkowo MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.
51.	UWAGA OGÓLNA	W aktualnej wersji ustawy OZE odstąpiono od nakładania na sprzedawcę z urzędu obowiązków o charakterze administracyjnym i kontrolnym m.in. prowadzenia rejestru małej instalacji, przekazywanie informacji do urzędu skarbowego, przyjmowania wniosków, dokonywania wpisów, wykreślenia z rejestrów itp, co było całkowitym wypaczeniem instytucji „sprzedawcy z urzędu” (abstrahując od nazwy), który jest powołany do realizacji publicznoprawnego obowiązku sprzedaży energii określonym grupom odbiorców, nie zaś do realizacji obowiązków administracyjno-kontrolnych.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Dokonano modyfikacji przepisu.

		<p>W zamian zaś sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało koncesję na jej wytwarzanie lub zostało wpisane do rejestru - czyli de facto do realizacji obowiązku zakupu energii z OZE i rozliczania się z tego obowiązku przed Prezesem URE. Zatem zmienia się zupełnie zakres zadań „sprzedawcy z urzędu” w projekcie ustawy, co nie zmienia faktu, iż używanie tej nazwy jest całkowicie nieodpowiednie, ponieważ nazwa ta określa sposób (wybrany model) realizacji obowiązku publiczno-prawnego, polegający na tym, że odbiorca w gospodarstwie domowym chroniony jest przed sytuacją, w której może zostać pozbawiony dostaw energii z przyczyn od niego niezależnych. W taki też sposób rozumiana jest funkcja „sprzedawcy z urzędu” w krajach Unii Europejskiej, zatem przypisywanie innych zadań może powodować poważne rozbieżności interpretacyjne (nieporozumienia). Proponuję zatem zmienić nazwę tego podmiotu.</p>		
52.	UWAGA OGÓLNA	<p>Wskazuję na konieczność ujednolicenia odesłań do ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku konieczności odwołania się do treści ustawy – Prawo energetyczne proponuję następujący zapis „(...) ustawy, o której mowa w art. 2 pkt 4”, gdyż w tym artykule znajduje się pierwsze odesłanie. Analogicznie - w przypadku odesłań w projekcie ustawy OZE do zdefiniowanych pojęć, proponuję każdorazowo wskazywać artykuł, w którym po raz pierwszy to pojęcie zapisano.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisów.</p>
53.	UWAGA OGÓLNA	<p>Należy również zauważyć, że do projektu ustawy nie dołączono projektów rozporządzeń ją wykonujących, co zdaje się pozostawać w sprzeczności z treścią § 13 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908).</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Prace w zakresie dotyczącym aktów wykonawczych zostały rozpoczęte i projekty zostaną dołączone do projektu ustawy na właściwym etapie prac legislacyjnych.</p>

54.	Art. 2	<p>Art. 2</p> <p>We wskazanym przepisie nie zdefiniowano m.in. następujących pojęć: energii promieniowania słonecznego oraz energii wiatru, prądów i pływów morskich, jak również operatora oraz współczynnika korekcyjnego. Proponuje się uzupełnienie definicji w celu zwiększenia przejrzystości przepisów projektu.</p> <p>Ponadto, transpozycja wszystkich definicji zawartych w art. 2 dyrektywy 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zwanej dalej „dyrektywą 2009/28/WE”, (w formie definicji, konkretnego przepisu lub za pomocą innych przepisów prawa materialnego) jest niezbędna celem właściwej transpozycji pozostałych przepisów dyrektywy.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisu.</p> <p>Jednak wydaje się, iż nie jest koniecznym dołączanie definicji, których sama dyrektywa nie precyzuje np. energia wiatru.</p> <p>Stanowiłoby to nadregulację.</p>
55.	Art. 2 pkt 1 i 2	<p>w art. 2 w pkt 1 i 2 – zastąpienie dwóch definicji („biogaz” i „biogaz rolniczy”) jedną wspólną definicją w brzmieniu:</p> <p>„1) biogaz – gaz składający się głównie z metanu i dwutlenku węgla, uzyskiwany w procesie beztlenowej fermentacji biomasy, w tym:</p> <p>a) biogaz wysypiskowy, uzyskiwany w wyniku fermentacji odpadów na składowiskach,</p> <p>b) biogaz z osadów ściekowych, wytwarzany w wyniku beztlenowej fermentacji szlamu kanalizacyjnego,</p> <p>c) biogaz pozostały:</p> <p>– biogaz rolniczy uzyskiwany w procesie beztlenowej fermentacji biomasy pochodzącej z upraw energetycznych, pozostałości z produkcji roślinnej i odchodów zwierzęcych,</p> <p>– biogaz uzyskiwany w procesie beztlenowej fermentacji biomasy pochodzącej z odpadów w rzeźniach, browarach i pozostałych branżach żywnościowych;”.</p> <p>Proponowana definicja jest bardziej kompletna ze względu na klasyfikację sposobu pozyskiwania biogazu; wszelkiego rodzaju ograniczenia związane np.: z <i>wyłączeniem zbóż pełnowartościowych</i> dotyczą etapu produkcji biogazu, a nie</p>	Prezes GUS	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisu w oparciu o uwagi zgłoszone przez wszystkich uczestników uzgodnień.</p>

		zasady definicji tego produktu;		
56.	Art. 2 pkt 1	<p>Odnosnie art. 2 projektu:</p> <p>a) pkt 1 – z zawartej w tym przepisie definicji „biogazu” wynika, iż nie stanowi biogazu paliwo gazowe uzyskane z biomasy, którą stanowią zboża pełnowartościowe; w związku z tym bardziej właściwe wydaje się zawarcie tego wyłączenia w definicji „biomasy” (pkt 3 w art. 2), co w konsekwencji zbędnym uczyni powyższe wyłączenie dokonane w pkt 1;</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisu.</p>
57.	Art. 2 pkt 2	<p>Art. 2 pkt 2 – zawierający definicję „biogazu rolniczego” powinien być, jak należy sądzić w związku z brzmieniem art. 42 ust. 3 pkt 7 lit. a projektu, poszerzony o wyłączenie obejmujące drewno pełnowartościowe oraz ziarna zbóż pełnowartościowych;</p>	RCL	<p>Uwaga kierunkowo przyjęta</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisu.</p> <p>Lista substratów do produkcji biogazu będzie publikowana przez MRiRW.</p>
58.	Art. 2 pkt 3	<p>Art. 2 pkt 3</p> <p>Wyrazy „ulegające biodegradacji osady ściekowe” proponuję zastąpić wyrazami: „ulegająca biodegradacji część osadów ściekowych” .</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Osady ściekowe nie są w 100 % biodegradowalne, jednocześnie zawierają szereg zanieczyszczeń i mają niejednolity skład procentowy frakcji biodegradowalnych, które uniemożliwiają ustalenie jednego stałego stopnia biodegradowalności osadów ściekowych. Jednocześnie, aby można było wykorzystywać osady ściekowe jako paliwo odnawialne, konieczna jest dodatkowa regulacja na wzór przepisów dotyczących wykorzystania odpadów komunalnych. W przeciwnym razie, przedsiębiorcy będą zmuszeni do udowadniania za każdym razem 100 - procentowej biodegradowalności osadów.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Dokonano modyfikacji przepisu.</p>

59.	Art. 2 pkt 3	<p>W art. 2 pkt 3 proponuję nadać brzmienie:</p> <p>„3) biomasa – ulegające biodegradacji części produktów, odpadów lub pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa, łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi, leśnictwa i rybołówstwa oraz związanych z działów przemysłu, w tym z chowu i z hodowli ryb oraz akwakultury, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, w tym z instalacji służących zagospodarowaniu odpadów oraz uzdatniania wody i oczyszczania ścieków;”.</p> <p>Zaproponowana zmiana zapewni możliwość objęcia zakresem tej definicji również ulegające biodegradacji frakcje zawarte w odpadach pochodzących z instalacji i urządzeń służących zagospodarowaniu odpadów, odpadów z oczyszczalni ścieków oraz z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych, czyli np. komunalnych osadów ściekowych i paliw alternatywnych (RDF), które powstają z odpadów komunalnych lub przemysłowych.</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Jednakże w opinii MG nie ma potrzeby doprecyzowywania przepisu, z racji na to, iż uwzględniono uwagę Prezesa URE, która dotyczy również tej kwestii.</p>
60.	Art. 2 pkt 4	<p>W art. 2 pkt 4 projektu ustawy w definicji pojęcia: „<i>biopłyny</i>” zastosowano odesłanie do <i>rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 95, poz. 558)</i>. Zważywszy, iż rozporządzenie to może podlegać szybszym zmianom niż przepisy ustawowe, należałoby zastosować odesłanie do przepisu stanowiącego podstawę wydania tego rozporządzenia.</p>	PGSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został zmieniony.</p> <p>Wstawiono odwołanie do delegacji ustawowej.</p>
61.	Art. 2 pkt 4	<p>Art. 2 pkt 4</p> <p>Uwaga jak w pkt 8 uwag ogólnych.</p> <p>Z niewiadomych przyczyn w przedmiotowym projekcie zrezygnowano z przepisów wyłączających stosowanie tej ustawy do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, obecnych w wersji z dnia 21 marca 2012 r. Na okoliczność, że wyłączenie „<i>spraw dotyczących biokomponentów i biopaliw stosowanych w transporcie</i>” z zakresu projektowanej ustawy było w istocie intencją projektodawcy, wskazuje jedynie jedno krótkie zdanie w uzasadnieniu do ustawy (s. 11), które nie zostało jednak skonsumowane w projektowanych przepisach. Należy zauważyć, że z przepisów projektu ustawy nie</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Zamiar wyłączenia stosowania tej ustawy do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zawarto w uzasadnieniu.</p>

		wynika, że nie mają one mieć zastosowania do biokomponentów. Wyłączenie to nie wynika w szczególności z przepisów ogólnych rozdziału 1, w tym definicji. Przeciwnie, definicja „ <i>odnawialnego źródła energii</i> ” jest do tego stopnia pojemna, że niemożliwym jest - tylko na jej gruncie - wnioskowanie o takim wyłączeniu. Co więcej, wzmianki o „ <i>paliwach wytworzonych z odnawialnych źródeł energii, zużywanych (...) w transporcie</i> ” (art. 70 ust. 2 pkt 1), „ <i>promowaniu wytwarzania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z odpadów</i> ” (art. 72 ust. 5 pkt 1) oraz o „ <i>monitorowaniu wpływu wytwarzania biopaliw ciekłych (...) na środowisko</i> ” (art. 72 ust. 5 pkt 2), zaliczone do „ <i>zadań związanych z funkcjonowaniem rynku energii i paliw wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce i transporcie</i> ” mogą utwierdzać w przekonaniu, że owo wyłączenie nie ma miejsca. O ile zatem faktycznie intencją prawodawcy było dokonanie przedmiotowego wyłączenia, za nieodzowne uznać należy wprowadzenie - w obrębie art. 1 projektu ustawy - odpowiedniego przepisu.		
62.	Art. 2 pkt 4	Art. 2 pkt 4: - przepis ten odsyła do pojęcia paliw ciekłych w rozumieniu nowej ustawy – Prawo energetyczne, dalej „nPE”; w projektowanej ustawie nPE nie definiuje się jednakże pojęcia „paliw ciekłych”; „biopłyny” odpowiadają natomiast definicji „innych paliw odnawialnych” zawartej art. 2 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. <i>o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</i> (który to przepis jest zmieniany w art. 121 pkt 2 projektu), z tym zastrzeżeniem, że dodatkowego wyjaśnienia i analizy wymagać będzie czy biopłyny mogą być spalane tylko w silnikach (jak proponuje projektodawca w art. 121 pkt 2 projektu), czy także w piecach, - błędnie odsyła się do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. <i>w sprawie standardów emisyjnych z instalacji</i> , w zakresie kryteriów, które mają spełniać biopłyny; wskazane rozporządzenie określa bowiem kryteria w zakresie emisji gazów do atmosfery jakie mają spełniać instalacje, w których wytwarza się <u>ciepło</u> , nie zaś kryteria czy wymagania jakościowe jakie powinny spełniać paliwa spalane w tych instalacjach;	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony. W zakresie części drugiej uwag należy podnieść, iż stosownie do zgłoszonej uwagi wstawiono odwołanie do delegacji ustawowej.
63.	Art. 2 pkt 4	W art. 2 pkt 4 projektu ustawy, zawarta jest definicja biopłynów, która określa między	Główny Urząd	Uwaga przyjęta

		<p>innymi biopłyny jako „paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia ... - Prawo energetyczne (Dz. U. z r., poz...)”. Zgodnie z art. 2 pkt 38 projektu ustawy - Prawo energetyczne, paliwa rozumiane są jako paliwa stałe i ciekłe będące nośnikami energii chemicznej. Odesłanie zawarte w art. 2 pkt 4 projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii do definicji paliwa zawartej w art. 2 pkt 38 projektu ustawy - Prawo energetyczne, nie jest właściwe, gdyż przepis ten nie definiuje pojęcia paliwa ciekłego.</p> <p>W związku z powyższym, może powstać również wątpliwość, czy definicja biopłynów w tym zakresie nie pozostaje w sprzeczności z definicjami paliw ciekłych, użytymi w ustawach z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200, z późn. zm.)- art. 2 ust. pkt 4, oraz ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.) – art. 2 ust. 1 pkt 10. Obydwie powyższe ustawy jednoznacznie rozróżniają paliwa ciekłe od biopaliw ciekłych, natomiast biopłyny w rozumieniu projektu ustawy, powinny być zaliczane do biopaliw ciekłych.</p>	Miar	Projekt został zmieniony.
64.	Art. 2 pkt 5	<p>Art. 2 pkt 5 – w związku zawartą w tym przepisie definicją „drewna pełnowartościowego” oraz brzmieniem art. 42 ust. 3 pkt 7 lit. a projektu, pojawia się wątpliwość czy w przypadku wytworzenia biogazu rolniczego z drewna importowanego wytwórca biogazu powinien korzystać z systemu wsparcia przewidzianego w projektowanej ustawie;</p>	RCL	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>W projekcie uwzględniona została uwaga Prezesa URE, która dotyczyła tej kwestii.</p>
65.	Art. 2 pkt 5	<p>art. 2 pkt 5 – definicja pojęcia „drewno pełnowartościowe” dotyczy jedynie drewna „pozyskanego w kraju”. Oznacza to w konsekwencji, iż drewno pełnowartościowe pozyskane poza granicami kraju nie będzie objęte oświadczeniem, o którym mowa w art. 42 ust. 2 pkt 6 lit. a/ oraz w art. 42 ust. 3 pkt 7 lit. a/, tzn., że będzie mogło być wykorzystywane do produkcji energii odnawialnej. Dlatego też biorąc pod uwagę m.in. racjonalność gospodarowania drewnem, celowość ochrony środowiska należałoby rozważyć odpowiednie doprecyzowanie ww. definicji np. poprzez wykreślenie wyrazów „pozyskanego w kraju”;</p>	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>W projekcie uwzględniona została uwaga Prezesa URE, która dotyczyła tej kwestii.</p>

66.	Art. 2 pkt 6	Art. 2 pkt 6 – definicja „dystrybucji” nie odpowiada definicji z art. 2 pkt 10 lit. a nPE do którego się odwołuje; zgodnie bowiem z przywołanym art. 2 pkt 10 lit. a nPE dystrybucja to transport energii w celu dostarczenia ich odbiorcom, nie zaś tylko odbiorcom końcowym; konieczna jest więc korekta w tym zakresie;	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany do projektowanej ustawy Prawo energetyczne.
67.	Art. 2 pkt 6	Art. 2 pkt 6 Za niecelowe należy uznać zawężenie definicji dystrybucji wyłącznie do dostarczania energii do „odbiorców końcowych”. Powyższe sformułowanie należałoby zastąpić wyłącznie słowem „odbiorca”. Prawo energetyczne wyraźnie odróżnia te dwa pojęcia (por. art. 3 pkt 13 i 13a ustawy Prawo energetyczne oraz art. 2 pkt 19 i 20 projektu). Odbiorca końcowy zgodnie z powyższą definicją to odbiorca dokonujący zakupu paliw lub energii na własny użytek; do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony. Projekt został doprecyzowany do projektowanej ustawy Prawo energetyczne.
68.	Art. 2 pkt 7-9	Art. 2 pkt 7, 8 i 9 Użyty w definicjach wyraz „nieantopogeniczny” należy zastąpić wyrazem „nieantropogeniczny”.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
69.	Art. 2 pkt 7 i 9	Art. 2 pkt 7-9 We wskazanych przepisach znajduje się oczywista omyłka pisarska (słowo <i>antopogeniczny</i> zamiast <i>antropogeniczny</i>).	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
70.	Art. 2 pkt 11	Art. 2 pkt 11 Proponuję następujące brzmienie definicji: „ <i>hydroenergia – energia spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo – pompowych z dopływem naturalnym</i> ”. Uzasadnienie: Proponowana w projekcie z dnia 26 lipca 2012 r. definicja wyłącza z możliwości	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony. Jednakże uzyskania stanowiska przedstawiciela URE

		uzyskiwania wsparcia elektrownie przepływowe mające tylko człon pompowy. Energia produkowana w tych elektrowniach wytwarzana jest przede wszystkim z energii wód <u>płynących</u> i tylko w marginalnym zakresie pochodzi z pracy pompowej. Eliminacja tych źródeł w świetle brzmienia dyrektywy 2009/28/WE nie wydaje się zasadna.		wymaga potrzeba doprecyzowania definicji, stosownie do uzasadnienia, iż dotyczy to wód płynących.
71.	Art. 2 pkt 11	Art. 2 pkt 11 Zaproponowana definicja hydroenergii jest nieprecyzyjna. W obecnym kształcie może ona wykluczyć instalacje pracujące poza ciekami naturalnymi (kanały i rurociągi) instalacje przemysłowe oraz elektrownie wielofunkcyjne łączące produkcję energii z innymi funkcjami, np. dostarczania wody pitnej, oczyszczania wody, systemami dystrybucji wody, nawadniania, systemami chłodzenia wodą itp. Definicja w zaproponowanym w projekcie brzmieniu wyklucza bezpośrednie wykorzystanie energii kinetycznej wody.	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany stosownie do definicji OZE.
72.	Art. 2 pkt 12	Art. 2 pkt 12 Przed wyrazami: „jednostka wytwórcza w rozumieniu przepisów ustawy” proponuję dodać wyrazy: „zespół jednostek wytwórczych lub”. Uzasadnienie: Ustawa powinna precyzować ww. definicję tak, aby poprzez „sztuczny” podział źródła (np. na 2 mniejsze jednostki), czy podział spółki nie można było skorzystać z większego wsparcia. Proponowany zapis zapewni także spójność z pozostałymi przepisami ustawy, gdzie mowa jest o łącznej mocy jednostek.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
73.	Art. 2 pkt 12	Art. 2 pkt 12 Podobnie jak w poprzednich projektach ustawy nadal nieprecyzyjna jest definicja instalacji OZE. Nie jest pewne, czy instalacja w przypadku hydroelektrowni obejmuje składniki infrastruktury jak m.in. budowle hydrotechniczne (np. zapory, stopnie wodne, zbiorniki itp.). Definicja ta ma znaczenie w szczególności w kontekście przepisów dotyczących modernizacji instalacji.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany stosownie do propozycji Prezesa URE.

74.	Art. 2 pkt 13	<p>Art. 2 pkt 13 Proponuje nowe brzmienie definicji: <i>„13) instalacja spalania wielopaliwowego – jednostka wytwórcza w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4, służąca do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, w której biomasa lub paliwo gazowe są spalane wspólnie z paliwami kopalnymi”</i> . Uzasadnienie: Tylko część energii wytworzonej w jednostkach współpalających jest zaliczana do wytworzonej w odnawianym źródle energii, zatem jednostki takie nie są odnawialnymi źródłami energii.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został zmieniony.</p>
75.	Art. 2 pkt 16	<p>Art. 2 pkt 16 – jest zbędny; definicja ta nie jest następnie wykorzystana w innych przepisach ustawy;</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został zmieniony. Definicję wykreślono.</p>
76.	Art. 2 pkt 17	<p>Art. 2 pkt 17 Proponuję skreślić wyrazy <i>„lub zainstalowanej łącznej mocy cieplnej lub chłodniczej do 70 kW”</i>. Uzasadnienie: Pomimo uwzględnienia w definicji art. 2 pkt 17 mikroinstalacji ciepła i chłodu, nie przewidziano żadnych dodatkowych przywilejów dla takich instalacji, zatem powyższy zapis jest zbędny.</p>	Prezes URE	Uwaga odrzucona
77.	Art. 2 pkt 18	<p>Art. 2 ust. 18 Zasadne jest uściślenie definicji modernizacji, gdyż ustawodawca powołuje się na Prawo budowlane, w którym wspomniana definicja została zastąpiona definicją przebudowy lub odbudowy.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został zmieniony.</p>
78.	Art. 2 pkt 18	<p>art. 2 pkt 18 – pojęcie <i>„modernizacja”</i> jest zdefiniowane poprzez odwołanie do pojęcia instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy - <i>Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r, Nr 243, poz. 1623)</i>. W tym zakresie należy wskazać, że <i>Prawo budowlane</i> nie posługuje się tego typu pojęciem. W ustawie tej jest mowa jedynie</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Nowe brzmienie zostało zaproponowane.</p>

		o odnawialnych źródłach energii (OZE), a nie o instalacjach OZE;		
79.	Art. 2 pkt 18	<p>W art. 2 pkt 18 przedmiotowego projektu (str. 3) zdefiniowano pojęcie „modernizacja”, natomiast w tekście projektu np. w art. 33 ust. 3 i 6 (str. 16) występuje pojęcie „modernizacja sieci”.</p> <p>Zgodnie z zaprojektowaną definicją, „modernizacja” rozumiana jest jako przebudowa, odbudowa lub rozbudowa instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.) – odnosi się zatem do odnawialnego źródła energii, a nie sieci. Wobec powyższego poddaję pod rozważenie doprecyzowanie przepisów projektowanej ustawy w zakresie, w jakim odnoszą się do instalacji odnawialnego źródła energii oraz sieci, aby stosowane określenia były zrozumiałe i nie wymagały dodatkowych interpretacji.</p> <p>Ponadto rozważenia wymaga, czy pod pojęciem „modernizacji”, będzie mieścić się również remont, który zgodnie z ustawą – Prawo budowlane oznacza „wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym.”.</p> <p>Ważne jest, aby użyte pojęcia i określenia były jasne i czytelne, i nie wprowadzały dodatkowej dezinformacji lub możliwości nadinterpretacji, w przypadkach niejednoznacznych zarówno dla inwestorów, jak również organów administracji.</p>	MT,BiGM	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Definicja modernizacji dostosowana do pojęć z prawa budowlanego.</p> <p>Po zmianie brzmienia art. 33 pojecie modernizacji sieci nie występuje</p>
80.	Art. 2 pkt 21	<p>Art. 2 pkt 21</p> <p>Zdefiniowano odnawialne źródło energii poprzez przytoczenie w znacznej części <i>expressis verbis</i> definicji „energii ze źródeł odnawialnych” z dyrektywy 2009/28/WE, przez co doszło do zdefiniowania odnawialnego źródła energii definicją energii ze źródeł odnawialnych.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Definicja stanowi <i>expressis verbis</i> recepcję definicji „energii ze źródeł odnawialnych” z dyrektywy 2009/28/WE.</p>
81.	Art. 2 pkt 21	<p>w art. 2 pkt 21 - zastąpienie wyrazów „odnawialne źródło energii” wyrazami „energia ze źródeł odnawialnych” ponieważ błędnie zdefiniowano pojęcie „odnawialne źródło energii” przy użyciu definicji „energii ze źródeł odnawialnych” wprowadzonej</p>	Prezes GUS	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Definicja stanowi</p>

		w art. 2 lit. a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., str. 16). Oba te pojęcia nie są tożsame i równoznaczne. Błędnie zdefiniowane pojęcie odnawialnego źródła energii używane jest w tekście projektu, łącznie z tytułem samej ustawy;		expressis verbis recepcję definicji „energii ze źródeł odnawialnych” z dyrektywy 2009/28/WE.
82.	Art. 2 pkt 24	Art. 2 pkt 24 Uwaga jak w pkt 2 uwag ogólnych. Jako przykład niefortunnych – moim zdaniem – zmian treści projektowanych przepisów wskazać należy np. definicję paliwa gazowego (art. 2 pkt 24), z której wynika, że paliwem gazowym jest każdy biogaz i biogaz rolniczy, zatem nawet ten, który nie jest wprowadzany do sieci gazowej. Takie brzmienie definicji prowadzić może do sprzeczności zapisów projektowanej ustawy OZE z projektowaną ustawą – Prawo gazowe i Prawo energetyczne w zakresie koncesjonowania tych źródeł i ich obowiązków oraz systemu wsparcia źródeł kogeneracyjnych wytwarzających energię z paliw gazowych (w rozumieniu aktualnie obowiązującego prawa energetycznego). Kolejnym przykładem jest definicja hydroenergii (art. 2 pkt 11).	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
83.	Art. 2 pkt 27	Art. 2 pkt 27 Proponuję nadać następujące brzmienie: <i>„praca instalacji mająca na celu przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór instalacji odnawialnego źródła energii”</i> . Uzasadnienie: Proponowana definicja jest niegramatyczna.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony. W treści definicji z racji na konieczność precyzyjnego określenia zakresu przedmiotowego definicji pozostawiono sformułowanie <i>„wyłącznie w celu”</i>
84.	Art. 2 pkt 31	Art. 2 pkt 31 – pojęcie „sprzedawcy z urzędu” jest nieadekwatne do zadań, które pełnić ma podmiot tym pojęciem określany w opiniowanej ustawie, a polegających na wykonywaniu	RCL	Uwaga przyjęta

		obowiązków w zakresie zakupu energii ze źródeł odnawialnych; konieczna jest więc zmiana tej definicji w tym zakresie.		Projekt został doprecyzowany. W projekcie uwzględniona została uwaga Prezesa URE, która dotyczyła tej kwestii.
85.	Art. 2 pkt 31	Art. 2 pkt 31 Proponuję zmianę nazwy „sprzedawcy z urzędu”, z przyczyn wskazanych w pkt 11 uwag ogólnych. Zwrócić należy również uwagę na niekonsekwencję zawartą w definicji w zakresie sprzedaży ciepła.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
86.	Art. 2 pkt 31	art. 2 pkt 31 – zaproponowana definicja sprzedawcy z urzędu powinna być uściślona w kontekście art. 40 a ponadto wydaje się zbyt rozbudowana i może powodować trudności interpretacyjne;	MF	Uwaga przyjęta Zaproponowano instytucje „sprzedawcy zobowiązanego”. MG uwzględniło stanowisko RCL i stanowisko Prezesa URE w tym zakresie.
87.	Art. 2 pkt 31	Art. 2 ust. 31 Pojawia się nowa definicja „sprzedawcy z urzędu”, który został ustalony na podstawie liczby gospodarstw domowych, którym dostarcza energię elektryczną. Powód tej zmiany nie jest jasny. Sugeruje się pozostawienie obowiązującej definicji.	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. W projekcie uwzględniona została

				uwaga Prezesa URE, która dotyczyła tej kwestii.
88.	Art. 2 pkt 34	<p>IX. Artykuł 2 pkt 34 projektu ustawy o OZE – doprecyzowania wymaga definicja terminu „transfer statystyczny”. Zgodnie z projektowaną definicją, termin ten oznacza „przekazanie w danym roku określonej ilości energii lub paliw z odnawialnych źródeł energii”. Problematyka transferu statystycznego została uregulowana w art. 6 dyrektywy 2009/28/WE („Transfery statystyczne między państwami członkowskimi”). Zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE, „państwa członkowskie mogą uzgodnić i poczynić ustalenia dotyczące statystycznych transferów określonej ilości energii ze źródeł odnawialnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego. Przekazywaną ilość należy: a) odjąć od ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy obliczaniu, czy państwo członkowskie dokonujące transferu spełnia wymogi art. 3 ust. 1 i 2; oraz b) dodać do ilości energii ze źródeł odnawialnych, która jest brana pod uwagę przy wyliczaniu, czy państwo członkowskie przyjmujące transfer spełnia wymogi art. 3 ust. 1 i 2”.</p> <p>Co prawda, w art. 98 ust. 1 projektu ustawy o OZE, zaznacza się „transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej między Rzeczypospolitą Polską a innym państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”.</p> <p>Wydaje się jednak, że dla przejrzystości i czytelności definicji terminu „transfer statystyczny” powinna zostać ona uzupełniona o informację, że odnosi się on do statystycznego przekazania energii z OZE między Rzeczypospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Tym samym art. 98 ust. 1 projektu ustawy o OZE mógłby zostać ograniczony do zobowiązania do dokonywania transferu statystycznego na mocy umowy międzynarodowej, z zastrzeżeniem uwag zawartych w pkt XVIII niniejszego pisma.</p> <p>Ponadto, definicja ta powinna zostać skorelowana z art. 98 ust. 4 projektu ustawy o</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany w trakcie konferencji.</p>

		OZE, który przewiduje, że celem transferu statystycznego jest „przekazanie lub <u>sprzedaż</u> określonej ilości energii lub paliw”. Definicja terminu „transfer statystyczny” odnosi się jedynie do „przekazania ilości energii lub paliw”.		
89.	Art. 2 pkt 35	Art. 2 pkt 35 Po wyrazach „jednostka wytwórcza” proponuję dodać wyrazy „w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 4,” .	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
90.	Art. 2 pkt 37	1. doprecyzowania wymaga definicja wysokosprawnej kogeneracji (art. 2 pkt 37), ponieważ przedłożona wersja przywołuje w niej pkt. 4 definiujący biopłyty;	MRiRW	Do przyjęcia Definicja wysokosprawnej kogeneracji odsyła do regulacji zawartej w projekcie ustawy PE.
91.		Rozdział II (art. 3 – 31)		
92.	Art. 3 ust. 1	X. Artykuł 3 ust. 1 projektu ustawy o OZE – zgodnie z tym przepisem, „działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach określonych w przepisach prawa energetycznego”. Powyższe odwołanie jest nieprecyzyjne. Termin „przepisy prawa energetycznego” oznacza bowiem całość regulacji polskiego porządku prawnego dotyczących kwestii energetycznych. Zasada pewności prawa i zasada dobrej legislacji wymagają by odwołanie do innych aktów prawnych było maksymalnie precyzyjne.	MSZ	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Wstawiono odwołanie do ustawy - Prawo energetyczne.
93.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2	art. 3 ust. 1 i ust. 2 – właściwym wydaje się rozważenie, czy celowym było wyłączenie z reżimu przepisu art. 3 ust. 1 i 2, działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania chłodu;	MF	Uwaga przyjęta Produkcja chłodu do odjęcie ciepła z

				powietrza, a zatem działalność niepodlegająca koncesjonowaniu do mocy zainstal. 50 MW.
94.	Art. 3 ust. 1 i 2	Art. 3 ust. 1 i 2 Proponuję zastąpić wyrazy „wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła” wyrazami „wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu”. Proponuję również w ust. 1 na końcu zdania zastąpić kropkę przecinkiem i dodać wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2”. Uzasadnienie: Doprecyzowanie zapisów i uwzględnienie kwestii związanej z wytwarzaniem chłodu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
95.	Art. 3 ust. 2	Skreślić należy ust. 2 w art. 3 projektu, zaś w dotychczasowym ust. 1 <i>in fine</i> tego artykułu dodać należy wyrazy „z zastrzeżeniem art. 4, 6 i 17”.	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony stosownie do uwag RCL.
96.	Art. 4	W art. 4 należy jednoznacznie określić, że obowiązek prowadzenia działalności gospodarczej nie dotyczy również mikroinstalacji wytwarzających biogaz rolniczy poprzez następujące przeredagowanie pierwszej części zdania „Art.4. Wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji oraz biogazowni rolniczej o mocy do 50kW, w celu ...”. W ocenie resortu rolnictwa istotnym jest, aby wszystkie mikroinstalacje, niezależnie od rodzaju wykorzystywanych odnawialnych źródeł energii, obowiązywały jednolite zasady prawne na etapie inwestowania oraz wytwarzania energii. Powyższa uwaga wynika z brzmienia przepisu art. 3 ust 2 w związku z art. 17 ust. 1;	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
97.	Art. 4	Odnosnie art. 4 projektu wskazać należy przede wszystkim, iż brak jest uzasadnienia dla regulacji z której wynikać ma, że wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji nie stanowi działalności gospodarczej. W szczególności uzasadnieniem tym nie może być maksymalne uproszczenie sprzedaży tak wytworzonej energii (które	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.

jako jedyny argument zostało wskazane w uzasadnieniu do projektu, str. 43). Zwrócić bowiem należy uwagę na następujące kwestie:

- a) kwalifikowanie określonej działalności jako niestanowiącej działalności gospodarczej w systemie prawa ma charakter wyjątkowy, związany ze specyfiką tej działalności i obejmuje: działalność dydaktyczną, naukową, badawczą, artystyczną, sportową, rehabilitacyjną i diagnostyczną uczelni wyższych, działalność kulturalną w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. *o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej* oraz sprzedaż przez partie polityczne ich statutów oraz innych przedmiotów popularyzujących lub symbolizujących te partie; takiego wyjątkowego charakteru nie ma wytwarzanie energii w mikroinstalacji, w związku z czym jako naruszające spójność systemu prawa uznać należy zaproponowane rozwiązanie;
- b) z brzmienia przedmiotowego przepisu nie wynika, iż mikroinstalacje mogą być instalowane wyłącznie przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, co oznacza, że także przedsiębiorcy, bez względu na formę prawną prowadzonej działalności, jak również ilość wybudowanych przez nich instalacji będą mogli korzystać z proponowanego systemu wsparcia dla tych źródeł wytwórczych; w związku z tym pojawia się w tym przypadku pytanie o możliwość uwzględniania podatku VAT od sprzedawanej energii przy ustalaniu podatku należnego, co wydaje się wątpliwe w świetle art. 15 ust. 1 ustawy o VAT, nie jest także jasne czy przychody uzyskane przez osoby prawne z tytułu sprzedaży energii wytworzonej w mikroinstalacji byłyby opodatkowane podatkiem dochodowym od osób prawnych, skoro nie pochodziłyby z działalności gospodarczej (wątpliwości te pojawiają się na tle art. 12 ust. 1 w związku z ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. *o podatku dochodowym od osób prawnych*); zauważyć przy tym należy, że w konsekwencji mikroinstalacje nie podlegałyby także amortyzacji (amortyzacji, zgodnie z art. 16a ust. 1 ww. ustawy podlegają bowiem jedynie maszyny czy urządzenia wykorzystywane w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą);
- c) o ile jedyną intencją projektodawcy jaka stała za przedstawioną propozycją jest chęć uproszczenia działalności w tym zakresie wskazać należy, że wystarczające wydaje się odstąpienie od jakiegokolwiek formy reglamentacji, a więc możliwość prowadzenia jej w oparciu o wpis do CEiIDG lub do właściwego rejestru;

		d) wytwarzanie energii na potrzeby własne nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w związku z czym w tym zakresie opiniowany przepis jest błędny.		
98.	Art. 5 ust. 1	W art. 5 ust. 1 należy doprecyzować, że wytwórca energii elektrycznej, ciepła lub chłodu w mikroinstalacji, informuje OSD o planowanej lokalizacji, rodzaju i mocy mikroinstalacji, która ma zostać zainstalowana (na etapie informowania OSD nie można jeszcze mówić o zainstalowanej mocy mikroinstalacji);	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Doprecyzowano, iż dotyczy to planowanej instalacji.
99.	Art. 5 ust. 1	Art. 5 ust. 1 projektu wydaje się być niespójny z art. 34 projektu. Przyłączenie mikroinstalacji do sieci odbywa się bowiem w oparciu o umowę o przyłączenie, która poprzedzona jest wydaniem przez operatora systemu dystrybucyjnego warunków przyłączenia. Wniosek o wydanie warunków przyłączenia zawiera m.in. oznaczenie parametrów technicznych mikroinstalacji oraz oświadczenie o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości, na której zlokalizowana jest mikroinstalacja. W związku tym nie jest jasny cel regulacji zawartej w art. 5 ust. 1, nakazujący wytwórcy energii w mikroinstalacji pisemne poinformowanie operatora systemu dystrybucyjnego, na którego obszarze działania <u>ma zostać</u> przyłączona mikroinstalacja o jej lokalizacji, rodzaju i mocy zastosowanych urządzeń, skoro najpierw z warunków przyłączenia, a następnie z umowy o przyłączenie dane te będą wynikać.	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Doprecyzowano, iż dotyczy to planowanej instalacji.
100.	Art. 5 ust. 1	Art. 5 ust. 1 Proponuję dodać przepis obligujący wytwórcę do informowania operatora systemu dystrybucyjnego o każdej zmianie danych zainstalowanej mikroinstalacji, o zawieszeniu lub zakończeniu wykonywanej działalności w mikroinstalacji oraz termin, w którym wytwórca powinien poinformować operatora o ww. zmianach. Ponadto należy zauważyć, że przepis w zaproponowanym brzmieniu jest niepełny - obliguje wytwórców ciepła i chłodu do wpisu do rejestru prowadzonego przez operatora systemu elektroenergetycznego. Należy zatem albo ograniczyć ten obowiązek tylko do	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.

		energii elektrycznej albo konsekwentnie używać wyrazów „ciepło lub chłód” oraz wskazać podmiot, do którego wytwórcy mają zgłaszać instalacje.		
101.	Art. 5 ust. 2	Art. 5 ust. 2 Zgodnie z tym przepisem „Operator sytemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, informację o mikroinstalacjach przyłączonych do systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w tym o ich rodzaju i mocy zainstalowanej, w terminie 14 dni od ich przyłączenia”. Należy uzupełnić zakres informacji przekazywanych Prezesowi URE przez operatora o zmiany w zakresie rodzaju i mocy zainstalowanej mikroinstalacji oraz odłączeniu mikroinstalacji od sieci elektroenergetycznej.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
102.	Art. 5 ust. 3 pkt 2	W art. 5 ust. 3 należy wskazać na podstawie jakich danych OSD sporządza sprawozdanie kwartalne dla Prezesa URE. Wątpliwości budzi możliwość pozyskiwania przez OSD danych dotyczących ilości wytworzonego ciepła i chłodu w mikroinstalacji;	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
103.	Art. 5 ust. 3 i 4	Art. 5 ust. 3 i 4 Proponuję obowiązki sprawozdawcze operatora systemu dystrybucyjnego określić jako półroczne. Zmniejszy to obciążenia po stronie operatorów jak i Prezesa URE.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
104.	Art. 7 pkt 1 lit. b	Art. 7 pkt 1 lit. b Z treści przepisu nie wynika jak ma być udokumentowany tytuł prawny do małej instalacji, co ma znaczenie na etapie konieczności jego wykazania.	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
105.	Art. 7 pkt 2	Art. 7 pkt 2. Proponuje się doprecyzowanie opisu obowiązku dysponowania obiektami i instalacjami umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej wytwarzania energii w małych instalacjach OZE.	MSP	Uwaga przyjęta Projekt został zmieniony.
106.	Art. 7 pkt 2	art. 7 pkt 2 – projekt w pewnych miejscach operuje bardzo ocennymi sformułowaniami – przykładowo przepis wymaga, aby wytwórca dysponował „odpowiednimi obiektami	MF	Uwaga przyjęta

		(...)"'. Jak rozumieć przytoczony zwrot, który ma charakter wyjątkowo nieostrej i może stwarzać podstawy dla pełnej dowolności interpretacyjnej;		Projekt został zmieniony.
107.	Art. 8	Art. 8 Na Prezesa URE nałożono nowy obowiązek prowadzenia rejestru małych instalacji, jednocześnie nie zostały przewidziane żadne środki na wykonywanie tego zadania. Przewidziane w przepisach przejściowych wydatki budżetu państwa związane z wejściem w życie niniejszej ustawy są nierealne. Utrzymanie tylko jednego etatu w URE kosztuje około 100 tys. zł rocznie. Zatem budżet w wysokości ok. 1 miliona złotych (przeznaczonych na koszty funkcjonowania całej ustawy w 2021 r.) wystarczy obecnie na około 10 etatów, a w pierwszym roku jedynie na 6, co jest dalece niewystarczające.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Jednakże w zakresie wzrostu wydatków budżetu państwa konieczne jest stanowisko MF.
108.	Art. 9 ust 2	Art. 9 ust. 2 Dokumenty niezbędne do wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców należy uzupełnić o wymóg przedłożenia dokumentu wskazującego datę oddania instalacji do użytkowania, gdyż m.in. od tej daty uzależniony jest okres skorzystania z konkretnego systemu wsparcia, uwzględnienia modernizacji, o której mowa w projektowanym art. 59, itp. W związku z powyższym jednoznacznie jej ustalenie jest niezbędne dla funkcjonowania systemu wsparcia. Ponadto, wśród wymaganych dokumentów powinien znaleźć się również dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji, o których mowa w art. 7 projektu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Pozostaje pytanie czy nie jest wystarczającym w tym zakresie dokument potwierdzający przyłączenie do sieci (ust. 2 pkt 3).
109.	Art. 9 ust 2 pkt 1 lit a	Art. 9 ust. 2 pkt 1a Proponuję wyrazy: „braku wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa” zastąpić wyrazami: „nie zaleganiu z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego”. Uzasadnienie: Proponuję doprecyzować zakres zobowiązań. Propozycja zgodna z brzmieniem ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
110.	Art. 10 ust. 1	Art. 10 ust. 1 Proponuję następujące brzmienie: „Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji	Prezes URE	Uwaga przyjęta

		wpisuje się dane, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1-3 i 5”. Uzasadnienie: Rejestr instalacji nie powinien być bazą teleadresową, zatem dane „pełnomocnika” nie powinny być tam ujawniane. Dodatkowo, z uwagi na częste zmiany pełnomocników, rejestr powinien być często aktualizowany, co wydaje się nieracjonalne.		Projekt został doprecyzowany.
111.	Art. 10 pkt 1	Odnosnie art. 10 ust. 1 projektu proponuje się rozszerzenie katalogu danych wpisywanych do rejestru wytwórców energii o dane, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, tj. rodzaj i moc zainstalowaną małej instalacji, co pozwoli ministrowi właściwemu do spraw gospodarki bezpośrednio pozyskiwać dane publikowane następnie w BIP Ministerstwa Gospodarki, dot. wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii. W konsekwencji skreślić należy w art. 75 ust. 3 pkt 1 projektu wyrazy „zainstalowaną moc oraz lokalizację”.	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany w trakcie konferencji uzgodnieniowej.
112.	Art. 11	art. 11 - na podstawie projektowanego art. 11 ust. 1 „wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji jest zobowiązany informować Prezesa URE o każdej zmianie danych zawartych w tym rejestrze (...)”. Ze względu na to, że w systemie prawa administracyjnego przyjęło się, że tego rodzaju informacje są przekazywane pisemnie, wskazane jest doprecyzowanie w tym zakresie. Dodatkowo, w celu zachowania zgodności terminologii w przepisach prawa, proponuje się, aby w ust. 2 w ww. art. 11 określić, że zmiana wpisu jest dokonywana „na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1”;	MF	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
113.	Art. 12 pkt 2	W art. 12 pkt 2 projektu błędnie odesłano do art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2 zamiast do art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2.	PGSP	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
114.	Art. 12 pkt 2	W art. 12 pkt 2 projektu proponuje się odesłać do art. 13 ust. 1, co w konsekwencji spowoduje rozszerzenie katalogu przesłanek uzasadniających odmowę wpisu do rejestru także o przypadki wskazane w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2, stanowiące podstawę wydania przez Prezesa URE decyzji o zakazie wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.

		instalacji.		
115.	Art. 12 pkt 2	art. 12 pkt 2 – błędne odesłanie do art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2 (przepis ten nie zawiera regulacji określających przyczyny wykreślenia wytwórcy z rejestru);	MF	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
116.	Art. 12 pkt 2	Proponuje się rozważyć, czy wskazane w art. 12 pkt 2 odesłanie do art. 15 ust 1 pkt 1 i 2 jest poprawne - wydaje się, że art. 12 pkt 2 winien odsyłać do art. 13 ust 1 pkt 1 lit a i pkt 3.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
117.	Art. 12 pkt 3	Proponuje się w art. 12 pkt 3 rozważyć zasadność wprowadzenia oprócz (lub w miejsce) użytego wyrażenia „zaprzestania spełniania” wyrażenia „niespełnienia”.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
118.	Art. 13 ust. 1	Art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a Proponuję następujące brzmienie przepisu: „1) złożenia przez wytwórcę: a) oświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1, niezgodnego ze stanem faktycznym”. Uzasadnienie: Kwestia zgodności ze stanem faktycznym danych podanych we wniosku o wpis – w mojej ocenie - również powinna być podstawą wydania decyzji o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
119.	Art. 13 ust. 1	Art. 13 ust. 1 Po punkcie 3 proponuję dodać kolejny punkt w brzmieniu: „4) wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła przy wykorzystywaniu paliw konwencjonalnych lub biomasy, do której dodano substancje niebędące biomasą, w celu zwiększenia jej wartości opałowej”. Uzasadnienie: Wykorzystanie paliw, które nie spełniają wymagań określonych dla biomasy powinno skutkować zakazem wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.

120.	Art. 13 ust. 1	<p>W art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a projektowanej ustawy proponuje się, ażeby decyzja administracyjna o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji była wydawana przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nie tylko w przypadku złożenia niezgodnego ze stanem faktycznym oświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a (czyli o braku wymagalnych zobowiązań wobec Skarbu Państwa) ale również złożenia niezgodnego ze stanem faktycznym oświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. b (dotyczącego danych zawartych we wniosku i spełnienia warunków, o których mowa w art. 7 projektu). Propozycję tą należy również odnieść do art. 24 ust. 1 pkt 1, który pomija konsekwencje złożenia nieprawdziwego oświadczenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2. Jako uzasadnienie tych propozycji należy wskazać, iż analogiczne rozwiązanie zastosowano w art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.).</p>	PGSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
121.	Art. 14	<p>W art. 14 proponuje się doprecyzować, czy wykreślenie z rejestru nastąpi w określonej formie (np. decyzji), czy też jest czynnością materialno-techniczną, a nadto doprecyzować w jakim terminie winno owo wykreślenie nastąpić.</p>	Agencja Rezerw Materiałowych	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Art. 31. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Wykreślenie jest wpisem.</p>
122.	Art. 15 ust. 1	<p>Art. 15 ust. 1 pkt 1 Po lit. b proponuję dodać kolejną w brzmieniu: <i>„c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła oraz rodzajów tych paliw”.</i> Ponadto proponuję zastąpić wyrazy <i>„energii elektrycznej lub ciepła”</i> wyrazami <i>„energii elektrycznej, ciepła lub chłodu”.</i> Uzasadnienie:</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

		Małe instalacje wytwarzające energię elektryczną w oparciu o biomasę powinny także przekazywać informacje o zużytych paliwach do Prezesa URE (na wzór instalacji biogazu rolniczego).		
123.	Art. 15 ust. 1 pkt 2	Art. 15 ust. 1 pkt 2 Proponuję obowiązki sprawozdawcze wytwórców określić jako półroczne - zmniejszy to obciążenia po stronie wytwórców jak i Prezesa URE.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został przereklamowany.
124.	Art. 15 ust. 1 pkt 1	W art. 15 ust. 1 pkt 1 proponuje się doprecyzować, czy chodzi o ilość wytworzonej/zakupionej energii w danym kwartale czy też ilość całkowitej wytworzonej/zakupionej energii.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga niezasadna.
125.	Art. 16 pkt. 2 lit b	Art. 16 pkt 2 lit. b Proponuję zapis wykreślić. Prezes URE nie będzie miał kompleksowych i wiarygodnych informacji dotyczących zakupionej energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub małej instalacji. Nie wszystkie bowiem dane podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu do Prezesa URE.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Zgodnie z art. 15 wytwórca będzie zobowiązany przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 1, w terminie 45 dni po zakończeniu kwartału.
126.	Art. 19 ust. 1 i 2	2. dla lepszej przejrzystości przepisów proponujemy przeniesienie art. 19 ust. 1 i ust. 2 do art. 17. projektu i oznaczenie ich kolejno jako ust. 2 i 3. Natomiast obecny przepis art. 17 ust. 2 powinien zostać przeniesiony do art. 22;	MRiRW	Uwaga redakcyjna. Wiążące w zakresie redakcji przepisów winny być uwagi RCL. Jednak wydaje się, iż propozycja zawarta w projekcie jest na tyle przejrzysta, że nie jest konieczne dokonywanie

				zmian redakcyjnych.
127.	Art. 20 ust. 1 pkt 5	Art. 20 ust. 1 pkt 5 Po literze b proponuję dodać kolejną o brzmieniu: „c) surowców, które będą zużywane w celu wytworzenia biogazu rolniczego”.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
128.	Art. 20 ust. 1	W art. 20 ust. 1 określono zakres danych, które powinny być zawarte na opracowanym przez Prezesa ARR formularzu wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego. Powyższy zakres różni się od obecnej treści formularza wniosku o wpis do rejestru, opracowanego na podstawie przepisów ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, do których odsyłają obowiązujące przepisy ustawy – Prawo energetyczne. Dane podane przez przedsiębiorców we wniosku są podstawowym źródłem informacji ujmowanych przez ARR w rejestrze. W celu zachowania spójności danych w rejestrze, proponujemy następujące brzmienie art. 20 ust. 1: „Art. 20 ust. 1. Wniosek o wpis do rejestru biogazowni rolniczych zawiera: 1) oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedziby i adres; 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP); 3) określenie: a) zakresu i rodzaju wykonywanej działalności gospodarczej, b) miejsca lub miejsc wykonywania działalności gospodarczej, c) rodzaju instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego, d) nominalnej rocznej wydajności instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego lub nominalnej rocznej wydajności instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego oraz łącznej zainstalowanej mocy instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego; 4) oświadczenie, że w chwili składania wniosku wytwórca nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.”;	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został przeredagowany, jednak wiążące będą propozycje RCL w tym zakresie.
129.	Art. 20 ust. 1	W projekcie ustawy formularz wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu zawiera	MRiRW	Uwaga przyjęta

	pkt 5 lit b	<p>m.in. określenie rodzaju instalacji i jej nominalnej rocznej wydajności mierzonej w m³/rok lub łącznej mocy zainstalowanej instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego.</p> <p>Biorąc pod uwagę, iż ww. dane będą stanowiły podstawę kwalifikowania danego przedsiębiorcy do określonej wysokości wsparcia finansowego (uzależnionej od zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej oraz ilości biogazu rolniczego wprowadzanego do sieci gazowej), konieczne jest wprowadzenie do projektu ustawy przepisu określającego, <u>w jaki sposób określa się nominalną roczną wydajności instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego oraz zainstalowaną moc instalacji</u> do wytwarzania energii elektrycznej, ciepła lub chłodu z biogazu rolniczego. Jednocześnie należy mieć na uwadze możliwość posiadania przez przedsiębiorców instalacji wykonanych samodzielnie;</p>		Projekt został doprecyzowany.
130.	Art. 20 ust. 2	<p>Zgodnie z projektem ustawy, do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu, wytwórca dołącza m.in. oświadczenie o braku zobowiązań wobec Skarbu Państwa. Mając na uwadze uproszczenie procedury rejestracji, proponujemy usunięcie ww. przepisu, a treść oświadczenia powinna zostać zawarta we wniosku o wpis do rejestru;</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany, a sam wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego opracowuje Prezes ARR i udostępnia na stronie internetowej Agencji Rynku Rolnego.</p>
131.	Art. 20 ust. 2 pkt 2	<p>W treści oświadczenia dołączanego do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu, określonego w art. 20 ust. 2 pkt 2, należy poprawnie wskazać datę uchwalenia ustawy – kodeks karny oraz numer dziennika ustaw;]</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Adres promulgacyjny ustawy jest już podany. Zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej nie podaje się ponownie raz jeszcze tego adresu.</p>

132.	Art. 20 ust. 2	W przypadku zaakceptowania propozycji zmiany przepisu określającego zakres danych podawanych we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w art. 21 ust. 1 należy dokonać odpowiednich zmian. W przeciwnym przypadku z ww. przepisu należy usunąć konieczność ujmowania w rejestrze numeru KRS lub CEIDG, a także danych osoby uprawnionej do reprezentowania wytwórcy, jej adresu lub numeru telefonu;	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
133.	Art. 22 ust. 2	Proponujemy usunięcie art. 22 ust. 2 projektu ustawy jako zbędnego. Prezes ARR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego w drodze decyzji administracyjnej, w której określana jest treść wpisu. Zatem każda zmiana danych zawartych w rejestrze powoduje konieczność wydania decyzji zmieniającej decyzję o dokonaniu wpisu. Po wydaniu decyzji zmieniającej dokonywane są stosowne zmiany w rejestrze, analogicznie jak po wydaniu decyzji o wpisie do rejestru;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Aktualizacja wpisu odbywa się w drodze decyzji. Przepis może zostać wykreślony. Jednak koniecznym jest przedstawienie stanowiska RCL w tym zakresie.
134.	Art. 23 pkt 3	Proponujemy usunięcie art. 23 pkt 3 jako zbędnego. Na etapie rozpatrywania wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, Prezes ARR nie ma możliwości stwierdzenia, czy wytwórca zaprzestał spełniać warunki uprawniające go do uzyskania tego wpisu. Wpis do rejestru działalności regulowanej jest dokonywany wyłącznie na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy o spełnianiu warunków wymaganych do jej wykonywania;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany zgodnie ze stanowiskiem MRiRW
135.	Art. 24 ust. 1 pkt 1	Doprecyzowania wymaga art. 24 ust. 1 pkt 1, poprzez odpowiednie przywołanie obu oświadczeń, tj. oświadczenia, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 oraz w art. 20 ust. 2;	MRiRW	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany zgodnie ze stanowiskiem PGSP.
136.	Art. 26 ust. 1 pkt 1	w art. 26 ust. 1 pkt 1 zapisano, że wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest zobowiązany do wykorzystywania surowców	MRiRW	Uwaga przyjęta

		określonych w wykazie ogłaszany przez MRiRW (w projekcie ustawy jest „ministra właściwego do spraw rozwoju wsi”, powinno być „ministra właściwego do spraw rolnictwa”). Zdaniem resortu rolnictwa powyższy przepis powinien odsyłać do definicji biogazu rolniczego określającej rodzaje surowców możliwych do wykorzystania podczas produkcji biogazu rolniczego. Procedura ogłaszania wykazu w formie obwieszczenia może w praktyce okazać się czasochłonna, zatem przedsiębiorca mający pewność co do możliwości zastosowania określonego surowca nie będzie zmuszony do oczekiwania na jego ujęcie w wykazie;		Projekt został doprecyzowany zgodnie ze stanowiskiem PGSP.
137.	Art. 26 ust. 1 pkt. 2 ppkt c)	<p>Proponuje się zastąpienie: „energii elektrycznej, ciepła lub chłodu wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym”</p> <p>Powinno być: „energii elektrycznej, ciepła użytkowego lub chłodu wytworzonych z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym”.</p> <p>Doprecyzowanie definicji.</p>	Ministerstwo Środowiska	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
138.	Art. 26 ust. 1 pkt 2 lit a	w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. a należy doprecyzować, że wytwórca wykonujący działalność w zakresie biogazu rolniczego jest zobowiązany do prowadzenia dokumentacji dotyczącej wszystkich surowców użytych do wytworzenia biogazu, a nie tylko w odniesieniu do surowców ujętych w definicji biogazu rolniczego;	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
139.	Art. 26 ust. 1 pkt 3 in fine	W art. 26 ust. 1 pkt 3 in fine proponuje się usunąć jedną z dwu znajdujących się kropek.	Agencja Rezerw Materiałowych	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Uwaga redakcyjna kropka została usunięta.</p>
140.	Art. 28 ust. 3 pkt 3	proponujemy usunięcie części przepisu art. 28 ust. 3 pkt 3 projektu ustawy odnoszącego się do konieczności określania w upoważnieniu do przeprowadzania kontroli, oceny utrzymania w należytym stanie technicznym kontrolowanych obiektów;	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został</p>

				doprecyzowany.
141.	Art. 30 i art.134	art. 30 i art. 134 – zasadne byłoby rozważyć wzajemną relację pomiędzy tymi przepisami, które regulują analogiczną tematykę;	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Art. 30 dotyczy możliwości aktualizacji a 134 wydania po dniu wejściu w życie ustawy. Zostało to podkreślone w uzasadnieniu.</p>
142.	Art. 30 ust. 2	<p>art. 30 ust. 2</p> <p>Rozważyć należy, aby to Prezes URE ogłaszał w formie obwieszczenia w „Monitorze Polskim” listę ulegających biodegradacji produktów. Ogłaszanie listy rodzajów biomasy ulegających biodegradacji przez Ministra Gospodarki na wniosek Prezesa URE może opóźnić ukazanie się listy. Bez zaktualizowania listy nie będzie możliwe wykorzystywanie „nowych” rodzajów biomasy. Dotychczas to Urząd Regulacji Energetyki decydował o tym czy rodzaje paliwa użyte do produkcji energii z OZE są uznawane za biomasę.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Właściwym jest aby obwieszczenie wydawane oraz ogłaszane było przez organ nadzorujący regulatora, jednak na jego wniosek.</p>
143.	Art. 30 ust. 2	<p>Art. 30 ust. 2</p> <p>Proponuję wyrazy: „ulegających biodegradacji osadów ściekowych” zastąpić wyrazami: „ulegających biodegradacji części osadów ściekowych” oraz wyrazy: „na wniosek Prezesa URE” zastąpić wyrazami: „po zasięgnięciu opinii Prezesa URE”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Zapis dotyczący osadów ściekowych został dostosowany do propozycji dot. zmiany definicji zawartej w art. 2 pkt 3 projektu. Jednocześnie należy wskazać, że Prezes URE nie ma żadnych danych, ani środków do ich pozyskania, umożliwiających określenie poziomu biodegradowalności produktów, odpadów itd. W mojej ocenie, na podstawie dotychczasowych doświadczeń oraz wiedzy powszechnej powinna zostać opracowana podstawowa lista ulegających biodegradacji produktów, która mogłaby być uzupełniana stosownie do potrzeb zmieniającego się rynku biomasy, co wymaga kompleksowych</p>	Prezes URE	<p>Uwaga częściowo przyjęta.</p> <p>Uwaga redakcyjna przyjęta.</p> <p>W pozostały zakresie uwaga odrzucona, gdyż Prezes URE jest właściwym organem, który może inicjować proces wydania obwieszczenia.</p>

		badań biodegradowalności, na które Prezes URE nie otrzymał środków.		Informacje na temat listy znanych biomas są znane Prezesowi URE z racji na realizowane zadania ustawowe.
144.		Rozdział III (art. 32 – 36)		
145.	Art. 32 i nast.	<p>Art. 32 i następne</p> <p>Niezależnie od wprowadzenia przepisu, zgodnie z którym za przyłączenie mikroinstalacji nie pobiera się opłaty za przyłączenie, ustawa wprowadza nowe obowiązki spółki dystrybucyjnej w związku z przyłączeniem mikroinstalacji.</p> <p>W projekcie odnawialne źródła energii zostały podzielone na trzy grupy: mikroinstalacje, małe instalacje i pozostałe. Zgodnie z projektem, w przypadku mikroinstalacji na operatora systemu dystrybucyjnego, do którego sieci następuje przyłączenie nakłada się obowiązek zabudowy układów zabezpieczeń i układów pomiarowo – rozliczeniowych. Dodatkowo za przyłączenie mikroinstalacji do sieci ma nie być pobierana opłata za przyłączenie. Tego typu regulacja wprowadza ryzyko, iż podmioty przyłączane (w większości klienci indywidualni) zamiast wnioskować o przyłączenie obiektu/nieruchomości (np. domku jednorodzinnego), będą wnioskować o przyłączenie mikroinstalacji o mocy przyłączeniowej rzędu kilku wat a zasilanie potrzeb własnych na poziomie kilkunastu kilowat. Ustawa nie reguluje szeregu spraw związanych z technicznymi aspektami przyłączania źródeł OZE do sieci, ani obowiązków w zakresie wymiany informacji niezbędnych dla prowadzenia prawidłowego ruchu sieci.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Dodatkowo MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.</p>
146.	Art. 32	W art. 32 pominięto przyłączenie do sieci ciepłowniczej.	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt odsyła w tym zakresie do ustawy PE.</p> <p>Dodatkowo MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE</p>

				Operator w zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną. Brak propozycji Prezesa URE.
147.	Art. 33	Przepisy zawarte w art. 33 przedmiotowego projektu (str. 15) nie przewidują możliwości udzielenia przez przedsiębiorstwo energetyczne odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku warunków technicznych lub ekonomicznych. Zasadne wydaje się przywrócenie instytucji odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z powodu braku warunków technicznych lub ekonomicznych przyłączenia. Przepisy nakładają jedynie obowiązek poinformowania podmiotu ubiegającego się o przyłączenie oraz Prezesa URE o braku warunków ekonomicznych przyłączenia (art. 33 ust. 6). Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z <i>Prawem energetycznym</i> , do kompetencji Prezesa URE należy rozstrzyganie sporów o odmowę zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Przepis ten w świetle przepisów projektowanej ustawy staje się bezprzedmiotowy.	MT,BiGM	Uwaga przyjęta Realizacja musi spełniać warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia, taki wymóg gwarantuje art. 33 ust. 1
148.	Art. 33 ust. 1	W art. 33 ust. 1 projektu <i>in fine</i> wyjaśnienia w uzasadnieniu wymaga cel regulacji zakładającej konieczność uzyskania przez operatora systemu akceptacji ze strony podmiotu przyłączanego dla wydanych warunków przyłączenia, w szczególności w świetle przesłanki równoprawności traktowania podmiotów przyłączanych przez przedsiębiorstwo energetyczne, jak również uregulowanie w przepisie skutków braku takiej akceptacji. Podobnie niejasny jest cel dla którego konieczne jest uzyskanie zgody przyłączanego podmiotu wytwarzającego energię elektryczną na wydanie warunków przyłączenia w	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. MG (DEO) uwzględnił uwagi PSE Operator w

		<p>przypadku istnienia warunków technicznych pozwalających mu jedynie na czasowe (w przypadku awarii lub remontu sieci) wytwarzanie energii (ust. 5 w art. 33 projektu). Skoro bowiem nie jest możliwy stały odbiór wytworzonej przez takiego wytwórcę energii elektrycznej ze względu na bezpieczeństwo pracy systemu elektroenergetycznego, operator systemu dystrybucyjnego nie mógłby wydać innych warunków przyłączenia niż przewidujące czasowe ograniczenia wytwarzania energii. Zgoda podmiotu przyłączanego jest więc w tym zakresie bezprzedmiotowa.</p>		<p>zakresie przyłączeń małych instalacji i ich wpływu na sieć elektroenergetyczną.</p>
149.	Art. 33 ust. 1	<p>Art. 33 ust. 1 Przepis art. 16 ust. 2 lit. c dyrektywy 2009/28/WE zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE stanowi, iż państwa członkowskie zapewniają, że operatorzy systemów przesyłowych przyznają pierwszeństwo instalacjom wykorzystującym odnawialne źródła energii w oparciu o przejrzyste i niedyskryminacyjne kryteria, przy wyborze instalacji wytwarzających energię elektryczną - o ile pozwala na to bezpieczna eksploatacja krajowego systemu elektroenergetycznego. Brak ww. uszczegółowienia w przepisie art. 33 powoduje, że nawet w przypadku braku stwierdzenia bezpiecznej eksploatacji krajowego systemu eksploatacyjnego powstanie obowiązek przyłączenia na zasadzie pierwszeństwa. Wprowadzenie warunku przewidzianego w dyrektywie wydaje się konieczne.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt wdraża postanowienia dyrektywy w zakresie priorytetowego pierwszeństwa przyłączenia OZE.</p>
150.	Art. 33 ust. 2	<p>Art. 33 ust. 2 Proponuje się usunięcie obowiązku zamieszczania harmonogramu z warunków przyłączenia. Obecnie w projekcie umowy o przyłączenie przesyłanej wraz z warunkami przyłączenia zawierane są wstępne propozycje terminu przyłączenia, jednakże mogą one podlegać negocjacom przy zawieraniu umowy o przyłączenie, od chwili określenia warunków przyłączenia do momentu zawarcia umowy najczęściej upływa okres ponad roku, w tym czasie pewne plany inwestycyjne mogą ulec zmianie co ma wpływ na ostatecznie zawarte w umowie terminy. Ponadto, warunki przyłączenia nie powinny mówić o kosztach związanych z realizacją przyłączenia, ponieważ mają dwuletni okres ważności. Dlatego też przewidywane koszty przyłączenia należałoby określać w umowie o przyłączenie.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>
151.	Art. 33 ust. 5	<p>Art. 33 ust. 5</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>W przypadku pozostawienia ust. 3 w proponowanym brzmieniu, należy pamiętać, że ograniczenia wytwarzania w stanach awaryjnych mogą występować nie tylko z uwagi na przeciążenia sieci danego przedsiębiorstwa energetycznego, ale również wskutek przeciążenia sieci innych przedsiębiorstw, sąsiednich OSD jak i OSP. Wydanie warunków przewidujących ograniczenia nie może dotyczyć takich przypadków, gdyż przedsiębiorstwo energetyczne, do którego wpłynął wniosek nie ma wiedzy o możliwym terminie realizacji prac służących likwidacji ograniczeń. Przepis należałoby doprecyzować, że może to dotyczyć wyłącznie przeciążeń w sieci należącej do przedsiębiorstwa energetycznego, rozpatrującego dany wniosek.</p>		<p>Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>
152.	Art. 34 ust. 4	<p>Art. 34 ust. 4 Uwaga, jak w pkt 10 uwag ogólnych URE (treść poniżej) Z niezrozumiałych względów z ustawy usunięto regulacje dotyczące ułatwień w przyłączaniu mikroinstalacji do sieci, wypracowanych na etapie konsultacji międzyresortowych. Ustawa obecnie nie określa żadnych ułatwień dla mikroinstalacji w zakresie przyłączenia do systemu elektroenergetycznego (z wyłączeniem opłat za przyłączenie). Prezes URE podtrzymuje zatem uwagi i propozycje rozwiązań uzgodnione w trakcie konsultacji międzyresortowych, a dotyczące obowiązku przyłączenia takich źródeł. W przypadku jej nieuwzględnienia, proponuję skreślić pkt 1 zobowiązujący podmiot ubiegający się o przyłączenie mikroinstalacji do złożenia oświadczenia o posiadaniu tytułu prawnego do mikroinstalacji. Na etapie wydawania warunków przyłączenia (zamierzenia inwestycyjnego) z reguły nie inwestuje się w urządzenia energetyczne, szczególnie przy braku pewności co do akceptacji wniosku o przyłączenie.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>
153.	Art. 35	<p>Art. 35 Projektowany przepis stanowi, iż za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej nie pobiera się opłat. Przepis art. 16 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE wskazuje, że pokrycie w całości lub w części kosztów dostosowań technicznych, o których mowa w art. 16 ust. 3 dyrektywy, może być wymagane od operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych „w stosownych</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>

		<p>przypadkach”. Zatem art. 35 projektu, określający zasadę braku opłat za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej, nie odzwierciedla postanowień dyrektywy, a w konsekwencji może prowadzić do naruszenia przez przedsiębiorstwa dystrybucyjne zasady równego i niedyskryminacyjnego traktowanie podmiotów ubiegających się o przyłączenie do sieci (art. 4 Prawa energetycznego) oraz zasady efektywności dystrybuowania (art. 9c Prawa energetycznego).</p> <p>Powyższe propozycje prowadzą do sytuacji, w której koszty związane z przyłączeniem mikroinstalacji ponoszone przez operatora systemu dystrybucyjnego doprowadzą do finansowania mikroinstalacji poprzez taryfę, obowiązującą pozostałych odbiorców.</p> <p>Proponuje się wprowadzenie opłaty na określonym poziomie np. 50% nakładów za przyłączenie, a ewentualnie brak opłaty dla prosumentów, których mikroinstalacje działają na poziomie 80 % do 120 % własnego zapotrzebowania.</p> <p>Ponadto, proponowana przez projekt regulacja wprowadza ryzyko, iż podmioty przyłączane (w większości klienci indywidualni) będą mogły wnioskować o przyłączenie mikroinstalacji o mocy przyłączeniowej rzędu kilku wat (opłata przyłączeniowa – 0 zł) zamiast złożyć wnioski o przyłączenie nieruchomości/obiektu (np. dom jednorodzinny), za które zgodnie z taryfą jest pobierana opłata przyłączeniowa uzależniona od mocy przyłączeniowej. Jednocześnie projekt nakłada na operatora obowiązek zabudowy układów zabezpieczeń i pomiarowo – rozliczeniowych, za które również podmiot przyłączany nie wniesie żadnej opłaty.</p>		
154.	Art. 35	W art. 35 zapisano, że za przyłączenie mikroinstalacji do sieci dystrybucyjnej nie pobiera się opłat. W celu stworzenia równorzędnych warunków wykonywania działalności, a także ułatwienia rozwoju sektora biogazu rolniczego, proponujemy objąć ww. przepisem również biogazownie rolnicze o mocy zainstalowanej do 200 kW;	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>
155.	Art. 35	Odnośnie art. 35 projektu, w uzasadnieniu wskazać należy przesłanki przemawiające za zwolnieniem z opłat przyłączeniowych także tych mikroinstalacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 5-7 projektu, które korzystać będą z systemu wsparcia przewidzianego w tym	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Nadano nowe brzmienie</p>

		przepisie, uzyskując z tego tytułu istotne przychody.		regulacji.
156.	Art. 36 ust. 1 i 2	Art. 36 ust. 1 i art. 36 ust. 2 Zasadne wydaje się zastąpienie odwołania do art. 32 pkt 2, odwołaniem do art. 32 pkt 1 i 2.	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
157.	Art. 36 ust. 2	W art. 36 ust. 2 proponuje się usunięcie przecinka zamieszczonego po cyfrze 2.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta Uwaga redakcyjna przecinek został usunięty.
158.	Art. 36 ust. 3	Art. 36 ust. 3 projektu należy skreślić. Przepis ten stanowi bowiem część upoważnienia do wydania przez ministra właściwego do spraw gospodarki rozporządzenia, o którym mowa w art. 187 nPE. W związku z tym kwestie poruszone w art. 36 ust. 3 projektu należy uwzględnić w pracach na ustawą – Prawo energetyczne.	RCL	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
159.	Art. 36 ust. 3	W art. 36 ust. 3 należałoby wskazać numer artykułu <i>projektowanej ustawy– Prawo energetyczne</i> , do którego odsyła ten przepis. Analogiczną uwagę należy odnieść również do art. 37 ust. 8 pkt 4 i art. 38 ust. 3.	PGSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
160.		Rozdział IV (art. 37 – 63)		
161.	Art. 37	Odnośnie art. 37 projektu, obok zasadniczych uwag do tego przepisu podniesionych w pkt I. 1 i 2 niniejszej opinii, wskazać należy, że z ust. 12 wynika obowiązek zainstalowania <u>inteligentnego</u> licznika energii rejestrującego ilość energii elektrycznej lub paliw gazowych wprowadzonych do sieci z instalacji, o których mowa w ust. 1. Konieczne jest więc wskazanie <i>ratio legis</i> tego rozwiązania, zwłaszcza wobec faktu rozłożenia w czasie (do 2020 r.) obowiązku operatorów montażu tego rodzaju liczników, określonych w art. 53 ust. 1 ustawy nPE. Wyjaśnić także należy powody dla których w omawianym przypadku	RCL	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji. Przepis jest elementem wsparcia, jakie wynika z

		obowiązek instalowania licznika nałożono na operatora systemu elektroenergetycznego lub gazowego, w pozostałych zaś przypadkach – na wytwórcę energii elektrycznej lub biogazu rolniczego (art. 42 ust. 8 projektu).		brzmienia dyrektywy.
162.	Art. 37	Art. 37 Proponuję, dla zwiększenia czytelności, podzielić przepis na kilka jednostek redakcyjnych, odrębnie określających poszczególne obowiązki sprzedawcy z urzędu i Zarządcy Rozliczeń S.A. – np.: odrębnie zapisać obowiązki wskazane w art. 37 ust. 1-3, w art. 37 ust. 4, art. 37 ust. 5-8.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
163.	Art. 37 ust 1	Art. 37 ust. 1 Proponuję ujednoczenie i uproszczenie systemu wsparcia odnawialnych źródeł energii poprzez zastosowanie systemu „ <i>feed in tariff</i> ” („ <i>fit</i> ”) tylko w stosunku do mikroinstalacji (ewentualnie mikroinstalacji i małych instalacji). Wprowadzenie możliwości krzyżowego korzystania z tego systemu również podmiotom wpisanym do rejestru Prezesa URE i Prezesa ARR powoduje zamieszanie w zakresie modelu systemu wsparcia i może powodować wątpliwości czy np. źródło zarejestrowane może korzystać zarówno z <i>fit</i> jak i świadectw pochodzenia. Proponuję również osobno określić wysokość wsparcia dla biogazu wprowadzanego do sieci gazowej i wsparcia dla biogazu, z którego wytwarza się energię elektryczną (w przypadku wytwarzania biogazu nie powinno być odniesienia do mocy zainstalowanej lecz wydajności instalacji do produkcji biogazu). Należy zauważyć, że w odniesieniu do biogazu nie rolniczego (art. 37 ust. 1 pkt 3 i 4) brak jest przepisów umożliwiających wprowadzenie go do sieci. Należy również podkreślić, że brak jest wsparcia dla wytwarzania energii elektrycznej z biomasy w mikroinstalacjach. Jest to rozwiązanie niezasadne, ponieważ biomasa stanowi jedno z najczęściej wykorzystywanych paliw na poziomie tak małych podmiotów i jednocześnie gwarantuje zużycie biomasy lokalnej. Brak regulacji dotyczących ciepła i chłodu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.

164.	Art. 37 ust. 1 pkt. 5	<p>Zamiast „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW”</p> <p>Powinni być: „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW”</p> <p>Uzasadnienie: Małe instalacje hydroenergii powinny mieć ze względu na swoją specyfikę (np. wielkość pojedynczej instalowanej jednostki) zdecydowanie wyższy wskaźnik niż 75 kW, dlatego też proponuje się co najmniej zrównanie ich z instalacjami wykorzystującymi energię wiatru czy biogaz</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
165.	Art. 37 ust 3	<p>Art. 37 ust. 3</p> <p>Proponuję wyrazy „cena zakupu” zastąpić wyrazami „cena jednostkowa, po której dokonywany jest zakup”.</p> <p>Uzasadnienie: Wskazuję, że maksymalna cena zakupu biogazu nie może być wyznaczana w oparciu o cenę energii elektrycznej, gdyż są to dwie wielkości nieporównywalne (MW i m³). Można jedynie oszacować ilość energii elektrycznej, która może być wyprodukowana w oparciu o ten biogaz, tak jak w przypadku świadectw biogazu i odpowiednio przeliczyć ilość energii elektrycznej, która może być wytworzona.</p> <p>Przepis art. 37 powinien zostać uzupełniony o jednoznaczny zapis wskazujący, że przedsiębiorca, który korzysta z fit nie może korzystać z systemu świadectw pochodzenia.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt w zakresie art. 37 ust. 3 został doprecyzowany.</p> <p>W ustawie zawarto zapis, iż „Do instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy, o których mowa w art. 38 – 62, z zastrzeżeniem art. 40 i art. 59 ust. 8 i 9.”.</p>
166.	Art. 37 i 38	<p>Należałoby wskazać numer artykułu <i>projektowanej ustawy– Prawo energetyczne</i>, do którego odsyła ten przepis – dot. to art. 37 ust. 8 pkt 4 i art. 38 ust. 3.</p>	PGSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Przepis został uzupełniony o jednostkę redakcyjną NPE.</p>

167.	Art. 37 i 38	<p>Art. 37 i 38</p> <p>Przepis wprowadza obowiązek zakupu energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacjach OZE, co stanowi uwzględnienie jednego z postulatów Ministra Skarbu Państwa. Odnośnie szczegółowych rozwiązań, wskazać należy, co następuje.</p> <p>O ile przyjąć należy wynikające z uzasadnienia („Zakup ten, z wyłączeniem energii elektrycznej wytwarzanej i oferowanej przez wytwórcę w mikroinstalacji odbywa się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2011, która wynosi – 198,90 zł/MWh.” - str. 51) oraz treści art. 37 ust. 10 projektu („Do instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy, o których mowa w art. 38 – 62, z zastrzeżeniem art. 40 i art. 59 ust. 8 i 9”) założenie projektodawcy odnośnie rozłącznego zakresu zastosowania przepisu art. 37 oraz 38 (tj. różny sposób kształtowania cen w zależności od prowadzonej działalności), wysnucie analogicznych wniosków z treści art. 38 nasuwa trudności.</p> <p>Zakres przedmiotowy ww. przepisów został wskazany w sposób następujący tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w art. 37 – wytwórcy biogazu (o których mowa w art. 17 ust. 1), mikroinstalacje (o których mowa w art. 4) oraz małe instalacje, – w art. 38 – wytwórcy koncesjonowani oraz wytwórcy biogazu (o których mowa w art. 17 ust.1), mikroinstalacje (o których mowa w art. 4) oraz małe instalacje. <p>Niezależnie od zastrzeżenia zawartego w art. 37 ust. 10, w obu przepisach wymienione są te same typy źródeł (mikroinstalacje, małe instalacje, biogaz), co budzi wątpliwości o tryb i cenę po jakiej sprzedawca z urzędu będzie dokonywał zakupu energii.</p> <p>Uzasadniony jest wniosek, iż w przepisie art. 37 ust. 10 prawdopodobnie nastąpiło błędne odwołanie do zapisów art. 40. Przy założeniu, że intencją Ustawodawcy było stwierdzenie, że w przypadku stosowania stawki feed-in (ceny łącznej dla energii elektrycznej oraz praw majątkowych) w przypadku OZE opisanych w art. 37 ust.1 nie będą dodatkowo przyznawane certyfikaty, to należy wprowadzić do art. 37 ust. 10 zastrzeżenie odnoszące się do art. 41 ust. 3. Proponuje się doprecyzowanie wskazanych zapisów w art.37 ust. 1.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>W ustawie zawarto zapis, iż „Do instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy, o których mowa w art. 38 – 62, z zastrzeżeniem art. 40 i art. 59 ust. 8 i 9.”. Oznacza to, iż do podmiotów z art. 37 nie stosuje się przepisów dot. świadectw pochodzenia, za wyjątkiem określonych przepisów. Dodatkowo omówiono tę kwestię w uzasadnieniu.</p>
168.	Art. 37 i art.	art. 37 i art. 38 – w opinii Ministra Finansów konieczne jest preredagowanie	MF	Uwaga przyjęta

38

ww. przepisów. Przywołane przepisy wykluczają się nawzajem w zakresie minimalnej ceny oraz jej składowych, po której sprzedawca jest obowiązany do zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych. Wprowadzenie jednego pojęcia „ceny zakupu energii (...)” dla dwóch różnych cen (cena stała z art. 38 i cena obliczona wg. art. 37) powoduje brak spójności tych przepisów i poważne trudności interpretacyjne.

Art. 37 ust. 3 wskazuje cenę zakupu energii jako wartość nie niższą niż suma: „ceny zakupu energii elektrycznej o której mowa w art. 38 ust. 1 i 2” oraz „równowartości opłaty zastępczej o której mowa w art. 48, skorygowanej minimalnym współczynnikiem korekcyjnym”, natomiast art. 38 ust. 1 nakłada na sprzedawcę z urzędu obowiązek zakupu energii w cenie 198,90 zł za 1 MWh. Regulacja ta, określająca z jednej strony sztywną cenę zakupu (198,90 zł za 1 MWh – art. 38 ust. 1) i zobowiązująca sprzedawcę z urzędu do zakupu energii w cenie 198,90 zł za 1 MWh, z drugiej zaś strony wskazująca, iż cena zakupu energii nie może być niższa niż suma składowych wskazanych w art. 37 ust. 3, powoduje, iż sprzedawca z urzędu nie będzie w stanie zrealizować nałożonych na niego, wzajemnie się wykluczających, obowiązków.

Dodatkowo należy zauważyć, iż sztywnie ustalona w drodze ustawy cena 198,90 zł za 1 MWh nie będzie korelować z ceną obliczoną zgodnie z art. 37 ust. 3, nawet w przypadku dokonania indeksacji ww. ceny sztywnej zgodnie z art. 38 ust. 2. Ponadto, w świetle sztywnego ustalenia w drodze ustawy ceny energii na kwotę 198,90 zł, wątpliwości budzi również obowiązek nabywania energii przez sprzedawcę z urzędu po cenie już zwaloryzowanej zgodnie z art. 38 ust. 2.

Dodatkowo ust. 3 art. 38 zakłada jedynie przypadek wzrostu cen energii na rynku konkurencyjnym, a nie ewentualny jej spadek, który spowoduje niewykonalność projektowanego przepisu art. 38 ust. 2 dotyczącego obowiązku waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z roku poprzedniego. Niezależnie od opisywanych powyżej sprzeczności w zakresie kształtowania minimalnej ceny zakupu energii ze źródeł odnawialnych należy zauważyć, iż cena zakupu określona w ustępie 3 art. 37, jako suma ceny ogłaszanej przez Prezesa URE oraz równowartości opłaty zastępczej, będzie dawała wielkość znacznie przewyższającą koszty wytworzenia energii ze źródeł odnawialnych. Konsekwencją tego będzie zawyżenie kosztów wsparcia systemu OZE oraz nieuzasadniony wzrost cen energii elektrycznej dla odbiorcy końcowego.

Przepis został doprecyzowany.
Uwzględniono uwagi Prezesa URE.

W ustawie zawarto zapis, iż „Do instalacji odnawialnych źródeł energii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy, o których mowa w art. 38 – 62, z zastrzeżeniem art. 40 i art. 59 ust. 8 i 9.”. Oznacza to, iż do podmiotów z art. 37 nie stosuje się przepisów dot. świadectw pochodzenia, za wyjątkiem określonych przepisów.

Zostało to dodatkowo omówione w uzasadnieniu.

		Przedstawiony w art. 37 ust. 4 pkt 3 model obliczania różnicy przez sprzedawcę z urzędu „pomiędzy wartością sprzedaży i wartością zakupu wykazaną w sprawozdaniu „ nie odnosi się tylko do energii pochodzącej z odnawialnych źródeł. Model ten może obejmować również różnicę pomiędzy wartością zakupu a wartością sprzedaży energii z innych źródeł, co prowadziłoby do nieuzasadnionego wsparcia. Ponadto art. 38 zawiera odesłania do odesłań, niezgodne z „Zasadami techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) tj. art. 38 ust. 3 odsyła w przedmiocie ceny energii do art. 38 ust. 2, a ten do art. 38 ust. 1. Analogiczna uwaga odnosi się do artykułu 56 ust. 2.		
169.	Art. 37 ust. 1 pkt 5 i 7	Art. 37 ust. 1 pkt 5 i 7 Nie uwzględniono mocy zainstalowanej, określonej w definicji małych źródeł (por. art. 2 pkt 15).	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
170.	Art. 37 ust. 2	Art. 37 ust. 2 Parametry w oparciu o które określana będzie cena zakupu energii elektrycznej lub paliwa gazowego są niezwykle ogólne (polityka energetyczna państwa, krajowy plan działania, tempo zmian techniczno ekonomicznych), co w praktyce prowadzi do dowolności ustalania ceny. Należy pamiętać o konieczności zapewnieniu odpowiedniego stopnia precyzji delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia.	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
171.	Art. 37 ust. 3	Art. 37 ust. 3 Przepis budzi wątpliwości, czy współczynnik korekcyjny koryguje samą opłatę zastępczą, czy też sumę ceny URE i opłaty zastępczej.	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
172.	Art. 37 ust 4 pkt 1	Art. 37 ust. 4 pkt 1 Proponuję na końcu zdania dodać wyrazy „i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej lub paliwa gazowego do sieci dystrybucyjnej”. Uzasadnienie: Uzupełnienie ma na celu dodanie danych, umożliwiających ustalenie okresu wsparcia.	Prezes URE	Uwag przyjęta. Przepis został doprecyzowany.

173.	Art. 37 ust 4 pkt 1	Art. 37 ust. 4 pkt 2 Proponuję wykreślić. Sprzedawca z urzędu jest spółką obrotu, która zakupioną energię elektryczną sprzedaje do odbiorcy końcowego. Wydaje się nieracjonalnym zmuszanie sprzedawcy z urzędu do sprzedaży energii elektrycznej z mikroinstalacji na TGE lub RR. Cena do rozliczeń sprzedawcy z urzędu powinna być brana jako cena odniesienia z transakcji na TGE lub RR.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
174.	Art. 37 ust. 4 i 5	Art. 37 ust. 4 i 5 Doprecyzowania wymaga określenie wszystkich kompetencji spółki „Zarządca Rozliczeń S.A.”. Proponuję określenie pełnego zakresu kompetencji w projekcie ustawy lub innym akcie prawnym.	MSP	Uwaga przyjęta Vide art.123 pkt 5.
175.	Art. 37 ust. 4 i 5	W związku z zaproponowanym brzmieniem art. 37 ust. 4 pkt 3 oraz ust. 5 – 8 w związku z art. 123 projektu RCL zauważa, że powyższe przepisy nakładające na Zarządcę Rozliczeń S.A. nowe obowiązki w zakresie pokrycia strat sprzedawcy z urzędu powstałych w następstwie wykonania obowiązku zakupu energii elektrycznej z instalacji wskazanych w art. 37 ust. 1, jak również zaproponowane zmiany w ustawie z 29 czerwca 2007 r. <i>o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej</i> , dalej „ustawy o KDT” naruszają spójność i systematykę tej ustawy, jak również wychodzą poza cel dla którego ustawa ta została przyjęta, poprzez fakt, że wprowadzają regulacje pozostające bez związku z zakresem podmiotowym i przedmiotowym ustawy o KDT. Tym samym zaproponowane rozwiązania naruszają zasady poprawnej legislacji. Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że w Ocenie skutków regulacji nie zostały oszacowane skutki finansowe zaproponowanego rozwiązania i jego wpływu na wysokość opłaty przejściowej oraz koszty funkcjonowania Zarządy Rozliczeń S.A.	RCL	Uwaga przyjęta Vide art.123 pkt 5 i art. 131.
176.	Art. 37 ust. 4 pkt 3	Art. 37 ust. 4 pkt 3 Zasadne wydaje się doprecyzowanie przepisu w zakresie wyznaczania wartości sprzedaży.	MSP	Uwaga przyjęta Vide art. 131.
177.	Art. 37 ust.	art. 37 ust. 4, 6 i 8 – w opinii Ministra Finansów, Zarządca Rozliczeń S.A. stanowi kolejne	MF	Uwaga przyjęta.

	4,6 i 8	ogniwo w przekazywaniu informacji do URE, co będzie powodować wzrost końcowych kosztów wejścia w życie ustawy. Właściwym wydaje się, aby podmioty generujące dane wskazane w tych przepisach, informacje te przekazywały bezpośrednio do Prezesa URE;		Nadano nowe brzmienie regulacji.
178.	Art. 37 ust. 5	Art. 37 ust. 5 Zasadnym wydaje się wprowadzenie dodatkowej weryfikacji rocznej danych wskazanych we wniosku, na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw dla sprzedawców z urzędu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
179.	Art. 37 ust. 9	Art. 37 ust. 9 Wyrazy „od dnia oddania do użytkowania tej instalacji” proponuję zastąpić wyrazami: „od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej lub paliwa gazowego do sieci dystrybucyjnej” Uzasadnienie: Ujednolicenie z ust. 11 i doprecyzowanie.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
180.	Art. 37 ust. 9	Art. 37 ust. 9 Nie jest jasne, czemu system wsparcia przewidziany w przepisie art. 37 będzie obowiązywał jedynie przez 15 lat od dnia oddania do użytkowania danej instalacji, zwłaszcza że czas amortyzacji inwestycji w przypadku niektórych instalacji jest znacznie dłuższy. W konsekwencji, oferowanie inwestorom wsparcia przez okres jedynie 15 lat nie będzie skutecznym bodźcem do inwestowania w sektorze OZE. Należy również zwrócić uwagę, że okres 15 lat nie ulega wydłużeniu, nawet w przypadku przeprowadzenia odpowiednich modernizacji instalacji. Z uwagi na brzmienie art. 129 projektu, doprecyzować należy, czy okres 15 lat obejmuje też dwa lata (2013 i 2014) wskazane w art. 129. Nadto, przepis z znacznej mierze jest powtórzony w art. 130 projektu.	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
181.	Art. 37 ust. 10	Art. 37 ust. 10 Treść ust. 10 niezgodna z zasadami techniki prawodawczej (zawiera jedno odesłanie do innych, licznych przepisów), skutkiem czego przepis jest całkowicie nieczytelny.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.

182.	Art. 37 ust. 10	<p>Przede wszystkim należy zauważyć, że z art. 37 ust. 10 wynika, że do wymienionych w ust. 1 tego artykułu mikro, i małych instalacji do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu, z energii wiatru lub promieniowania słonecznego nie stosuje się art. 38 - 62 projektu, a więc także art. 51 zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia określającego szczegółowy zakres obowiązku zakupu energii ze źródeł odnawialnych. W konsekwencji przyjęć należy, że obowiązek zakupu energii z instalacji, o których mowa w art. 37 ust. 1, jest po pierwsze - <u>niezależny</u> od obowiązku zakupu energii pochodzącej z innych odnawialnych źródeł energii, którego zakres wynikał będzie z przepisów wydanych na podstawie art. 51, po drugie zaś - <u>nie będzie</u> uwzględniany przy rozliczeniu wykonania tego obowiązku.</p> <p>Podnieść przy tym należy, że przepisy, w których zostanie określony zakres obowiązku zakupu energii, ze źródeł odnawialnych muszą zapewniać realizację celu indykatywnego wynikającego z załącznika 1 do dyrektywy 2009/28/WE określającego udział energii z odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto do 2020 r. W związku z tym, zawarcie w opiniowanej ustawie przepisu nakładającego obowiązek zakupu energii ze źródeł odnawialnych nie uwzględnianych następnie w wykonaniu obowiązku zapewniającego realizację ww. celu indykatywnego prowadzi do przekroczenia tego celu, a zatem stanowi nadregulację w porównaniu do wymagań wynikających z dyrektywy 2009/28/WE.</p> <p>Ponownej analizy wymaga także rozwiązanie zaproponowane w art. 52 projektu, które prowadzić może do wyjścia poza ww. cele indykatywne określone w załączniku 1 do dyrektywy 2009/28/WE. Intencją tego przepisu wyrażoną w ust. 3 jest bowiem zagwarantowanie wytwórcom energii wysokich cen świadectw pochodzenia w przypadku spadku ich rynkowej ceny, poprzez zwiększenie popytu na te świadectwa w konsekwencji zwiększenia obowiązku ich zakupu. <u>Mechanizm ten znajdowałby swoje zastosowanie nawet w przypadku wypełnienia ww. celów indykatywnych.</u></p> <p>Konieczne jest zatem ponowne dokonanie analizy celowości przyjęcia zaproponowanych rozwiązań w tym zakresie, w szczególności w aspekcie wpływu przekroczenia celu indykatywnego oraz utrzymywania ceny świadectw pochodzenia na założonym (wysokim) poziomie na cenę energii elektrycznej oferowaną odbiorcom, a w konsekwencji także skutków finansowych tych regulacji dla gospodarki.</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Nadano nowe brzmienie regulacji.</p>
------	-----------------	--	-----	---

183.	Art. 37 ust. 11	Art. 37 ust. 11 Po wyrazach „powstaje od” proponuję dodać wyraz „ <i>pierwszego</i> ”. Uzasadnienie: Doprecyzowanie zapisu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
184.	Art. 37 ust. 12	W art. 37 ust. 12 projektu ustawy, zawarto zapis, iż ilość energii elektrycznej lub paliwa gazowego, wytworzonych w instalacji odnawialnego źródła energii, którą jest obowiązkane zakupić przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań licznika inteligentnego za dany miesiąc. W przepisach art. 2 pkt 25 projektu ustawy - Prawo energetyczne, licznik inteligentny jest zdefiniowany jako zespół urządzeń służących do pomiaru energii elektrycznej oraz do przekazywania informacji pomiarowych za pomocą systemu teleinformatycznego. Analizując treść art. 37 ust. 12 projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii, brak jest w tym projekcie definicji, dotyczącej liczników inteligentnych do pomiaru ilości paliwa gazowego.	Główny Urząd Miar	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
185.	Art. 37 ust. 12	W art. 37 ust. 12 projektu użyto niezdefiniowanego pojęcia „ <i>inteligentny licznik</i> ”.	PGSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
186.	Art. 37 ust. 13	art. 37 ust. 13 – w zakresie pojęcia „ <i>układ pomiarowo-rozliczeniowy</i> ” przepis odwołuje się do ust. 12, który nie posługuje się tym pojęciem;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Patrz przepis art. 63 ust. 4.
187.	Art. 38	Art. 38 Ustalenie z góry ceny zakupu energii elektrycznej z instalacji OZE, którą gwarantuje uzyskanie świadectw pochodzenia, nie daje możliwości wyboru dla wytwórcy podmiotu kupującego (sprzedawca z urzędu lub konkurencja). Zgodnie z projektem zakup będzie odbywał się po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2011, ogłoszonej przez Prezesa URE w dniu 31 marca 2012 roku. Cena ta miałaby podlegać corocznej waloryzacji. Wobec	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji. W opinii MG powiązanie ceny zakupu wraz z waloryzacją

		<p>przewidywanego, szybszego niż inflacja wzrostu cen energii, zasadny jest powrót do obecnego rozwiązania (zakup po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym).</p> <p>Waloryzacja ceny zakupu energii elektrycznej polegająca na korekcie o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych nie jest właściwa ponieważ może wystąpić przypadek spadku cen energii elektrycznej, a mimo to sprzedawca z urzędu będzie musiał kupować drogą energię od wytwórców z OZE. Rewaloryzacja powinna być zrealizowana średnioroczną zmianą cen energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, która publikowana jest przez prezesa URE. Należy rozważyć, czy proponowany sposób kształtowania ceny za MWh będzie można w rzeczywistości uznać za opłacalne i wspierające OZE.</p> <p>Proponowane w projekcie rozwiązania będą generować dodatkowe ryzyka po stronie inwestora oraz banku finansującego projekt w zakresie stabilności ścieżki cenowej (przypadek obniżenia rocznej ceny energii oraz przypadek wzrostu rocznej ceny energii poniżej wskaźnika inflacji).</p>		<p>średniorocznym wskaźnikiem wzrostu cen jest kierunkiem właściwym.</p> <p>Projekt nie zakłada spadku ceny w przypadku zmian ceny zakupu in minus.</p>
188.	Art. 38 ust. 4	<p>W związku z postanowieniem art. 38 ust. 4 projektowanej ustawy, który zobowiązuje Prezesa URE do ogłaszania w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki ceny zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej, istnieje konieczność zmiany art. 178 ust. 3 <i>rządowego projektu ustawy – Prawo energetyczne</i>, który wymienia informacje ogłaszane w tym Biuletynie.</p>	PGSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
189.	Art. 38 ust. 5	<p>Art. 38 ust. 5</p> <p>Po wyrazach „powstaje od” proponuję dodać wyraz „pierwszego”.</p> <p>Należy wskazać, że przepis dotyczy obowiązku zakupu energii elektrycznej lub paliw gazowych, natomiast dalsza treść odnosi się tylko do energii elektrycznej. Niezbędne jest zatem stosowne uzupełnienie w odniesieniu do paliw gazowych.</p> <p>Brak w art. 38 przepisów dotyczących okresu, w jakim sprzedawca ma obowiązek zakupu energii i paliw gazowych. Proponuję ustalenie tego okresu na 15 lat (od dnia oddania do użytkowania tej instalacji) – analogicznie do wytwórców wymienionych w art. 37 ust. 9.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

190.	Art. 38 ust. 7	<p>Art. 38 ust. 7</p> <p>Proponuję wykreślić. Brak uzasadnienia dla obciążania operatora systemu dystrybucyjnego kosztami instalacji układu pomiarowo rozliczeniowego w przypadku dużych wytwórców. Ponadto w przepisie zawarte jest niewłaściwe odesłanie do nie wymienionego w ust. 6 wytwórcy. Ujednolicenie z art. 42 ust. 8.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
191.	Art. 39	<p>Art. 39</p> <p>Proponuję następującą zmianę treści przepisu: „<i>Art. 39. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem ciepłem lub chłodem lub sprzedające to ciepło lub chłód ....</i>” (dalej bez zmian).</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że w przepisie zawarte jest wadliwe odesłanie - powinno być odesłanie do art. 51.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany na konferencji.</p>
192.	Art. 40	<p>Art. 40</p> <p>Zaproponowane w projekcie przepisy dotyczące sprzedawcy z urzędu wymagają doprecyzowania w kwestii dotyczącej dokładnego zdefiniowania jego roli oraz kompetencji.</p> <p>Ponadto regulacje w tym zakresie powinny w szczególności być skorelowane z przepisami projektu ustawy – Prawo energetyczne oraz planowanymi działaniami Prezesa URE w zakresie uwolnienia „taryfy G”. Dodatkowo brakuje uszczegółowienia trybu i terminów wyznaczania oraz ogłaszania sprzedawcy z urzędu na dany rok.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany zgodnie z propozycjami i uwzględnia wynik uzgodnień z URE i RCL.</p>
193.	Art. 40 ust. 1	<p>Art. 40 ust. 1</p> <p>Określony w zdaniu pierwszym sposób wyznaczania sprzedawcy z urzędu jest niezrozumiały. Proceduralnie niemożliwe jest podjęcie decyzji z urzędu i jednocześnie na wniosek właściwego OSD. Zasadne wydaje się, że wyznaczenie sprzedawcy z urzędu powinno następować z urzędu po przekazaniu Prezesowi URE przez OSD informacji, który z podmiotów miał największy udział w rynku. Proponuję wykreślić zdanie drugie, ze względu na możliwość korzystania w tym zakresie z przewidzianej przepisami Kpa instytucji rygoru natychmiastowej wykonalności.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

194.	Art. 40 ust. 1	Art. 40 ust. 1 Brak jest przepisów dotyczących OZE przyłączonych do sieci przesyłowej (nie dystrybucyjnej).	MSP	Uwaga przyjęta. Nadano nowe brzmienie regulacji.
195.	Art. 40 ust. 1	Odnosnie art. 40 ust. 1 projektu wskazać należy, że skoro decyzja o wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu wydawana jest przez Prezesa URE <u>z urzędu</u> , zbędne jest złożenie wniosku w tej sprawie, i to przez podmiot inny niż adresat ww. decyzji. Ponadto ze zdania 2 tego ustępu wynika, iż decyzja o wyznaczeniu sprzedawcy z urzędu jest natychmiast wykonalna. W związku z tym konieczne jest sformułowanie przepisu, z którego wprost wynikać będzie natychmiastowa wykonalność powyższej decyzji, jak również szczegółowe omówienie w uzasadnieniu do projektu przyczyn przyjęcia tego rozwiązania, w tym – w przypadku uchylecia przez sąd decyzji Prezesa URE - w aspekcie pokrycia strat poniesionych przez przedsiębiorstwo z tytułu wykonywania tego obowiązku.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Uwzględniono zgłoszone przez Prezesa URE uwagi.
196.	Art. 41 ust. 3	Art. 41 ust. 3 <i>Zgodnie z tym przepisem „W przypadku, gdy sprzedaż energii elektrycznej lub paliwa gazowego wytworzonego z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy z urzędu, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, następuje po cenie wyższej niż cena zakupu, określona w art. 38, potwierdzenie wytworzenia tej energii elektrycznej w postaci świadectwa pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu nie przysługuje”.</i> Niezrozumiałe jest, dlaczego w opisanym przypadku nie przysługuje potwierdzenie wytworzenia energii elektrycznej w postaci świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia z biogazu oraz jaki był cel tej regulacji. Może to powodować ograniczenia w zakresie rozwoju rynku. Jeżeli celem nowej regulacji jest ograniczenie wpływu systemu na poziom cen dla odbiorcy końcowego, to bardziej zasadny wydaje się powrót do rozwiązania – korekty ceny i poziomu wsparcia. W przypadku zachowania brzmienia tego przepisu konieczne jest jego doprecyzowanie poprzez wskazanie za jaki okres lub wolumen podmiot traci uprawnienie. Należałoby także	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

		dodać ust. 4, zawierający obowiązek złożenia oświadczenia na podstawie art. 233 Kk, że cena, po której sprzedano energię elektryczną lub paliwo gazowe jest niższa niż określona w art. 38 oraz wprowadzić obowiązek przekazywania wraz z wnioskiem faktur sprzedaży.		
197.	Art. 41 ust. 3	<p>Art. 41 ust. 3</p> <p>Przepis bezpośrednio koresponduje z art. 38. Nie jest jednoznaczny i rodzi szereg wątpliwości. Może być interpretowany w sposób, który ograniczy możliwość występowania konkurencji na rynku energii elektrycznej przez wytwórców energii elektrycznej z OZE. Wydaje się konieczne doprecyzowanie jego treści, aby nie rodził możliwości różnego (niejednoznacznego) rozumienia jego treści.</p> <p>Możliwa jest interpretacji przepisu, zgodnie z którą przepis dotyczy wszystkich wytwórców energii z OZE, przy czym do każdego z nich będzie przypisany sprzedawca z urzędu, któremu może sprzedać energię po cenie nie wyższej niż ta w art. 38. ust. 1. Taki przepis oznacza pozbawienie systemu wsparcia każdego, kto będzie sprzedawał energię po cenie wyższej niż 198,9 PLN/MWh.</p> <p>Regulacja taka oznacza likwidację rynku energii, ponieważ cena nie będzie mogła być wyższa od ustalonego limitu (powoduje de facto cenę regulowaną w kontraktach dwustronnych z zakresie sprzedaży pozagiełdowej). Nie można uznać takiego rozwiązania za instrument wolnorynkowy.</p> <p>Duże instalacje OZE sprzedają energię elektryczną na giełdzie lub przez kontrakty bilateralne.</p> <p>W ich interesie jest uzyskanie jak najwyższej ceny. Jeżeli ten przepis dotyczy wszystkich instalacji OZE, cena po jakiej mogłyby dokonywać sprzedaży jest odgórnie ograniczona.</p> <p>Bez odpowiedzi także pozostaje pytanie, kto i na podstawie jakich danych będzie weryfikował poziom ceny po jakim dane OZE sprzedaje energię elektryczną.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Przepis został doprecyzowany zgodnie z uwagami Prezesa URE. Przepis ma na celu eliminację nieprawidłowości występujących w obowiązującym systemie wsparcia, skutkujących przeliczeniem kosztów (w grupach kapitałowych) na odbiorcę końcowego w taryfie.</p> <p>Jest przepisem przeciwdziałającym nadmiernemu wzrostowi kosztów OZE i tym samym jest przepisem o charakterze prorzywkowym.</p> <p>W przepisie jednakże doprecyzowano sytuację w której świadectwo pochodzenie nie będzie</p>

				<p>przysługiwać, jeśli wytwórca dokona zbycia energii po cenie wyższej niż 105% ceny po której obowiązany będzie zakupić tą energię sprzedawca zobowiązany. Wzięto zatem pod uwagę sytuacje w których wytwórca na podstawie już zawartych umów ma gwarancje zakupu energii po cenie minimalnie wyższej niż cena z obowiązku zakupu. Oznacza to, iż funkcjonujące w obrocie prawnym umowy cywilnoprawne nie będą wymagały zmiany.</p>
198.	Art. 41 ust. 3	<p>XI. Artykuł 41 ust. 3 projektu ustawy o OZE - przepis ten wymaga przeformułowania. Jego obecne, niejasne brzmienie, powoduje, że nie nadaje się on do oceny pod kątem zgodności z prawem UE. Możliwe są co najmniej dwie sprzeczne interpretacje tego przepisu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku sprzedaży przez wytwórcę energii elektrycznej z instalacji OZE <u>sprzedawcy z urzędu</u> po cenie wyższej niż ta, po której zgodnie z ustawą sprzedawca z urzędu obowiązany będzie nabyć tę energię, wytwórcy nie będzie przysługiwało świadectwo pochodzenia. 2) w przypadku sprzedaży przez wytwórcę energii elektrycznej z instalacji OZE 	MSZ	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis został doprecyzowany zgodnie z uwagami Prezesa URE. Przepis ma na celu eliminację nieprawidłowości występujących w</p>

		<p><u>jakiemukolwiek podmiotowi (w tym m.in. sprzedawcy z urzędu, ale również innym podmiotom) po cenie wyższej niż ta, po której zgodnie z ustawą sprzedawca z urzędu obowiązany będzie nabyć tę energię, wytwórcy nie będzie przysługiwało świadectwo pochodzenia.</u></p> <p>Druga z przedstawionych powyżej interpretacji powodowałaby <i>de facto</i> obowiązek sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z OZE wyłączenie po cenach, po jakich zobowiązani są ją kupić sprzedawcy z urzędu.</p> <p>Wydaje się jednak, że projektodawca zamierzał sformułować ten przepis w taki sposób, który prowadziłby do sytuacji opisanej powyżej jako pierwsza interpretacja. Sugeruje tak uzasadnienie tego przepisu, zgodnie z którym, „Na uwagę zasługuje sytuacja określona w art. 41 ust. 3, w której w przypadku, gdy sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej znajdującej się na terenie obejmującym obszar działania tego sprzedawcy, oferowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne, nie następuje do sprzedawcy z urzędu po średniej cenie sprzedaży energii elektrycznym na rynku konkurencyjnym za rok 2011, producentowi tej energii nie przysługuje prawo do otrzymania potwierdzenia wytworzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii w postaci świadectwa pochodzenia” (str. 52 uzasadnienia projektu). Przepis ten musi jednak zostać przeformułowany, tak aby jego skutki nie budziły wątpliwości.</p>		<p>obowiązującym systemie wsparcia, skutkujących przeliczeniem kosztów (w grupach kapitałowych) na odbiorcę końcowego w taryfie.</p> <p>Jest przepisem przeciwdziałającym nadmiernemu wzrostowi kosztów OZE i tym samym jest przepisem o charakterze prorzywkowym.</p>
199.	Art. 42	<p>Art. 42</p> <p>Proponuję, dla zwiększenia czytelności, podzielić przepis na kilka jednostek redakcyjnych, odrębnie odnoszących się do świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia z biogazu.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
200.	Art. 42 ust. 1 pkt 3 i 5	<p>Art. 42 ust. 1 pkt 3 i 5</p> <p>Proponuję dodać na końcu zdania wyrazy: „<i>który uzyskał wpis do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1</i>”.</p> <p>Uzasadnienie: Ujednolicenie z ust. 2.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

201.	Art. 42 ust. 1	doprecyzowania wymaga art. 42 ust. 1 pkt 6 projektu ustawy;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
202.	Art. 42 ust. 1 pkt 4	Art. 42 ust. 1 pkt 4 Proponuję usunąć wyrazy „w instalacji odnawialnej źródła energii” jako zbędne. Proponuję ponadto w pkt 4 i 6 skreślić zdanie drugie o treści „Do wydawania świadectw pochodzenia (biogazu) stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.”. Uzasadnienie - w uwagach do art. 44 ust. 4 projektu. W odniesieniu do sprzedawcy z urzędu proponuję wprowadzenie instytucji świadectwa rozliczeniowego tj. świadectwa umożliwiającego jedynie spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, a nie świadectwa, z którego wynikają prawa majątkowe. Zauważyć należy, że proponowane brzmienie zapewnia sprzedawcy z urzędu pełne pokrycie kosztów zakupu energii z mikroinstalacji, a dodatkowo - przychody związane z możliwością uzyskania i obrotem świadectwami pochodzenia. Spowoduje to, że odbiorcy końcowi zapłacą dwa razy za tą samą ilość energii odnawialnej: raz w fit, a raz w certyfikatach.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
203.	Art. 42 ust. 1 pkt 6	Art. 42 ust. 1 pkt 6 Należy zauważyć, że biogaz rolniczy zgodnie z definicją nie jest produkowany w mikroinstalacjach – został wyłączony do osobnej kategorii.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Przepis dotyczy systemu FIT.
204.	Art. 42 ust. 1	art. 42 ust. 1 - spośród podmiotów, które mogą wystąpić z wnioskami o świadectwa pochodzenia, projektodawca, wymienia jedynie przedsiębiorstwa energetyczne, pomijając np. wytwórców w zakresie małych instalacji. Jednocześnie utożsamia przedsiębiorstwa energetyczne (art. 42 ust. 1 pkt 1 projektu) z przedsiębiorcami (art. 42 ust. 1 pkt 3 i 5 projektu).	MF	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Projektodawca założył

				<p>równoczesne istnienia dwóch systemów wsparcia – systemu świadectw pochodzenia oraz systemu taryf stałych. Wytwórcy, którym będą przysługiwały tzw. taryfy stałe zostali wyłączeni z systemu świadectw pochodzenia. Jednocześnie wszystkie podmioty wytwarzające energię elektryczną w instalacjach o mocy zainstalowanej do 40 kW, a więc w oparciu o taryfę stałą, będą zwolnieni z obowiązku prowadzenia działalności gospodarczej, więc nie będą przedsiębiorcami. Należy przy tym zaznaczyć, iż projektodawca rozróżnia przedsiębiorcę wytwarzającego energię elektryczną z instalacji odnawialnego źródła energii, który podlega obowiązkowi uzyskania koncesji, przedsiębiorcę</p>
--	--	--	--	---

				wytwarzającego energię elektryczną z biogazu rolniczego, który podlega obowiązkowi wpisu do rejestru prowadzonego przez prezesa ARR oraz przedsiębiorcę zajmującego się wytwarzaniem wyłącznie biogazu rolniczego, który podlega obowiązkowi wpisu do rejestru prowadzonego przez prezesa ARR.
205.	Art. 42 ust. 2	Art. 42 ust. 2 Należałoby wskazać, za jaki okres można złożyć wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia w celu ujednoczenia okresów rozliczeniowych (proponuję okres obejmujący jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego). Brak takiej regulacji spowoduje dopuszczalność złożenia wniosku za okres kilku lat, co uniemożliwi weryfikację wniosków oraz uczyni sprawozdawczość w tym zakresie (również na potrzeby UE) iluzoryczną. Spowodować to może również paraliż administracyjnego systemu wsparcia - gdy wnioski będą składane co kilka dni. Po art. 42 ust. 2 należy dodać kolejny ustęp, w którym zostanie określone, co powinien zawierać wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
206.	Art. 42 ust. 2 pkt 1	Art. 42 ust. 2 pkt 1 Proponuję uzupełnić o podmioty, które uzyskały wpis w rejestrze, o którym mowa w art. 17 ust. 1 projektu.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
207.	Art. 42 ust. 2 i 3	art. 42 ust. 2 i 3 – przepis ten zawiera <i>wzór oświadczenia</i> , które jest zobowiązany złożyć podmiot ubiegający się o świadectwo pochodzenia, z którego de facto wynika zakaz	MF	Uwaga przyjęta.

		wykorzystywania drewna pełnowartościowego przy wytwarzaniu energii z OZE. Nie negując zaproponowanego rozwiązania, które ma swoje uzasadnienie, należy wskazać, że z żadnych przepisów omawianego projektu ustawy nie wynika zakaz wykorzystania na ten cel drewna pełnowartościowego. Dlatego też, jeżeli formalnie brak jest takiego zakazu, to wątpliwości wzbudza zobowiązanie danego podmiotu do składania tego typu oświadczenia;		Projekt został doprecyzowany. Dodatkowo omówiono to w uzasadnieniu.
208.	Art. 42 ust. 2	Art. 42 ust. 2 Proponuję po pkt 7 dodać kolejne punkty w brzmieniu: <i>„8) określenie ilości energii elektrycznej wytworzonej z określonej instalacji odnawialnego źródła energii, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia oraz współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w art. 43,</i> <i>9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.”.</i>	Prezes URE	Uwaga przyjęta Wymaga wyjaśnienia z URE To już jest w pkt 3, chyba, że zaznaczoną część Pozostałe wymaga uzasadnienia
209.	Art. 42 ust. 2 pkt 2	na końcu przepisu art. 42 ust. 2 pkt 2 należy dopisać zwrot „lub w art. 17 ust. 1” odnoszący się do rejestru wytwórców biogazu rolniczego;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
210.	Art. 42 ust. 2 pkt 6	Art. 42 ust. 2 pkt 6 Zgodnie z projektowanymi przepisami nie można używać zbóż pełnowartościowych tylko do wytwarzania biogazu. Dlatego niezrozumiałe jest wymaganie oświadczenia o proponowanej w pkt 6 treści w odniesieniu do większości wytwórców energii odnawialnej. Należałoby sprecyzować treść tego przepisu poprzez wskazanie, że oświadczenie tej treści składane jest w przypadku, gdy przepis prawa zabrania używać tego rodzaju biomasy. Ponadto treść oświadczenia nie przystaje do działalności prowadzonej przez wytwórców w źródłach hybrydowych lub współspalających – przepis wymaga zatem doprecyzowania.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
211.	Art. 42 ust. 3 pkt 8	W art. 42 ust. 3 pkt 8 przedmiotowego projektu (str. 24) zawarto następujący zapis: <i>„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 5 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 89, poz. 553, z</i>	MT,BiGM	Uwaga przyjęta. Projekt został

		art. 60 projektu. Brak jest jednakże przepisu z którego wynikałoby jaka wielkość jest korygowana tym współczynnikiem (ilość energii, a może jej wartość?). Konieczne jest więc uzupełnienie regulacji w tym zakresie oraz odpowiednie uwzględnienie tego w uzasadnieniu.		doprecyzowany.
213.	Art. 42 ust 3	Art. 42 ust. 3 Proponuję po pkt 8 dodać kolejne punkty w brzmieniu: <i>„9) określenie ilości biogazu wytworzonego z określonej instalacji odnawialnego źródła energii, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu oraz współczynnika korekcyjnego, o którym mowa w art. 43,</i> <i>10) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu.”.</i>	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
214.	Art. 42 ust 3 pkt 7	Art. 42 ust. 3 pkt 7 Analogiczna uwaga jak do art. 42 ust. 2 pkt 6.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Patrz uwaga 210
215.	Art. 42 ust 3 pkt 8	Art. 42 ust. 3 pkt 8 Oświadczenie, o którym mowa w powyższym przepisie składane jest w odniesieniu do instalacji, o których mowa w art. 59 ust. 8, zatem należałoby w omawianym przepisie zaznaczyć, że w pozostałych przypadkach nie jest wymagane.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
216.	Art. 43 ust 1 pkt 1	Art. 43 ust. 1 pkt 1 Proponuję wyrazy „nazwę i adres” zastąpić wyrazami „nazwę i adres siedziby”. Ponadto w ust. 1 nie został wymieniony rejestr małych instalacji.	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany.
217.	Art. 44 ust 1 pkt 2	Art. 44 ust. 1 pkt 2 Niezasadna jest odmowa wydania świadectwa pochodzenia w przypadku opóźnienia	Prezes URE	Uwaga przyjęta

		<p>przekazania go przez właściwego OSD do Prezesa URE. Jest to okoliczność niezależna od wytwórcy i nie powinna być podstawą odmowy. Jednocześnie należy zauważyć, że podobnie do rozwiązań w odniesieniu do świadectw pochodzenia z kogeneracji, określonych w projekcie ustawy – Prawo energetyczne, należy stworzyć nowy precyzyjny katalog podstaw odmowy i tryb wydania świadectwa pochodzenia, co niewątpliwie usprawni postępowania w tych sprawach.</p>		Katalog uzgodnić z DE jak w przypadku kogeneracji
218.	Art. 44 ust 3	<p>Art. 44 ust. 3 Proponuję skreślić ust. 3. Przepisy Kpa znajdujące odpowiednie zastosowanie przy wydawaniu świadectw pochodzenia to faktycznie jedynie regulacja dotycząca odmowy wydania zaświadczenia – w całości uregulowana w art. 44 ust. 1 i 2. Z tego względu niezasadne jest odniesienie do pozostałych przepisów działu VII Kpa.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Odmowa – postanowienie (219 KPA)</p>
219.	Art. 44 ust 4	<p>Art. 44 ust. 4 Proponuję zmodyfikować treść ust. 4 w sposób następujący: <i>„Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydawane jest wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonych przez podmiot, o którym mowa w art. 55 ust. 1.”</i> oraz umieścić ten przepis w art. 43 jako ust. 3.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
220.	Art. 45 i 46	<p>Art. 45 i 46 Podtrzymuję propozycje dotyczące zmiany tych przepisów, które zostały przedstawione w ramach prac grupy roboczej ds. redukcji obciążeń przedsiębiorstw energetycznych i przekazane do Ministerstwa Gospodarki przy piśmie Prezesa URE z dnia 6 sierpnia 2012r., znak: DPE-0730-25/2012/LW.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt uwzględnia rozwiązania dot. przedsiębiorstw energochłonnych wypracowane w oparciu o ustalenia grupy roboczej MG.</p>

221.	Art. 45 ust. 1	RCL podtrzymuje swoją uwagę podniesioną w piśmie z dnia 23 stycznia 2012 r. Ponownie zwraca się uwagę, że zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu powinien wynikać z ustawy, nie zaś z rozporządzenia. W związku z tym art. 45 ust. 1 projektu powinien zostać uzupełniony o odpowiednie regulacje w tym zakresie. W konsekwencji powinna być także skorygowana treść art. 51 projektu.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
222.	Art. 45 ust. 2	<p>W art. 45 ust. 2 przedmiotowego projektu (str. 26) proponuję rozważyć dodanie pkt 5 w następującym brzmieniu: „5) przedsiębiorstwo energetyczne zakupujące i zużywające energię elektryczną na własny użytek, w odniesieniu do tej energii.”.</p> <p>Powyższy przepis umożliwiłby samodzielne wywiązywanie się z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące koncesjonowaną działalność gospodarczą. Efektem tego będzie uproszczenie wywiązywania się z obowiązku uzyskania i umorzenia świadectwa pochodzenia przez te przedsiębiorstwa oraz ułatwienie rozliczania tego obowiązku w odniesieniu do każdego z przedsiębiorstw energetycznych wykonujących koncesjonowaną działalność gospodarczą i zużywającego energię elektryczną na własny użytek.</p>	MT,BiGM	Uwaga odrzucona Za zużycie energii na własny użytek przedsiębiorstwo energetyczne otrzymuje świadectwo pochodzenia.
223.	Art. 45 ust. 2 pkt 4	<p>W art. 45 ust. 2 pkt 4 przedmiotowego projektu (str. 26) proponuję zmianę paramentów charakteryzujących odbiorców końcowych (przedsiębiorstwa energochłonne), którzy mogą samodzielnie rozliczyć się z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia. Proponowane parametry to zużycie w roku poprzedzającym nie mniej niż 10 GWh energii elektrycznej oraz udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji nie mniejszy niż 3%.</p> <p>Postulowana zmiana jest ściśle związana ze zmianą postulowaną w art. 46, i ma na celu umożliwienie skorzystania z uprawnień związanych z możliwością samodzielnego rozliczania się z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE</p>	MT,BiGM	Uwaga przyjęta Projekt uwzględnia rozwiązania dot. przedsiębiorstw energochłonnych wypracowane w oparciu o ustalenia grupy roboczej MG.

		świadczenia pochodzenia przez większą liczbę odbiorców energochłonnych.		
224.	Art. 46	<p>Art. 46</p> <p>Nie jest też jasne, czym kierował się projektodawca, wprowadzając ograniczenie, że odbiorcy wykonują obowiązek „w zakresie 400 GWh zakupionej na własne potrzeby energii elektrycznej”. Zasadne jest jednoznaczne przesądzenie, czy powyżej tej wielkości brak jest obowiązku, czy też w tym dodatkowym zakresie obowiązek wykonują sprzedawcy energii dla tego odbiorcy.</p> <p>Przytoczony przepis w uprzywilejowany sposób traktuje dużych odbiorców, którzy w roku poprzednim zużyli nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej i dla których udział kosztu energii elektrycznej w wartości produkcji jest nie mniejszy niż 15%. Odbiorcy ci są zobowiązani do umarzania świadectw pochodzenia jedynie w zakresie 400 GWh zakupionej na własne potrzeby energii elektrycznej. W związku z powyższym, w celu zapewnienia zgodności propozycji z uwarunkowaniami krajowymi konieczne jest przedstawienie stosownych analiz i uzasadnienia w zakresie podstaw i wartości przyjętych kryteriów progowych (400 GWh i 15%). W świetle polityki proefektywnościowej proponuje się jednocześnie, aby obowiązek umarzania świadectw pochodzenia obejmował całość wolumenu energii zużywanej przez dużych odbiorców (w tym ilości powyżej wartości progowej 400 GWh). Brak powyższego obowiązku nie zachęca odbiorców do stosowania działań mających na celu minimalizację zużycia energii. Wprowadzenie preferencji dla odbiorców energochłonnych może się wiązać ze spadkiem popytu na prawa majątkowe.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Projekt uwzględnia rozwiązania dot. przedsiębiorstw energochłonnych wypracowane w oparciu o ustalenia grupy roboczej MG. W skład ww. grupy wchodzili przedstawiciele MSP.</p>
225.	Art. 46	<p>W art. 46 przedmiotowego projektu (str. 27) proponuję zmienić parametry charakteryzujące odbiorców końcowych (przedsiębiorstwa energochłonne), dla których stwarza się możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia.</p> <p>Proponowane parametry to zużycie w roku poprzedzającym nie mniej niż 10 GWh energii elektrycznej. Odbiorcy końcowi spełniający wskazane warunki byłiby uprawnieni do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia po zużyciu powyżej 10 GWh. Wskazane</p>	MT,BiGM	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt uwzględnia rozwiązania dot. przedsiębiorstw energochłonnych wypracowane w oparciu o ustalenia grupy roboczej MG.</p>

		parametry pozwolą na skorzystanie z ulgi w zakresie obciążeń wynikających z systemu wsparcia energetyki odnawialnej większej ilości przedsiębiorstw energochłonnych. Koszty polityki energetycznej państwa, które ponoszą przemysłowi odbiorcy energochłonni, zagrażają ich konkurencyjności i rentowności.		
226.	Art. 47	Art. 47 W celu zapewnienia popytu na świadectwa pochodzenia zasadne jest wprowadzenie mechanizmu promującego ich zakup. Przedsiębiorstwa kupując świadectwa pochodzenia wspierają bezpośrednio produkcję energii z OZE, dając możliwości dalszego rozwijania się instalacji OZE. Wprowadzenie odpowiednich przepisów pozwoli uniknąć sytuacji, jaka ma miejsce w przypadku świadectw pochodzenia z kogeneracji („czerwone”), kiedy to przedsiębiorstwa zapłaciły opłatę zastępczą i na rynku wystąpiła duża nadwyżka świadectw pochodzenia powodując drastyczny spadek ceny świadectwa. Wprowadzając mechanizm promowania zakupu świadectwa pochodzenia zapewnia się przedsiębiorstwom rozważającym budowę instalacji OZE większą pewność zwrotu inwestycji w okresie otrzymywania świadectw. Bez promowania zakupu świadectw pochodzenia ich cena może spaść i przedsiębiorcy nie będą mieli możliwości uzyskania zwrotu nakładów na poniesioną inwestycję w przeciągu obowiązywania systemu wsparcia (np.: 15 lat).	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Popyt na świadectwa reguluje obowiązek przedkładania i umarzania świadectw pochodzenia. Istnieje także regulacja przeciwdziałająca nadpodaży świadectw.
227.	Art. 48	Art. 48 Nie powinno się zmieniać istniejącego systemu obliczania opłaty zastępczej ponieważ cena świadectw jest bliska opłacie zastępczej. Zaprzestanie jej indeksowania automatycznie pozbawi części przychodu przedsiębiorstwa które wytwarzają energię z OZE, czyli zmniejszy się wielkość wsparcia. Wysoka opłata stanowi zachętę dla przedsiębiorców do budowy instalacji OZE, co przekłada się na zwiększenie ilości produkowanej energii z OZE, przy czym to jest właśnie celem ustawy.	MSP	Uwaga odrzucona Ustawa preferuje elastyczne zasady wsparcia, przy założeniu stałej opłaty zastępczej. Zmiany opłaty zastępczej skutkować musiałyby zmianą współczynników korekcyjnych. Współczynnik w wysokości „1” dla

				<p>istniejących instalacji petryfikował będzie stan obecny (tj. obecny poziom wsparcia), w tym także wysokość opłaty zastępczej jaka obowiązuje w roku 2012. Obniżenie wysokości opłaty zastępczej spowodowałoby nieopłacalność wytwarzania energii z OZE dla obecnych i przyszłych inwestycji. To z kolei uniemożliwiłoby realizację obligatoryjnych celów z dyrektywy 2009/28/WE i naraziło Polskę na nałożenie kar przez Komisję Europejską.</p>
228. Art. 48		<p>art. 48 – wysokość jednostkowej opłaty zastępczej należałoby zweryfikować ze względu na wielkość do ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Zaproponowana wielkość tej opłaty w wysokości 286,74 zł za 1 MWh będzie w sposób nieuzasadniony zawyżała koszty wsparcia systemu wsparcia OZE ;</p>	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Ustawa preferuje elastyczne zasady wsparcia, przy założeniu stałej opłaty zastępczej Obniżenie wysokości opłaty zastępczej spowodowałoby nieopłacalność</p>

				wytwarzania energii z OZE dla obecnych i przyszłych inwestycji. To z kolei uniemożliwiłoby realizację obowiązkowych celów z dyrektywy 2009/28/WE i naraziło Polskę na nałożenie kar przez Komisję Europejską.
229.	Art. 49	Art. 49 Proponuję wykreślić wyrazy „z instalacji odnawialnego źródła energii”. Uzasadnienie: Przepis został przeniesiony z obecnie obowiązującej ustawy – Prawo energetyczne i zmodyfikowany w niewłaściwy sposób. Przepis dotyczy wypełnienia obowiązku i relacji spółka obrotu - dom maklerski.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
230.	Art. 50 ust 1	Art. 50 ust. 1 W przepisie tym zawarto niezrozumiałe odesłanie do „wniosku, którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 5 i 6”. Konieczne jest sprecyzowanie, iż w odniesieniu do jednego przedsiębiorcy możliwe jest wydanie tylko jednego rodzaju świadectwa pochodzenia (świadectwa biogazu lub świadectwa energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji). Właściwy przedsiębiorca powinien określić, o jaki rodzaj świadectwa będzie występował.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
231.	Art. 50 ust 2	Art. 50 ust. 2 Proponuję wymienić dodatkowo art. 33 i art. 37, dotyczące obowiązku przyłączenia i obowiązku zakupu energii elektrycznej i paliw gazowych przez sprzedawcę z urzędu. Dodatkowo proponuję rozważenie zamieszczenia regulacji analogicznej do art. 28 obecnie obowiązującej ustawy – Prawo energetyczne.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

232.	Art. 51 pkt 5	art. 51 pkt 5 – zobowiązuje się Ministra Gospodarki do określenia w rozporządzeniu sposobu uwzględnienia w kalkulacji cen energii elektrycznej, ciepła lub chłodu , kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia, poniesionej opłaty zastępczej oraz kosztów zakupu energii elektrycznej, ciepła lub chłodu. Jednocześnie w artykule 123 określono zmiany do ustawy z dnia 29 czerwca 2007 roku o zasadach pokrywania kosztów u wytwórców (...) (Dz. U. Nr 130, poz. 905 z późn. zm.) polegające na uwzględnieniu w opłacie przejściowej kwoty wydatków z tytułu wsparcia systemu OZE. Zacytowane przepisy prowadzą do podwójnego uwzględnienia w systemie taryfowym kosztów wsparcia OZE, co nie znajduje żadnego ekonomicznego uzasadnienia.	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Przepis jest elementem systemu wsparcia OZE.</p> <p>Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
233.	Art. 51 pkt 5	art. 51 pkt 5 – należy zauważyć, że rozporządzeniem tym sankcjonuje się wzrost cen energii poprzez ujęcie w taryfach przedsiębiorstw energetycznych zarówno kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia jak i poniesionej opłaty zastępczej. Oznacza to, że skutki wynikające nie tylko z zakupu ale i umorzenia świadectw pochodzenia czy poniesienia opłaty zastępczej, w sposób bezpośredni zostaną przeniesione na ceny płacone przez odbiorcę końcowego. Należy zauważyć, iż zgodnie z art. 2 pkt 9 i art. 13 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. <i>o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej</i> odbiorca zapłaci również zwiększoną opłatę przesyłową, w związku ze zmianą;	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Przepis jest elementem systemu wsparcia OZE.</p> <p>Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
234.	Art. 52 ust. 2 i 3	art. 52 ust. 2 i 3 – w przypadku określonego spadku cen świadectw pochodzenia na giełdzie towarowej lub rynku towarowym projekt przewiduje sztuczną, urzędową ingerencję w utrzymanie odpowiedniego poziomu cen świadectw. Nie rozumiem intencji odnośnie ingerencji z urzędu i sztucznego narzucania wartości świadectw. W przypadku, gdy rynek w sposób naturalny dokona rewizji w wysokości opłaty zastępczej, oczywistym wydaje się obniżenie wysokości tej opłaty, a nie zwiększanie wielkości udziału energii elektrycznej z OZE, wskazanej w art. 51 pkt 4;	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Przepis jest elementem wsparcia OZE.</p> <p>Omówiono to w uzasadnieniu.</p>

235.	Art. 59	<p>Art. 59 ust. 1, art. 128 i art. 130</p> <p>Proponuję wyrazy: „oddania tej instalacji do użytkowania” zastąpić wyrazami: „liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą wydano świadectwo pochodzenia”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Oddanie instalacji do użytkowania nie jest równoznaczne ze skorzystaniem z systemu wsparcia, natomiast okres 15 lat powinien dotyczyć wsparcia źródła odnawialnego wytwarzającego energię elektryczną.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Wprowadzenie tej regulacji ekonomiczny sens ustawy. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
236.	Art. 59 ust.. 1	<p>Art. 59 ust. 1</p> <p>Wskazać należy na zasadność wydłużenia okresu wsparcia powyżej granicznej wartości 15 lat dla instalacji OZE o wysokich kosztach zmiennych produkcji, przy jednoczesnej zmianie (po okresie 15 lat) wartości współczynnika korekcyjnego do poziomu zapewniającego pokrycie kosztów zmiennych.</p> <p>Instalacje OZE wykorzystujące do produkcji biopaliwa (biomasa, biogaz, biopłyny) charakteryzują się zdecydowanie większymi kosztami zmiennymi – będącymi pochodną wysokich kosztów paliwa – niż instalacje OZE wykorzystujące pozostałe źródła energii odnawialnej. Po upływie 15 lat brak kompensaty zwiększonych kosztów paliwowych może spowodować tendencję do ograniczania czasu pracy instalacji o wysokich kosztach paliwowych, bądź całkowitą ich eliminację ze względu na utratę rentowności. Wartość zredukowanego współczynnika korekcyjnego musi zapewniać możliwość konkurowania z innymi źródłami OZE na rynku paliw odnawialnych (biomasy).</p> <p>Dodać należy, iż źródła energii odnawialnej pracujące w energetyce zawodowej, zwłaszcza w ciepłownictwie, z uwagi na nakłady inwestycyjne związane z ich budową, nie mogą być zamortyzowane w ciągu 15 lat ich działalności, bo wiązałoby się to ze zbyt dużym wzrostem cen energii elektrycznej i ciepła systemowego. W efekcie krótki okres zwrotu kapitału doprowadziłby do zmniejszenia energii produkowanej w wysokosprawnej kogeneracji i OZE. Instalacje dedykowane do spalania biomasy powinny otrzymać dłuższy niż 15 letni okres wsparcia.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona.</p> <p>Wprowadzenie tej regulacji ekonomiczny sens ustawy. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>

237.	Art. 59 ust 2	Art. 59 ust. 2 Po słowach „90 dni” należy dodać wyrazy „liczonych od dnia pierwszego wprowadzenia energii lub biogazu do sieci właściwego operatora” .	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
238.	Art. 59 ust. 2	Art. 59 ust. 2 W przepisie nie jest określone <i>expressis verbis</i> , który współczynnik korekcyjny ma zastosowanie dla świadectw pochodzenia z okresu rozruchu technologicznego tzn. czy ma zastosowanie współczynnik korekcyjny z roku, w którym był dokonywany rozruch technologiczny, czy współczynnik korekcyjny stały przysługujący instalacji przez okres kolejnych 15 lat, co może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
239.	Art. 59 ust. 3	Art. 59 ust. 3 Proponuję skreślić wyrazy: „ <i>oraz proporcjonalnie do przyrostu mocy lub przyrostu wydajności, o których mowa w ust. 5</i> ”. Uzasadnienie: Zapis ten nie będzie motywował przedsiębiorstw energetycznych do modernizacji źródeł, ponieważ nie będą otrzymywać świadectw pochodzenia za całość wytworzonej energii lecz za jej część, o którą wzrośnie moc zainstalowana – co nie rekompensuje poniesionych nakładów. Ponadto niejasne będą zasady wydawania w tym przypadku świadectw pochodzenia.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
240.	Art. 59 ust. 3	Art. 59 ust. 3 Przepis art. 59 ust. 3 <i>in fine</i> budzi wątpliwości. Przykładowo, bez odpowiedzi pozostaje pytanie, jak będzie liczona ilość przysługujących świadectw pochodzenia w przypadku gdy nastąpi wzrost mocy o 3% a wzrost wydajności o 5%. Zaproponowany przepis budzi wątpliwości gdyż, nie ma pewności, czy świadectwa będą przysługiwać jedynie za proporcjonalny przyrost mocy, czy w całości za produkcję z OZE ze stałym współczynnikiem korekcyjnym 1 i dodatkowo z nowym (art. 60) w wielkości za proporcjonalny przyrost mocy.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

241.	Art. 59 ust. 4	<p>Art. 59 ust. 4</p> <p>Proponuję zastąpić wyrazy: „za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia” wyrazami: „za którą wydano świadectwo pochodzenia”. Wytwórca nie jest zobowiązany do występowania o wydanie świadectwa pochodzenia, zatem mógł tego nie uczynić. Skoro nie wystąpił - brak było możliwości zweryfikowania, czy to świadectwo faktycznie mu przysługiwało (np. potwierdzenie przez operatora ilości wytworzonej energii).</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
242.	Art. 59 ust 4, 128, 132	<p>Art. 59 ust. 4, art. 59 ust. 5 pkt 3, art. 128 ust. 3, art. 132 pkt 10 (współspalanie biomasy)</p> <p>Powyższe przepisy wprowadzają ograniczenia wsparcia w zakresie instalacji spalania wielopaliwowego.</p> <p>Bez systemu wsparcia współspalanie biomasy staje się nieopłacalne i należy się spodziewać, że zostanie praktycznie wyeliminowane. Można oczekiwać, że preferowane w projekcie mikroinstalacje oraz inne źródła o niskiej sprawności (jak np. fotowoltaika) nie zapewnią odpowiedniego poziomu produkcji energii „zielonej”, który umożliwiłby Polsce osiągnięcie nałożonego na nią w Pakiecie Klimatycznym celu, w zakresie wykorzystania energii odnawialnej do roku 2020.</p> <p>Przepis art. 59 ust. 4 przewiduje ograniczenie okresu wsparcia dla nowych instalacji spalania wielopaliwowego, oddanych do użytku po dacie wejścia w życie projektu, do lat pięciu, co stanowi wyjątek od zasady, iż okres wsparcia wynosi lat 15.</p> <p>Podobnie wyjątkowo potraktowane zostały instalacje spalania wielopaliwowego, gdyż zaproponowano, że instalacje oddane do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy otrzymują świadectwa pochodzenia przez okres kolejnych 5 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia. (art. 128 ust. 1 i 3 projektu).</p> <p>Jest to ograniczenie szczególnie dotkliwe z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 59 ust. 5 pkt 3 projektu, instalacje spalania wielopaliwowego zostały wyłączone z zakresu urządzeń, dla których dokonanie modernizacji ma wpływ na okres wsparcia.</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy, świadectwo pochodzenia, wraz z określonym na stałym poziomie współczynnikiem korekcyjnym równym jeden, przysługiwać będzie przez okres kolejnych 15 lat, liczony od dnia oddania do użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii. Wyjątkiem od ogólnej reguły będą jedynie instalacje spalania wielopaliwowego dla</p>

		Wskazać należy, iż instalacje współspalania o małym udziale nie mają zauważalnego wpływu na sprawności jednostki wytwórczej. Biorąc powyższe pod uwagę należy rozpatrywać współspalanie jako technologię przyczyniającą się do obniżenia emisji CO ₂ . Zachodzi potrzeba ustalenia współczynnika dla tej technologii zapewniającego możliwość odzyskania pewnych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych gwarantujących zwrot z zaangażowanego kapitału na akceptowalnym poziomie.		których okres wparcia określono na 5 lat (60 miesięcy), liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia przed dniem wejścia w życie ustawy.
243.	Art. 59 ust. 5 pkt 1	Art. 59 ust. 5 pkt 1 Niejasne jest, dlaczego przyjęto próg 30 % wartości początkowej instalacji i jak wielkość ta ma być weryfikowana.	Prezes URE	Uwaga odrzucona Progi 30% wartości początkowej instalacji są warunkiem decydującym o możliwości wsparcia wytwarzania energii z OZE. Próg ten będzie określany na podstawie przepisów dotyczących amortyzacji. Uzasadnienie zostało uzupełnione w tym zakresie.
244.	Art. 59 ust. 5 pkt 2	Art. 59 ust. 5 pkt 2 Proponuję doprecyzować pojęcie „ <i>dzień rozpoczęcia modernizacji</i> ”. Ponadto wyrazy „ <i>nie później</i> ” należy zastąpić wyrazami „ <i>nie wcześniej</i> ”. Zastosowane sformułowanie	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został

		spowoduje konieczność instalowania urządzeń starszych, a nie nowszych.		doprecyzowany.
245.	Art. 59 ust. 5	<p>Art. 59 ust. 5 Przepis uprawniający do uzyskania świadectwa pochodzenia w przypadku modernizacji instalacji wprowadza wymóg, aby powodowała ona „przyrost mocy zainstalowanej energii elektrycznej”.</p> <p>Przepis ten należy uznać za wysoce niekorzystny. Poprzedni projekt przewidywał opcjonalnie wymóg zwiększenia mocy lub wartości użytkowej instalacji.</p> <p>Oдноśnie eksploatacji instalacji hydroenergetycznych, stwierdzić należy, iż głównie celem modernizacji jednostki wytwórczej, posadowionej w określonych i co do zasady stałych warunkach hydrologicznych jest poprawa jej sprawności i zwiększenie możliwości produkcyjnych. Moc zainstalowaną zazwyczaj dobiera się na etapie projektu budowy instalacji i jej zwiększenie w toku eksploatacji nie jest racjonalnym celem modernizacji. Przyznanie świadectw pochodzenia mogłoby być uzależnione nie od przyrostu mocy, lecz od wielkości produkcji, która to bezpośrednio przekłada się na świadectwo pochodzenia. Przepis ten stanowi barierę ograniczającą przyznanie świadectw dla modernizowanych instalacji, pozbawiając wytwórców energii z OZE wsparcia.</p> <p>Większość zainstalowanych obecnie urządzeń w postaci hydrogeneratorów w elektrowniach wodnych wykorzystuje istniejące już ciekły wodne, które charakteryzują się: spadem i parametrem przepływu wody, które się nie zmieniają. Powoduje to, że istnieje bardzo niewielki, czy wręcz żaden margines poprawy wydajności lub przyrostu mocy (wzrost mocy elektrowni wodnej nie zależy od „woli” jej właściciela, a od warunków hydrologicznych lokalizacji). Możliwe jest zatem jedynie zwiększenie sprawności instalacji.</p> <p>Proponuję zmianę przepisu na uzależniający wsparcie od przyrostu mocy zainstalowanej lub wydajności wytwarzania energii elektrycznej.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

Podsumowując, kluczowe jest aby w projektowanym art. 59 ust. 5 uwzględniona została sytuacja, gdy w wyniku modernizacji nie następuje przyrost mocy zainstalowanej, ma jednak miejsce wzrost sprawności instalacji.

Proponowane rozwiązanie w sposób nierówny kształtuje sytuację inwestorów, którzy poczynili ogromne nakłady na modernizacje, a jedynie z uwagi na jej przeprowadzenie przed dniem wejścia w życie projektu nie będą mogli skorzystać w pełni z systemu wsparcia oferowanego w nowych przepisach. Zasady korzystania z systemu wsparcia określonego w nowych przepisach powinny być oparte na obiektywnych kryteriach oraz w szczególności uwzględniać modernizacje przeprowadzone przed dniem wejścia w życie projektu. Ponadto, wprowadzenie proponowanej regulacji zgodnie, z którą określone wsparcie przysługuje co do zasady tylko przez okres 15 lat nie znajduje racjonalnego wytłumaczenia. Z uwagi na okres amortyzacji inwestycji, okres ten powinien zostać wydłużony o dodatkowe 5 lat.

Dodatkowo, przepis wymaga skorygowania, gdyż urządzenia zainstalowane w wyniku modernizacji instalacji OZE powinny być wyprodukowane „nie wcześniej” niż 36 miesięcy przed dniem rozpoczęcia modernizacji, nie zaś - jak w projekcie - „nie później”.

W kwestii związanej z wyceną wartości początkowej instalacji, wyjaśnienia wymaga fakt, który moment uznać należy za moment pierwszego wprowadzenia do ksiąg – czy moment wprowadzenia do ksiąg spółki która jest obecnie właścicielem instalacji, czy pierwszego wprowadzenia do ksiąg danego środka (aktywa).

Ponadto, zasadnym jest doprecyzowanie, że określona w art. 59 ust. 5 instalacja jest rozumiana wyłącznie jako zbiór urządzeń służących wytwarzaniu energii, ewentualnie wprowadzenie stosownych wyłączeń. W przypadku elektrowni wodnych zaliczenie do instalacji całości budowli hydrotechnicznej (tama, zbiornik itp.) wyklucza w praktyce możliwość skorzystania z systemu wsparcia w przypadku modernizacji części wytwórczej, gdyż spełnienie warunku określonej procentowo wartości instalacji będzie wysoce utrudnione. W tej sytuacji trudno będzie oczekiwać od inwestorów istotnych modernizacji (co przełoży się na brak postępu technologicznego), od banków zaś gotowości do

		<p>finansowania projektów.</p> <p>Podsumowując, w projektowanym art. 59 ust. 5 powinno się uwzględnić sytuację, kiedy w wyniku modernizacji nie następuje przyrost mocy zainstalowanej, a ma jednak miejsce wzrost sprawności instalacji.</p>		
246.	Art. 59 ust. 5	W art. 59 ust. 5 proponujemy dodać pkt 4 w brzmieniu: „4) wszystkie prace związane z modernizacją zostały rozpoczęte po wejściu w życie ustawy”;	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
247.	Art. 59 ust. 5 pkt 1	art. 59 ust. 5 pkt 1 – przepis jest niezrozumiały i może budzić wątpliwości interpretacyjne, w szczególności odnośnie pojęcia „wartość bilansowa środka trwałego” w połączeniu z odesłaniem do ustaw o podatku dochodowym w zakresie dotyczącym amortyzacji środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych;	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
248.	Art. 59 ust. 6 i 7	<p>Art. 59 ust. 6 i 7</p> <p>Proponuję wykreślić.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Zwracam uwagę, że niemożliwe jest wydanie świadectwa pochodzenia „do równowartości 50% nakładów”, bowiem w chwili jego wydania nie wiadomo jeszcze, po jakiej cenie wytwórca sprzeda wydane przez Prezesa URE świadectwo.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
249.	Art. 59 ust. 6	<p>Art. 59 ust. 6</p> <p>Przepis budzi wątpliwości i wymaga doprecyzowania. W szczególności nie jest zrozumiały sposób ustalenia wartości nakładów inwestycyjnych dla instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej hydroenergię o mocy powyżej 100 MW.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
250.	Art. 59 ust 8	<p>Art. 59 ust. 8</p> <p>Proponuję zastąpić wyrazy „nie później niż” wyrazami „nie wcześniej niż”. Zastosowane sformułowanie spowoduje konieczność instalowania urządzeń starszych, a nie nowszych.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

251.	Art. 59 ust. 8	Art. 59 ust. 8 Przepis wymaga skorygowania, gdyż urządzenia zainstalowane w wyniku modernizacji instalacji OZE powinny być wyprodukowane „nie wcześniej” niż 36 miesięcy przed dniem rozpoczęcia modernizacji, nie zaś - jak w projekcie - „nie później”.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
252.	Art. 59 i 60	Art. 59 i 60 Parametry w oparciu, o które określone będą współczynniki korekcyjne są niezwykle ogólne (polityka energetyczna państwa, krajowy plan działania, możliwość uzyskania zwrotu poniesionych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów eksploatacyjnych), co w praktyce prowadzić będzie do dowolności ustalania współczynników. Należy pamiętać o zapewnieniu odpowiedniego stopnia precyzji delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
253.	Art. 60 ust. 1	Art. 60 ust. 1 Proponujemy w podpunktach szczegółowo wymienić technologie dla których będzie określony współczynnik korekcyjny. Nazwy poszczególnych technologii mogą wywołać spory interpretacyjne. Wyrażenie: „biomasa lub układ hybrydowy” winno być zmienione na: „biomasa spalana w układach dedykowanych lub w układach hybrydowych”. Ta sama uwaga dotyczy art. 132.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
254.	Art. 60	Proponuje się przeanalizowanie, czy prawidłowe jest zamieszczone w art. 60 ust. 2 in fine przywołanie art. 130; wydaje się, że winien być przywołany art. 132.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
255.	Art. 60 ust. 1	Proponuje się po punkcie 5) dopisanie kolejnego punktu w następującym brzmieniu: „biogaz pozyskiwany z termochemicznego przetwarzania biomasy w instalacjach o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW”. Uzasadnieniem dla wprowadzenia proponowanej zmiany jest fakt istnienia dojrzałych i rozwojowych technologii termochemicznego przetwarzania biomasy pozwalających na pozyskanie biogazu (gazu pirolitycznego lub syntezowego) z większą efektywnością	Minister Środowiska	Uwaga odrzucona Brak uzasadnienia w zakresie potrzeby wsparcia inwestycyjnego dla tego rodzaju

		energetyczną niż ma to miejsce w przypadku technologii fermentacyjnych lub naturalnego odgazowania zachodzącego na składowiskach odpadów.		technologii.
256.	art. 60 ust. 1 pkt 16	Zamiast „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1 MW” Powinno być: „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 1 MW” Logiczne uzupełnienie propozycji zmiany w art. 37	Minister Środowiska	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
257.	Art. 60 ust. 1	Dla zachowania stabilności systemu wsparcia oraz gwarancji, iż nie wystąpią roszczenia z tytułu tzw. praw nabytych proponujemy zmodyfikować art. 60. ust. 1 i pierwszemu zdaniu nadać brzmienie: <i>„Minister właściwy do spraw gospodarki z co najmniej trzyletnim wyprzedzeniem określi, na kolejne pięciolecie, współczynniki korekcyjne dla instalacji odnawialnych źródeł energii ... ”</i> oraz dodać ust. 3 w brzmieniu: <i>„3. Pierwszą zmianę współczynników korekcyjnych, dla pięciolecia 2018-2022, minister właściwy do spraw gospodarki określi nie później niż do 30 czerwca 2015r. W przypadku obniżenia tych wartości zmiana nie może być większa niż 10% w stosunku do wartości określonych dla pięciolecia poprzedzającego”</i> ;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
258.	art. 61	art. 61, 65, 105, 111, 118 – mając na względzie, że przepisy te przewidują nałożenie na administrację rządową obowiązków i wydatków związanych z nakładaniem kar, jak również ich ewentualnym ściąganiem w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.), wpływy z tych źródeł powinny być dochodami budżetu państwa;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
259.	Art. 61 ust. 2	Art. 61 ust. 2 Proponuję do listy podmiotów, którym te dane są przekazywane, dodać Prezesa URE, w celu umożliwienia mu weryfikacji, czy wydane przez niego decyzje (np. o ukaraniu) zostały wykonane. Będzie to też usankcjonowanie obecnej praktyki.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

260.	Art. 62	W art. 62 i art. 65 ustawy o oze przewidziano dla wytwórców energii w oze, posiadających instalacje o mocy nieprzekraczającej 5 MW oraz wytwórców biogazu zwolnienie z opłat za wpis do rejestru świadectw i zmiany w tym rejestrze oraz wpis do rejestru gwarancji pochodzenia i zmiany w tym rejestrze. Wsparcie w ramach ww. środków stanowi dla objętych nim podmiotów wymierną korzyść ekonomiczną pomniejszającą dochody publiczne (dochody organu publicznego - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki) i tym samym pomoc publiczną.	UOKiK	Uwaga przyjęta. Elementy wsparcia zawarte w projekcie będą przedmiotem notyfikacji KE.
261.	Art. 62 ust. 1	art. 62 ust. 1 – proponowane zwolnienie z opłaty powinno być rozważone w kontekście ograniczeń w możliwości stosowania ulg i zwolnień, co wynika z art. 112c <i>ustawy o finansach publicznych</i> (Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.);	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
262.	Art.. 62 ust. 2	art. 62 ust. 2 i art. 65 ust. 7 – zwolnienia od opłaty skarbowej powinny być zamieszczane w przepisach o opłacie skarbowej a konkretnie w kol. 4 załącznika do <i>ustawy o opłacie skarbowej</i> (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm./, odpowiednio w tym samym ustępie, w którym określona jest stawka opłaty skarbowej od danego przedmiotu tej opłaty. W konsekwencji powyższego, za zbędne należy uznać cytowane przepisy, określające zwolnienia od opłaty skarbowej;	MF	Uwaga przyjęta Stosowne zmiany zawarto w przepisach zmieniających przepisy ustawy o opłacie skarbowej.
263.		Rozdział VI (art. 63 – 72)		
264.	Art. 63 - 72	w rozdziale 6 proponuje się: a) uzupełnienie treści poprzez określenie terminu, okresu obowiązywania i celu opracowania „Krajowego planu działania ...” oraz terminów realizacji zawartych w nim postanowień,	Prezes GUS	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

265.	Art. 63 ust 1 i 2	Art. 63 ust. 1 i 2 Przed wyrazem „wytwarzającego” proponuję dodać wyraz „podmiotu”. Ponadto zwracam uwagę na konieczność ujednoczenia danych opisujących podmiot wytwarzający (por. np. art. 9 ust.1, art. 20 ust.1).	Prezes URE	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
266.	Art. 63 ust. 4	art. 63 ust. 4 – przepis ten posługuje się pojęciem urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, co nie jest spójne z art. 37 pkt 13, w którym jest mowa o układzie pomiarowo-rozliczeniowym;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu. Układ pomiarowo – rozliczeniowy jest pojęciem szerszym od urządzenia pomiarowo - rozliczeniowego
267.	Art. 64 ust. 1 pkt 8	Odnosnie rozdziału 5 projektu dotyczącego gwarancji pochodzenia rozważyć należy zasadność określania w gwarancji pochodzenia jej ważności (art. 64 ust. 1 pkt 8) skoro z art. 66 projektu wynika już termin ważności gwarancji i sposób jego obliczenia.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
268.	Art. 64 ust 5	Art. 64 ust. 5 Proponuję następujące brzmienie: „Gwarancje pochodzenia wydaje się z dokładnością do 1 MWh za wytworzoną energią elektryczną”.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

				Omówiono to w uzasadnieniu.
269.	Art. 64 ust 6	Art. 64 ust. 6 Sprecyzować należy formę przekazania gwarancji – stosownie do ust. 2, jest to dokument sporządzony w formie elektronicznej.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
270.	Art. 64 ust 7	Art. 64 ust. 7 Proponuję skreślić - por. uwaga do art. 44 ust. 4. Proponuję zmodyfikować treść ust. 4 w sposób następujący: <i>„Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu wydawane jest wyłącznie w formie elektronicznej i przekazywane bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu prowadzonych przez podmiot, o którym mowa w art. ust. 1.”</i> oraz umieścić ten przepis w art. jako ust. 3.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
271.	Art. 65	Ponadto art. 65 projektu dotyczący prowadzenia przez Prezesa URE rejestru gwarancji pochodzenia należy uzupełnić o obowiązek prowadzenia rejestracji przenoszenia gwarancji pochodzenia oraz unieważnienia tej gwarancji w związku z jej wykorzystaniem (przekazaniem odbiorcy końcowemu). Obowiązek uregulowania tych zagadnień wynika z art. 15 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
272.	Art. 65	W art. 62 i art. 65 ustawy o oze przewidziano dla wytwórców energii w oze, posiadających instalacje o mocy nieprzekraczającej 5 MW oraz wytwórców biogazu zwolnienie z opłat za wpis do rejestru świadectw i zmiany w tym rejestrze oraz wpis do rejestru gwarancji pochodzenia i zmiany w tym rejestrze. Wsparcie w ramach ww. środków stanowi dla objętych nim podmiotów wymierną korzyść ekonomiczną pomniejszającą dochody publiczne (dochody organu publicznego - Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki) i tym samym pomoc publiczną.	UOKiK	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

273.	Art. 65	art. 61, 65, 105, 111, 118 – mając na względzie, że przepisy te przewidują nałożenie na administrację rządową obowiązków i wydatków związanych z nakładaniem kar, jak również ich ewentualnym ściąganiem w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. <i>o postępowaniu egzekucyjnym w administracji</i> (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.), wpływy z tych źródeł powinny być dochodami budżetu państwa;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
274.	Art. 65 ust. 6	art. 65 ust 6 – mając na względzie założenie, że wpis do rejestru gwarancji pochodzenia i jego zmiany podlegają opłacie skarbowej, niezbędne jest doprecyzowanie, że są one dokonywane na wniosek lub wskutek dokonanego zgłoszenia. Przepisy te należy doprecyzować tak, aby jednoznacznie wskazywały, iż wniosek o wydanie gwarancji, o którym mowa w art. 63 projektu, obejmuje także jej wpis do rejestru, dokonywany na podstawie art. 65 projektu. Analogicznie, doprecyzowania wymaga, czy zmiana ww. wpisu jest dokonywana na wniosek, czy w wyniku złożonego zgłoszenia;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
275.	Art. 65 ust. 7	art. 62 ust. 2 i art. 65 ust. 7 – zwolnienia od opłaty skarbowej powinny być zamieszczane w przepisach o opłacie skarbowej a konkretnie w kol. 4 załącznika do <i>ustawy o opłacie skarbowej</i> (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm./, odpowiednio w tym samym ustępie, w którym określona jest stawka opłaty skarbowej od danego przedmiotu tej opłaty. W konsekwencji powyższego, za zbędne należy uznać cytowane przepisy, określające zwolnienia od opłaty skarbowej;	MF	Uwaga przyjęta. Stosowne zmiany zawarto w przepisach zmieniających obowiązujące przepisy ustawy o opłacie skarbowej.
276.	Art. 66	art. 66 – należy zauważyć, że gwarancja pochodzenia jest wydawana na okres 12 miesięcy liczony już od dnia ustania produkcji energii elektrycznej. W związku z tym, że przebieg wydania gwarancji pochodzenia zgodnie z art. 63 ust. 4 oraz art. 64 ust. 8 trwa ponad 44 dni (o tyle ważność gwarancji będzie krótsza), zasadne byłoby przeanalizowanie, czy termin 12 miesięcy, na który zostaje wydana gwarancja pochodzenia nie powinien być liczony od dnia wydania tego dokumentu przez Prezesa URE;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

277.	Art. 66	Art. 66 Proponuję wyrazy: „traci ważność a wpis do rejestru gwarancji pochodzenia ulega usunięciu” zastąpić wyrazami „wygasa i jest usuwana z rejestru gwarancji pochodzenia”.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
278.	Art. 68	Art. 68 Brak określenia trybu (procedury) i przesłanek nie uznania gwarancji pochodzenia wydanej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz określenia, na czyj wniosek gwarancje są uznawane.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
279.	Art. 68	art. 68 ust. 1 - wyjaśnienia wymaga, czy uznanie przez Prezesa URE gwarancji pochodzenia wydanych w innym państwie członkowskim UE jest dokonywane na wniosek, a jeśli tak, to czy wniosek ten jest jednocześnie podstawą dokonania przez Prezesa URE wpisu do rejestru gwarancji. Podkreślić należy, że wpis dokonywany z urzędu nie stanowi przedmiotu opłaty skarbowej;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
280.	Art. 69	Art. 69 Proponuję skreślić ten przepis. Uzasadnienie: W art. 66 wskazano, że gwarancje pochodzenia tracą ważność z mocy prawa po upływie roku, niezasadnie zatem wprowadza się procedurę administracyjną umarzania tysięcy gwarancji pochodzenia, skutkującą długotrwałą procedurą odwoławczą.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
281.	Art. 70 i nast.	Zapisy rozdziału nie przewidują/pomijają zadania Prezesa UDT wynikające z realizacji postanowień rozdziału 7 projektowanej ustawy, wykonującego postanowienia art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE i jej załącznika IV, w szczególności z warunku wynikającego z 3.	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został

		zdania tego artykułu, a także dotyczące udziału UDT w europejskich forach dotyczących zasad certyfikacji instalatorów instalacji OZE.		doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
282.	Art. 70 ust. 2	XII. Artykuł 70 ust. 2 projektu ustawy o OZE – ponownej weryfikacji wymagają określone w projektowanym przepisie elementy, które powinny być zawarte w Krajowym Planie Działania. Jak się wydaje niektóre z zaproponowanych elementów stanowią nadregulację względem wymagań zawartych w dyrektywie 2009/28/WE. Minimalne wymogi dla Krajowych Planów Działania, określone w art. 4 ust. 1 i Załączniku VI do dyrektywy 2009/28/WE nie przewidują np. konieczności określania „celów pośrednich, w okresach dwuletnich, określających model dojścia do krajowego celu w zakresie udziału energii i paliw z OZE, zużywanych w energetyce oraz w transporcie” (art. 70 ust. 2 pkt 2 projektu ustawy o OZE)	MSZ	Uwaga odrzucona. Wszystkie elementy zawarte w art. 70 ust. 2 są niezwykle ważne w kontekście art. 4 dyrektywy oraz załącznika VI. Np. wyznaczenie celów pośrednich, wynika bezpośrednio z Załącznika VI pkt. 2 lit f) w kontekście art. 3, ust 2 oraz załącznika I części B.
283.	Art. 70 ust. 4-6	XIII. Artykuł 70 ust. 4-6 projektu ustawy o OZE – przepisy te przewidują tryb przyjęcia Krajowego Planu Działania (art. 70 ust. 3-4 projektu) oraz jego aktualizacji w przypadku, gdy „udział energii i paliw z odnawialnych źródeł energii, określony w krajowym planie działania, obniży się poniżej orientacyjnego kursu w okresie dwuletnim, bezpośrednio poprzedzającym okres określony w krajowym planie działania” (art. 70 ust. 5-6 projektu). Przepisy te nie przewidują jednakże przypadku, w którym odnośnie do notyfikowanego jej przez Rzeczpospolitą Polską Krajowego Planu Działania, Komisja Europejska wyda zalecenia w trybie art. 4 ust. 5 dyrektywy 2009/28/WE. Zalecenia zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nie mają mocy wiążącej i nie należą co prawda do rozumianego ściśle katalogu wiążących aktów prawa UE. Z drugiej jednak strony akty tzw. <i>soft law</i> („prawa miękkiego”), stanowią	MSZ	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

		<p>instrument wykładni prawa, m.in. doprecyzowujący przepisy mające charakter wiążący. Wskazują one m.in., w jaki sposób Komisja Europejska będzie w przyszłości oceniać zgodność aktów prawa krajowego transponujących dyrektywy z przepisami dyrektyw. Znaczenie aktów prawa miękkiego podkreślał wielokrotnie Trybunał Sprawiedliwości UE, m.in. w orzeczeniach w sprawach C-57/95 <i>Francja przeciwko Komisji</i>⁴⁸ i C-322/88 <i>Grimaldi</i>.⁴⁹ W orzeczeniu w tej ostatniej sprawie Trybunał zalecił uwzględnianie tego rodzaju aktów w procesie implementacji dyrektyw, podkreślając, że „środki o których mowa (w tej sprawie TSUE omawiał znaczenie właśnie zaleceń), nie mogą być [...] uważane za nieposiadające skutku prawnego”.⁵⁰ Ponadto, co podkreślił Trybunał w wyroku w sprawie 90/76 <i>S.r.l. Ufficio Henry van Ameyde</i>,⁵¹ „zalecenia, jako akty prawnie niewiązące, mogą służyć sprecyzowaniu zakresu obowiązywania aktów prawnie wiążących Unii, w tym dyrektyw” (pkt 14 wyroku).</p>		
284.	Art. 72	<p>w art. 72 proponuje się w:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ust. 1 – skreślenie wyrazów „Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, zwany dalej „Prezesem GUS””, - ust. 7 i 8 – skreślenie użytych w odpowiednich przypadkach wyrazów „Prezes GUS”; <p>Proponowane skreślenia w art. 72 i 75 wynikają z wątpliwości co do rodzaju zadań związanych z funkcjonowaniem rynku energii i paliw wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce i transporcie jakie miałyby znaleźć się w kompetencji Prezesa GUS, którego zakres działania określa art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591), enumeratywnie wymieniając jego uprawnienia. Należy podkreślić, że obowiązki Prezesa</p>	Prezes GUS	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Omówiono to w uzasadnieniu.</p>

⁴⁸ Wyrok TSUE z dnia 20 marca 1997 r. w sprawie C-57/95 *Francja przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, Zb. Orz. 1997, str. I-1627.

⁴⁹ Wyrok TSUE z dnia 13 grudnia 1989 r. w sprawie C-322/88 *Salvatore Grimaldi przeciwko Fonds des maladies professionnelles*, Zb. Orz. 1989, str. 4407.

⁵⁰ Szerzej na ten temat: A. Jurewicz, *Soft law w prawie Wspólnot Europejskich*, Przegląd Legislacyjny 1997, z. 4, str. 31; A. Wyrozumska, *Instrumenty nieformalne prawa wspólnotowego*, „Radca Prawny” 2004, nr 4, str. 44.

⁵¹ Wyrok TSUE z dnia 9 czerwca 1977 r. w sprawie 90/76 *S.r.l. Ufficio Henry van Ameyde przeciwko S.r.l. Ufficio centrale italiano di assistenza assicurativa automobilisti in circolazione internazionale (UCI)*; Zb. Orz. 1977, str. 1091.

		GUS w zakresie prowadzenia badań statystycznych, w tym temat badania określone są corocznie w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej i uważam za nadmiarowe regulowanie tej tematyki w akcie rangi ustawowej. Aktualnie Prezes GUS, na podstawie programu badań statystycznych statystyki publicznej, otrzymuje dane dotyczące energii od Ministra Gospodarki pozyskiwane z Urzędu Regulacji Energetyki oraz Agencji Rynku Rolnego.		
285.	Art. 72 ust. 5 pkt 1,2,4 i 5	<p>W art. 72 ust. 5 pkt 1, 2, 4 i 5:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pkt 1 - wydaje się, że promowanie wytwarzania paliw ciekłych powinno należeć do właściwości ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, a nie ministrowi właściwemu do spraw środowiska; 2) zadanie, o którym mowa w pkt 2, obejmuje: monitorowanie wpływu wytwarzania biokomponentów, biopaliw ciekłych, biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów na bioróżnorodność, zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby. Zadanie to zostało niewłaściwie przypisane ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Prowadzenie państwowego monitoringu środowiska należy bowiem do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287 z późn. zm.). Należy zwrócić uwagę, że nałożenie na Inspekcję Ochrony Środowiska nowych zadań w zakresie monitoringu środowiska wiązać się będzie ze wzrostem kosztów jej działalności. Ponadto w projekcie nie ma przepisów precyzujących sposób i zakres pozyskiwania takich informacji w ramach ww. monitoringu; 3) zadanie, o którym mowa w pkt 4, dotyczące „opracowywania analiz w zakresie udziału odpadów podlegających biodegradacji oraz innych czynników wpływających na środowisko w paliwach lub odpadach wykorzystywanych do wytwarzaniem energii z odnawialnych źródeł energii”, zostało nieprecyzyjnie sformułowane. Nie wiadomo do jakiego rodzaju analiz odnosi się ten przepis. Ponadto powstaje wątpliwość odnośnie częstotliwości wykonywania analiz oraz właściwego przypisania przedmiotowego zadania ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Przepis art. 22 ust 1 lit. n dyrektywy 2009/28/WE, którego transpozycję stanowi omawiany punkt, wymaga przedstawienia Komisji 	Minister Środowiska	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

Europejskiej informacji o sposobie oszacowania udziału odpadów ulegających biodegradacji w produkcji energii oraz jakie kroki podjęto w celu poprawy i weryfikacji tych szacunków. Należy zaznaczyć, że w przypadku odpadów w pełni spełniających definicję biomasy (odpadów ulegających biodegradacji) udział odpadów w produkcji energii określany jest na podstawie masy spalonych odpadów ulegających biodegradacji (czyli tak jak w przypadku każdej biomasy). Udział odpadów wykorzystywanych do produkcji energii odnawialnej nie wynika z szacunków, ale z dokładnych obliczeń wykonywanych zgodnie z przepisami obowiązującego prawa i w oparciu o dane wynikające z prowadzonej przez podmioty ewidencji. Inaczej jest w przypadku odpadów zawierających w swoim składzie frakcje biodegradowalne, dla których odgórnie określono procentowy udział energii z odnawialnego źródła energii. W przypadku zmieszanych odpadów komunalnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych (Dz. U. Nr 117, poz. 788), określono udział 42% całości energii odzyskanej w wyniku termicznego przekształcenia tych odpadów. Zgodnie z ww. rozporządzeniem warunkiem uznania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów komunalnych za energię z odnawialnego źródła energii jest prowadzenie badań udziału energii chemicznej frakcji biodegradowalnych w energii chemicznej całej masy zmieszanych odpadów komunalnych kierowanych do termicznego przekształcenia, na podstawie metodyki badań potwierdzających rzeczywisty udział energii chemicznej frakcji biodegradowalnych w całkowitej energii z termicznego przekształcania zmieszanych odpadów komunalnych, określonej w załączniku do rozporządzenia. Badania te są prowadzone raz na 3 lata i stanowią weryfikację udziału energii z odnawialnego źródła energii. Jeżeli art. 22 ust. 1 lit. n dyrektywy 2009/28/WE dotyczy drugiego z ww. przypadków, w celu właściwej realizacji obowiązku sprawozdawczego, wystarczy w sprawozdaniu do Komisji Europejskiej opisać metodologię, na której oparto ww. rozporządzenie Ministra Środowiska, oraz przedstawić informację o ewentualnych „krokach, jakie podjęto w celu poprawy i weryfikacji szacunków”. Dyrektywa 2009/28/WE w art. 22 ust. 1 lit. n nie wprowadza natomiast obowiązku regularnego przeprowadzania analiz, a

jedynie informowanie o krokach podjętych „w celu poprawy i weryfikacji tych szacunków” (analogiczne wątpliwości dotyczą określonego w art. 72 ust. 8 obowiązku publikacji danych). W związku z powyższym przepis art. 72 ust. 5 pkt 4 nie tylko nieprawidłowo dokonuje transpozycji ww. dyrektywy, ale zbyt daleko wykracza poza jej regulację. Należy zatem stwierdzić, że brak jest uzasadnienia dla nałożenia na ministra właściwego do spraw środowiska takiego obowiązku, a w konsekwencji konieczna wydaje się rezygnacja z obowiązku określonego w art. 72 ust. 5 pkt 4;

- 4) pkt 5, dotyczy przekazywania danych ilościowych dot. odpadów poddanych procesowi termicznego przekształcania odpadów w procesie odzysku R1, o którym mowa w załączniku Nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.) – proponuję określić, komu i w jakim terminie omawiane dane powinny być przekazane. Wydaje się też, że brzmienie pkt 5 nie jest spójne z ust. 8 art.72, który stanowi o konieczności zamieszczania tych danych w BIP danego ministerstwa. Zasadne wydaje się również uzupełnienie ww. pkt 5 o informacje w jakim terminie omawiane dane powinny być publikowane oraz za jakie lata (biorąc pod uwagę, że dane te mają być gromadzone na potrzeby sprawozdawczości do Komisji Europejskiej). Należy przy tym ponownie zaznaczyć, że ww. dane będące w posiadaniu resortu środowiska zawierać będą informacje dotyczące odpadów poddanych procesowi termicznego przekształcania odpadów w procesie R1 (wszystkich odpadów). Jednakże zbieranie informacji, o podmiotach prowadzących proces odzysku R1, które dodatkowo uzyskały świadectwo pochodzenia nie należy do kompetencji Ministra Środowiska, lecz Urzędu Regulacji Energetyki. Proponuję przeanalizować możliwość pozyskania ww. danych bezpośrednio od przedsiębiorcy, np. przy wykorzystaniu systemu świadectw pochodzenia lub obowiązków sprawozdawczych określonych w przepisach projektu ustawy.

Należy zaznaczyć, że uwagi w tym zakresie były zgłaszane do wcześniejszych wersji projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii ustawy. Ponadto, w uzasadnieniu nie określono przyczyn wprowadzenia nowych obowiązków, a w OSR nie oszacowano kosztów realizacji tychże obowiązków.

286.	Art. 73 ust. 1	w art. 73 ust. 1 – proponuje się zastąpienie projektowanego brzmienia definicją zawartą w art. 5 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 140 z 5.06.2009 r., str. 16). Niepełne zdefiniowanie licznika ilorazu, o którym mowa w tym przepisie, spowodowałoby niewłaściwe obliczenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto.	Prezes GUS	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
287.	Art. 75 ust. 1	<p>W art. 75 ust. 1 projektu proponuje się skreślenie celu dla którego tworzy się bazę danych dotycząca wykorzystania energii z odnawialnych źródeł. W tym bowiem zakresie wskazany przepis nie ma wartości normatywnej, lecz wskazuje jedynie na intencje ustawodawcy.</p> <p>Pkt 6 w ust. 3 tego artykułu powinien zostać doprecyzowany poprzez wskazanie rodzaju zmienionych danych spośród danych wpisywanych do rejestru wytwórców w małej instalacji, które powinny być uwzględnione przez Prezesa URE przy przekazywaniu ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych. Ponadto zwrócić należy uwagę, że rejestr wytwórców biogazu, o którym mowa w art. 17 ust. 1, i do którego odsyła pkt 6 w ust. 3 w art. 75 projektu, prowadzi Prezes Agencji Rynku Rolnego. Stąd też ewentualne informacje o danych zawartym w tym rejestrze minister powinien pozyskiwać bezpośrednio od Prezesa tej Agencji, nie zaś od Prezesa URE.</p> <p>Odnosnie ust. 4 w art. 75 projektu przede wszystkim należy zauważyć, że z art. 72 ust. 7 wynika, iż zadaniem Prezesa GUS jest prowadzenie statystyki dotyczącej udziału energii i paliw z odnawialnych źródeł w końcowym zużyciu energii, w związku z czym informacje do przekazywania których jest on zobowiązany w pkt 1-4 w ust. 4 w art. 75 wydają się wykraczać poza powyższe zadanie. Konieczna jest zatem ponowna analiza zadań Prezesa GUS. Ponadto w pkt 3 projektodawca posługuje się pojęciem „dostaw pośrednich i bezpośrednich” biomasy, nie wyjaśniając przy tym znaczenia tych pojęć, nie jest także jasna przyczyna dla której GUS powinien pozyskiwać takie informacje, jak i ich wpływ na ocenę wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.</p>	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
288.	Art. 75 ust. 2 i	Proponuje się w art. 75 ust. 2 i 4 – skreślenie użytych w odpowiednich przypadkach	Prezes GUS	Uwaga przyjęta.

	4	<p>wyrazów „Prezes GUS”.</p> <p>Proponowane skreślenia w art. 72 i 75 wynikają z wątpliwości co do rodzaju zadań związanych z funkcjonowaniem rynku energii i paliw wytwarzanych z odnawialnych źródeł energii zużywanych w energetyce i transporcie jakie miałyby znaleźć się w kompetencji Prezesa GUS, którego zakres działania określa art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591), enumeratywnie wymieniając jego uprawnienia. Należy podkreślić, że obowiązki Prezesa GUS w zakresie prowadzenia badań statystycznych, w tym temat badania określane są corocznie w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej i uważam za nadmiarowe regulowanie tej tematyki w akcie rangi ustawowej. Aktualnie Prezes GUS, na podstawie programu badań statystycznych statystyki publicznej, otrzymuje dane dotyczące energii od Ministra Gospodarki pozyskiwane z Urzędu Regulacji Energetyki oraz Agencji Rynku Rolnego.</p>		Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
289.	Art. 75 ust 3 pkt 3	<p>Art. 75 ust. 3 pkt 3</p> <p>Proponuję wykreślić wyrazy: „z podziałem na rodzaje odnawialnych źródeł energii na które zostały one wydane”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Prezes URE nie dysponuje takimi danymi. Decyzje o umorzeniu świadectw pochodzenia nie są wydawane z uwzględnieniem rodzaju odnawialnego źródła energii. Informacje przekazane przez TGE dotyczące świadectw pochodzenia, które dany podmiot może umorzyć, również nie zawierają tego typu informacji.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
290.	Art. 75 ust 3 pkt 6	<p>Art. 75 ust. 3 pkt 6</p> <p>Proponuję wykreślić.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Rejestr małych instalacji ma być jawny, zatem Ministerstwo Gospodarki będzie miało bieżący dostęp do tych danych. Dodatkowo Prezes URE nie będzie prowadził rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1 (rejestr biogazowi rolniczych), zatem trudno, aby to ten organ przekazywał powyższe dane.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
291.	Art. 76	W zapisach art. 76 powinny być dokonane następujące zmiany:	UDT	

		<p>1) w ust. 2 po słowach „przez instalatora” dodać słowa „i wymaganym” ;</p> <p>Podobny w brzmieniu zapis był przedstawiony w wersji ustawy o OZE z marca 2012 r. (art. 70 ust. 2) i w poselskim projekcie ustawy - <i>Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych ustaw</i> (art. 20p ust. 2; Druk Sejmowy nr 542);</p> <p>2) ust. 3 zmienić na następujący: „W zakresie posiadanego certyfikatu instalator <u>upoważniony jest do dokonywania</u> modernizacji oraz utrzymywania w należywym stanie technicznym tych instalacji”.</p> <p>3) w ust. 4 po liczbie 3 dodać słowa „, w odpowiedniej dokumentacji ”.</p> <p>Z punktu widzenia projektowanej ustawy nie ma znaczenia nazwa dokumentacji, ale istotna jest jej funkcja dla celów wznowienia certyfikatu (art. 78 ust. 3); powinna ona określać charakter prac (instalowanie, modernizacja), rodzaj instalacji oraz parametry techniczne, datę zakończenia prac (instalowania, modernizacji) jako dzień odbioru technicznego, potwierdzony protokołem zdawczo-odbiorczym lub innym dokumentem.</p> <p>4) po ust. 4 należy dodać ust. 5 w brzmieniu: „Dokumentacja powinna być przechowywana dla celów weryfikacji wniosku o wznowienie certyfikatu”.</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
292.	Art. 76 - 82	<p>Odnosnie art. 76 – 82 projektu dotyczących warunków oraz trybu certyfikowania instalatora mikro-, i małych instalacji, RCL pragnie podnieść, że zauważając konieczność uregulowania kwestii związanych z certyfikowaniem ww. instalatorów wynikającą z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE oraz załącznika nr 4 do niej, należy ocenić, czy istnieje możliwość wykonania celów dyrektywy bez wprowadzania do systemu prawa kolejnego zawodu regulowanego. Wydaje się to szczególnie ważne w sytuacji przygotowywania przez Ministra Gospodarki oraz Ministra Sprawiedliwości kolejnych projektów ustaw deregulacyjnych.</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>

293.	Art. 76 - 97	<p>art. 76 - 97 – Minister Finansów pragnie podtrzymać zastrzeżenia wobec przepisów dotyczących akredytowania oraz certyfikowania instalatorów małych instalacji oraz mikroinstalacji. Uznając konieczność wypełnienia dyspozycji art. 14 ust. 3 Dyrektywy Parlamentu i Rady 2009/28/WE, przy uwzględnieniu załącznika nr IV tejże Dyrektywy, proponowane w projekcie ustawy regulacje powinny być rozważane z punktu widzenia konieczności ich wprowadzenia w takim kształcie i zakresie, szczególnie biorąc pod uwagę deklaracje o konieczności otwierania zawodów i likwidowania barier dla wykonywania działalności gospodarczej;</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
294.	Art. 77	<p>1. W zapisach art. 77 powinny być dokonane następujące zmiany:</p> <p>1) ust. 1 zapisać jako ust. 5 i następująco zmienić jego brzmienie:</p> <p>„5. Egzamin dla osób ubiegających się o certyfikat w danym rodzaju instalacji przeprowadza się <u>co najmniej dwa razy w ciągu roku</u>. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w <u>Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego</u>, co najmniej <u>na dwa tygodnie</u> przed planowanym terminem egzaminu oraz dodatkowo osoby zainteresowane powiadamia środkami komunikacji elektronicznej.”</p> <p>2) ust. 2 zapisać jako ust. 1 w brzmieniu:</p> <p>„1. Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”, powołuje Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej "Komisją", której członkami są osoby wskazane we wniosku podmiotów, o których mowa w ust. 2 oraz wskazane przez Prezesa UDT spośród inspektorów UDT.”</p> <p>oraz dodać ust. 2 – 4 w brzmieniu:</p> <p>„2. Podmiotami wnioskującymi o powołanie członka komisji mogą być w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stowarzyszenia naukowo-techniczne; 2) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców 	UDT	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>

- jeżeli ich statuty zawierają postanowienia dotyczące działalności w zakresie odnawialnych źródeł energii lub danego rodzaju instalacji albo inne jednostki i instytucje mające regionalny lub ogólnokrajowy zasięg działalności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji;

3) producenci oraz przedsiębiorstwa wykonujące instalacje odnawialnego źródła energii;

4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzone jest kształcenie zawodowe z zakresu odnawialnych źródeł energii lub energetyki.

3. Wskazanie przez Prezesa UDT następuje na wniosek dyrektora oddziału UDT, o którym mowa w art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122 poz. 1321, z późn. zm.), z zachowaniem wymagań określonych w przepisach wewnętrznych UDT.

4. W celu sprawnego działania, Komisja składa się z co najmniej po 7 członków dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 76 ust. 2.”

2. Proponuje się skreślić ust. 3 w proponowanym brzmieniu i przenieść do art. 90, odpowiednio jako punkty:

- ust. 3 pkt 1- jako pkt 3, w którym słowa „...doświadczenie zawodowe”, zmienić na „zasady doskonalenia zawodowego”;
- ust. 3 pkt 2 - jako pkt 4;
- ust. 3 pkt 3 - jako pkt 5

oraz dokonać odpowiednio zmian numeracji w art. 90.

Powyższe zmiany uzasadnione są w szczególności:

- 1) praktyką legislacyjną oraz przesłankami organizacyjno-ekonomicznymi prowadzenia procesu legislacyjnego (dwóch rozporządzeń MG(!)), jak i potrzebą wydania aktów wykonawczych do projektowanej ustawy do dnia 31

		<p>grudnia 2012 r., w związku z wymaganiem art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE;</p> <p>2) praktyką UDT jako akredytowanej przez Polskie Centrum Akredytacji jednostki certyfikującej osoby oraz uznanej jednostki trzeciej strony;</p> <p>3) celowością dookreślenia dyspozycji ustawowej dla wydania przez ministra właściwego ds. gospodarki rozporządzenia o którym mowa w art. 90, jak i zachowania oraz doskonalenia kompetencji egzaminatorów powołanych w skład komisji egzaminacyjnej, w zakresie procedur przygotowania, przeprowadzania i oceny egzaminów osób ubiegających o wydanie certyfikatu.</p>		
295.	Art. 77 ust. 2	6. art. 77 ust. 2 i art. 92 ust. 1 – wątpliwości wzbudza dysproporcja pomiędzy proponowaną liczbą osób wchodzących w skład Komisji Egzaminacyjnej, a liczbą członków Komitetu Odwoławczego. Z proponowanych przepisów wynika, że skład Komitetu Odwoławczego (do 10 członków) może być większy od samej Komisji Egzaminacyjnej (co najmniej 7 członków);	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu. Liczba członków Komitetu odwoławczego nie oznacza, że wszyscy wchodzi w skład Komitetu Odwoławczego, który każdorazowo rozpatruje odwołania. Skład może być trzyosobowy a liczba członków do 10 spośród ekspertów poszczególnych specjalności.</p>
296.	Art. 78 ust. 2	Uwaga do art. 78 ust. 2	UDT	Uwaga przyjęta.

		<p>1) w ust. 2 po słowie „zawiera” dodać słowa „ w szczególności”;</p> <p>2) w ust. 2:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 1 słowo imię zastąpić „ imię (imiona)”; - pkt 2 dodać po słowie zamieszkania” słowa „lub adres do korespondencji z kodem pocztowym”; - pkt 3 po słowie „PESEL” dodać słowa „ lub rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość”; - pkt 4 zapisać w brzmieniu jak art. 79 ust. 4 pkt 3; <p>oraz dodać pkt 5) w następującym brzmieniu: „nazwę i dane teleadresowe aktualnego pracodawcy”; ponadto proponowanym zapisem zastąpić ten w art. 96 ust.4 pkt 9.</p>		Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.
297.	Art. 78 ust. 2 pkt 3	XIV. Artykuł 78 ust. 2 pkt 3 projektu ustawy o OZE – za naruszający swobodę przepływu pracowników (art. 21 i 45 TFUE) uznać należy wymóg posiadania numeru PESEL od osoby ubiegającej się o wydanie certyfikatu instalatora. W związku z powyższym proponuję zmienić we wszystkich projektach rozporządzeń słowa „numer PESEL” na „numer dokumentu tożsamości” ewentualnie „numer PESEL, lub dla osób nieposiadających numeru PESEL, numer [i nazwę] innego dokumentu tożsamości”.	MSZ	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
298.	Art. 79 ust. 2	Uwaga do art. 79 ust. 2 W ust. 2 zastąpić zapis po słowach „do” słowami: „wydania wnioskodawcy certyfikatu albo zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu”;	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
299.	Art. 79 ust. 4 pkt 4	Uwaga do art. 79 ust. 4 pkt 4 Pkt 4 zapisać jako „4) data i miejsce wydania oraz imienne oznaczenie wydającego certyfikat”; tak aby był zgodny z zapisem art. 96 ust. 4 pkt 7;	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
300.	Art. 82 ust. 1	XV. Artykuł 82 ust. 1 projektu ustawy o OZE – niezrozumiałe jest pozostawienie Prezesowi UDT uznaniowości w zakresie przedłużenia ważności certyfikatu na okres	MSZ	Uwaga przyjęta.

		<p>kolejnych 5 lat, w sytuacji w której instalator spełnił wszystkie trzy przesłanki zawarte w enumeratywnym katalogu, określonym w art. 82 ust. 1 projektu ustawy. W związku z powyższym proponuję zmianą słów „Prezes UDT może, na wniosek instalatora [...]” na słowa „Prezes UDT, na wniosek instalatora [...] wydanego certyfikatu, przedłużyć ważność certyfikatu [...]”.</p> <p>Powyższe zapewni również zgodność przepisu z Załącznikiem IV lit. e) do dyrektywy 2009/28/WE.</p>		<p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
301.	Art. 81 ust. 1 pkt 4	<p>Uwaga do art. 81 ust. 1 pkt 4 Przepis art. 81 ust.1 pkt 4 jest w swej istocie martwy, bowiem projektowana ustawa nie daje narzędzi prawnych dla stwierdzenia niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 76 ust. 4, mając na względzie uwagi do art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 1 powyżej.</p>	UDT	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
302.	Art. 82, 92, 93, 95, 138	<p>Uwagi do art. 82 ust. 1 i 2, art. 92 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 93 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 95 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 138 ust. 4</p> <p>1. Wymienione zapisy wprowadzają nieprawidłowe pojęcie „<i>przedłużenia ważności certyfikatu</i>”. W art. 79 ust. 3 oraz 82 ust. 1 wskazano ustalony czas ważności wydawanego certyfikatu. „Przedłużanie ważności” zachodzi w przypadku dokumentów wydawanych z określonymi czasami/terminami odnawiania jego ważności.</p> <p>2. Poprawnym pojęciem, jest „<i>wznowienie certyfikatu</i>”, co uzasadniano już w uwagach do projektów ustawy z 21 grudnia 2011 r. i 21 marca 2012 r. Ponadto pojęcie to zastosowano w projekcie <i>ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne...</i> (Druk Sejmowy nr 542), co nie zostało zakwestionowane w opinii Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu (BAS) (pismo BAS-WAPiM -1687/12 z dnia 19 lipca 2012 r.).</p>	UDT	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
303.	Art. 82 ust. 1	<p>Uwagi do art. 82 ust. 1 pkt 3 w związku art. 5 ust. 1, art. 9 ust. 2 pkt 2</p> <p>1. Projektowana ustawa:</p>	UDT	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został</p>

		<p>a) nie przewiduje żadnych skutecznych narzędzi do kontroli potwierżeń poświadczania przez certyfikowanych instalatorów zainstalowania instalacji mikroinstalacji i małych instalacji (art. 76 ust. 4) (a także poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym referencyjnych instalacji), a tym samym możliwości ich sprawdzenia w celu wznowienia certyfikatu (art. 82 ust. 1 pkt 3));</p> <p>b) nie przewiduje obowiązku podmiotów, o których mowa:</p> <p>1) w art. 5 ust. 1, wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, wynikającego z przyłączenia mikroinstalacji;</p> <p>2) w art. 7, w stosunku do prezesa URE, związanego z wpisem do rejestru wytwórców energii w małej instalacji (art. 9 ust.1)</p> <p>— ograniczając się wyłącznie do podania przez podmioty wybranych danych technicznych charakteryzujących instalacje: „rodzaj” i „moc zainstalowana” tylko w przypadku małych instalacji, nie przewidując jednak podania numeru certyfikatu instalatora;</p> <p>c) nie nakłada obowiązku utrzymywania w należyтым stanie technicznym wszystkich rodzajów małych instalacji i mikroinstalacji, a jedynie w sposób pośredni nakłada go wyłącznie na przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego (art. 17 ust.1, przez czynności określone w art. 28 ust. 3 pkt 3).</p> <p>2. W związku z uwagami w pkt 1 należy stwierdzić brak możliwości skutecznej weryfikacji i potwierdzenia wiarygodności danych przekazywanych w wykazie (art. 78 ust. 3 pkt 3), dotyczących w szczególności informacji o zainstalowaniu (modernizacji lub utrzymywaniu w należyтым stanie technicznym) mikroinstalacji oraz ich</p>		<p>doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
--	--	--	--	---

zakwestionowania (art 82. ust. 2), prowadzących do odmowy wznowienia certyfikatu.

Tym samym każdy wykaz zawierający takie dane będzie musiał być uznany za prawdziwy, a złożone oświadczenie nie będzie mogło być skutecznie zweryfikowane. Prowadzi to do sytuacji, że wznowienie certyfikatów ograniczać się będzie do sprawdzenia warunku określonego w art. 82 ust. 1 pkt 2 (projektowana ustawa nie przewiduje w art. 82 ust. 3 potwierdzenia spełnienia warunku art. 82 ust. 1 pkt 1, tak jak to ma miejsce w przypadku, o którym mowa w art. 78 ust 3 pkt 2).

3. W konkluzji uwag do art. 82 ust. 1 pkt 3 w związku art. 5 ust. 1, art. 9 ust. 2 pkt 2 oraz mając na względzie przesłankę motywu 50 dyrektywy 2009/28/WE należy ustalić podstawy prawne dla skutecznej weryfikacji prawidłowego i zgodnego z projektowaną ustawą stosowania certyfikatów przez instalatorów dla celów jego wznowienia oraz wzajemnego ich uznawania, w sposób zaproponowany w poniższych wariantach:

I. Wariant A - przez dodanie:

1) w art. 82 ust. 1 pkt 3 po słowie „przedstawi” słowa „udokumentowany”, a po słowie „instalacji” „zawierający określenie ich lokalizacji lub miejsca, rodzaju, mocy zainstalowanej oraz daty zakończenia instalowania, modernizacji lub okresu utrzymywania w należyтым stanie technicznym”;

2) w art. 5 ust. 1 po słowie „mikroinstalacji” słów: „wraz numerem certyfikatu instalatora”;

3) w art. 5 ust. 2 po słowie „zainstalowanej”, słów „numeru certyfikatu instalatora”;

4) w art. 7 po pkt 3) w brzmieniu „utrzymywać w należyтым stanie technicznym małą instalację”;

5) w art. 9 ust. 1 pkt 5 po słowie „miejsc” dodać przecinek i dalej słowa „poświadczoną numerem certyfikatu przez instalatora”;

6) w art. 9 ust. 2 pkt 2 po słowie „zainstalowaną” słów „oraz numer certyfikatu instalatora”,

oraz dodanie warunku informowania przez podmioty, o których mowa w art. 5 i art. 7, o zainstalowanych mikroinstalacjach i małych instalacjach (modernizacjach oraz utrzymywaniu w należyтым stanie technicznym), w celu umożliwienia weryfikacji wykazów przedkładanych przez certyfikowanych instalatorów dla celów wznowienia certyfikatu.

lub

II. Wariant B - przez dodanie w art. 90 punktu w brzmieniu „tryb i warunki dokumentowania oraz sprawdzenia zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należyтым stanie technicznym referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji, dla celów wznowienia certyfikatu”.

Wariant A przenosi w części obowiązek dokumentowania wykonania instalacji, (modernizacji, utrzymywania w należyтым stanie technicznym) przez certyfikowanych instalatorów na podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1 i art. 9 ust.1 oraz przechowywania odpowiednich danych na Prezesa URE.

Wariant B przenosi taki obowiązek na instalatora i stanowi przedłużenie odpowiedzialności, o której mowa w art. 76 ust. 4. Takie rozwiązanie nie jest w żaden sposób restrykcyjne, w porównaniu do stosowanych w innych systemach kwalifikowania w P.Cz. UE rozwiązań dotyczących potwierdzenia ciągłości pracy (utrzymywania kompetencji potwierdzonych certyfikatem). Na przykład w hiszpańskim systemie certyfikacji wdrażającym postanowienia art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE, certyfikat nie upoważnia instalatora do wykonywania działalności zawodowej określonej zakresem certyfikatu. Takie działanie jest wykonywane w ramach zarejestrowanej firmy instalacyjnej, na której spoczywa odpowiedzialność za zapewnienie niezawodności

		współdziałania z siecią, uzyskanie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa środowiskowego i bezpiecznego funkcjonowania instalacji, poprzez utrzymywanie kompetencji instalatorów oraz potwierdzanie w systematyczny sposób dowodów utrzymywania kompetencji i ciągłości pracy w ramach posiadanych certyfikatu.		
304. Art. 84		<p>XVI. Artykuł 84 projektu ustawy o OZE – przepis wprowadza ograniczenie w swobodzie przepływu pracowników (art. 21 i 45 TFUE), poprzez ograniczenie możliwości podjęcia pracy instalatora mikroinstalacji lub małych instalacji do grupy obywateli państw członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy posiadają ważny certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Takie sformułowanie tego przepisu eliminuje możliwość uznania kwalifikacji szeregu obywateli innych państw, niż wskazane w tym przepisie, którym na podstawie przepisów prawa UE lub umów międzynarodowych przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na równi z obywatelami polskimi. W szczególności trzeba w tym zakresie mieć na uwadze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) członków rodzin obywateli UE, będących obywatelami państw trzecich i posiadających prawo pobytu lub stałego pobytu, którzy w zakresie dostępu do zatrudnienia powinni być traktowani na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego na mocy art. 24 ust. 1 zd. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁵² (dalej „dyrektywa 2004/38/WE”); 2) uchodźców oraz beneficjentów ochrony uzupełniającej, którym przysługuje prawo 	MSZ	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Omówiono to w uzasadnieniu.

⁵² Dz. Urz. UE L 158 z 30.4.2004, str. 77

- do udziału w zatrudnieniu lub samozatrudnieniu, zgodnie z zasadami ogólnie stosowanymi do danego zawodu oraz do usług publicznych – na podstawie art. 26 dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁵³ oraz art. 26 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony⁵⁴ (dalej „dyrektywa 2011/95/UE”);
- 3) członków rodzin uchodźców oraz beneficjentów ochrony uzupełniającej, którzy w myśl art. 23 dyrektywy 2004/83/WE lub art. 23 dyrektywy 2011/95/UE zostali uprawnieni do ubiegania się o świadczenia, o których mowa m.in. w art. 26 dyrektywy 2004/83/WE lub art. 26 dyrektywy 2011/95/UE, zgodnie z krajowymi procedurami i w zakresie odpowiednim do osobistego statusu prawnego danego członka rodziny;
  - 4) obywateli tureckich należących do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego i członków ich rodzin, którzy po upływie odpowiednich terminów mają prawo dostępu do dowolnej pracy najemnej w przyjmującym państwie członkowskim, na podstawie art. 6 ust. 1 i 7 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia.

W związku z powyższym proponuję przeformułowanie przepisu w taki sposób, by wspomniane pominięte grupy, które dysponują prawami zrównanymi w tym zakresie z obywatelami UE, posiadały gwarancje swoich praw. W tym zakresie pragnę zasugerować wykorzystanie *mutatis mutandis* rozwiązania zastosowanego w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej,⁵⁵ zgodnie z którym o stanowiska w urzędzie państwowym, „poza obywatelami polskimi, mogą ubiegać się

⁵³ Dz. Urz. UE L 304 z 30.9.2004, str. 2.

⁵⁴ Dz. Urz. UE L 337 z 20.12.2011, str. 9.

⁵⁵ Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn .zm.

		obywatele Unii Europejskiej oraz obywatele innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.		
305.	Art. 85 ust 1 pkt 3	Uwagi do art. 85 ust. 1 pkt 3 W pkt 3 słowo „ posiada: zastąpić słowem „dysponuje”;	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
306.	Art. 85 ust. 3	Uwagi do art. 85 ust. 3 W ust. 3 zastąpić zapis po słowach „do” słowami: „udzielenia organizatorowi szkolenia albo zawiadomienia o odmowie udzielenia akredytacji ”;	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
307.	Art. 90	Uwagi do art. 90 w związku z art. 77 Po przeniesieniu ust. 3 z art. 77, należy dokonać zmian w numeracji punktów wymienionego artykułu.	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
308.	Art. 90 pkt 1 i 2	Uwagi do art. 90 pkt 1 i 2 1) w pkt 1 słowo „tryb” zastąpić słowem „warunki” , bowiem tryb udzielenia akredytacji został określony w projektowanej ustawie; 2) po słowie „podstawowych” w miejsce słowa „lub” wpisać „i”;	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
309.	Art. 91	XVII. Artykuł 91 projektu ustawy o OZE – przepis wymaga, by podmiot prowadzący w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na organizacji szkoleń podstawowych lub przypominających, o których mowa w art. 76	MSZ	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

		<p>ust. 1 pkt 5 oraz w art. 82 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy, jeżeli chce taką działalność prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadał akredytację udzieloną za zasadach określonych w projektowanej ustawie.</p> <p>Przepis ten jest sprzeczny z art. 16 ust. 2 lit. b) <i>dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym</i>,⁵⁶ zgodnie z którym „państwa członkowskie nie mogą ograniczać swobody świadczenia usług przez usługodawcę prowadzącego przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, poprzez nałożenie któregośkolwiek z następujących wymogów:</p> <p>[...]</p> <p>b) obowiązek uzyskania przez usługodawcę zezwolenia od ich właściwych organów, w tym wpisu do rejestru lub rejestracji w zrzeszeniu lub stowarzyszeniu zawodowym na ich terytorium, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w niniejszej dyrektywie lub innych aktach prawa wspólnotowego”.</p>		
310.	Art. 92 ust. 1	<p>Uwagi do art. 92 ust. 1</p> <p>1. Zapis w ust. 1: „<i>posiadających w szczególności niezbędną wiedzę w zakresie odnawialnych źródeł energii</i>”, jest nie adekwatny do celu działania i zadań Komitetu, określonych w ust. 2, tj.: „<i>rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy wznowienia przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji</i>”.</p> <p>2. Przesłanka merytoryczna powołania członków Komitetu jest podana w ust. 4 skąd można wywieść, że osoby powołane w skład Komitetu posiadają wiedzę w zakresie odnawialnych źródeł energii.</p> <p>3. Zapis ust. 1 po słowie „<i>posiadających ...</i>” zmienić na „<i>wiedzę i doświadczenie w zakresie dotyczącym certyfikacji i akredytacji</i>”, wzorem zapisu w art. 36 ust. 1 <i>ustawy o systemie oceny zgodności</i>.</p>	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
311.	Art. 92 ust. 1 i	Uwagi do art. 93 ust. 2 oraz ust. 4 - 6	UDT	Uwaga przyjęta.

⁵⁶ Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36.

<p>ust. 4-6</p>	<p>1. Sugerujemy zmianę brzmienia zapisu ust . 2 na następujący:</p> <p>„2. Odwołanie, o którym mowa w ust. 1, wnosi się <u>za pośrednictwem Prezesa UDT do Komitetu</u> w terminie 14 dni ...”.</p> <p>oraz dodanie do art. 93 zapisów, na mocy których:</p> <p>a) Prezes UDT będzie mógł uznać odwołanie, o którym mowa w art. 93 ust. 1 i wydać nowe rozstrzygnięcie, które zmieni lub uchyli zaskarżone rozstrzygnięcie,</p> <p>b) w przypadku nie uwzględnienia odwołania Prezes UDT będzie przysyłał odwołanie wraz z dokumentacją sprawy do Komitetu, w terminie siedmiu dni od jego otrzymania.</p> <p>Proponowane rozwiązanie nawiązuje do instytucji „samokontroli”, stosowanej w przepisach proceduralnych prawa cywilnego i administracyjnego. Uwzględnienie takiego zapisu umożliwi Prezesowi UDT jako organowi I instancji, w przypadku przedstawienia racjonalnych argumentów, ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy z korzyścią dla skarżącego, bez nadawania odwołaniu dalszego biegu do Komitetu. Takie rozwiązanie będzie korzystne dla osoby ubiegającej się o wydanie/ wznowienie certyfikatu lub skarżącej jego cofnięcie, a także dla podmiotu ubiegającego się o akredytację/skarżącego cofnięcie akredytacji, bowiem przyczyni się do przyspieszenia i odformalizowania postępowania, a także zmniejszenia jego kosztów.</p> <p>W konsekwencji przełoży się to na przyspieszenie podjęcia działalności przez instalatorów i organizatorów szkoleń, co będzie pozostawać w zgodzie z celami określonymi w art. 14 ust. 3 i ust. 1 załącznika IV dyrektywy 2009/28/WE.</p> <p>2. Sugerujemy wprowadzenie następujących zmienionych zapisów ust. 4 i 5 oraz dokonanie odpowiedniej zmiany numeracji:</p> <p>„4. W przypadku, gdy rozpatrzenie odwołania wymaga dodatkowej wiedzy, <u>której nie</u></p>	<p>Projekt został doprecyzowany.</p>
------------------------	--	--------------------------------------

posiadają członkowie Komitetu, Przewodniczący Komitetu w porozumieniu z Prezesem UDT może powołać dodatkowo eksperta w skład zespołu rozpatrującego odwołanie, kierując się względami ekonomicznymi i technicznym dotyczącymi wydania opinii przez eksperta.

5. Koszty uzyskania opinii ponosi Urząd Dozoru Technicznego. W przypadku oddalenia odwołania przez Komitet, koszty uzyskania opinii podlegają zwrotowi na rachunek UDT przez wnoszącego odwołanie”.

Zmiana zapisu w ust. 4 ma zapewnić racjonalność kosztów udziału eksperta w rozstrzygnięciu odwołania, optymalność ekonomiczną i techniczną sposobu wydania przez niego opinii, przy czym niedookreślenie liczby ekspertów prowadzić może do zawyżania kosztów uzyskania takich opinii. Nie wydaje się, aby z istoty odwołań zachodziła konieczność powoływania więcej niż jednego eksperta, przy braku określenia jednoznacznej przesłanki takiego powoływania. Materia odwołań będzie wymagała w szczególności wiedzy dotyczącej zasad certyfikacji instalatorów oraz akredytacji organizatorów szkoleń, o których mowa w projektowanej ustawie oraz określonych w przepisach wynikających z art. 90. w zakresie dotyczącym OZE.

Zmiana zapisu w ust. 5 ma ograniczyć nie zasadne - co do istoty, odwołania od rozstrzygnięć Prezesa UDT w postępowaniach, o których mowa w art. 93 ust. 1.

W obu przypadkach ma to zapobiec pomniejszeniu przychodów UDT z tytułu akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów i w konsekwencji zmniejszeniu przychodów Skarbu Państwa z tytułu art. 60 ust.1 pkt 2 ustawy o dozorcze technicznym. Koszty uzyskania opinii powinny stanowić podstawę dla Prezesa UDT do wystąpienia do Ministra Finansów o korektę rocznego planu finansowego UDT.

Podstawą określenia kosztów uzyskania opinii powinna być ich racjonalność, rzetelność dokumentowania i możliwość zweryfikowania. Wzorem mogą tu być zasady wynagradzania biegłych, tak jak stanowią przepisy w tym względzie.

		3. Proponujemy skreślenie ust. 6 dotyczącego powołania eksperta „z zakresu różnych specjalności” jako sprzecznego z przesłanką w ust. 4 - wymaganie „dodatkowej wiedzy lub wiadomości specjalnych” i w związku z argumentacją dla zaproponowanych zmian w ust. 4 i 5.		
312.	Art. 95 ust. 2	Uwaga do art. 95 ust. 2 Zapis w ust. 2 dotyczący wydania tymczasowego certyfikatu powinien być przeniesiony zmienionych art. 138 i 139 projektowanej ustawy.	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
313.	Art. 95 ust. 2	Podnosi się, że art. 95 ust. 2 nie uwzględnia sytuacji, o której mowa w art. 94 ustawy.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
314.	Art. 96 ust. 1, ust. 4, ust. 5-7	Uwagi do art. 96 ust. 1 pkt 1, ust. 4 pkt 4, 7 i 8 oraz ust. 5 - 7 Odpowiednio w: 1. ust. 1 pkt 1 dodać po przecinku słowo „wydanych” oraz po spójniku „i” słowo „ich”; 2. ust 4 skreślić słowa „certyfikowanych instalatorów, certyfikatów oraz wtórników”; bowiem w zapisie jest bezpośrednio odniesienie do ust.1 pkt 1; 3. W ust. 4 pkt 3 po słowie „PESEL” dodać słowa „ lub rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość”; 4. W ust. 4 pkt 4 dodać po słowie zamieszkania” słowa „lub adres do korespondencji z kodem pocztowym”; 5. ust. 4 pkt 7 po spójniku „i” dodać słowo „jego” oraz skreślić „certyfikatu”; 6. ust. 4 pkt 8 po słowie „datę” dodać słowo „ważności”; 7. ust. 5 o słowie „pkt” uzupełnić: „1, 2, 7 i 8” (w projekcie ustawy nie określono tych danych) a po słowie jawne wstawić kropkę i skreślić słowa „ z zachowaniem	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

		<p>przepisów o .....chronionych”;</p> <p>8. po ustępie 5 dodać nowy ustęp w następującym brzmieniu „ Prezes UDT administruje i przetwarza dane o których mowa w ust. 1 w trybie przepisów odrębnych”;</p> <p>Zapis ust. 5 w 2.części jest nieporozumieniem i wypacza sens prowadzenia rejestrów o których mowa w ust. 1. Taki zapis powoduje konieczność nadawania wszystkim informacjom wymaganym dla ich prowadzenia statusu niejawnego. Przepisy o ochronie informacji niejawnych, określają zasady ochrony informacji, których nieuprawnione ujawnienie spowodowałoby lub mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej albo byłoby z punktu widzenia jej interesów niekorzystne co nie jest zgodne z intencją prowadzenia takich rejestrów wyrażoną w 2.zdania art. 14 oraz pkt 4 załącznika IV dyrektywy 2009/28/WE. Wydaje się, że właściwe i wystarczające w tym zakresie są przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.</p> <p>9. ust. 6 dodać po słowie „organizatora” słowo „szkoleń”;</p> <p>10. ust. 7 sugeruje się zmniejszenie czasu obowiązkowego przechowywania danych dotyczących instalatora do 5 lat. Ma to związek z zapytaniem w czasie 19. posiedzenia Sejmu w trakcie debaty nad projektem <i>ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne...</i> (za Stenogramem z 19. posiedzenia w dniu 24 lipca 2012 r. str. 15, 1. kolumna);</p>		
315.	Art. 96 ust. 5	W art. 96 ust. 5 projektowanej ustawy zastosowano odesłanie do nieokreślonego punktu w ust. 4 w tym artykule.	PGSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
316.	Art. 97	Uwagi do art. 97 1. Zapis jest nie jednoznaczny; bowiem nie określa daty początkowej okresu przechowywania przez Prezesa UDT dokumentacji dotyczącej postępowań określonych w zapisie art. 97.	UDT	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.

		<p>2. Przechowanie dokumentacji dotyczącej wydania wtórnika certyfikatu wydaje się zbędne i będzie generować nieuzasadnione koszty, nie adekwatne do kosztów/opłaty za jego wydanie.</p> <p>3. W związku z powyższym i pkt 6 uwag do art. 96, sugeruje się zmniejszenie czasu przechowywania dokumentacji do 5 lat.</p>		Omówiono to w uzasadnieniu.
317.	Art. 97 in fine	W art. 97 in fine proponuje się usunąć cudzysłów.	Agencja Rezerw Materiałowych	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
318.	Art. 98 ust. 1	<p>XVIII. Artykuł 98 ust. 1 projektu ustawy o OZE – przepis ten odnosi się do kwestii transferu statystycznego, który zgodnie z propozycją projektodawcy miałby odbywać się na „na podstawie umowy międzynarodowej między Rzeczpospolitą Polską a innym państwem członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym”. Jednocześnie jednak projekt ustawy w żaden sposób nie reguluje trybu, w rozumieniu <i>ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych</i>,⁵⁷ w jakim powinna zostać zawarta taka umowa międzynarodowa,. Niejasne jest nawet, dlaczego projektodawca przewiduje możliwość transferu statystycznego jedynie na mocy umowy międzynarodowej, a nie również na podstawie umowy cywilnoprawnej.</p> <p>Ponadto, zgodnie z art. 98 ust. 4 projektu ustawy o OZE, transfer statystyczny odbywa się jako „przekazanie lub <u>sprzedaż</u> określonej ilości energii lub paliw”. Niejasne jest, jak zużytkowane zostałyby wpływy z transferu statystycznego (czy byłyby one dochodem budżetu państwa).</p> <p>W związku z powyższym proponuję przy regulacji kwestii transferu statystycznego pokierować się przepisem art. 19 <i>ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji</i>,⁵⁸ który odnosi się do</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

⁵⁷ Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.

⁵⁸ Dz. U. Nr 130, poz. 1070.

		<p>obrotu przez Rzeczpospolitą Polską posiadanymi przez nią nadwyżkami jednostek z Kioto. Zgodnie z tym przepisem:</p> <p>„1. Obrót, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, następuje na podstawie umowy zawieranej między Rzeczpospolitą Polską a państwem uprawnionym lub upoważnionym przez to państwo podmiotem.</p> <p>2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mogą być zawierane jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) albo jako umowy cywilnoprawne.</p> <p>3. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.</p> <p>4. Umowa cywilnoprawna, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, jest przekazywana Radzie Ministrów do wiadomości”.</p>		
319.	Art. 100 ust 1	Skreślić należy art. 100 ust. 1 projektu, z uwagi na fakt, że przepis ten określa skutki dokonania transferu statystycznego dla państw innych niż Polska.	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
320.	Art. 102 ust 3	Art. 102 ust. 3 Proponuję dodać pkt 5 w brzmieniu: „5) zasady udziału instalacji w systemie wsparcia.”.	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
321.		Rozdział VIII (art. 105 – 124)		
322.	Art. 105	Art. 105 ust 1 Przepis powinien zostać uzupełniony o karę w stosunku do podmiotów, które odmawiają bądź świadomie lub w wyniku niedbalstwa wprowadzają w błąd Prezesa URE w zakresie przedstawianych na jego żądanie informacji, o których mowa w art. 50 ust. 2 – propozycje te zostały zgłoszone w ramach prac grupy roboczej ds. redukcji obciążeń przedsiębiorstw energochłonnych.	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
323.	Art. 105 ust. 1 pkt 2 i 3	W art. 105 ust. 1 pkt 2 i 3 dotyczących kar pieniężnych powinno znaleźć się odniesienie nie tylko do nieprzestrzegania obowiązku zakupu energii elektrycznej, ale także do	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p>

		nieprzestrzegania obowiązku zakupu paliw gazowych (tj. nieprzestrzegania obowiązku zakupu biogazu i biogazu rolniczego). Obowiązki nałożone w art. 37 i 38 na sprzedawcę z urzędu dotyczą zakupu zarówno energii elektrycznej, jak i paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii.		Projekt został doprecyzowany.
324.	Art. 105 ust 1 pkt 4	Art. 105 ust. 1 pkt 4 Po wyrazach „składa wniossek o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu” należy dodać „lub oświadczenia, o których mowa w art. 42”. Uzasadnienie: Należy wprowadzić kary także za składanie wraz z wnioskiem oświadczeń zawierających informacje niezgodnie z prawdą.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
325.	Art. 105 ust 1 pkt 9	Art. 105 ust. 1 pkt 9 Proponuję skreślić ten przepis, Prezes URE nie ma uprawnień do kontroli takich instalacji.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
326.	Art. 105 ust. 1 pkt 12 i 15	Art. 105 ust. 1 pkt 12 i 15 projektu nie pozwalają na jednoznaczne zdefiniowanie obowiązku, którego niedopełnienie wiąże się z sankcją w postaci kary administracyjnej. W związku z powyższym konieczne jest doprecyzowanie ww. przepisów. Niedookreśloność czynu objętego sankcją w postaci kary administracyjnej narusza bowiem art. 42 ust. 1 Konstytucji RP.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany.
327.	Art. 105 ust. 2 pkt 2	Zwraca się uwagę, że art. 105 ust. 2 pkt 2 wskazuje na ustawę Prawo gazowe, która nie została dotychczas uchwalona przez Sejm, zatem istnienie zapisu będzie uzależnione od uprzedniego wejścia w życie w/w ustawy; konieczne będzie wówczas podanie jej dziennika promulgacyjnego oraz jej pełnej nazwy.	Agencja Rezerw Materiałowych	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Ustawa Prawo gazowe jest elementem „trójpacku energetycznego”.
328.	Art. 105 ust. 1 pkt 9	Uwagi do art. 105 ust. 1 pkt 9	UDT	Uwaga przyjęta.

	<p>W związku z art. 106 pkt 1 zapis będzie w swej istocie martwy, bowiem:</p> <p>1) określenie „w należyтым stanie technicznym” jest stosowane w projektowanej ustawie odpowiednio w:</p> <p>a) art. 28 ust. 1 pkt 3, w kontekście uprawnienia Prezesa ARR do kontroli wytwórców wykonujących działalność gospodarczą, o której mowa w art. 17 ust. 1. wykonywanych przez pracowników ARR;</p> <p>b) art. 76 ust. 3 w związku z zakresem stosowania certyfikatu w danym rodzaju instalacji, tj. zezwolenia na dokonywanie modernizacji oraz utrzymywanie w należyтым stanie technicznym instalacji, do rodzajów których ma wydany i ważny certyfikat;</p> <p>c) art. 82 ust. 1 pkt 3, dotyczącym warunku wznowienia certyfikatu przez Prezesa UDT tj. przedłożenia wykazu utrzymanych w należyтым stanie technicznym referencyjnych mikroinstalacji lub małych instalacji;</p> <p>2) zgodnie z art. 106 karę z tego tytułu ma wymierzać Prezes URE, który w zakresie swojej odpowiedzialności i zadań określonych odpowiednio w art. 5 ust. 2 oraz ust. 7-17 nie ma żadnych podstaw do jej wymierzenia podmiotom, o których mowa odpowiednio w ww. artykułach oraz nie ma upoważnienia do przeprowadzania kontroli podmiotów, o których mowa w art. 5 i 7 dotyczącej przestrzegania warunku „utrzymywania w należyтым stanie” instalacji;</p> <p>3) projektowana ustawa nie nakłada na podmioty, o których mowa np. w art. 5 i 7 obowiązku utrzymywania w należyтым stanie technicznym instalacji OZE, poza instalacjami, o których mowa w art. 17 ust. 1.</p> <p>Odpowiednie propozycje poprawy wymienionych zapisów były przedmiotem ustaleń na konferencji uzgodnieniowej w dniu 27 kwietnia 2012 r. gdzie stwierdzono, że przyczynią się one do „uszczelnienia” systemu certyfikacji instalatorów i stworzenia narzędzi skutecznej weryfikacji oświadczeń/wykazów przedkładanych przez instalatorów wraz z wnioskiem o wznowienie certyfikatu (art. 82 ust.1).</p> <p>Powyższe uwagi pozostają w związku z uwagami powyżej do art. 82 ust. 1 pkt 3 w</p>	<p>Projekt został doprecyzowany.</p>
--	--	--------------------------------------

		<p>związku art. 5 ust. 1 oraz art. 9 ust. 2 pkt 2.</p> <p>Ponadto, w związku z art. 81 ust. 1 pkt 4 sugerujemy rozważenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodania w art. 105 odpowiednio punktów w brzmieniu: <p>„...), dokonuje instalowania, modernizacji lub utrzymywania w należyłym stanie technicznym mikroinstalacji lub małych instalacji, o których mowa w art. 76 ust. 2”;</p> <p>„...), nie poświadczą numerem certyfikatu wykonanie czynności, o których mowa w art. 76 ust 2 i 3”;</p> <p>oraz dodania w art. 106 odpowiednio instytucji odpowiedzialnej za wymierzenie kary, o której mowa w art. 105 a w określenia w art. 107 wysokości tej kary.</p>		
329.	Art. 106	<p>Proponuje się w art. 106 doprecyzować, że karę pieniężną wymierza się w postaci decyzji, a ponadto wskazać organ odwoławczy, do którego przysługuje odwołanie.</p>	Agencja Rezerw Materiałowych	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
330.	Art. 107 ust 1	<p>Art. 107 ust. 1</p> <p>Proponuję wyrazy „art. 105 ust. 1 pkt 1” zastąpić wyrazami „art. 105 ust. 1-4”.</p> <p>Proponuję skreślić wyrazy „niższa niż 1 % i nie”, tj. zrezygnować z dolnego progu wysokości kary pieniężnej.</p> <p>Proponuję po wyrazach „na podstawie koncesji” dodać wyrazy „lub wpisu do rejestru” i po wyrazach „działalności koncesjonowanej” dodać wyrazy „oraz działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru”.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
331.	Art. 107 ustt 4	<p>Art. 107 ust. 4</p> <p>Proponuję wykreślić pkt 2 i 4.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>W omawianych przypadkach kara – w mojej ocenie - nie może być karą mandatową.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
332.	Art. 107 ust. 4 i 5.	<p>1. Przepisom art. 107 ust. 4 i 5 proponuję nadać następujące brzmienie:</p> <p>„4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art. 105 ust.</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>1 pkt 2, 4, 6 – 10 i 12 – 15 wynosi 10.000 zł.</p> <p>5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w art.105 ust. 1 pkt 11 nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski <u>lub dom maklerski</u> obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 48, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a nie wskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 49 ust. 1.”.</p> <p>W art. 107 ust. 4 zakłada się sztywną wysokość kary pieniężnej, w związku z czym przepis ten nie powinien odnosić się do przypadku określonego w art.105 ust. 1 pkt 11. Wysokość kary w tym przypadku nie jest sztywna, a sposób jej ustalania określa art. 107 ust. 5. Dodanie „wyrazów lub dom maklerski” jest niezbędne w świetle brzmienia art. 49 projektu ustawy.</p>		Projekt został doprecyzowany.
333.	Art. 107 ust 4	<p>W art. 107 ust. 4 przewidziano karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za naruszenie polegające na niezłożeniu w terminie sprawozdania kwartalnego wytwórcy biogazu rolniczego lub podaniu w tym sprawozdaniu nieprawdziwych danych. Obecnie obowiązujący przepis ustawy – Prawo energetyczne, określa wysokość kary pieniężnej za przedmiotowe naruszenie na poziomie 1 000 zł. W opinii resortu rolnictwa, wprowadzona w projekcie ustawy propozycja nie znajduje uzasadnienia i jest niewspółmierna do wagi naruszenia. W związku z tym proponujemy zmniejszenie wysokości kary do obowiązującej aktualnie, tj. 1 000 zł;</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
334.	Art. 107 ust. 5	<p>Zwraca się uwagę, że w art. 107 ust. 5 wskazano, że wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust 1-5, stanowią przychód NFOŚiGW; podnosi się, że nie zostało wskazane, czyj przychód stanowią pozostałe kary (art. 107 ust. 1 - 5 nie pokrywa się z art. 105); mając powyższe na uwadze zasadnym wydaje się zastąpienie wyrażenia ”o których mowa w ust. 1-5” wyrażeniem „o których mowa w art. 105 ust. 1 pkt. ....</p>	Agencja Rezerw Materiałowych	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
335.	Art. 107 ust 6	<p>Art. 107 ust. 6</p> <p>Przepis ten nie określa, gdzie mają być wpłacane wpływy z tytułu pozostałych kar pieniężnych.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

336.	Art. 109 ust. 1	W art. 109 ust. 1 projektu, zgodnie z zasadą określoności przepisu karnego, należałoby doprecyzować za jakiego rodzaju zachowania Prezes URE może wymierzyć karę kierownikowi przedsiębiorstwa energetycznego zamiast przedsiębiorcy.	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
337.	Art. 109 ust. 1	<p>Art. 109 ust. 1 pozwala nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego - zamiast na przedsiębiorcę - w maksymalnej wysokości 300% miesięcznego wynagrodzenia tego kierownika. Taka regulacja może skutkować znaczącymi ubytkami i niestabilnością przychodów NFOŚiGW wyznaczających minimalną wysokość zobowiązania wieloletniego określonego w art. 401c ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Od uznania Prezesa URE zależałoby, czy NFOŚiGW uzyskałby jednorazowy przychód z kary pieniężnej, w wysokości nie niższej niż obliczonej według wzoru zawartego w art. 107 ust. 2 pkt 1 (rekompensujący brak wpływu z opłaty zastępczej), czy przychód mogący okazać się przychodem dużo niższym (w maksymalnej wysokości do 300% miesięcznego wynagrodzenia kierownika). Brzmienie tego przepisu nie odpowiada stwierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu do projektu (na str. 82), iż: „... kara nakładana na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego nie będzie pozbawiała możliwości nałożenia kar na przedsiębiorstwo energetyczne. Przepis ten ma charakter czysto prewencyjny i jest recepcją rozwiązań, które funkcjonują na gruncie dotychczas obowiązujących rozwiązań ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.”.</p> <p>Należy podkreślić, że dotychczasowe rozwiązanie zawarte w art. 56 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, pozwalające nałożyć na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego karę pieniężną niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorcę, stanowi zupełnie inną konstrukcję niż ta proponowana w art. 109 ust. 1.</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
338.	Art. 109 ust 2	<p>Art. 109 ust. 2</p> <p>Przepis nie zawiera analogicznego do art. 107 ust. 6 rozdzielenia wpływów z kar pieniężnych, co powoduje, że wszystkie kary wymierzone kierownikom przedsiębiorstw energetycznych stanowią przychód NFOŚiGW.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>

339.	Art. 110 ust. 1 i 2	<p>Wskazać warto, iż zastrzeżenia budzi regulacja art. 110 ust. 1 i ust. 2 <i>projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii</i>, zgodnie z którą organ przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej (ust. 1) oraz odstępując od wymierzenia kary (ust. 2) uwzględnia: stopień zawinienia, stopień szkodliwości czynu oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Podkreślić należy, że odpowiedzialność administracyjno - karna ma charakter obiektywny, a więc jest rodzajem odpowiedzialności opozycyjnej w stosunku do odpowiedzialności karnej opartej na zasadzie winy. Ponadto w żadnym przepisie projektowanej ustawy nie ma mowy o winie jako podstawie odpowiedzialności, nie wiadomo też czym jest wina na gruncie prawa administracyjnego. W istocie zatem przesłanka miarkowania kary określona w ww. projekcie jest w istocie „pustym miernikiem” nie znajdującym żadnego normatywnego umocowania. Podobnie należy stwierdzić, że pojęcie szkodliwości czynu jest pojęciem karnistycznym, gdzie występuje jako „społeczna szkodliwość czynu”, przy czym jako kategoria ocenna nie jest zdefiniowana, ale określone są przez ustawodawcę kryteria dokonywania oceny społecznej szkodliwości czynu. Tymczasem wprowadzenie w projektowanej ustawie zwrotu „szkodliwość czynu” jest również pojęciem nie znajdującym żadnego normatywnego rozwinięcia. Zatem, nie negując zasadności wprowadzenia kryteriów miarkowania dolegliwości zawartej w karze pieniężnej, należy postulować uzależnienie jej od bardziej precyzyjnych mierników, specyficznie związanych z daną regulacją normatywną. Mając na względzie powyższe można zaproponować, aby Prezes URE ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględniał zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia ustawy (ust. 1). Natomiast w przypadku odstąpienia od wymierzenia kary, Prezes URE mógłby mieć na względzie zakres naruszeń przepisów ustawy (ust. 2).</p>	Min. Sprawiedliwości	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
340.	Art. 110 ust. 1	<p>Z odesłania zawartego w art. 110 ust. 1 projektu wyłączyć należy odesłanie do art. 107 ust. 4 i 5, które to przepisy określają precyzyjnie wysokość kary wymierzanej w przypadkach w nich wskazanych.</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p>
341.	Art. 110 ust. 1	<p>Przesłanka stopnia zawinienia wynikająca z art. 110 ust. 1 projektu jest przesłanką</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p>

		<p>właściwą dla prawa karnego, nie zaś dla przepisów dotyczących kar administracyjnych. Odpowiedzialność karnoadministracyjna ma charakter represyjno – porządkowy i powinna opierać się na zasadzie winy obiektywnej (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 stycznia 2006 r. sygn. akt SK/52/04). W związku z powyższym proponuje się skreślić ww. przesłankę odpowiedzialności, i – o ile projektodawca uzna to za konieczne – zastąpić ją obiektywnym kryterium branym pod uwagę przez organ przy wymierzaniu kary pieniężnej.</p> <p>Podobnie przesłanka znikomej szkodliwości czynu wynikająca z art. 110 ust. 2 projektu oraz przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary wynikająca z ust. 3 tego artykułu, są charakterystyczne dla odpowiedzialności karnej, stąd też, w ocenie RCL, powinny zostać skreślone. Zauważyć przy tym należy, że zamierzony przez projektodawcę cel wprowadzenia regulacji zawartych w ust. 2 i 3 w art. 110 projektu można osiągnąć poprzez zniesienie w art. 107 projektu minimalnej wysokości kary pieniężnej, określonej w wysokości 1 % przychodu ukaranego przedsiębiorcy. Zauważyć bowiem należy, że w przypadku przedsiębiorstw działających w sektorze elektroenergetyki oznaczać to może konieczność wymierzenia przez Prezesa URE kary pieniężnej co najmniej w wysokości kilkudziesięciu milionów złotych, nawet wtedy gdy obowiązek został niedopełniony w nieznacznym stopniu lub z opóźnieniem. Ustawodawca określając sankcję za naruszenie prawa musi bowiem respektować zasadę proporcjonalności własnej ingerencji. Nie może więc stosować sankcji oczywiście nieadekwatnych lub nieracjonalnych albo też niewspółmiernie dolegliwych (vide: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 29 czerwca 2004 r., sygn. P 20/02). Projektowane przepisy w zakresie minimalnej wysokości kary pieniężnej winny być zatem poddane ponownej analizie w zakresie ich zgodności z art. 2 Konstytucji RP.</p>		Projekt został doprecyzowany.
342.	Art. 111	<p>art. 61, 65, 105, 111, 118 – mając na względzie, że przepisy te przewidują nałożenie na administrację rządową obowiązków i wydatków związanych z nakładaniem kar, jak również ich ewentualnym ściąganiem w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. <i>o postępowaniu egzekucyjnym w administracji</i> (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.), wpływy z tych źródeł powinny być dochodami budżetu państwa;</p>	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Omówiono to w uzasadnieniu.</p>
343.	Art. 111	<p>W art. 111 zapisano, że kary pieniężne uiszczane są na rachunek bankowy NFOŚiGW</p>	MRiRW	Uwaga przyjęta.

		<p>w terminie 14 dni od dnia, w którym m.in. decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna. Obecnie obowiązujące przepisy ustawy – Prawo energetyczne nie określają precyzyjnie sposobu wpłaty kary pieniężnych, jedynie określają iż wpływy z kar stanowią przychód NFOŚiGW. W związku z powyższym w decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej Prezes ARR wskazuje rachunek bankowy ARR, z którego niezwłocznie po wpływie środków są one przekazywane do NFOŚiGW. Stosowana przez Prezesa ARR metoda pozwala w jednoznaczny sposób określić czy dana kara pieniężna została uiszczona, w jakiej wysokości, a także umożliwia skuteczne prowadzenie ewentualnej egzekucji należności.</p> <p>W przypadku dokonywania wpłat bezpośrednio na rachunek NFOŚiGW, wymagane będzie prowadzenie szczegółowej korespondencji z NFOŚiGW dotyczącej kar, tj. Prezes ARR będzie zobowiązany na bieżąco informować NFOŚiGW o wydanych decyzjach o wymierzeniu kar pieniężnych, złożonych odwołaniach oraz rozstrzygnięciach wydawanych przez sądy administracyjne w związku ze skargami składanymi przez przedsiębiorstwa energetyczne. Dodatkowo NFOŚiGW będzie zobowiązany do przekazywania Prezesowi ARR informacji o dokonanych wpłatach kar pieniężnych. W celu uniknięcia konieczności prowadzenia ww. korespondencji, proponujemy wprowadzenie do projektu ustawy przepisów regulujących kwestie dotyczące trybu uiszczania kar pieniężnych wymierzanych przez Prezesa ARR w analogiczny jak obecnie sposób. W przeciwnym przypadku w projekcie ustawy należy precyzyjnie określić tryb wymiany informacji pomiędzy ww. organami oraz wyraźnie wskazać, który z organów jest uprawniony do prowadzenia egzekucji niewpłaconych kar pieniężnych;</p>		Projekt został doprecyzowany.
344.		Rozdział X (art. 114 – 124) ZMIANY W PRZEPISACH PRZEJŚCIOWYCH		
345.	Art. 114	<p>Odnosnie art. 114 projektu wskazać należy, że termin ważności pozwolenia na wznoszenie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich, określony w art. 23 ust. 6a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej jest terminem materialnym i nie może być przedłużany lub przywracany. W związku z tym skreślić należy ust. 6h i 6i dodawane w art. 23 ww. ustawy w zaproponowanym brzmieniu, i ewentualnie dodać przepis określający inny (dłuższy) termin ważności powyższego pozwolenia w przypadku gdy dotyczy ono budowy instalacji</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy</p>

		odnawialnego źródła energii, jak również przepis przejściowy wskazujący, że do pozwoleń, o których mowa w art. 23a ust. 1 ustawy – Prawo budowlane dotyczących budowy instalacji odnawialnego źródła energii, których termin wygaśnięcia nie upłynął przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy stosuje się termin, o którym mowa w przepisach tej (tj. nowej) ustawy.		wprowadzającej.
346. Art. 114		<p>Do art. 114 przedmiotowego projektu przedstawiam następujące uwagi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w pkt 2 wydaje się iż należy rozważyć kwestię odwołania, w ust. 6h, do przepisów projektu ustawy Prawo energetyczne. Trudno jest określić datę wejścia w życie ustawy Prawo energetyczne, nie mniej jednak w przypadku akceptacji takiego brzmienia ust. 6h, ustawa o odnawialnych źródłach energii będzie musiała wejść w życie później niż ustawa Prawo energetyczne, - w projektowanym art. 6 h konieczne jest używanie sformułowania „elektrownie wiatrowe” w liczbie mnogiej (vide art. 23 ust. 1a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej; Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.). Niezbędne jest określenie fakultatywnego charakteru przepisu zaproponowanego w art. 114 projektu - ust. 6h. Termin na uzyskanie pozwolenia na budowę „może” zostać przedłużony, - niedookreślony zwrot „na okres uwzględniający możliwość przyłączenia danej instalacji do sieci określony w harmonogramie przyłączenia” może budzić wątpliwości interpretacyjne, <p>Wskazać należy, że konsekwencją tej zmiany będzie przesunięcie w czasie rat opłaty, o których mowa w art. 27b ust. 1 pkt. 2-4 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej. W wyniku niniejszej zmiany wpływy do budżetu zostaną przesunięte o kilka lat.</p>	MT,BiGM	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
347. Art. 115		<p>art. 115 - powyższy przepis projektu nadaje nowe brzmienie art. 14 ust. 2 pkt 14 <i>ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych</i> (ustawy PIT).</p> <p>Zgodnie z propozycją przychodem z działalności gospodarczej będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przychody uzyskane z tytułu sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych wytworzonych z odnawialnych źródeł energii w instalacjach, o których mowa w art. 37 ust. 1 <i>ustawy o odnawialnych źródłach energii</i>, - przychody z odpłatnego zbycia świadczeń pochodzenia otrzymanych przez 	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy</p>

		<p>przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub wytwarzaniem biogazu rolniczego lub wytwarzaniem energii elektrycznej z biogazu rolniczego z odnawialnych źródeł energii na wniosek, o którym mowa w art. 42 ust. 1 <i>ustawy o odnawialnych źródłach energii</i>.</p> <p>Odnosnie pierwszej części przepisu art. 115 projektu zauważa się, iż w art. 37 ust. 1 projektu jest mowa o instalacjach odnawialnych źródeł energii o określonej ściśle mocy, w których wytwórcami są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. przedsiębiorstwa wpisane do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu w trybie art. 17 ust. 1 projektu; 2. wytwórcy energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, wytwarzający je w mikroinstalacji na własne potrzeby lub na sprzedaż. Wytwarzanie przez nich energii elektrycznej, ciepła lub chłodu nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów <i>ustawy o swobodzie działalności gospodarczej</i> (Dz. U. z 2010r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), w trybie art. 4 projektu; 3. wytwórcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, w trybie art. 6 projektu. <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 <i>ustawy PIT</i> opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów zwolnionych oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku. Ponadto, zgodnie z art. 5a pkt 6 <i>ustawy PIT</i>, działalność gospodarcza albo pozarolnicza działalność gospodarcza to działalność zarobkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa, - polegająca na poszukiwaniu, rozpoznawaniu i wydobywaniu kopalin ze złóż, - polegająca na wykorzystywaniu rzeczy oraz wartości niematerialnych i prawnych <p>prowadzona we własnym imieniu bez względu na jej rezultat, w sposób zorganizowany i ciągły, z której uzyskane przychody nie są zaliczane do innych źródeł przychodów opodatkowanych podatkiem PIT.</p> <p>Jednakże, wyżej wymienione czynności nie będą uznane za działalność gospodarczą (art. 5b <i>ustawy PIT</i>), jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odpowiedzialność wobec osób trzecich za rezultat tych czynności oraz ich wykonywanie, z wyłączeniem odpowiedzialności za popełnienie czynów niedozwolonych, ponosi zlecający wykonanie tych czynności; 	wprowadzającej.
--	--	--	-----------------

- są one wykonywane pod kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez zlecającego te czynności;

- wykonujący te czynności nie ponosi ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną działalnością.

O ile zatem wytwórcy odnawialnych źródeł energii wskazani w art. 37 ust. 1 projektu prowadzą działalność gospodarczą w rozumieniu art. 5a pkt 6 ustawy *PIT*, przychody uzyskiwane z tej działalności będą stanowiły źródło przychodów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy *PIT*.

W przeciwnym wypadku przychody uzyskiwane przez nich (głównie przez wytwórców wskazanych w pkt 2) będą kwalifikowane do tzw. innych źródeł przychodu z art. 10 ust. 1 pkt 9 *ustawy PIT*.

Wobec powyższego, nie znajdują potwierdzenia w aktualnie obowiązujących przepisach sformułowania zawarte w *uzasadnieniu* projektu, że „przepisy ustawy *PIT* winny uwzględniać możliwość opodatkowania przychodów osób fizycznych uzyskujących przychody z tytułu wytwarzania energii z odnawialnych źródeł w mikroinstalacjach oraz małych instalacjach, którzy uzyskują przychody z tytułu wsparcia systemem sztywnych cen za wytwarzaną energię elektryczną” oraz że „brak tej zmiany skutkować będzie pozbawieniem budżetu państwa środków, które wpływałyby do budżetu z tytułu podatku dochodowego”.

Podkreślić należy, że jeżeli działalność wykonywana przez wytwórców odnawialnych źródeł energii będzie spełniała przesłanki z art. 5a pkt 6 ustawy *PIT*, niezależnie od faktu, że przepisy projektu nie uznają jej za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy *o swobodzie działalności gospodarczej*, to przychody z tej działalności będą stanowiły przychody ze źródła z art. 10 ust. 1 pkt 3 *ustawy PIT* (pozarolnicza działalność gospodarcza). W przypadku niespełnienia przesłanek z art. 5a pkt 6 *ustawy PIT*, zakwalifikowane zostaną do innych źródeł przychodów z art. 10 ust. 1 pkt 9 *ustawy PIT*.

Budzi również wątpliwości druga część przepisu art. 115 projektu. Propozycja nie posługuje się pojęciem „świadectwa pochodzenia biogazu”, zdefiniowanym w art. 2 pkt 33 projektu. *Uzasadnienie* projektu nie wyjaśnia proponowanego brzmienia drugiej części przepisu art. 115 projektu.

Przepisy podatkowe powinny być konstruowane jednoznacznie i posługiwać się

		<p>prawidłowym nazewnictwem. Wobec powyższego wnoszę o dokonanie doprecyzowania drugiej części przepisu art. 115 projektu w zakresie świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu;</p>		
348.	Art. 116	<p>art. 116 – rozpatrując propozycje zmian <i>ustawy - Prawo budowlane</i> należy wskazać, że nowelizacji wymaga również art. 3 pkt 22 i 23. Przepisy te definiując pojęcia „<i>odnawialne źródła energii</i>” oraz „<i>ciepło użytkowe w kogeneracji</i>” odwołując się do <i>ustawy Prawo energetyczne</i> (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.), która to ustawa ma ulec zmianie.</p> <p>Zaproponowane w ustawie z dnia 27 lipca 1994 r. <i>Prawo budowlane</i> (Dz. U. z 2010r. Nr 243, poz. 1623 z późn. zm.) zmiany nie dotyczą bezpośrednio energii pozyskiwanej z OZE. Stanowią natomiast próbę wprowadzenia do obrotu prawnego niekorzystnych dla jednostek sektora finansów publicznych obowiązków z zakresu efektywności energetycznej. Należy zaznaczyć, że obowiązek posiadania w ofercie sprzedaży określonego udziału energii z OZE jest nałożony na sprzedawcę. Oznacza to, że jeśli sprzedawca realizuje obowiązek tj. umarza świadectwo pochodzenia lub uiszcza opłatę zastępczą – to tym samym obowiązek ten jest realizowany przez odbiorcę końcowego.. Wyjaśnienia wymaga, jakie konsekwencje pociągnie za sobą proponowana regulacja, która ma wejść w życie już od 1 stycznia 2013 r. dla nowopowstających budynków, których realizacja już się rozpoczęła, czy też rozpocznie się w najbliższym czasie. Należy także wskazać, że proponowane zmiany w <i>ustawie – Prawo budowlane</i>, w zakresie dotyczącym dodania art. 4a, nie zostało omówione w ramach <i>uzasadnienia</i>;</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
349.	Art. 116 pkt 1	<p>Powinno być „Art. 4a. W nowych budynkach [...], a także technologię budynków pasywnych.” Brak zdefiniowania w prawie polskim co to jest budynek pasywny i technologie budynków pasywnych. Przepis powinien wprowadzać stosowne definicje.</p>	Minister Środowsika	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

350.	Art. 116	<p>W art. 116 przedmiotowego projektu (str. 63) wprowadzającym zmiany w ustawie – Prawo budowlane:</p> <p>1) po ponownej analizie proponuję wykreślenie pkt 1, w którym dodaje się art. 4a Prawa budowlanego.</p> <p>Wskazać należy, iż wszystkie kwestie dotyczące efektywności energetycznej i racjonalnego nią gospodarowania będą w najbliższej przyszłości wyłączone z ustawy – Prawo budowlane, i zamieszczone w nowej ustawie o charakterystyce energetycznej budynków.</p> <p>Niezależnie od powyższego wątpliwość budzi wprowadzenie do przepisów ustawy – Prawo budowlane obowiązku stosowania urządzeń wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych, a także technologii budynków pasywnych (technologia taka, nie została zdefiniowana i jest kojarzona z określeniem budynku pasywnego, który reprezentuje określone rozwiązania jednej z firm niemieckich) w budynkach poddawanych przebudowie lub przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej. Zauważyć bowiem należy, że zarówno przebudowa istniejącego budynku, jak również poddanie budynku przedsięwzięciu służącemu poprawie efektywności energetycznej nie w każdym przypadku, ze względów technicznych, pozwoli na zastosowanie ww. urządzeń, a także technologii budynków pasywnych, nie mówiąc już o wyższych, często nieuzasadnionych kosztach, zarówno montażu, jak również późniejszej eksploatacji, chyba że dla tego rodzaju usprawnień będą wskazane skuteczne instrumenty wsparcia. Wprowadzenie do przepisów ustawy – Prawo budowlane tak szerokiego obowiązku jest nieracjonalne i niewykonalne.</p> <p>Ewentualnie należałoby rozważyć zmianę proponowanego przepisu, aby był czytelny, wykonalny i jasno sprecyzowany oraz wskazywał możliwość (fakultatywność), nie zaś bezwarunkowy obowiązek. Należy pamiętać, że wymagania dla budynków powinny być optymalne kosztowo i technicznie, w odniesieniu do cyklu życia budynku.</p> <p>Ponadto w uzasadnieniu przedmiotowego projektu nie zawarto przesłanek wprowadzenia art. 116 pkt 1. Tego rodzaju przepis wymaga szerokiego uzasadnienia oraz wskazania dodatkowych kosztów, które będą musiały być z tego tytułu poniesione;</p> <p>2) w pkt 2 lit. a – wprowadza się zmiany w art. 29 ust. 1 ustawy - Prawo budowlane poprzez dodanie pkt 28-30 do listy zamkniętej wskazującej na rodzaje budów, które nie wymagają pozwolenia na budowę:</p>	MT,BiGM	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
------	-----------------	--	----------------	---

- a) w związku z projektowanym pkt 28 należy rozważyć czy przepis powinien zawierać tylko gruntowe dolne źródła pomp ciepła, skoro do dolnych źródeł zalicza się również:
- podłoże skalne,
  - wody głębinowe,
  - wody powierzchniowe,
  - wody technologiczne,
  - powietrze atmosferyczne,
  - powietrze wentylacyjne.
- Należy rozważyć dodatkowe zapisy lub doprecyzowanie istniejących, które będą np., wskazywały parametry do ilości, średnicy i głębokości odwiertu,
- b) w związku z projektowanym pkt 29 należy doprecyzować, co oznacza pojęcie budowa „urządzenia”, czy jest to wyłącznie „poskładanie poszczególnych elementów”, czy też pojęcie to obejmuje również elementy konstrukcyjne, takie jak podłoże betonowe, słupy, wiązania, itp.,
- c) w związku z projektowanym pkt 30, proponuję częściową modyfikację obecnie obowiązującego pkt 27, i nadanie następującego brzmienia: „27) instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i telekomunikacyjnych w obrębie budynków będących w użytkowaniu;”, oraz zmianę brzmienia projektowanego pkt 30 na następujące: „30) instalacji elektrycznych i cieplnych.”;
- 3) w pkt 2 lit. b – wprowadza się zmiany w art. 29 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane poprzez dodanie pkt 18-20 do listy zamkniętej wskazującej na wykonywanie robót budowlanych, które nie wymagają pozwolenia na budowę:
- a) w dodanym pkt 18 i 19 jest mowa o montażu jednostek zewnętrznych pomp ciepła oraz montażu urządzeń i instalacji fotowoltaicznych o mocy do 40 kW. Wskazane jest uzasadnienie powyższych zmian, oraz doprecyzowanie ich pod kątem zapisów obecnej ustawy – Prawo budowlane, w kontekście art. 30 ust. 1 lit. b, oraz rozważenie zapisu, instalacji fotowoltaicznych o mocy znamionowej 40 kW,
- b) proponuje zmianę brzmienia projektowanego pkt 20 na następującą: „20) przebudowie instalacji elektrycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, cieplnych i telekomunikacyjnych.”;
- 4) w związku z pkt 3 zmieniającym brzmienie art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo budowlane, proponuję wprowadzenie dodatkowo zmiany art. 30 ust. 1 pkt 2 Prawa

		budowlanego, poprzez nadanie mu brzmienia: „2) wykonywanie robót budowlanych, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1, 4-6, 9-13 oraz 20 w zakresie instalacji elektrycznych i ciepłych.”.		
351.	Art. 116 pkt 1	Odnośnie art. 116 pkt 1 (dodanie art. 4a w ustawie – Prawo budowlane) konieczne jest oszacowanie skutków finansowych ww. regulacji w Ocenie skutków regulacji. W pkt 2 lit. b tego artykułu, zbędne wydaje się dodanie pkt 20 w ust. 2 w art. 29 ustawy – Prawo budowlane z uwagi na fakt, że obejmuje ono już roboty budowlane wymienione w pkt 11 tego ustępu.	RCL	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej. OSR został rozszerzony w tym zakresie.
352.	Art. 117	art. 117 - zgodnie z obowiązującym brzmieniem ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 48, poz. 284, z późn. zm.) w art. 2 w pkt 2 litera d/ już funkcjonuje, w związku z czym zaproponowana w projekcie zmiana powinna zawierać propozycję zmiany brzmienia litery d/ w wymienionym przepisie, a nie, jak to jest proponowane, jej dodanie;	MF	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
353.	Art. 118	Art. 118 pkt 3 W art. 401c ust. 5 pkt 3 lit. a ustawy nowelizowanej art. 118 wyrazy „ <i>nabycie lub montaż instalacji odnawialnych źródeł energii</i> ” proponuję zastąpić wyrazami: „ <i>nabycie i montaż mikroinstalacji lub małej instalacji odnawialnego źródła energii</i> ”.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy

				wprowadzającej.
354.	Art. 118	art. 61, 65, 105, 111, 118 – mając na względzie, że przepisy te przewidują nałożenie na administrację rządową obowiązków i wydatków związanych z nakładaniem kar, jak również ich ewentualnym ściąganiem w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. <i>o postępowaniu egzekucyjnym w administracji</i> (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 z późn. zm.), wpływy z tych źródeł powinny być dochodami budżetu państwa;	MF	Uwaga odrzucona Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
355.	Art. 118	Art. 118 Nieprawidłowo ustawiony został podział na ustępy (brak ustępu 2).	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
356.	Art. 118	W art. 118 przedmiotowego projektu (str. 64) wprowadzającym zmiany do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.), w pkt 3 proponuję uzupełnienie brzmienia zmienianego art. 401c ust. 5 poprzez dodanie pkt 6: „6) elektryfikację trakcji kolejowej i wspieranie wykorzystania pojazdów korzystających z rekuperacji oraz budowy lub przebudowy sieci i urządzeń służących odbiorowi energii z tych pojazdów.”. Dodatkowo w związku z powyższym, należy wprowadzić w art. 2 ustawy - Prawo ochrony środowiska - definicję pojęcia „rekuperacja” w następującym brzmieniu: „rekuperacja - proces odzyskiwania energii w pojazdach z napędem elektrycznym lub hybrydowym poprzez wykorzystanie silnika elektrycznego jako prądnicy”. Postulowana zmiana ma na celu wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego udzielenie	MT,BiGM	Uwaga odrzucona Propozycja nie może zostać przyjęta, gdyż nie dotyczy wsparcia OZE. Propozycja wsparcia sektora transportu kolejowego mogłaby zostać uznana za pomoc publiczną niezgodną z zasadami wspólnego

		wsparcia dla wykorzystania nowoczesnych pojazdów trakcyjnych korzystających z procesu rekuperacji, czyli odzyskiwania energii. Rekuperacja przyczynia się do zmniejszenia zużycia energii i poprawy efektywności energetycznej. Wpisuje się zatem zarówno w kierunki polityki energetycznej państwa jak i polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej. Poprzez postulowane zmiany umożliwia zostanie pozyskanie finansowania ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na zwiększenie wykorzystania pojazdów korzystających z rekuperacji.		rynku. Ponadto propozycja stanowi nadregulację i wykracza poza treść dyrektywy 2009/28/WE.
357.	Art. 119	<p>Art. 119 ustawy o oze, zmieniający ustawę o VAT⁵⁹, przewiduje zerową stawkę VAT dla kotłów na biomasę o zainstalowanej mocy cieplnej do 50 kW oraz obniżoną stawkę 8% na biomasę spalaną w ww. kotłach. W tym kontekście pragnę zwrócić uwagę na postanowienia pkt 7 preambuły do dyrektywy o VAT⁶⁰, zgodnie z którym „(...) na terytorium każdego państwa członkowskiego podobne towary i usługi podlegają takiemu samemu obciążeniu podatkowemu (...)”. Biorąc pod uwagę, że ww. kotły na biomasę oraz biomasa będą obciążone obniżoną stawką podatkową w stosunku do stawki, którą opodatkowane są inne produkty zaspokajające dokładnie te same potrzeby, posiadające te same właściwości funkcjonalne i takie samo zastosowanie (kotły zasilane innymi paliwami, inne paliwa), powstaje wątpliwość dotycząca zgodności powyższej regulacji z przepisami dyrektywy.</p> <p>Ponadto, wykaz towarów i usług, do których można zastosować obniżone stawki podatkowe, określony w załączniku III do dyrektywy o VAT, nie zawiera kategorii obejmującej ww. kotły na biomasę ani biomasy, co również budzi wątpliwości dotyczące zgodności projektowanego instrumentu z dyrektywą.</p> <p>Dodatkowo, objęcie zerową stawką VAT ww. kotłów stawia ich producentów w korzystniejszej sytuacji, niż konkurentów wytwarzających kotły zasilane innymi paliwami. W szczególności korzyść ta wynika z możliwości odliczenia pełnej wielkości VAT zapłaconego w towarach i usługach związanych z wyprodukowaniem kotła. Podobnie, korzyść odniosą producenci biomasy zasilającej te kotły, ponieważ biomasa służąca do zasilania kotłów innego typu lub o innej mocy nie będzie objęta stawką obniżoną. W tym kontekście pragnę zauważyć, iż analizowany instrument będzie stanowił</p>	UOKiK	Uwaga przyjęta. Przepis został wykreślony – przyjęto uwagę MF.

⁵⁹ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.).

⁶⁰ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 374 z 11.12.2006, ze zm.).

		<p>stawek 0% i 8% VAT. Proponowane zmiany rodzą również skutki budżetowe.</p> <p>W związku z powyższym wnoszę o wykreślenie z projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii art. 119 wraz z odnoszącym się do niego uzasadnieniem, gdyż zaproponowane w nim rozwiązanie legislacyjne nie znajduje uzasadnienia w regulacjach unijnych, a w szczególności w przepisach powołanej dyrektywy Rady 2006/112/WE;</p>		
359.	Art. 119	<p>W art. 119 projektu dotyczącym zmian w ustawie o podatku od towarów i usług wątpliwość budzi regulacja zaproponowana w dodawanym art. 2d pkt 2. Skoro bowiem biomasa sprzedawana jest osobie fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, nie może ona złożyć oświadczenia, że biomasa przez nią zakupiona przeznaczona jest do dalszej odsprzedaży. Konieczne jest więc skreślenie w tym przepisie wyrazów „lub będzie sprzedana”.</p> <p>Z kolei dodawany w ustawie o podatku VAT art. 2g pkt 1 <i>in fine</i> sugeruje, że nabywcą biomasy może być osoba małoletnia nie posiadająca lub posiadająca ograniczoną zdolność do czynności prawnych (wskazuje na to wymóg wskazania w oświadczeniu odpowiednich danych nabywcy „lub <u>pełnoletniej</u> osoby zameldowanej pod tym samym adresem co nabywca”).</p> <p>W związku z tym, iż umowa zakupu biomasy nie jest umową zawieraną w drobnych sprawach życia codziennego małoletni nie mogą ich skutecznie zawrzeć (w art. 14 i 20 Kc). W konsekwencji konieczne jest skreślenie cytowanej wyżej części wskazanego przepisu.</p>	RCL	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Przepis został wykrešony – przyjęto uwagę MF.</p>
360.	Art. 121	<p>W art. 121 wątpliwości budzi dokonywanie zmiany definicji biomasy w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w zakresie objęcia tą definicją np. osadów ściekowych. W kontekście wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych zawarta w tych odpadach znaczna ilość zanieczyszczeń może negatywnie wpływać na jakość tych paliw.</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

361.	Art. 122	Art. 122 ustawy o oze, zmieniający ustawę o opłacie skarbowej ⁶¹ , w związku z art. 62 ust. 2 ustawy o oze, przewiduje szereg zwolnień z tej opłaty dla wytwórców energii w oze, posiadających instalacje o mocy nieprzekraczającej 5 MW oraz wytwórców biogazu. Każde z ww. zwolnień stanowi selektywne uszczuplenie dochodów publicznych i tym samym jest pomocą publiczną dla zwolnionych podmiotów.	UOKiK	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
362.	Art. 122	<p>art. 122 – w Części I załącznika do <i>ustawy o opłacie skarbowej</i> (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.) należy określić stawkę opłaty skarbowej od przedmiotowego wpisu oraz od jego zmiany.</p> <p>Odnosząc się do zmian w przepisach o opłacie skarbowej, pragnę zauważyć, że rozwiązania proponowane w opłacie skarbowej, niezależnie od ich treści merytorycznej, są niedopracowane pod względem systematyki załącznika do <i>ustawy o opłacie skarbowej</i> i wymagają preredagowania, w sposób umożliwiający osiągnięcie efektu zamierzonego przez projektodawcę;</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
363.	Art. 123 pkt 1	<p>Art. 123 pkt 1</p> <p>Zmieniany przepis art. 2 pkt 9 ustawy nowelizowanej art. 123 zawiera niewłaściwe odesłanie do nieistniejącego przepisu 31 ust. 5 ustawy OZE.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
364.	Art. 123 pkt 3	<p>Art. 123 pkt 3</p> <p>Art. 18 ust. 4 ustawy nowelizowanej zawiera nieprecyzyjny – w mojej ocenie - zapis dotyczący „<i>innych źródeł finansowania</i>”.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został</p>

⁶¹ Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

				doprecyzowany.
365.	Art. 124	Przewidziane w art. 124 ustawy o oze, zmieniającym art. 30 ustawy akcyzowej ⁶² , zwolnienie z akcyzy energii wytworzonej w mikroinstalacjach i małych instalacjach, wspieranych w formie ceny gwarantowanej, będzie stanowiło pomoc publiczną dla operatorów tych instalacji w zakresie, w jakim zwolnienie to dotyczy energii sprzedanej do sieci.	UOKiK	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
366.	Art. 124 ust 2a pkt e	„hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW” Powinno być: „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW” Logiczne uzupełnienie propozycji zmiany w art. 37	Minister Środowiska	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
367.	Art. 124	W rozdziale 10 proponujemy uwzględnienie konieczności doprecyzowania ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. <i>o podatku akcyzowym</i> (Dz. U. 2011 nr 108 poz. 626) w zakresie przepisów art. 30 ust 6 – do resortu rolnictwa docierają sygnały o problemach z interpretacją wymienionego przepisu w zakresie kwalifikowana jako energii zużywanej w procesie produkcji energii elektrycznej oraz na potrzeby podtrzymania procesu produkcji, energii elektrycznej z biogazu rolniczego. Ministerstwo Finansów rozdziela produkcję biogazu rolniczego od produkcji energii elektrycznej z biogazu rolniczego, skutkiem czego przedsiębiorcy wytwarzający energię elektryczną z biogazu rolniczego nie mogą korzystać ze zwolnienia z podatku akcyzowego, które umożliwia wskazany przepis;	MRiRW	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.

⁶² Ustawa z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626 ze zm.).

368.	Art. 124 i 125	<p>W przepisach przejściowych i końcowych projektowanej ustawy należałoby zamieścić przepis dotyczący zachowania ważności świadectw pochodzenia energii, o których mowa w art. 9e ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 9o ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, do czasu ich umorzenia na podstawie przepisów projektowanej ustawy. Należy zauważyć, iż analogiczny przepis, odnoszący się do świadectw pochodzenia z kogeneracji, został zamieszczony w art. 242 rządowego projektu ustawy – Prawo energetyczne (w wersji z dnia 20.12.2011r.).</p>	PGSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
369.	Art. 124	<p>art. 124 – przepis ten proponuje wprowadzenie w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r, Nr 108, poz. 626 z późn. zm.), zwolnienia od akcyzy w instalacjach OZE.</p> <p>Projektowane zwolnienie konsumują obowiązujące przepisy akcyzowe i w związku z tym nie ma potrzeby dokonania projektowanej zmiany.</p> <p>W tym miejscu należy wskazać, iż kwestię zwolnienia od akcyzy dla energii elektrycznej wytwarzanej z OZE reguluje art. 30 ust. 1 cytowanej ustawy o podatku akcyzowym oraz § 9 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień od akcyzy (Dz. U. Nr 159, poz. 1070, z późn. zm.). Na podstawie art. 30 ust. 1 zwolnieniu od akcyzy podlega energia elektryczna wytwarzana z OZE. Przedmiotem zwolnienia może być zatem co do zasady energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i małych instalacjach, o których stanowi projektowany przepis. Jedynym warunkiem stosowania tego zwolnienia, o czym jest mowa również w uzasadnieniu projektowanych zmian, jest okazanie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii.</p> <p>Istotne jest jednocześnie, iż przedmiotowe zwolnienie następuje poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe. W związku z czym projektowanie przepisu określającego zwolnienie bezpośrednio, tj. w chwili wytworzenia energii elektrycznej (art. 124 ust. 2b) naruszyłoby konstytucyjną zasadę równości podmiotów, które korzystają z obowiązującego zwolnienia.</p> <p>Ponadto należy podnieść, iż w przypadku braku dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, z uwagi na łączną moc wytworzonej energii</p>	MF	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

		<p>nie przekraczającą 1 MW, zużycie energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i małej instalacji może podlegać zwolnieniu na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwolnień od akcyzy. Na podstawie ww. przepisu zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej wyprodukowanej z generatora o łącznej mocy nie przekraczającej 1 MW, niedostarczonej do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania energii elektrycznej, pod warunkiem, że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należytej wysokości. Zatem nie jest prawdziwe stwierdzenie zawarte w <i>uzasadnieniu</i> do projektowanych zmian, jakoby wytwórcy energii elektrycznej w mikroinstalacji i części małych instalacji w zakresie, w jakim zużywać będą energię elektryczną na potrzeby własne będą zobowiązani do zapłaty akcyzy. Ponadto, na uwagę zasługuje fakt, iż przedmiotowe zwolnienie jest zwolnieniem bezpośrednim.</p> <p>Reasumując, projektowana zmiana ustawy o podatku akcyzowym, wbrew takiemu stwierdzeniu zawartemu w <i>uzasadnieniu</i> projektowanych zmian, nie jest gwarancją rozwoju mikroenergetyki, gdyż zwolnienia od akcyzy w projektowanym zakresie już obowiązują w obecnym stanie prawnym;</p>		
370.		Rozdział XI (art. 125 – 145) PRZEPISY PRZEJSCIOWE I KOŃCOWE		
371.	Art. 125	<p>Art. 125 Przepis stanowi, iż przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9a ust. 9 i 9a ust. 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art. 51 i art. 53 niniejszej ustawy. Takie postępowanie może doprowadzić do wstrzymania wydawania świadectw pochodzenia w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii, które poddano modernizacji oraz instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
372.	Art. 126	<p>Art. 126 Proponuję następujące brzmienie: „Do wykonania i rozliczenia wykonania obowiązku oraz</p>	Prezes URE	Uwaga przyjęta.

		<p>wymierzania kar pieniężnych, o których mowa w art. 9a ust. 1 oraz w art. 56 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz .U. z 2006 Nr 89 poz. 625, z późn. zm.) za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”</p> <p>Uzasadnienie: Z dotychczasowej praktyki Prezesa URE dotyczącej wymierzenia kar wynika, że brak takiego sformułowania powoduje spory prawne, które są rozstrzygane dopiero na poziomie Sądu Najwyższego.</p>		<p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
373.	Art. 127	<p>Art. 127</p> <p>Sugeruje się dokonanie korekty celem wykluczenia wątpliwości odnośnie rozumienia sformułowania spraw wszczętych, niezakończonych decyzją ostateczną w kontekście stosowanego np. w art. 59 pojęcia sformułowania oddania instalacji do użytkowania.</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
374.	Art. 128	<p>Art. 128</p> <p>Przepis przewiduje, iż w przypadku instalacji odnawialnych źródeł energii, oddanych do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy, świadectwa pochodzenia przysługują, co do zasady, przez okres 15 lat, liczonych od dnia oddania do użytkowania instalacji źródła energii.</p> <p>Pierwotna wersja projektu, zakładała, iż datą początkową jest dzień wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia. Opisana zmiana oznacza znaczne skrócenie okresu wsparcia. Wskazywany w dotychczasowej korespondencji przykład ZEW Niedzica S.A. (100% SP), oddanej do użytku w 1998r., pokazuje sposób funkcjonowania proponowanych rozwiązań. Według brzmienia projektu ustawy z grudnia 2011 miała posiadać prawo do uczestniczenia w systemie do 2020 r. (2005 r. + 15 lat), zgodnie z obecnym projektem do 2012r. (1998 r. + 15 lat).</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

W ocenie Ministra Skarbu Państwa zasadne jest powrót do rozwiązania z pierwotnego projektu.

Źródła energii odnawialnej pracujące w energetyce zawodowej, zwłaszcza w ciepłownictwie, z uwagi na nakłady inwestycyjne związane z ich budową, nie mogą być zamortyzowane w ciągu 15 lat ich działalności, bo wiązałyby się to ze zbyt dużym wzrostem cen energii elektrycznej i ciepła systemowego. W efekcie krótki okres zwrotu kapitału doprowadziłby do zmniejszenia energii produkowanej w wysokosprawnej kogeneracji i OZE. Instalacje dedykowane do spalania biomasy powinny otrzymać dłuższy niż 15 letni okres wsparcia.

Przepis w proponowanym brzmieniu prowadzi do znacznego zróżnicowania systemu wsparcia dla instalacji OZE, które oddano do użytkowania przed dniem wejścia w życie ustawy.

Sytuacja instalacji oddanych do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy nie uwzględnia różnic zachodzących między tymi instalacjami, w szczególności w zależności od rodzaju technologii lub od okresu, jaki minął od dnia oddania instalacji do użytkowania do dnia wejścia w życie ustawy.

Dla wszystkich tych instalacji współczynnik korekcyjny został ustalony na poziomie 1 i przysługuje przez okres 15 lat od dnia oddania użytkowania instalacji odnawialnego źródła energii. Inwestorzy nie są traktowani równo. Powyższego nie zmienia fakt, iż sytuacja instalacji, o której mowa wyżej może ulec zmianie w przypadku dokonania jej modernizacji zgodnie z art. 59 ust. 3 oraz proporcjonalnie do przyrostu mocy lub przyrostu wydajności, bowiem warunki modernizacji mogą być trudne do spełnienia.

Dodatkowo należy zauważyć, że oferowanie wsparcia jedynie przez okres 15 lat nie jest uzasadnione obiektywnymi kryteriami. Okres ten powinien wynosić minimum 20 lat.

W konsekwencji należy uznać, że komentowany przepis narusza określone przepisy

		<p>Konstytucji, a w szczególności art. 32 Konstytucji RP i wywodzoną z tego przepisu zasadą równości</p> <p>w zakresie w jakim Projektodawca bezpodstawnie oraz w sposób znaczący różnicuje zakres wsparcia dla instalacji powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, a także poprzez ustalenie współczynnika korekcyjnego na poziomie 1 w stosunku do wszystkich instalacji powstałych przed dniem wejścia w życie, nie uwzględniając obiektywnych różnic zachodzących między nimi w zakresie stosowanej technologii lub daty oddania instalacji do użytkowania.</p> <p>Odnosnie zasady niedyskryminacji wskazać należy, iż przewiduje ona, że osoby/podmioty znajdujące się w różnej sytuacji (zaangażowane w różnego rodzaju inwestycje) powinny być traktowane różnie w takim zakresie, jaki jest konieczny, by mogły korzystać z konkretnych możliwości na takich samych zasadach jak inni.</p> <p>Odwołując się do podstawowego argumentu Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z którym nie jest zasadne wspieranie jednostek zamortyzowanych, powtórzyć należy, iż w przypadku dużych elektrowni wodnych, gdzie przedmiotem inwestycji są zarówno obiekty hydrotechniczne (zapora, zbiornik i pozostała infrastruktura), jak i majątek związany z wytwarzaniem energii elektrycznej okres 15 lat jest niewystarczający do uzyskania zwrotu z zainwestowanego kapitału.</p>		
375.	Art. 128	<p>Art. 59 ust. 4, art. 59 ust. 5 pkt 3, art. 128 ust. 3, art. 132 pkt 10 (współspalanie biomasy)</p> <p>Powyższe przepisy wprowadzają ograniczenia wsparcia w zakresie instalacji spalania wielopaliwowego.</p> <p>Bez systemu wsparcia współspalanie biomasy staje się nieopłacalne i należy się spodziewać, że zostanie praktycznie wyeliminowane. Można oczekiwać, że preferowane w projekcie mikroinstalacje oraz inne źródła o niskiej sprawności (jak np. fotowoltaika) nie zapewnią odpowiedniego poziomu produkcji energii „zielonej”, który umożliwiłby Polsce osiągnięcie nałożonego na nią w Pakiecie Klimatycznym celu, w zakresie wykorzystania energii odnawialnej do roku 2020.</p> <p>Przepis art. 59 ust. 4 przewiduje ograniczenie okresu wsparcia dla nowych instalacji</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Propozycja jest konsekwencją przyjętego modelu wspierania OZE.</p>

		<p>spalania wielopaliwowego, oddanych do użytku po dacie wejścia w życie projektu, do lat pięciu, co stanowi wyjątek od zasady, iż okres wsparcia wynosi lat 15.</p> <p>Podobnie wyjątkowo potraktowane zostały instalacje spalania wielopaliwowego, gdyż zaproponowano, że instalacje oddane do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy otrzymują świadectwa pochodzenia przez okres kolejnych 5 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia. (art. 128 ust. 1 i 3 projektu).</p> <p>Jest to ograniczenie szczególnie dotkliwe z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 59 ust. 5 pkt 3 projektu, instalacje spalania wielopaliwowego zostały wyłączone z zakresu urządzeń, dla których dokonanie modernizacji ma wpływ na okres wsparcia.</p> <p>Wskazać należy, iż instalacje współspalania o małym udziale nie mają zauważalnego wpływu na sprawności jednostki wytwórczej. Biorąc powyższe pod uwagę należy rozpatrywać współspalanie jako technologię przyczyniającą się do obniżenia emisji CO₂. Zachodzi potrzeba ustalenia współczynnika dla tej technologii zapewniającego możliwość odzyskania pewnych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych gwarantujących zwrot z zaangażowanego kapitału na akceptowalnym poziomie.</p>		
376.	Art. 128	<p>Wnosimy o wprowadzenie zmian w art. 128 lub jego wykreślenie. Zasada zachowania praw nabytych w świetle uwag ogólnych oraz uwagi 30 resortu rolnictwa, jak też informacji zawartych w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazuje, że nie ma uzasadnienia aby po wejściu życie ustawy zachować przez 15 lat, licząc od daty oddania do eksploatacji, stały poziom współczynnika korekcyjnego równy jeden dla instalacji wytwarzającej energię ze spalania i współspalania biomasy, w tym wysokosprawnej kogeneracji oraz instalacji hydroenergetyki. Zauważamy jednocześnie, że w przypadku instalacji hydroenergetyki, bez względu na zainstalowaną moc wytwórczą, większość obiektów została oddana do eksploatacji przed 1990r., co przy zachowaniu zasady 15 letniego okresu wsparcia, oznacza wygaszenie tych uprawnień z dniem wejścia ustawy w życie. Powyższe uzasadnia wniosek o wykreślenie tego artykułu i przeniesienie jego zmodyfikowanych uregulowań do nowej wersji art. 132. Takie rozwiązanie pozwoli na zwiększenie</p>	MRiRW	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Propozycja jest konsekwencją przyjętego modelu wspierania OZE.</p>

		przejrzystości oraz optymalizację systemu wsparcia;		
377.	Art. 128	<p>Art. 59 ust. 1, art. 128 i art. 130</p> <p>Proponuję wyrazy: „oddania tej instalacji do użytkowania” zastąpić wyrazami: „liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą wydano świadectwo pochodzenia”.</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>Oddanie instalacji do użytkowania nie jest równoznaczne ze skorzystaniem z systemu wsparcia, natomiast okres 15 lat powinien dotyczyć wsparcia źródła odnawialnego wytwarzającego energię elektryczną.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
378.	Art. 129 pkt 5	<p>Zamiast:</p> <p>„hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 75 kW – 0,70 zł za 1 kWh”</p> <p>Powinno być:</p> <p>„hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej do 200 kW – 0,70 zł za 1 kWh”</p> <p>Logiczne uzupełnienie propozycji zmiany w art. 37</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
379.	Art. 129 pkt 6	<p>Proponowana w art. 129 pkt 6 jednostkowa cena zakupu energii wiatru, w ocenie resortu rolnictwa, i w porównaniu z cenami w innych krajach UE, jest istotnie zawyżona i wymaga obniżenia. Podobnie należy przeanalizować poziom ceny dla hydroenergii proponowany w pkt 5 lub dla obu przypadków przedstawić uzasadnienie mając na uwadze proporcje cen pomiędzy poszczególnymi źródłami energii określone przykładowo w prawodawstwie niemieckim (lub innych krajów Wspólnoty) i zmiany wprowadzane w tych krajach na podstawie analizy skutków wieloletniego stosowania wsparcia „<i>feed in tariff</i>”. Wnosimy również o przedstawienie w pkt 8 i ewentualnie w kolejnych propozycji jednostkowych cen dla energii geotermalnej wykorzystywanej do wytwarzania w mikro i małych instalacjach energii elektrycznej;</p>	MRiRW	<p>Uwaga przyjęta.</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
380.	Art. 129	Art. 129	MSP	Uwaga przyjęta.

		Rozważyć należy doprecyzowanie, że ceny określone w art. 129 dotyczą wytwórców i instalacji wskazanych w art. 37 ust. 1.		Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.				
381.	Art. 130 i 132	Art. 130 i 132 Swoim zakresem ustawa nie powinna ograniczać okresu obowiązywania systemu wsparcia dla źródeł odnawialnych w czasie – w zakresie dotyczącym mikroinstalacji do 2027 r. a w zakresie dotyczącym pozostałych OZE do 2035 r. możliwość oceny wpływu projektu na rozwój konkurencyjności technologii OZE względem innych technologii wytwarzania energii jest obecnie ograniczona. Proponuje się rozważenie usunięcia lub zmiany wskazanych terminów lub ewentualne wprowadzenie mechanizmu weryfikacji zasadności istnienia systemu wsparcia przez Ministra Gospodarki np. w 2020 r.	MSP	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.				
382.	Art. 130	Art. 59 ust. 1, art. 128 i art. 130 Proponuję wyrazy: „oddania tej instalacji do użytkowania” zastąpić wyrazami: „liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą wydano świadectwo pochodzenia”. Uzasadnienie: Oddanie instalacji do użytkowania nie jest równoznaczne ze skorzystaniem z systemu wsparcia, natomiast okres 15 lat powinien dotyczyć wsparcia źródła odnawialnego wytwarzającego energię elektryczną.	Prezes URE	Uwaga przyjęta. Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.				
383.	Art. 132	Proponujemy, aby w art. 132 wprowadzić zmiany jak niżej przedłożone. Utrzymując brzmienie art. 132 poprzedzające podawane wartości dla pkt 1 proponujemy zastosowanie zasady określającej wartości współczynników korekcyjnych jak na niżej podanym przykładzie dla pkt 1: <table border="1" data-bbox="398 1305 1570 1385"> <thead> <tr> <th>Brzmienie w projekcie</th> <th>Brzmienie proponowane</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>a) w 2013r. – 1,50;</td> <td>a) 1,50 – dla pierwszego i drugiego roku</td> </tr> </tbody> </table>	Brzmienie w projekcie	Brzmienie proponowane	a) w 2013r. – 1,50;	a) 1,50 – dla pierwszego i drugiego roku	MRiRW	Uwaga odrzucona Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono
Brzmienie w projekcie	Brzmienie proponowane							
a) w 2013r. – 1,50;	a) 1,50 – dla pierwszego i drugiego roku							

		<table border="1"> <tr> <td data-bbox="392 180 987 231"></td> <td data-bbox="987 180 1574 231">po oddaniu do eksploatacji;</td> </tr> <tr> <td data-bbox="392 231 987 304">b) w 2014 r. – 1,50;</td> <td data-bbox="987 231 1574 304">b) 1,475 – dla trzeciego roku po oddaniu do eksploatacji;</td> </tr> <tr> <td data-bbox="392 304 987 378">c) w 2015r. – 1,475;</td> <td data-bbox="987 304 1574 378">c) 1,45 – dla czwartego roku po oddaniu do eksploatacji;</td> </tr> <tr> <td data-bbox="392 378 987 451">d) w 2016r. – 1,45;</td> <td data-bbox="987 378 1574 451">d) 1,425 – dla piątego roku po oddaniu do eksploatacji;</td> </tr> <tr> <td data-bbox="392 451 987 531">e) w 2017r. – 1,425;</td> <td data-bbox="987 451 1574 531">e) 1,40 – dla 6 roku i następnych lat po oddaniu do eksploatacji</td> </tr> </table> <p>Podobną zasadę należy zastosować w odniesieniu do pkt 2-19 z jednoczesnym uwzględnieniem uwag dot. przeszacowania proponowanych wartości współczynników korygujących. Ustalając wartość współczynników korekcyjnych dla wysokosprawnej kogeneracji należy uwzględnić fakt, że te instalacje uzyskują wyższy przychód podstawowy, ponieważ przedmiotem sprzedaży są 2 rodzaje energii wytworzonej z tego samego produktu wyjściowego;</p>		po oddaniu do eksploatacji;	b) w 2014 r. – 1,50;	b) 1,475 – dla trzeciego roku po oddaniu do eksploatacji;	c) w 2015r. – 1,475;	c) 1,45 – dla czwartego roku po oddaniu do eksploatacji;	d) w 2016r. – 1,45;	d) 1,425 – dla piątego roku po oddaniu do eksploatacji;	e) w 2017r. – 1,425;	e) 1,40 – dla 6 roku i następnych lat po oddaniu do eksploatacji		do odrębnej ustawy wprowadzającej.
	po oddaniu do eksploatacji;													
b) w 2014 r. – 1,50;	b) 1,475 – dla trzeciego roku po oddaniu do eksploatacji;													
c) w 2015r. – 1,475;	c) 1,45 – dla czwartego roku po oddaniu do eksploatacji;													
d) w 2016r. – 1,45;	d) 1,425 – dla piątego roku po oddaniu do eksploatacji;													
e) w 2017r. – 1,425;	e) 1,40 – dla 6 roku i następnych lat po oddaniu do eksploatacji													
384.	Art. 132	<p>Zgłaszamy wątpliwości dot. możliwości osiągnięcia efektów, o których mowa na str. 25-33 uzasadnienia, przy zastosowaniu współczynników korekcyjnych na poziomie proponowanym w pkt. 6-9 ponieważ, skutkować one będą konkurencją o dostęp do biomasy ze strony energetyki zawodowej, o której mowa jest już w sytuacji, kiedy zainstalowana moc urządzeń generujących energię przekracza poziom przewidziany dla małych instalacji. Dla właściwego ustalenia poziomu współczynników korekcyjnych niezbędne jest przedstawienie symulacji o której mowa w uwagach ogólnych. Jest to niezbędne w celu wykluczenia sytuacji, w której przychody uzyskiwane za jednostkę energii wytworzoną w mikro i małych instalacjach będą niższe od przychodów z instalacji zawodowych, bądź inwestujący w określone nośniki osiągać będą ekonomicznie i społecznie nieuzasadnione korzyści.</p> <p>Przyjęcie proponowanej przez resort rolnictwa zasady określania wartości współczynników korekcyjnych, które uzależnione są od okresu eksploatacji, będzie stanowić czytelną przesłankę dla inwestorów i banków kredytujących informującą, że w okresach 6-cioletnich obowiązują te same zasady zależne wyłącznie od daty oddania</p>	MRiRW	<p>Uwaga częściowo przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>										

		objektu do eksploatacji. Na podstawie delegacji zawartej w art. 60 ust. 1 Minister Gospodarki jest upoważniony, co 3 lata, do zmiany tych współczynników, które opublikowane z odpowiednim wyprzedzeniem, będą stanowiły niezbędną informację dla inwestorów oraz banków kredytujących inwestycje realizowane w późniejszym okresie;		
385.	Art. 132	W art.132 po ustępie 5) dodaje się ustęp 6) w brzmieniu: „biogaz pozyskiwany z termochemicznego przetwarzania biomasy w instalacjach o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW: a) w 2013 r. - 1,40; b) w 2014 r. – 1,40; c) w 2015 r. – 1,375; d) w 2016 r. – 1,35; e) w 2017 r. – 1,325; Uzupełnienie proponowanych zmian w art. 60	Minister Środowiska	Uwaga odrzucona Propozycja jest konsekwencją przyjętego modelu wspierania OZE. Brak uzasadnienia w zakresie potrzeby wsparcia inwestycyjnego dla tego rodzaju technologii.
386.	Art., 132 pkt 16	Zamiast „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 75 kW do 1 MW” Powinno być: „hydroenergia o zainstalowanej łącznej mocy elektrycznej powyżej 200 kW do 1 MW” Logiczne uzupełnienie propozycji zmiany w art. 37	Minister Środowiska	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
387.	Art. 132 pkt 20	3. w świetle uregulowań proponowanych w art. 132 pkt 20, wyjaśnień wymaga przyczyna pominięcia, między innymi w art. 37 i 129, mikro i małych instalacji wykorzystujących energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;	MRiRW	Uwaga odrzucona. Brak uzasadnienia dla wsparcia tego rodzaju instalacji, gdyż takich

				instalacji nie ma.
388.	Art. 132 ust. 2	<p>Mając na uwadze niekorzystne dla gospodarki zjawiska wynikające z importu (przywozu wewnątrzwspólnotowego) wyeksploatowanych urządzeń do wytwarzania OZE z energii wiatru proponujemy dodanie w art. 132 ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. współczynniki korekcyjne o których mowa w pkt 13 i 14 ulegają obniżeniu o :</p> <p>a) 40 % w odniesieniu do urządzeń wyprodukowanych wcześniej niż 2 lata od daty ich zamontowania w instalacji,</p> <p>b) 60 % w odniesieniu do urządzeń wyprodukowanych wcześniej niż 5 lat od daty ich zamontowania w instalacji,</p> <p>c) dla instalacji oddanych do użytkowania przed wejściem w życie ustawy, przepisy lit. a i b będą obowiązywały w 6 i kolejnych latach po oddaniu ich do eksploatacji.”;</p>	MRiRW	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Propozycja zawarta w projekcie ustawy jest konsekwencją przyjętego modelu wspierania OZE.</p>
389.	Art. 132	<p>Art. 59 ust. 4, art. 59 ust. 5 pkt 3, art. 128 ust. 3, art. 132 pkt 10 (współspalanie biomasy)</p> <p>Powyższe przepisy wprowadzają ograniczenia wsparcia w zakresie instalacji spalania wielopaliwowego.</p> <p>Bez systemu wsparcia współspalanie biomasy staje się nieopłacalne i należy się spodziewać, że zostanie praktycznie wyeliminowane. Można oczekiwać, że preferowane w projekcie mikroinstalacje oraz inne źródła o niskiej sprawności (jak np. fotowoltaika) nie zapewnią odpowiedniego poziomu produkcji energii „zielonej”, który umożliwiłby Polsce osiągnięcie nałożonego na nią w Pakiecie Klimatycznym celu, w zakresie wykorzystania energii odnawialnej do roku 2020.</p> <p>Przepis art. 59 ust. 4 przewiduje ograniczenie okresu wsparcia dla nowych instalacji spalania wielopaliwowego, oddanych do użytku po dacie wejścia w życie projektu, do lat pięciu, co stanowi wyjątek od zasady, iż okres wsparcia wynosi lat 15.</p> <p>Podobnie wyjątkowo potraktowane zostały instalacje spalania wielopaliwowego, gdyż zaproponowano, że instalacje oddane do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy otrzymują świadectwa pochodzenia przez okres kolejnych 5 lat, licząc od dnia</p>	MSP	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Propozycja zawarta w projekcie ustawy jest konsekwencją przyjętego modelu wspierania OZE.</p>

		<p>wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia. (art. 128 ust. 1 i 3 projektu).</p> <p>Jest to ograniczenie szczególnie dotkliwe z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 59 ust. 5 pkt 3 projektu, instalacje spalania wielopaliwowego zostały wyłączone z zakresu urządzeń, dla których dokonanie modernizacji ma wpływ na okres wsparcia.</p> <p>Wskazać należy, iż instalacje współspalania o małym udziale nie mają zauważalnego wpływu na sprawności jednostki wytwórczej. Biorąc powyższe pod uwagę należy rozpatrywać współspalanie jako technologię przyczyniającą się do obniżenia emisji CO₂. Zachodzi potrzeba ustalenia współczynnika dla tej technologii zapewniającego możliwość odzyskania pewnych nakładów inwestycyjnych oraz kosztów operacyjnych gwarantujących zwrot z zaangażowanego kapitału na akceptowalnym poziomie.</p>		
390.	Art. 134 i art.30	<p>art. 30 i art. 134 – zasadne byłoby rozważyć wzajemną relację pomiędzy tymi przepisami, które regulują analogiczną tematykę;</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
391.	Art. 135	<p>Art. 135</p> <p>W przepisie tym znajduje się pomyłka pisarska (biodedrowalność zamiast biodegradowalności).</p>	MSP	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

392.	Art. 135	<p>Art. 135 Proponuję wyrazy „na wniosek” zastąpić wyrazami „po uzyskaniu opinii” oraz skreślić wyrazy „ulegających biodegradacji osadów ściekowych, wraz z procentowym określeniem poziomu biodegradowalności tej biomasy w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy”.</p> <p>Uzasadnienie: Dostosowanie do propozycji zmiany definicji biomasy w art. 2 pkt 3. Jednocześnie wskazać należy, że Prezes URE nie ma żadnych danych umożliwiających określenie poziomu biodegradowalności osadów ściekowych.</p>	Prezes URE	<p>Uwaga odrzucona</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p> <p>Propozycja jest konsekwencją przyjętego modelu w art. 33 ustawy o OZE.</p>
393.	Art. 138	<p>„Za równoważne z uzyskaniem certyfikatu instalatora mikroinstalacji i małych instalacji uznaje się uzyskanie w terminie trzech lat od dnia wejścia w życie ustawy świadectwa ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych”</p> <p>Powinno być: „Za równoważne z uzyskaniem certyfikatu instalatora mikroinstalacji i małych instalacji uznaje się świadectwa ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych”</p> <p>Zdaniem MŚ nie należy ograniczać czasowo podaży siły roboczej na rynku mikroinstalatorów, proponowane ograniczenia powodować będą w długim okresie czasu brak powstawania nowych miejsc pracy oraz wzrost cen usług związanych z mikroinstalatorstwem</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
394.	Art. 139 ust. 7	<p>Zamiast „W terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy za równoważne ze spełnieniem warunku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 uznaje się ukończenie szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji poświadczonym zaświadczaniem, jeżeli program szkolenia w części teoretycznej i praktycznej dotyczył jako minimum zagadnień związanych z projektowaniem, montażem i konserwacją instalacji odnawialnych źródeł energii oraz odpowiednich norm i przepisów w tym względzie”</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy</p>

		<p>Proponuje się: „Za równoważne ze spełnieniem warunku, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 5 uznaje się ukończenie szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji poświadczonym zaświadczaniem, jeżeli program szkolenia w części teoretycznej i praktycznej dotyczył jako minimum zagadnień związanych z projektowaniem, montażem i konserwacją instalacji odnawialnych źródeł energii oraz odpowiednich norm i przepisów w tym względzie”.</p> <p>Zdaniem MŚ nie należy ograniczać czasowo podaży siły roboczej na rynku mikroinstalatorów, proponowane ograniczenia powodować będą w długim okresie czasu brak powstawania nowych miejsc pracy oraz wzrost cen usług związanych z mikroinstalatorstwem</p>		wprowadzającej.
395.	Art. 138 i 139	<p>Uwagi do art. 138 i 139</p> <p>1. Zapisy w brzmieniu art. 138 ust. 1 i 3 oraz art. 139 ust. 1 projektowanej ustawy zawierał projekt <i>ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne...</i> (Druk Sejmowy nr 542), które były przedmiotem opinii BAS (pismo BAS-WAPEiM-1687/12 z dnia 19 lipca 2012 r.). Z pkt 2 Konkluzji Opinii, wynika że projekt ustawy co do zasady zawiera przepisy zgodne z prawem UE, lecz jako niezgodne z prawem UE uznaje m.in. propozycje przepisów zawartych w art. 20 p ust. 3 (co odpowiada art. 138 ust. 3) oraz art. 20 p ust. 5 (co odpowiada art. 139 ust. 1).</p> <p>2. Powtórzenie w projektowanej ustawie zapisów w takim samym brzmieniu, może skutkować wydaniem przez BAS analogicznej opinii dotyczącej wymienionych zapisów.</p> <p>3. Uwzględniając powyższe, zapisy art. 138 i 139 powinny zostać zmienione, tak aby zachować wskazania zapisu art. 14. ust. 3 dyrektywy 2009/29/WE, z uwzględnieniem ogólnej praktyki tworzenia systemów certyfikacji/kwalifikowania osób w P.Cz. UE (dokumenty <i>Qualicertu</i>), systemów certyfikacji instalatorów OZE oraz wdrażania innych przepisów prawa europejskiego, jak np. rozporządzenia Komisji (WE) nr</p>	UDT	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

303/2008 z dnia 2 kwietnia 2009 r., które ma cechy wspólne z zapisami art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE.

4. Z analizy regulacji, o których mowa w pkt 3 wynika, że:

4.1. Zapisy art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE dotyczą w szczególności dwóch odrębnych, ale wzajemnie zależnych zagadnień, tj.:

1) zapewnienia, że do dnia 31 grudnia 2012 r. instalatorzy małych kotłów i pieców na biomasę, systemów fotowoltaicznych i systemów ciepła słonecznego, płytkich systemów geotermalnych oraz pomp ciepła, będą mieli dostęp do systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania;

2) ustanowienia systemu certyfikacji lub równoważnego systemu kwalifikowania osób, o których mowa w pkt 1, którego podstawą powinny być określone kryteria, jak np. te w ust. 6 załącznika IV dyrektywy 2009/28/WE i który może w stosownych przypadkach (w wersji angielskiej jest „*as appropriate*”) uwzględniać istniejące systemy i struktury; możliwe jest więc wprowadzenie odpowiedniego okresu przejściowego, w którym podstawą certyfikacji będą istniejące systemy kwalifikacji oraz określone doświadczenie zawodowe, potwierdzone odpowiednimi dokumentami kwalifikacyjnymi.

4.2. Zdanie 2 w art. 14 ust. 3 dyrektywy należy interpretować nie jako ciąg pojęciowy, ale jako ciąg zdarzeń rozłącznych mających następujące znaczenie:

1) „dostęp do systemów certyfikacji” – zgodnie z definicjami stosowanymi w odpowiednich normach międzynarodowych (ISO) oraz europejskich (EN), stosowanych w P. Cz. UE do celów m.in. certyfikacji instalatorów OZE „*system certyfikacji*” oznacza: „*zbiór procedur i zasobów do prowadzenia procesu certyfikacji zgodnie z programem certyfikacji, w celu wydania certyfikatu kompetencji łącznie z jego utrzymaniem*”, gdzie: „*program certyfikacji*” oznacza „*określone wymagania certyfikacyjne odnoszące się do wyspecyfikowanych kategorii osób, w stosunku do których stosuje się te same normy i zasady oraz te same procedury*”;

2) „*systemy (certyfikacji) mogą w stosownych przypadkach uwzględniać istniejące*

systemy certyfikacji” – znaczenie zapisu należy rozpatrywać w kontekście procesu tworzenia i wdrażania nowego systemu, dla określonego celu i w określonym zakresie rzeczowym, co oznacza certyfikację instalatorów w odpowiednich rodzajach instalacji OZE, które przewiduje art. 14 ust., 1. zdanie dyrektywy 2009/28/WE.

5. Statystyki dotyczące liczby zainstalowanych małych instalacji i mikroinstalacji OZE, o których mowa w uzasadnieniu do projektowanej ustawy potwierdzają, że obecnie oraz w chwili wejścia w życie ustawy na rynku pracy będą osoby o określonym doświadczeniu zawodowym – wiedzy, umiejętnościach i praktyce zawodowej oraz posiadające różne poświadczenia posiadanych kwalifikacji, do których można by zastosować warunki okresu przejściowego. Inne postępowanie może doprowadzić do sytuacji, że chwili wdrożenia systemu certyfikacji w myśl zapisów projektowanej ustawy, nie mogłyby być dokonywane czynności instalowania (art. 76 ust. 2) lub modernizacji albo utrzymywania tych instalacji w należytym stanie technicznym (art. 76 ust. 3).

6. Wdrożone już w UE systemy (patrz pkt 4) w zakresie kreowania warunków okresu przejściowego nie stosują pojęcia „równoważności” wydanych w takim trybie certyfikatów; funkcjonuje w nich pojęcie „certyfikatów tymczasowych”, dla których:

- 1) określono docelowy czas ich ważności – do czasu ważności dokumentu wydanego pierwotnie w innym systemie lub przez czas nie dłuższy niż określony przepisem prawnym albo określony przez jednostkę zarządzającą tworzoną/wdrażanym systemem certyfikacji;
- 2) wskazano warunki ubiegania się o certyfikat po upływie tego czasu (w przypadku projektowanej ustawy - w trybie art. 78 z uwzględnieniem wymagania art. 82 ust. 1 pkt 3 zamiast art. 76 ust. 1 pkt 3)

- z zastrzeżeniem, że w przypadku takich certyfikatów nie może być stosowana zasada wzajemnego uznawania, ponieważ wymagania dla uzyskania takich certyfikatów mogą się różnić lub być mniej restrykcyjne (a takie są przewidziane w art. 138 i 139), niż wymagania wynikające z art.14 ust. 3 oraz załącznika IV dyrektywy 2009/28/WE.

7. Działania w ramach „okresów przejściowych” są normalną praktyką, która ma na celu m.in. zapewnienie niezbędnego personelu w jednostce certyfikującej, jako przyszłych egzaminatorów. Postępowanie takie było i jest stosowane przez UDT, jako akredytowaną/uznaną jednostkę certyfikującą osoby w procesach certyfikacji/potwierdzania kwalifikacji dla różnych grup osób, w których były uwzględniane zarówno przepisy prawne jak i uznane normy lub specyfikacje techniczne oraz dobre praktyki potwierdzania kwalifikacji osób.

Praktyka taka została zastosowana w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 303/2008, które w art. 6 ust. 2, 2. zdanie, przenosi odpowiedzialność na P. Cz. UE w zakresie „wskazania zaświadczeń kwalifikujących się do uznania jako tymczasowe certyfikaty”.

Wartym rozważenia byłoby, czy w delegacji ustawowej w art. 90 nie należy określić trybu i sposobu takiego działania dla organu wyznaczonego projektowaną ustawą do celów certyfikacji – Prezesa UDT, co byłoby dopełnieniem wymagania określonego w 2. zdaniu art. 14 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE.

8. Mając powyższe na względzie, przepisy art. 138 i 139 powinny zostać połączone i uwzględnić następujące założenia:

1. Osoby posiadające:

1) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych 24 miesiące przed wejściem w życie ustawy lecz nie później niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;

2) zaświadczenie ukończenia szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji, 24 miesiące przed wejściem w życie ustawy lecz nie później niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy

- które w części teoretycznej i praktycznej dotyczyły - jako minimum, zagadnień związanych z projektowaniem, instalowaniem, konserwacją, modernizacją lub utrzymaniem w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnych źródeł energii oraz odpowiednich norm i przepisów w tym względzie;

3) ważny dokument wydany w ramach istniejących systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania w zakresie instalowania odpowiedniego rodzaju mikroinstalacji lub małej instalacji, jeżeli takie systemy są określone w przepisach odrębnych lub dokument został wydany przez jednostkę certyfikującą osoby posiadającą

		<p>akredytację Polskiego Centrum Akredytacji — w porównaniu z osobami, które uzyskały certyfikat w trybie określonym w art. 78 uważa się za posiadające tymczasowy certyfikat.</p> <p>2. Tymczasowe certyfikaty osób o których w pkt 1 i 2 wygasną nie później niż 31 grudnia 2015 r. a tymczasowe certyfikaty osób, o których mowa w pkt 3 z dniem ich ważności określonej w pierwotnie wydanym dokumencie. Wznowienie certyfikatu, w każdym przypadku będzie odbywać się w trybie określonym w art. 78 z wyłączeniem warunku ust. 3 pkt 1 w zakresie wymagania art. 76 ust. 1 pkt 3, który powinien być zastąpiony warunkiem określonym w art. 82 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy.</p> <p>3. Tymczasowy certyfikat powinien określać w każdym przypadku rodzaj mikroinstalacji i małej instalacji oraz datę jego wygaśnięcia zgodnie z pkt 2.</p> <p>4. W celu wydania tymczasowego certyfikatu i wpisu do rejestru osoby zainteresowane, o których mowa w pkt 1-3 będą składały wniosek zgodnie z art. 78 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 2 projektowanej ustawy wraz z uwierzytelnioną kopią odpowiedniego dokumentu, po wniesieniu na rachunek UDT zryczałtowanej opłaty.</p> <p>5. Tymczasowe certyfikaty nie podlegają warunkowi wzajemnego uznawania.</p> <p>6. Zryczałtowana opłata, o której mowa w pkt 4, nie będzie podlegać zwrotowi w przypadku odmowy wydania tymczasowego certyfikatu i będzie stanowić przychód UDT.</p> <p>7. Od odmowy wydania tymczasowego certyfikatu przysługiwać będzie odwołanie w trybie określonym w art. 93.</p>		
396.	Art. 141	<p>Proponuję skreślić przepis przejściowy zawarty w art. 141. Zamieszczenie tego przepisu stanowiło konsekwencję wprowadzenia we wcześniejszej wersji projektu ustawy zmiany polegającej na dodaniu ust. 13 w art. 401c ustawy – Prawo ochrony środowiska. Skoro ust. 13 nie znalazł się w wersji projektu z 26 lipca br., odwołujący się do niego przepis art. 141 również powinien zostać skreślony.</p>	<p>Minister Środowiska</p>	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

397. Art. 142		<p>Przepisowi art. 142 proponuję nadać następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 142. Do kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów zawierających frakcje biodegradowalne jako energii z odnawialnego źródła energii zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243, z późn. zm.).”</p> <p>Art. 142 powinien odsyłać do ustawy o odpadach w zakresie precyzyjnie określonym. W zakres ten powinny wchodzić kwestie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów zawierających frakcje biodegradowalne jako energii z odnawialnego źródła energii. Taka właśnie formuła została użyta w art. 158 projektu ustawy o odpadach (druku nr 456), który obecnie procedowany jest w Sejmie (obejmuje ona również osady ściekowe zawierające frakcje biodegradowalne, włączone do definicji biomasy w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii z dnia 26 lipca br.).</p>	Minister Środowiska	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>
398. Art. 143		<p>Po ponownym przeanalizowaniu art. 143 przedmiotowego projektu (str. 81) przedstawiam następujące stanowisko. Brzmienie ww. przepisu zawiera dodatkowe wytyczne do wydania rozporządzenia, do którego delegacja ustawowa została zawarta w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane.</p> <p>W projekcie nie niedostatecznie wskazano przesłanki w zakresie udziału przynajmniej 13% energii elektrycznej, ciepła lub chłodu, lub paliwa gazowego pochodzącego z instalacji odnawialnych źródeł energii w bilansie energii zużytej w budynku. W uzasadnieniu projektu nie podano powodu wprowadzenia udziału wynoszącego 13%, w związku z czym wątpliwości budzi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na jakiej podstawie podano wartość 13%, - czy wartość 13% została ustalona na poziomie optymalnym pod względem kosztów, gdyż z analizy projektu ustawy oraz OSR nie wynika zakres kosztów dla sektora finansów publicznych oraz dla społeczeństwa związanych z wdrożeniem tego przepisu, - w przypadku budynku nowego bazuje się jedynie na projektowanym zapotrzebowaniu na energię, tzw. projektowanej charakterystyce energetycznej budynku, należy zatem rozważyć zmianę określenia energii zużytej. <p>Przepis taki jest niezgodny z zasadami techniki legislacyjnej.</p>	MT,BiGM	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Projekt został doprecyzowany.</p> <p>Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.</p>

		Warto zauważyć, że przygotowanie i respektowanie tego rodzaju wymogu wiąże się z opracowaniem skomplikowanej metodyki wyliczeń i nałożeniem dodatkowego obowiązku na projektanta oraz inwestora. Mając na uwadze zwłaszcza wyższe koszty ponoszone przez inwestora na instalację urządzeń odnawialnych źródeł energii oraz przyszłe trudności interpretacyjne i wykonawcze tak sformułowanego zapisu, zasadne jest jego zmodyfikowanie.		
399.	Art. 144	Art. 144 Proponuje się aby w projekcie lub innym dokumencie opisać intencje i podstawową zasadę działania mechanizmu korygującego lub całkowicie usunąć limity wydatków na wsparcie OZE.	MSP	Uwaga odrzucona Realizacja art. 51 ustawy o finansach publicznych. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
400.	Art. 144	W art. 144 projektu skreślić należy ust. 3. Przepis ten niweczy bowiem cel wprowadzenia mechanizmu korygującego określonego w ust. 2 i prowadzi do stanu, w którym możliwe będzie przekroczenie limitu wydatków przewidzianych w ustawie na dany rok. Niezależnie od powyższego konieczne jest uzupełnienie ust. 2 tego artykułu o <u>określenie</u> mechanizmów korygujących, które zobowiązany będzie wprowadzić organ monitorujący, wskazany w ust. 4.	RCL	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.
401.	Art. 144	art. 144 – pragnę zauważyć, iż przedłożony projekt w dalszym ciągu nie realizuje w sposób dostateczny wymogów określonych w art. 50 ust. 1a, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o <i>finansach publicznych</i> (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.). Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z regulacją art. 144 ust. 1 projektu, maksymalny limit wydatków budżetu państwa został określony na lata 2012-2021, należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy o <i>finansach publicznych</i> , limit ten ma zostać określony na okres 10 lat budżetowych wykonywania ustawy oddzielnie dla każdego roku, poczynając od pierwszego roku planowanego wejścia w życie ustawy. Z przepisów projektowanej regulacji wynika, że wejdzie ona w życie od 1 stycznia 2013 r.	MF	Uwaga przyjęta Projekt został doprecyzowany. Regulację przeniesiono do odrębnej ustawy wprowadzającej.

Zatem maksymalny limit wydatków powinien zostać określony, poczynając od roku 2013 do roku 2022, w podziale na: budżet państwa, jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne oraz pozostałe jednostki sektora finansów publicznych.

Projektowana regulacja zakłada zwiększenie wydatków budżetu państwa przeznaczonych na zadania realizowane przez Urząd Regulacji Energetyki, co do których skutki są oszacowane, natomiast brak jest oszacowania wydatków budżetowych ze względu na konieczność realizacji przepisów zmienianej ustawy *Prawo budowlane* (str. 23 OSR). Jednocześnie, z informacji zawartych na str. 24-26 OSR wynika, iż projekt również przewiduje zwiększenie wydatków państwowej osoby prawnej - Urzędu Dozoru Technicznego. W związku z tym, w omawianym przypadku, wymagane jest określenie w art. 144 projektu ustawy maksymalnego limitu wydatków również w zakresie pozostałych jednostek sektora finansów publicznych, zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy *o finansach publicznych*.

Wymagają także dookreślenia zaproponowane w art. 144 ust. 2 projektu ustawy mechanizmy korygujące, które projektodawca formułuje jako polegające na „ograniczeniu wydatków”. Należy bowiem zauważyć, iż mechanizmy korygujące konstruowane przez projektodawcę muszą być odpowiednie dla wprowadzanych zmian w tej ustawie. Jednocześnie, w art. 50a ust. 4 ustawy *o finansach publicznych*, określa się na czym mają polegać te mechanizmy. Zaproponowane mechanizmy korygujące muszą bowiem powodować redukcję kosztów do maksymalnego limitu wydatków przyjętego na dany rok budżetowy, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia tego limitu. Zatem mechanizmy korygujące powinny dotyczyć obniżenia kosztów realizacji zadania, a ich właściwe określenie przez projektodawców, uzależnione powinno być głównie od zdolności monitorowania wykorzystania limitu wydatków przez wskazany organ.

Zauważyć należy, iż niniejszy projekt nie wyczerpuje w sposób dostateczny dyspozycji art. 50 ust. 1 ustawy *o finansach publicznych*. Zgodnie z tym przepisem, w przypadku, gdy projekt ustawy skutkuje zwiększeniem wydatków dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, uzasadnienie, w części dotyczącej OSR, poza określeniem wysokości tych skutków i wskazania źródeł ich sfinansowania, powinno także zawierać opis celów nowych zadań i mierników określających stopień realizacji celów. Zatem projekt winien zostać

		uzupełniony w omawianym zakresie.		
402.		UWAGI DO UZASADNIENIA		
403.	UWAGA OGÓLNA	- str. 4, akapit pierwszy – wyjaśnienia wymaga, co stanowi podstawę do stwierdzenia, iż uchwalenie ustawy przyczyni się do <i>zmniejszenia dystansu legislacyjnego, a także organizacyjnego Polski do standardów legislacyjnych obowiązujących w innych wiodących krajach UE;</i>	MF	Uwaga przyjęta
404.	UWAGA OGÓLNA	- str. 8 i następne – zaprezentowane zostały informacje, dotyczące spodziewanych oszczędności wynikających z planowanych działań, jednak bez wskazania kto będzie beneficjentem tych oszczędności. Jednocześnie uzasadnienie w tym zakresie nie zawiera danych, w jakim stopniu proponowane rozwiązania wpłyną na koszty energii ponoszone bezpośrednio przez odbiorcę końcowego,	MF	Uwaga przyjęta Beneficjentem oszczędności systemu wsparcia będzie szeroko rozumiana gospodarka. W wyniku ograniczenia ilości świadectw pochodzenia na rynku, do NFOŚiGW wpłynie znaczna ilość środków z tytułu opłaty zastępczej, co zwiększy pulę środków wykorzystywanych na finansowanie infrastruktury oraz prowadzenie działań na rzecz środowiska i klimatu. Jednocześnie, jednoznaczne zapisy nowego art. 41 ust. 3

				zablokują możliwość nieuczciwego rozliczania energii przez przedsiębiorstwa energetyczne, co spowoduje obniżenie taryf dla odbiorców końcowych (niestety MG nie dysponuje wyliczeniami skali tego proceduru, stąd nieznana jest także skala oszczędności)
405.	UWAGA OGÓLNA	- str. 19, akapit trzeci – wskazuje, iż największy potencjał istnieje w technologii m.in. słonecznej. Mając na względzie położenie geograficzne Polski, a co za tym idzie nasłonecznienie, to założenie takie może wzbudzać pewne wątpliwości	MF	Uwaga przyjęta Wytwarzanie energii elektrycznej bezpośrednio z energii promieniowania słonecznego staje się niezwykle popularną metodą pozyskania energii pierwotnej. Rynek ogniw fotowoltaicznych rozwija się w tempie ok. 10% w skali roku, co oznacza, iż państwa które nie przystosują się w odpowiedniej chwili do wykorzystania tej technologii zostaną wyłączone z

				beneficjentów korzyści płynących z technologii PV. Opracowania naukowe szacują, iż z technicznego punktu widzenia potencjał energii słonecznej na obszarze Polski przewyższa 100-krotnie całkowite zapotrzebowanie na energię.
406.	UWAGA OGÓLNA	- str. 31 i nast. – projektodawca zawarł symulację dotyczącą korzyści wynikających ze spalania biomasy w indywidualnych kotłach, przywołując jednocześnie w tym zakresie rozwiązania austriackie i niemieckie. Należy jednak wskazać, iż uzyskanie zakładanych efektów wiąże się bezpośrednio z koniecznością wymiany kotłów węglowych na kotły przystosowane do spalania biomasy a <i>uzasadnienie</i> pomija kwestię faktycznych możliwości sfinansowania tego typu zmiany ,	MF	Uwaga przyjęta Projektodawca zakłada, iż przy zastosowaniu preferencyjnych instrumentów podatkowych, następować będzie systematyczna wymiana kotłów węglowych na kotły biomasowe. Rezygnacja z nowego kotła węglowego czy gazowego na rzecz kotła biomasowego nie będzie miała sensu, dlatego też w pierwszej kolejności zakłada się wymianę urządzeń starych.

407.	UWAGA OGÓLNA	<p>XIX. Za niezgodne z art. 107-108 TFUE, ugruntowanym orzecznictwem TSUE oraz wytycznymi i decyzjami Komisji Europejskiej uznać należy stwierdzenie zawarte w pkt 8.12 uzasadnienia projektu ustawy o OZE. W szczególności całkowicie błędna jest teza sformułowana na str. 100 uzasadnienia projektu ustawy, zgodnie z którą „W ocenie Ministerstwa Gospodarki przewidziane w projekcie ustawy o OZE instrumenty wsparcia wytwarzania energii z OZE, takie jak świadectwa pochodzenia i ceny gwarantowane nie prowadzą do uszczuplenia środków publicznych, tym samym nie stanowią pomocy publicznej, która wymaga notyfikacji do Komisji Europejskiej. Ponadto zaprojektowany w projekcie ustawy system wsparcia wynika wprost z prawa unijnego. Należy zauważyć bowiem, iż postanowienia dyrektywy 2009/28/WE bezpośrednio zobowiązują państwa członkowskie do wprowadzenia systemów wspierania OZE bez uszczerbku dla art. 87 i 88 TFUE”.</p> <p>W szczególności projektodawca nieprawidłowo interpretuje art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE, wyciągając z tego przepisu bezpodstawne wnioski, zgodnie z którymi „zaprojektowany w projekcie ustawy system wsparcia wynika wprost z prawa unijnego” a „postanowienia dyrektywy 2009/28/WE bezpośrednio zobowiązują państwa członkowskie do wprowadzenia systemów wspierania OZE bez uszczerbku dla art. 87 i 88 TFUE”. Oba powyższe stwierdzenia są nieprawdziwe. Zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE, „aby osiągnąć cele [dyrektywy], państwa członkowskie <u>moga</u> stosować między innymi następujące środki:</p> <p>a) systemy wsparcia;</p> <p>b) środki współpracy między poszczególnymi państwami członkowskimi oraz z państwami trzecimi, aby osiągnąć krajowe cele ogólne zgodnie z art. 5–11.</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 87 i 88 Traktatu państwa członkowskie mają prawo decydować zgodnie z art. 5–11 niniejszej dyrektywy, w jakim zakresie wspierają energię ze źródeł odnawialnych wytwarzaną w innym państwie członkowskim”.</p> <p>Tym samym po pierwsze, systemy wsparcia nie są obowiązkowe – dyrektywa nie zobowiązuje do ich wprowadzenia. Dyrektywa jedynie dopuszcza ich stosowanie przez państwa członkowskie (państwa mogą je stosować) aby osiągnąć cele określone w dyrektywie. Po drugie jednak, dyrektywa jednocześnie zastrzega, że systemy wsparcia przyjęte przez państwa muszą być zgodne z art. 107-108 TFUE (dawne art. 87-88 TWE, a nie z art. 87-88 TFUE, jak mylnie wskazuje projektodawca), co</p>	MSZ	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>Uzasadnienie zostało doprecyzowane.</p>
------	---------------------	---	------------	---

		<p>oznacza, że systemy te muszą służyć realizacji celów dyrektywy w zgodzie z postanowieniami traktatowymi. Postanowienia te wyraźnie wymagają z kolei notyfikacji Komisji Europejskiej każdego planowanego środka pomocowego.</p> <p>W zakresie oceny zaprojektowanego w przedłożonym projekcie ustawy systemu wsparcia w świetle przepisów o pomocy publicznej, pragnę stwierdzić, że w pełni zgadzam się w zakresie ich oceny z Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, która jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach pomocy publicznej (pisma znak DDO-0791-7(8)/12/AR/KC/BW z dnia 5 czerwca 2012 r. i DDO-0791-7(10)/12/AR z dnia 10 sierpnia 2012 r.).</p>		
408.		UWAGI DO OCENY SKUTKÓW REGULACJI		
409.	UWAGA OGÓLNA	<p>1. pkt 1 „Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny”</p> <p>- str. 1 – tekst wymieniając podmioty, na które oddziałuje akt normatywny, pomija przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji i mikroinstalacji oraz odbiorców końcowych energii elektrycznej, w tym gospodarstwa domowe;</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p>
410.	UWAGA OGÓLNA	<p>2. pkt 3a „Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego”</p> <p>- str. 16 - w zakresie prognozowanej kwoty dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług prezentowanej w Ocenie Skutków Regulacji należy zauważyć, że nieprawidłowo ujęto wzrost wpływów z VAT z tytułu wzrostu inwestycji w instalacje wytwarzające energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii. Wzrost tych inwestycji ze względu na specyfikę podatku od towarów i usług nie ma bezpośredniego wpływu na wielkość dochodów z tego podatku, jeżeli inwestor jest podatnikiem VAT czynnym lub nie wystąpi wzrost inwestycji w ujęciu globalnym dokonywanych przez podmioty niemające prawa do odliczeń (gospodarstwa domowe, podmioty zwolnione z VAT). Podatek VAT zawarty w nabytych od kontrahentów towarach i usługach w ramach dokonywanej inwestycji, stanowi u inwestora będącego podatnikiem VAT czynnym, podatek naliczony podlegający odliczeniu od jego podatku należnego z tytułu dokonywanej</p>	MF	<p>Uwaga niezasadna</p> <p>Uwaga MF jest nielogiczna. MF zakłada, że wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii, a więc także wzrost kapitału zewnętrznego nie spowoduje wzrostu przychodów skarbu państwa z tytułu podatku towaru i usług. Zostało to dodatkowo</p>

		<p>sprzedaży lub mu zwracany jeżeli podatek należny nie wystąpi lub będzie mniejszy niż podatek naliczony podlegający odliczeniu. Tylko wzrost globalny inwestycji dokonywanych przez podmioty nie mające prawa do odliczeń oraz globalny wzrost spożycia może powodować pośrednio wzrost dochodów budżetu państwa z tytułu VAT. Brak przyrostu w ujęciu globalnym, nawet jeżeli w jakiejś gałęzi gospodarki zwolnionej od VAT przyrost inwestycji wystąpi, oznacza jedynie zmianę struktury dokonywanych w kraju inwestycji, a w efekcie brak dodatkowych dochodów z VAT. Biorąc pod uwagę powyższe w Ocenie Skutków Regulacji dotyczącej przepisów o odnawialnych źródłach energii nie powinno się szacować dodatkowych dochodów z podatku od towarów i usług,</p>		omówione w OSR.
411.	UWAGA OGÓLNA	<p>- str. 16 i następne – OSR w tym zakresie powinien zawierać podsumowujące zestawienie spodziewanych efektów oraz wydatków obciążających jednostki sektora finansów publicznych. Ponadto omawiany projekt powinien zawierać jednoznaczne odniesienie się do wymogów wynikających z art. 112a ustawy <i>o finansach publicznych</i> (tzw. reguły wydatkowej);</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p>
412.	UWAGA OGÓLNA	<p>- str. 23 – 26 - w pkt 3a OSR podano, że przyjęcie projektowanych regulacji będzie wiązało się z koniecznością utworzenia dodatkowych 9 etatów w Urzędzie Regulacji Energetyki. Roczny koszt dodatkowych etatów oszacowano na 688.353,25 zł, w tym wydatki na wynagrodzenia 398.003,62 zł. Zdaniem Ministra Finansów powyższe zwiększenie zatrudnienia nie wydaje się zasadne, ponieważ zadania będące przedmiotem projektowanych regulacji są obecnie realizowane na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. <i>Prawo Energetyczne</i>. Ewentualne nowe zadania powinny zostać sfinansowane w ramach przekazanej wstępnej kwoty wydatków na rok 2013 dla części 50 – Urząd Regulacji Energetyki oraz wydatków zaplanowanych na lata następne w ustawach budżetowych. Według sprawozdania o zatrudnieniu i wynagrodzeniach za I kw/2012r. w URE znajduje się niewykorzystanych 13 etatów;</p> <p>Ponadto należy zauważyć, że w obecnej sytuacji finansów publicznych, jakiegokolwiek zwiększenia wydatków i zatrudnienia w urzędach administracji państwowej, podlega bardzo dokładnej analizie pod względem ich zasadności i celowości oraz możliwości</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p>

		<p>wykonywania nowych zadań w ramach posiadanych przez dysponentów środków finansowych oraz przez zatrudnionych pracowników. Powyższa uwaga obejmuje również projektowane zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie Dozoru Technicznego dodatkowo o 26 etatów, gdzie aktualny roczny koszt każdego etatu wraz z wyposażeniem stanowiska został wyliczony na kwotę 109 tysięcy złotych i zamyka się łączną kwotą 2.834.000 zł bez wskazania źródła finansowania.</p>		
413.	UWAGA OGÓLNA	<p>3. pkt 3b „Wpływ regulacji na rynek pracy”</p> <ul style="list-style-type: none"> - str. 26 - regulacje dotyczące akredytowania oraz certyfikowania instalatorów małych instalacji oraz mikroinstalacji powinny być rozpatrzone pod kątem ich wpływu na rynek pracy wprowadzenie proponowanych rozwiązań dotyczących konieczności uzyskania odpowiedniego odnawialnego certyfikatu, co łączyć się będzie z koniecznością poniesienia pewnych kosztów przez zainteresowanych stanowić będzie kolejną barierę dla przedsiębiorczości, szczególnie mając na względzie, iż problem ten będzie dotyczyć ludzi liczonych w dziesiątki tysięcy (przykładowo: instalatorów systemów słonecznych - 30 tys osób, instalatorów pomp ciepła -14 mln osób, chyba podanych omyłkowo, dla mikro- i małych instalacji -5 tys. osób. W tym miejscu należy również wskazać na konieczność sprostowania informacji, w której podana jest liczba ok. 14 mln (?) instalatorów; 	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p>
414.	UWAGA OGÓLNA	<ul style="list-style-type: none"> - str. 27 - z informacji dotyczących rynku pracy wynika, że projektowane przepisy mogą wpłynąć pozytywnie na rynek pracy. W tym miejscu zasadne byłoby uzyskanie odpowiedzi, czy rzeczywiście pozytywny wpływ na rynek pracy mogą mieć obostrzenia dotyczące podejmowania i prowadzenia działalności przez certyfikowanych instalatorów małych instalacji i mikroinstalacji (art. 76 i nast.). Powstaje pytanie, czy wprowadzany system certyfikacji a więc konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów przez osoby wykonujące tego typu działalność gospodarczą, nie będzie stanowił kolejnej bariery by w skrajnych wypadkach przyczynić się do rozwoju szarej strefy. 	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p>
415.	UWAGA OGÓLNA	<p>Warto ponadto zwrócić uwagę, że w OSR przedstawionego projektu ustawy w części dotyczącej wpływu regulacji na sektor finansów publicznych (str. 23) wskazano, że</p>	Min. Sprawiedliwości	<p>Uwaga przyjęta</p>

		<p>źródłem dodatkowych wydatków będzie między innymi nałożenie dodatkowych obowiązków na Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, co będzie wiązało się z utworzeniem dodatkowych etatów, pomijając tym, wcześniej podnoszoną uwagę co do zwiększonego obciążenia Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony konkurencji i Konsumentów, do którego kierowane są odwołania i zażalenia na postanowienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Powoduje to, że ocena skutków regulacji jest niepełna i wymaga oszacowania zwiększonego wpływu spraw oraz dostosowania liczby etatów sędziowskich i urzędniczych w celu uniknięcia tzw. wąskiego gardła w rozpoznawaniu środków zaskarżenia. Istotne przy tym jest uzyskanie ze strony URE informacji o szacowanym wzroście wydawanych decyzji i postanowień na skutek wprowadzonych zmian oraz dotychczasowej skali zaskarżalności.</p>		<p>OSR została doprecyzowana.</p> <p>Nałożenie dodatkowych obowiązków na URE nie będzie miało wpływu na zwiększenie aktywności Prezesa URE w zakresie spraw kierowanych przez ten organ do SOKiK. Jednocześnie zasadne wydaje się zwiększenie wydajności SOKiK, poprzez zwiększenie etatów sędziowskich.</p>
416.	UWAGA OGÓLNA	<p>- należy wskazać, że na etapie uzgodnień międzyresortowych jest projekt założeń do zmiany ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. <i>Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145)</i>, który wprowadza opłaty za korzystanie z wód przez elektrownie wodne. Tego typu nowa regulacja może mieć bezpośredni wpływ na ocenę skutków regulacji niniejszej ustawy, w zakresie energetyki wodnej.</p>	MF	<p>Uwaga przyjęta</p> <p>OSR została doprecyzowana.</p> <p>Wydaje się, iż przepisy ustawy – Prawo wodne nakładają obowiązki z zakresu administracyjno – prawnym, i choć pośrednio dotyczą wykonywania działalności gospodarczej, to nie wpływają na proponowany system wsparcia OZE.</p>

